

University of Mysore

Oriental Research Institute Publications

KANNADA SERIES No. 26

GENERAL EDITOR

H. R. RANGASWAMI IYENGAR, M.A.

Superintendent, Oriental Research Institute, Mysore

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ

ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ

ಏಳನೆಯ ಸಂಪುಟ

ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ

THE

KARNĀTAKA MAHĀBHĀRATA

BY

KUMĀRAVYĀSA

Vol. VII

BHĪSMA PARVA

EDITED BY

THE KANNADA MAHABHARATA EDITORIAL COMMITTEE

ASSISTED BY

D. L. NARASIMHACHAR, M.A.

REVISED FOR REPRINT BY

RANGASWAMI IYENGAR, M.A.

MYSORE :

PRINTED BY THE SR. ASST. DIRECTOR, GOVT. BRANCH PRESS

1950

Price : Rs. 1-4-0

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200825

UNIVERSAL
LIBRARY

University of Mysore

Oriental Research Institute Publications

KANNADA SERIES No. 26

GENERAL EDITOR

H. R. RANGASWAMI IYENGAR, M.A.

Superintendent, Oriental Research Institute, Mysore

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಮಹಾಕವಿ ವಿರಚಿತ
ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ
ವಿಳನೆಯ ಸಂಪುಟ

ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ

THE
KARNĀTAKA MAHĀBHĀRATA

BY

KUMĀRAVYĀSA

Vol. VII

BHISMA PARVA

EDITED BY

THE KANNADA MAHABHARATA EDITORIAL COMMITTEE

ASSISTED BY

D. I. NARASIMHACHAR, M.A.

REVISED FOR REPRINT BY

H. R. RANGASWAMI IYENGAR, M.A.

MYSORE :

PRINTED BY THE SR. ASST. DIRECTOR, GOVT. BRANCH PRESS

1950

ಮುನ್ನುಡಿ

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದವರು ಕರ್ಣಾಟಕ ಮಹಾಭಾರತ ವನ್ನು ಈಗ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶೋಧಿಸಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ಇದುವರೆಗೆ ಮೊದಲನೆಯದು ಪರ್ವಗಳನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಈಗ ಮುಂದಿನ ಐದು ಪರ್ವಗಳನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಸಮಿತಿಯವರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನುಳ್ಳ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂದ ಈ ಭೀಷ್ಮಪರ್ವವು ಶೋಧಿತವಾಗಿ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿದೆ ;—

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯ ಸದಸ್ಯರು—

- ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್.
- ,, ಟಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಣ್ಣಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.
- ,, ಡಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ.
- ,, ಟಿ. ಎನ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ.

ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಎಂಟು ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ತಿದ್ದಿದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಚ. ತ. ಪ. ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಳಿದವು ಕೋಶಾಗಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವು. (ಚ) ಎಂಬುದು ಅಳಿಲುಘಟ್ಟದ ಶಾನುಭೋಗರು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿ. (ತ.) ಎಂಬುದು ಶಾನನದ ಇಲಾಖೆಯ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ರಾಡ್ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರ್. ರಾಮರಾಯರು, ಬಿ.ಎ., ಅವರ ಮೂಲಕ ಗೌಬು ಗ್ರಾಮದ ಬ್ರಹ್ಮ. ಶ್ರೀ. ಗಣೇಶಭಟ್ಟರಿಂದ ಬಂದ ಪ್ರತಿ; ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ. (ಪ.) ಎಂಬುದು ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಕೋಶಾಲಯದ 16-18-10ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಇದು ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರತಿಯಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕೋಶಾಗಾರದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ—

ಕ. ಇದು ಕೈಬರಹದ 205ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೫೫೪ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತದ ಕೈಬರಹದ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠವು ಶುದ್ಧವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ಮೂಲಪಾಠವನ್ನಾಗಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ.

ಗ. ಇದು ಕೆ. ೭೦ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ತಾ. ಶ. ೧೭೬೩ ರಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಯಾದುದು.

ಜ. ಇದು ಕೆ. ೩೭೫ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರಾಚೀನ ಪ್ರತಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಟ. ಇದು ಕೆ. ೨೫೧ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ.

ದ. ಇದು ಕೆ. ೧೬೩ನೆಯ ನಂಬರಿನ ಪ್ರತಿ. ಪಾಠವು ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪರ್ವವನ್ನು ಶೋಧನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೊರೆಯುವ ಪಾಠವನ್ನೇ ಮೂಲಪಾಠವನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುವ ಪಾಠಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದುವುಗಳನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಪುಟದಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಅನೇಕ ಪದ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಕವಿಯ ಮತ್ತು ಯುದ್ಧಪಂಚಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಪೋದ್ಘಾತ ಪೊಂದನ್ನು ಯುದ್ಧಪಂಚಕದ ಕೊನೆಯ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪಾಠವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಮಹನೀಯರಿಗೂ, ಅಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ ಶ್ರೀಮಾರ್ ಎಚ್. ಆರ್. ರಂಗಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಅವರಿಗೂ, ಪ್ರೂಫುಗಳನ್ನು ಶೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾಚ್ಯಕೋಶಾಗಾರದ ಶ್ರೀಮಾರ್ ಎನ್. ಅನಂತ ರಂಗಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಅವರಿಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಲಿಯವರು ಬುಣಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ

ಈ ಗ್ರಂಥವು ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇದರ ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣದ ಪ್ರತಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಇದನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ ಎರಡನೆಯ ಆವೃತ್ತಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದೆ.

ಎಚ್. ಆರ್. ರಂಗಸ್ವಾಮೈಯ್ಯಂಗಾರ್,
ಅಧ್ಯಕ್ಷ, ಪ್ರಾಚ್ಯವಿದ್ಯಾಸಂಶೋಧನಸಂಸ್ಥೆ, ಮೈಸೂರು.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಸಂಖ್ಯೆ	ವಿಷಯ	ಪುಟ
೧.	ಭೀಷ್ಮನು ಕೌರವ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು	೧-೧೬
೨.	ಧರ್ಮರಾಯನು ಶತ್ರುಪಕ್ಷದ ವೀರರನ್ನು ಸಾವೋಪಾ ಯದಿಂದ ತನಗೆ ಅನುಕೂಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವುದು	೧೭-೨೬
೩.	ಬಂಧುಗಳ ಕೊರತೆಗೆ ಇಷ್ಟಪಡದ ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ತೋರಿ, ಗೀತೋಪದೇಶಮಾಡಿ ಅವ ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಸುವುದು	೨೭-೫೦
೪.	೫. ಉಭಯ ಬಲದ ನಾಯಕರ ಯುದ್ಧ	೫೧-೮೬
೫.	ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಭೀಷ್ಮನ ಮೇಲೆ ಸುದರ್ಶನ ವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಲು ಭೀಷ್ಮನು ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು	೮೭-೯೮
೬.	ಧರ್ಮರಾಯನು ಕೌರವ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಭೀಷ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಿಸುವುದು:	೯೯-೧೦೭
೭.	ಅರ್ಜುನನ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಪೌರುಷದಿಂದ ಕೌರವ ಸೈನ್ಯವೆಲ್ಲ ನಾಶವಾಗುವುದು	೧೦೮-೧೨೪
೮.	ಭೀಷ್ಮಾರ್ಜುನರ ಸಮಯುದ್ಧ	೧೨೫-೧೩೭
೧೦.	ಶಿಖಂಡಿಯ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಭೀಷ್ಮನ ಅನ್ಯತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಭೀಷ್ಮನ ಶರತಯನ	೧೩೮-೧೪೯
	ಪರಿಶಿಷ್ಟ	೧೫೦-೧೫೨

ಕನ್ನಡ ಮಹಾಭಾರತ

ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವ

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನಿ|| ವೈರಿ ಭಟಕುಲ ವಿಲಯ ರುದ್ರನು
ದಾರತೇಜೋಭದ್ರನಾ ಭಾ
ಗೀ¹ ರಥೀಸುತ¹ ಧರಿಸಿದನು ಕುರುಸೇನೆ² ಯೋ² ಡತನವ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿಸ್ರೀ
ಪಾಲ ಕೌರವರಾಯನಲ್ಲಗೆ
ಕಾಳೆಗದ ಕಾತರಿಗಿರಿವರಟ್ಟಿದರು³ ಭಟ್ಟರನು³ |
ಕೇಳಿದನು ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ರಿಪು
ಜಾಲದುದಯವನಂದು ಕುರುಕುಲ
ಮೌಳಿ⁴ ಕರಿಸಿದನಾಪ್ತರನು ಪರಿಮಿತಕೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ⁴ || ೧

ರವಿಜಗುರುಸುತಶಲ್ಯಕಲಶೋ
ದ್ಭವರು ಸೌಬಲರಾದಿಯಾದವ
ರವನಿಪಾಲನ ಕಂಡರಂದೇಕಾಂತಭವನದಲಿ |
ಅವನಿಪತಿ ಹದನೇನು ರಿಪುಪಾಂ
ಡವರ ಬೀಡಿನ ಗುಪ್ತದನುಮಾ
ನವನು ಚಿತ್ತಯಿಸಿದರೆ ಬೆಸಸುವುಡೆನಲು ನೃಪ ನುಡಿದ || ೨

¹ ರಥಿಯ ಮಗ (ತ.)   ² ಗೌ (ಕ. ಪ.)   ³ ದೂತರನು (ಜ.)

⁴ ಬರಿಸಿದನಾಪ್ತರನು .. (ಗ.), ಅಳೋಚನಕೆ ಕರಿಸಿದನಾಪ್ತಮಂತ್ರಿಗಳ (ಚ.),
ಕರಿಸಿದನಾಪ್ತರನು ಪರಿಮಿತದ ಮಂತ್ರಿಗಳ (ಟ.), ಕರಿಸಿದ ಪರಿಮಿತಕೆ ತನ್ನಾಪ್ತ
ಮಂತ್ರಿಗಳ (ತ.)

ನಂದಣಿಸಿ ಕುರುಭೂಮಿಯಲಿ ತಾ
ಮಂದಿ ಬಿಟ್ಟುದು ನಾಡ ಗಾವಳಿ
ಬಂದುದಲ್ಲಗೆ ಕಳುಹಿದರು ದೂತರನು ದುರ್ಜನರು |
ನಂದಗೋಪನ ಮಗನ ಕೊಂಡೆಯ
ದಿಂದ ಕಲಯೇಷಿದರು ಕೃಪಣರ
ಕೊಂಡಡಹುದಪಕೀರ್ತಿಯಿದಕಿನ್ನೇನು ಹದನೆಂದ || ೩

ಭೂರಿ ನೆರೆದುದು ನಾಡ ಗಾವಳಿ
ಭಾರ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನದು ಗಡ |
ಚಾರದೇವನ ಜೋಕೆ ಮಂದಿಯ ಕಾಹು ಕಟ್ಟು ಗಡ |
ಧಾರುಣಿಯ ಲಂಪಟರು ¹ಕದನವ¹
ಹಾರಿ ಬಂದರು ಗಡ ಕೃತಾಂತನ
ಭೂರಿ ಭೂತದ ಧಾತುವಾಯಿತು ಲೇಸು ಲೇಸೆಂದ || ೪

ನಾಡ ಮನ್ನೆಯ ಗಿನ್ನೆಯರುಗಳ
ಕೂಡಿಕೊಂಡಮ್ಮೊಡನೆ ²ಕಲಹವ²
³ಬೇಡಿ³ ಮಹಿಪಾಲನೆಯ ಪಟ್ಟಕೆ ನೊಸಲನೊಡ್ಡುವರು |
ನೋಡಿರೈ ನಿರುಪಮವಲಾ ⁴ಕಾ
ಡಾಡಿ⁴ ಗಳ ಕಲಿತನವನೆನೆ ಮಾ
ತಾಡಿದನು ಕಲಿಕರ್ಣನಾತನ ಮನದ ಮೈಸಿರಿಯ || ೫

ನೆರೆದ ದೊಡ್ಡೆಯನೊರಸಬಹುದೇ
ನರಿದು ಜೀಯ ವಿರೋಧಿರಾಯರ
ನೆರವಿ ತಾನೇಗವುದು ಗಹನವೆ ನಿನ್ನ ವಿರರರಿಗೆ |
ಕರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಿವೆ ಕೇ
ನರಿಗಳೆಮ್ಮನು ಕಳುಕು ನಿಮ್ಮಡಿ
ಪರಿಮಿತಕೆ ಬರಲಾವ ಭಾರವಿದೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೬

¹ ಕಲಹವ (ತ.)   ಕದನವ (ಗ.ತ.)   ³ ಮಾಡಿ (ಗ.ಜ.ಟ.ತ.)

⁴ ನಾಡಾಡಿ (ಜ.ಟ.)

ಕಲಕುವೆನು ಪಾಂಡವರ ನೇನಾ
 ಜಲಧಿಯನು ತೇರಿನಲ ತಲೆಗಳ
 ಕಳುಹುವೆನು ಕದನದಲಿ ಕೈದೋಷದ ಕುಠಾರಕರ |
 ಹೋಳಲ ಹೊಱತೂಲದಲಿ ರಿಪುಗಳ
 ಸೆಳಸುವೆನು ತಾ ವೀಳಿಯವನೆಂ
 ದಲಘುಭುಜಬಲ ಕರ್ಣ ನುಡಿದನು ಕೌರವೇಂದ್ರಂಗೆ || ೨

ಕುಲಶ ಪರಿಯೆಂತೇಕೆ ನೇಗಿಲ
 ಬಳಿಯ ಹುಲುವೆಟ್ಟ ಕೆ ವಿರೋಧಿಗ
 ಳಳಿಬಲಕೆ ಕಲಕರ್ಣ ನೀ ಪರಿಯಂತ ಸಂಗರವೆ |
 ಹೋಳಲ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸಾಱಿಸು
 ಕೆಲಬಲದ ರಾಯರಿಗೆ ದೂತರ
 ಕಳುಹಿ ನೆರಹಿಸು ಕಾದಿಸೆಂದನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೮

ಮೂಗಿನಲಿ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಮಕುಟವ
 ತೂಗಿದನು ಚತುರಂಗಬಲವನು
 ಬೇಗದಲಿ ¹ಕೊಳುಗುಳಕೆ¹ ಕಳುಹಿಸು ಗೆಲಿಸು ಕಾಳೆಗವ |
 ತಾಗಿ ಬಾಗದ ಮರುಳುತನದು
 ದ್ಯೋಗವಿದಕೇನೆಂಬೆನಕಟಕ
 ಟೀಗ²ಲದ್ದು²ದು ಕೌರವಾನ್ವಯವೆಂದನಾದ್ಯೋಣ || ೯

ಹಿಂದೆ³ಗಳಹು³ವನಿವನು ಬಾ⁴ಯಿಗ⁴
 ಬಂದಪರಿಯಲಿ ಪಾಂಡುತನಯರ
 ಕೊಂದನಾಗಳೆ ಕರ್ಣನಿನ್ನಾರೊಡನೆ ಸಂಗ್ರಾಮ |
 ಹಿಂದೆ ⁵ಹಮ್ಮಿ ದ⁵ ನಮರದೊಳು ನಡೆ
 ತಂದು ಖೇಚರನ⁶ಡನಿ ಕ⁶ಟ್ಟಿದ
 ಡಂದು ನಿನ್ನನು ಬಿಡಿಸಿದವನರ್ಜುನನೊ ರವಿಸುತನೊ || ೧೦

¹ ದಂಡಿಗೆ (ಕ.), ದಂಡಿಗೆಯ (ತ.ಪ.) ² ಅಳಿದು (ಽ), ಇದ್ದು. (ಕ.)
³ ಬಗಲು (ಕ.) ⁴ ಯಲ (ಪ.) ⁵ ಹಮ್ಮಿನ (ಪ.) ⁶ ಡಗ (ಕ.ಶ.)

ನಾಹನಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹರಿ ತುಟು
 ಗಾಹಿ ಪಾಂಡವರೈವರಡವಿಯ
 ಮೇಹುಗಾಹರು ಬಂದ ಭೂಭುಜರೆಲ್ಲ ತಾ ನೆರವಿ |
 ಅಹವಕೆ ನಿನ್ನೂರ ತಳವಟ
 ಗಾಹಿನವರನು ಕಳುಹುವುದು ಸಂ
 ದೇಹವೇ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಸುಖದಲಿ ರಾಜ್ಯ 'ಮಾಡೆಂದ' || ೧೧

ಎಲೆ ಸುಯೋಧನ ಕಾಳುಗಡೆದರೆ
 ಫಲವನಿದಲಿ ಕಾಣಿನಹಿತರ
 ಬಲದ ಭಾರಣಿ^೨ ಬಿಗುಹು^೩ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಬಲ್ಲಿದರು |
 ನಳಿನನಾಭನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯು
 ಬಲುಹು ನೀವನಿರ್ವೈವರವರ
 ಗ್ಗಳ ಸದೈವರು ಕೆಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾದ್ರೋಣ || ೧೨

*ಅಸುರರಿಪುವಿನ ಮಾತ ನೀ ಮ
 ನ್ನಿಸದೆ ಕೌರವಕುಲವನದ್ದಿದೆ
 ನುನಿಗಳವದಿರು^೩ ಮುನಿದು ಪಾರ್ಥನನೇನ ಮಾಡುವರು^೪ |
 ಅಸುರರಲಿ ಸುರರಲಿ ಭುಜಂಗ
 ಪ್ರಸರದಲಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ಸೈ
 ರಿಸುವರುಂಟೇ ಕೆಟ್ಟಿರಿನ್ನೇನೆಂದನಾದ್ರೋಣ * || ೧೩

ಅವರಿಗಸುರಾಂತಕ ಸಹಾಯನು
 ನಿವಗೆ ಗಂಗಾಸುತನ ಬಲವಾ
 ಹವವನೀತನ ನೇಮದಲಿ ನೆಗಳುವುದು^೪ ನೀತಿಯಿದು^೪ |
 ಅವರಿವರ ಮಾತಿನಲಿ ಫಲವಿ
 ಳ್ಲವನಿಪತಿ ಕೇಳಿನಲು ಕಲಶೋ
 ದ್ಭವನ^೫ ಮತದಲಿ ಬಳಿಕ^೫ ಮಣಿದು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೧೪

^೧ ವಾಳೆಂದ (ಟ.ಪ.) ^೨ ಮಿಗಿಲು (ಕ.ಗ.ಜ.ಟ.ಪ.) * (ಕ.) ಪ್ರತಿಯೆಲ್ಲ
 ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ^೩ ಮುಳಿದು ಮಾಡುವುದೇನು ಪಾರ್ಥನನು (ಚ.) ^೪ ನೇಮವಿ
 ದು (ಕ.ಚ.ಪ.) ^೫ ಮಾತಿಗೆ ಕೊರಳ (ಚ.)

ಮತವಹುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ ಗಂಗಾ
 ಸುತನ ತಿಳುಹುವ ವೀರಪಟ್ಟವ
 ನತುಳಬಲಭೀಷ್ಮಂಗೆ ಕಟ್ಟುವೆನೆನುತ ಕುರುರಾಯ |
 ಮತದ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಗುರು, ಗುರು
 ಸುತನ ಕಳುಹಿದನಿತ್ತಲಬುಜ
 ಪ್ರತಿಯುತ್ಸ¹ಹವಡಗೆ ಪಡುವಣ ಕಡಲೊಳನನಿಳಿದಾ || ೧೫

ವಿನುತ ಸಂಧ್ಯಾದೇವಿಗಿಭಿವಂ
 ದನ ಜಪಾದಿಸಮಸ್ತದೇವಾ
 ಚರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿಯೆ ರವಿತನೊಜನ ಕರನಿ ಪಂತಿಯಲ |
 ಜನಪನಾರೋಗಿಸಿದನಾಪ್ತ
 ವನಿಪ ಸಚಿವರು ಸಹಿತ ಭೀಷ್ಮನ
 ಮನೆಗೆ ಬಂದನು ಕೌರವೇಶ್ವರನಂದಿನಿರುಳಿನಲ || ೧೬

ಮುಂಚೆ ²ಹರಿದರು² ಕೈಯ ಕಂಬಿಯ
 ಸಂದಣಿಯ ³ಪಡೆವಳರು³ ಗಂಗಾ
 ನಂದನಂಗ್ರಹದನನಱುಹಲು ಬಂದನಿದಿರಾಗಿ |
 ಕಂದ ಮೋಷಿಯು ರಾಯನನು ತೆಗೆ
 ದಂದಣದೊಳಾಲಂಗಿಸುತ ನಲ
 ವಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿ ತಂದನರಮನೆಗುಚಿತವಚನದಲ || ೧೭

ಏನಿರುಳು ನೀ ಬಂದ ಹದನೆಲೆ
 ಮಾನನಿಧಿ ಬೇಕಾದರೆಮ್ಮನು
 ನೀನು ಕರೆಸುವುದಱುಪುವುದು ನಿಜಕಾರ್ಯಸಂಗತಿಯ |
 ಏನ ಹೇಳುವೆ ನಗೆಯನನುಸಂ
 ಧಾನದಲಿ ಪಾಂಡವರು ಕುರುಭೂ
 ವಿನಾನಿವಾಸಕೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರು ಕಿಷಿದು ದಳಸಹಿತ || ೧೮

¹ ವ (ಟ.ಪ.)   ² ಹರಿದುದು (ಜ.)   ³ ಪಡಿಯಱರು (ಜ.)

ಹರಿಯ ಹಿಸುಣಕೆಯವರ ಚಿತ್ತವ
 ಹೆರನಿ ವೈರವ ¹ಬೆಳನಿ¹ ಬಂದರು
 ಧರಿಯ ²ಭಾಗವ ಬೇಡಿ ಕದನವ ನೆನೆದರೆವೊಡನೆ² |
 ಹರನ ಸಮದಂಡಿಗಳು ನೀವೆವು
 ಗಿರಲು ಜಯಿಸುವ ವೀರನಾವನು
 ಮರುಳುತನವನು ಧರ್ಮಪುತ್ರನೊಳುಲಾಯ್ತೆಂದ || ೧೯

ಬಂದರೇ ಪಾಂಡವರು ಸುದ್ದಿಯ
 ತಂದರೇ ನಿನ್ನವರು ನಿನಗೇ
 ನೆಂದು ಭಾಷೆಯ ³ಕೊಟ್ಟಿರಿ³ಕರ್ಣಾದಿನಾಯಕರು |
 ಇಂದುಸಂತತಿ ಗುಟುವರಲ್ಲಾ
 ಬಂದರೇನಪರಾಧವೇ ಇ
 ನ್ನೆಂದು ಪರಿಯಂತವರು ನವೆವರು ಎಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೨೦

ಜಗದ ಗುರುವಲ್ಲಾ ಮುರಾಂತಕ
 ನಗಣತೋಪಮಹಿಮನಲ್ಲಾ
 ನಗುಣನಿಗುಣನಾ ಮಹಾತ್ಮನನಂತರೂಪನನು |
 ವಿಗಡಿಸಲು ಜಯವಹುದೆ ಜಾಣರ
 ಬಗೆಗೆ ಬಹುದೇ ನಿನ್ನ ಮತವೆಲೆ
 ಮಗನೆ ಮರುಳಾದೈ ಮದಾಂಧರ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳಿ || ೨೧

ಮಿಕ್ಕ ಮಾತೇಕಿನ್ನು ನೀ ಹಿಂ
 ದಿಕ್ಕಿ ಕೊಂಬರೆ ಕೊಲುವನಾವನು
 ಮಕ್ಕಳಾವೆನಬೇಡ ಬಲ್ಲೆವು ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮವ |
 ಹೊಕ್ಕು ಹಗೆಗಳ ಹೊಯ್ದು ದಿಗುಬಲ
 ಯಿಕ್ಕಿ ನನ್ನಯ ಹರುಷಜಲಧಿಯ
 ನುಕ್ಕಿಸಲು ಬೇಕೆನಲು ಕೇಳಿದು ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ || ೨೨

¹ ಬಳನಿ (ಕ.) ² ಬಯರಾಸೆಯಲ ಹಸುಗೆಯ ಹಾರಿ ನವೊಡನೆ (ಜ.)
³ ನಿತ್ತರೈ (ಜ.ಪ.)

ದೈವಬಲವವರಲ್ಲ ನೀವೇ
 ದೈವಹೀನರು ಧರ್ಮಪರರವ
 ರೈವ^೧ರೂ^೧ ಸತ್ತುರುಷಶೀಲರು ನೀವಧಾರ್ಮಿಕರು |
 ಮುಯ್ಯನಾನುವುದವರ್ಗೆ ಭುವನವು
 ಬೈವುದೈ ನಿಮ್ಮಿಬರನು ನಿಮ
 ಗೈವದಿಯ ಸಹಸಿಗಳವರು ದುರ್ಬಲರು ನೀವೆಂದ || ೨೩

ದಯವನತ್ತಲು ತಿದ್ದಿ ನಮ್ಮನು
 ಭಯಮಹಾಬ್ಧಿಯೊಳದ್ದಿ^೨ನಮರದ
 ಒಯವನವರಿಗೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಭಿಮತವ ನೀಗಾಡಿ^೩ |
 ನಯವ ನೀ^೩ವೊ[ಡ್ಡು] ವರೆ^೩ನಿಮ್ಮನು
 ನಿಯಮಿಸುವರಾರುಂಟು ಧಾಗ್ಯೋ
 ದಯವಿಹೀನನು ತಾನೆನುತ ಕುರುರಾಯ ಬಿಸುಸುಯ್ದು || ೨೪

ಉಚಿತವನು ನಾನನಿಯೆ ವಾರ್ಧಕ
 ರಚಿತ ನಿಜವನು ನುಡಿಯೆ ನಿನಗವು
 ರುಚಿನವೇ ಮಾಣಲಿ ಯ.ದಂತಿರಲೇ ಕುಮಂತ್ರಿಗಳ |
 ವಚನವತಿಗಾಥದಲಿ ನಟ್ಟುದು
 ಸಚಿವನಯವಿನ್ನೇಕೆ ಸೇನಾ
 ನಿಚಯಕೆಮ್ಮನು ಮೊದಲಿಗನ ಮಾಡರನ ಹೋಗೆಂದ || ೨೫

ಬಳನ್ನ ಕಳುಹಿದನತಿಬಳನು ತ
 ನ್ನೊಳಗೆ ನೆನೆದನು ಪಾಂಡುನಂದನ
 ರುಳಿವು ತನ್ನದು ಮೀಟಿ ಕಾದುವಡಸುರರಿಪುವಿಹನು |
 ಅಳುಕಿ ಕಾದುವಡಿತ್ತ ಹವಿನ
 ಹಳವಿಗೆಯ ಕಡುಮೂರ್ಖನಿಗೆ ಬೆಂ
 ಬಲವ ಕಾಣೆನು ತನಗೆ ಹದನೇನೆನುತ ಚಿಂತಿಸಿದ || ೨೬

^೧ ರೇ (ಕ.ಟ.ತ.)   ^೨ ಯೈವರ | ನಯವಿದಗ್ಧರಮಾಡಿ ಯೆಮ್ಮಭಿಮತವ
 ಮರುಳ್ಳಾಡಿ (ಜ.)   ^೩ ವಟ್ಟುವರೆ (ಗ.), ಯೆಟ್ಟುವರೆ (ಜ.)

ಆದಡೇನಿದಿರಾದ ರಿಪುಬಲ
 ವಾದುದನು ಸಂಹರಿಸಿ ಮಕ್ಕಳ
 ಕಾದು ಬಿಸುಡುವೆನೊಡಲನಾ ಸಂಗ್ರಾಮಭೂಮಿಯಲ |
 ಆಮದಾಗಲ ಬಳಿಕ ಮಾಡುವ
 ಭೇದ ಬೇಜಿಲ್ಲೆನುತ ಹೃತ್ಸಂ
 ವಾದವನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಗಂಗಾಸೂನು ಪವಡಿಸಿದ || ೨೭

ಮಗನೊಡನೆ ಮೂದಲಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನು
 ಹೊಗುವ ಗಡ ಪರಸೇನೆಯನು ಕಾ
 ಳಿಗವ ನೋಡುವೆನೆಂಬವೇಲು ತರಿದೋಷಿದನು ದಿನಪ |
 ನಗೆಯುಡುಗಿ ನಾಚಿದವು ಕುಮುದಾ
 ಳಿಗಳು ಮುಂಗಾಣಕೆಯ ಹರುಷದೊ
 ಳಗಿದು ವಿರಹವ ಬೀಳುಕೊಟ್ಟು ಪು ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿಗಳು || ೨೮

ಅರಸನುಪ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ
 ಶ್ವರವಿಹಿತಸತ್ಕರ್ಮವನು ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿದನು ಚಾವಡಿಗೆ ಬಂದನು ಹರುಷದುಬ್ಬಿನಲ |
 ಚರನಟ್ಟಿದನಖಿಳಧರಣೀ
 ಶ್ವರನಿಕಾಯಕೆ ಸಕಲ ಸುಭಟರ
 ಬರಿಸಿದನು ತರಿಸಿದನು ಪಟ್ಟಕೆ ಬೇಹ ವಸ್ತುಗಳ || ೨೯

ಗುರುತನುಜ ರವಿಸೂನು ಮಾದ್ರೇ
 ಶ್ವರ ಕೃಪದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ಬಂ
 ದರಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕರು ನದೀನಂದನನ ಬಳಿವಿಡಿದು |
 ನೆರೆದರವನೀನಿರ್ಜರರು ಕೇ
 ಸರಿಯ ಪೀಠವ ರಚಿಸಿ ವೈದಿಕ
 ಪರಿಣತರ ಮತದಿಂದ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು ಮಂಗಳವ || ೩೦

ಕಮಲಜನ ಹೋಲುವೆಯ ಧಾರುಣಿ
 ಯಮರಕರದಲಿ ನಿಗಮಪೂತೋ
 ತ್ತಮನವಾರಿಗಳಿಳಿದವಜನನ್ನಿ ಭನಿ ಮಸ್ತಕಕೆ |

ಕಮಲಜನ ಕರದಿಂದ ಗಂಗಾ
ವಿಮಲನದಿಯಿಳಿತಂದು ಸಾರ್ದುಡೊ
ಹಿಮಗಿರಿಯನೆಂಟಂತಿರಿದುದು ಪಟ್ಟದಭಿಷೇಕ ||

೩೦

ಆರತಿಯನೆತ್ತಿದರು ತಂದು
ಪ್ಪಾರತಿಯ ಸೂಸಿದರು ನೃಪಪರಿ
ವಾರವೆಲ್ಲವು ಬಂದು ಕಂಡುದು ಕಾಣಿಕೆಯ ನೀಡಿ |
ಕೌರವೇಂದ್ರನ¹ ಮೋಹರದ ಗುರು¹
ಧಾರ ಭೀಷ್ಮಂಗಾಯ್ತು ಸಮರದ
ವೀರಪಟ್ಟವನಾಂತನಾಚಾರ್ಯಾದಿಗಳು ನಲಿಯೆ ||

೩೧

ಈ ನದೀನಂದನನ ಬಲದಲ
ಸೇನೆ ಶಿವಗಂಜುವುದೆ ಕುಂತೀ
ಸೂನುಗಳಿಗಾರಣ್ಯ²ಜಪವಿನ್ನವರಿಗಳೆಯೇಕೆ³ |
ಮಾನನಿಧಿ ಭೀಷ್ಮಗೆ ಸಮರನ
ಮಾನಭಟನಿನ್ನಾವನೆಂದು ಮ
ನೋನುರಾಗದ ಮೇಲೆ ಕೌರವರಾಯ ಬಣ್ಣಿಸಿದ ||

೩೨

ಎಲೆ ಮರುಳೆ ಭೂಪಾಲ ಕೌರವ
ಕುಲಪಿತಾಮಹನಹನು ಧರ್ಮಂ
ಗಳಂ ಪರಿಣತನಹನು ಕಾಳಿಗ³ವೆತ್ತಲವರೆತ್ತ³ |
ಗಳದ ಗರಳನ ದೊರೆಯ ಭಟಮಂ
ಡಲಯೊಳಗೆ ಮನ್ನಣೆಯೆ ಹೇಳೈ
ಕಳದ ಹರೆಯಂಗೆಂದು ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಕಲಕರ್ಣ ||

೩೪

ತೋಗಲು ಸಡಿಲದ ಗಲ್ಲ ಬತ್ತದ
ಹೆಗಲು ನಟುಕದ ನರೆತ ವಿಸಾಸೆಯ
ಜಗುಳ್ ಹಲುಗಳ ಹಾಯದೆಲುಗಳ ನೆಗ್ಗಿದವಯವದ |

¹ ಬಹಳ ನೇನಾ (ಕ.ಗ.ಜ.) ² ವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆಯಿಳಿಯುಂಟಿ. (ಗ.), ಪದವಿ
ನ್ನವರಿಗಳೆಯೇಕೆ (ಜ.), ಜನಪದವವರಿಗಳೆಯೇಕೆ (ಚ.) ³ ವೇಕೆಯವರೇಕೆ (ಗ.)

ಅಗಿಯಲಲುಗುವ ತಲೆಯ ಮುಪ್ಪಿನ
ಮುಗುದ 'ನೀ[ತ್ರ] ನಕಾದಹೇಳಿದು'¹

ನಗೆಯ ಸುರಿದೈ ರಾಯಕಟಕದೊಳೆಂದನಾರ್ಣ || ೩೫

ಇಲ್ಲ ಭೀಷ್ಮನು ರಾಘವನ ಬಲ
ದಲ್ಲ ಜಾಂಬವನು ಭಯವೀರರು
ಬಲ್ಲದರು ಬಳಿಕುಳಿದ ಸುಭಟರ ಶೌರ್ಯವೊಪ್ಪುವುದೆ |
ನಿಲ್ಲ ನೀ ಕೊಲಲೆಳಸುವರೆ ಹಗೆ
ಯಲ್ಲಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲಿಸಲೇತಕೆ
ಬಿಲ್ಲನಲ ಬಡಿದಡ್ಡೆಗೆಡಹುವೆನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೬

ಹಾ ನುಡಿಯದಿರು ನಿನ್ನ ಹವಣನ
ಮಾನಿಸನೆ ಸುರಸಿಂಧುಜನು ತಾ
²ನೀನು ಮಿಗೆ ಮೇಲಣಿಯೆ² ಜವ್ವನದುಬ್ಬುಗೊಬ್ಬಿನಲ |
ನೀನು ಸರಿಯೇ ರಾಮಕಟಕದ
ಹಾನಿಯನು ತಲೆಗಾಯ್ದ ಜಾಂಬವ
ಗೇನು ಕೊಱಿತೆಯನುತ್ತ ಒಟ್ಟೆನು ಗರುಡಿಯಾಚಾರ್ಯ || ೩೭

ರಣದೊಳೊಡ್ಡಿದರಾತಿಗಳ ನೀ
ಹಣಿಯ ಪಟ್ಟದ ವೀರ ಜಯಿಸಲು
³ಹಣವಿಗಾ³ನೋಲೈಯೆ ಮಾಡುವೆನಡಪಿಯಲಿ ತಪವ |
ರಣದೊಳವನಡಗಡೆದನಾದರೆ
ಮಣಿಯದಿಡಿದಹೆನನ್ನೆ ಬರ ಮಾ
ರ್ಗಣಿಯನಾಹವದೊಳಗೆ ಸಂಧಿಸೆನೆಂದನಾ ಕರ್ಣ || ೩೮

ಗಳಹದಿರು ರಾಘೇಯ ನಿನ್ನಯ
ಕುಲವ ನೋಡದೆ ಮೇರೆದವ್ವುವ
ಸಲುಗೆಯಿದಲೇ ಸ್ವಾಮಿಸಂಪತ್ತಿನ ಸಗಾಢತನ |

¹ ನಿವ ಸೇನಾಧಿಪನೆ ನೀ (ಕ.), ರಿತ್ತನಜಯದಹೊಗಳಿದು (ಗ.), ರನು ನೀಕಾದಹೇಳಿದು (ಚ.) ² ನೀ ಮೇಲನಣಿಯೆಯಲಾ (ಕ.ಪ.), ನೀಮೇಲನಣಿಯದೆ (ಚ.) ³ ಮಣಿದುತಾ (ಚ.)

ಕಲಗಳುಳಿದಂತೆನ್ನ ಸರಿಸಕೆ
 ನಿಲುವನಾವನು ದೇವದಾನವ
 ರೊಳಗೆ ನಿನ್ನೊಡನೊರಲಿ ಫಲವೇನೆಂದನಾಭೀಷ್ಮ || ೩೯

ಕೇಳು ನೃಪ ಕೇಳೈ ಜಯದ್ರಥ
 ಕೇಳು ಗುರುಸುತ ಶಲ್ಯ ಕುಂಭ
 ಕೇಳು ದುಶ್ಯಾಸನ ವಿಕರ್ಣ ಸುಲೋಚನಾದಿಗಳು |
 ಕಾಳೆಗದೊಳರಿದಶಸಹಸ್ರ ನೈ
 ಪಾಲಕರ ಮಣಿಖಚಿತನಿರ್ಮಲ
 ಮಾಳಿಗಳ ದಿಗುಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು ದಿವಸದಿವಸದಲಿ || ೪೦

ಹರಿಯ ಚಕ್ರವ ತುಡುಕಿಸುವೆ ವಾ
 ನರಪತಾಕನ ರಥವ ಹಿಂದಕೆ
 ಮುರಿಯಲಿಸುವೆನು ಮಹಿಮುರಿಬ್ಬರ ನಡೆವಳಿಯ ಕೆಡಿಸಿ |
 ಸುರನರೋರಗರೊಳಗೆ ಸಿಂಹಾಟಾ
 ದರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ತೊಡರು ಇವನು
 ಬ್ಬರಿಸಿ ನುಡಿದರೆ ನೊರಜ ಕೊಲುವರೆ ಕೈದುವೇಕೆಂದ || ೪೧

ಜಲಧಿಯುಬ್ಬಿದವೈಲು ಸಭಾಮಂ
 ಡಲಿಯ ಸೌಹೃದವಾಗ್ನಿವಾದದ
 ಕಳಕಳಕೆ ದಿಗುತಟವ ಗೆಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಗಾಢದಲಿ |
 ಕೆಲರು ಭೀಷ್ಮನನಿತನೊಜನ
 ಕೆಲರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ಕೌರವ
 ನಳುಕಿ ಭೀಷ್ಮನ ದೇಡಿಕೊಂಡನು ವಿನಯಪರನಾಗಿ || ೪೨

ಬೀಳುಕೊಂಡುದು ರಜನಿ ಮುಡಿವನ
 ವಾಳುಕುದುರೆಯ ನೆರಹಿ ಧರಣೀ
 ಪಾಲ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ಹೊಯ್ದನಂದು ಹೊಲಿಗುಡಿಯ |
 ನೂಳವಿಸಿದವು 'ಲಗ್ನಿಯಲಿ' ನಿ
 ನ್ನಾಳಕ್ಕೋಟಿಗಳುರುಚತುರ್ಬಲ
 ಮೇಳವಿಸಿ ನಡೆದುದು ಸಮಸ್ತಮಹಾಮಹೀಶ್ವರರು || ೪೩

ವಿರಭೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ವರ ಗಾಂ
 ಧಾರಿಗೇಷಿಗಿದನವರ ಹರಕೆಯ
 ಭೂರಿಗಳ ಕೈಕೊಂಡನವನೀನುತರಿಗಭಿನಮಿಸಿ |
 ಚಾರುಚಮರದ ನಿಕರದವರೊ
 ಯ್ಯಾರಿನಲು ಜಯರವದ ರಭಸದು
 ದಾರ ಮೆಷಿಯಲು ಬೀಳುಕೊಂಡನು ರಾಜಮಂದಿರವ || ೪೪

ಒಡನೊಡನೆ ಕರಿತುರಗವೇಷಿದ
 ರೊಡನೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಶತಕುಮಾರರು
 ಗಡಣದಾಪ್ತರು ಕರ್ಣ ಶಕುನಿ ಜಯದ್ರಥಾದಿಗಳು |
 ಅಡನಿದವು ನೀಗುರಿಗಳಭ್ರವ
 ತುಡುಕಿದವು ರುಲ್ಲರಿಗಳಂತ್ಯದ
 ಕಡಲವೊಲು ಪಡೆ ನಡೆಯೆ ಹಸ್ತಿನಪುರವ ಹೊಲವಂಟ || ೪೫

ಭುಗುಭುಗಿಪ ಚಂಬಕನ ಗಜಕೋ
 ಟಗಳ ಮುಂದಣ ಡಾಡೆಗಳ ಭೂ
 ಗಗನವೊಡನೊಡನೊಡನೊಡನೆ ಮೊರೆವ ಗಭೀರಭೇರಿಗಳ |
 ಅಗಿವ ಪಟಹಮೃದಂಗಕಹಳಾ
 ದಿಗಳ ಕಳಕಳ ರಭಸ ದಶದಿ
 ಕ್ಯುಗಳ ಮಾತಾಡಿಸೆ ಮಹಾಬಲ ತೆರಳಿತಿಭಪುರಿಯು || ೪೬

ಅಗಿವ ವಜ್ರದ ಕೊಳಕೆಗಳೊ ದಿಟ
 'ಹಗಲ' ತಗಡೋ ಮೇಣು ಮಿಂಚಿನ
 ಬಗೆಯ ಸೆಕ್ಕೆಯೊ ನೂರೈಕಾಂತಚ್ಚವಿಯ ತೆಕ್ಕೆಗಳೊ |
 ಜಗುಳಿದೊಡನೆಗಳ ಜಾಳಿಗಯ ಹೊಗ
 ರೊಗಲು ರ್ಘುಳವಿಸೆ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಕೈ
 ದುಗಳ ಹಬ್ಬುಗೆವೆಳಗು ಗಬ್ಬರಿಸಿದುದು ದಿಗುತಟವ || ೪೭

ಜಲಧಿಗಳ ಕುಡಿದುದು ನಭೋಮಂ
 ಡಲವ ನೆಳೆದುದು ಸುರನದಿಯ ಮು
 ಕ್ಯುಳಿಸಿತಬಿಲಾದ್ರಿಗಳ ನುಂಗಿತು ದಿವವನಳುಕಿಸಿತು |

ನೆಲನ ಸವೆನಿತು ನೇನಣಿನ ಕಂ
 ಗಳನು ಕದುಕಿತು ನೆನೆಯ ಬಾರದು
 ನಳನಭವ ¹ಹರನಾದನೆನಲುಚ್ಚಳನೆ¹ ಪದಧೂಳಿ ||

೪೮

ಸುರಿವ ಗಜಮದಧಾರೆಯಲಿ ಹೊಸ
 ಶರಧಿಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದವು ನೃಪ
 ವರರ ಮಕುಟದ ಮಣಿಯೊಳಾದರು ಚಂದ್ರಸೂರಿಯರು |
 ಗಿರಿಗಳಾದುವು ದಂತಿಯಲಿ ಪಡಿ
 ಧರಣಿಯಾದುವು ಭತ್ಯಚಮರದ
 ಲರರೆ ನೂತನಸೃಷ್ಟಿಯಾಯ್ತು ವಿರಿಂಚಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||

೪೯

ಅರರೆ ನಡೆದುದು ಸೇನೆ ಕುಲಗಿರಿ
 ಯೆರಡು ಕೂರುಮ ಫಣಿಪರಿಬ್ಬಿ
 ಬ್ಬರ ದಿಶಾಮಾತಂಗಗಳ ಹದಿನಾಳನಳವಡಿಸಿ |
 ಸರನಿಜೋದ್ಭವ ಸೃಜಿಸದಿದರ್
 ಧರಿಸಲಾಪುದೆ ²ಧರಣಿಯೆನೆ² ಕುರು
 ಧರೆಗೆ ಬಂದುದು ಸೇನೆ ಪಯಣದ ಮೇಲೆ ಪಯಣದಲಿ ||

೫೦

ನಡೆದು ಬಂದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ಪಡೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಮೂಡಣ
 ಕಡೆಯಲಳವಡಿಸಿದರು ಬೀಡಾಯಿತ್ತು ವಹಿಲದಲಿ |
 ಗುಡಿಗಳನು ³ಬೀಡಿಸಿದರು³ ಲೋಹದ
 ತಡಿಕೆಗಳ ⁴ನ[ಳ]ವಡಿಸಿ⁴ ಬೀಡಿನ
 ನಡುವೆ ರಚಿಸಿದರವನಿಪಾಲನ ರಾಜಮಂದಿರವ ||

೫೧

ಅಳವಿ ನಾಲ್ವತ್ತೆಂಟುಕೊಳಗಿ
 ಟ್ವಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಕೋಟಾ
 ವಳಯವಗಳಲ್ಲ ತಳಿ ಮುಳುಜೇಲಿ ಪಡಿಯಗಳು |

¹ ಧ್ರುವಕೋಕಚುಂಬಿಸಿತಂದು (ಟ.) ² ಬಲವನೆನೆ (ಕ.ಗ.ಚ.)

³ ಬಿಡಿಸಿದರು (ಚ.), ಹೊಯ್ದಿದರು (ಟ.), ಬಿಗಿಸಿದರು (ಪ.) ⁴ ಧರಗೊಳಿಸಿ (ಚ.)

¹ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪುವ ಭೋಗವತಿ ನಿ
 ರ್ಮಲಗಭೀರೋದಕದ ನದಿ¹ ಕುರು
 ಬಲದ ಪಾಳಯದಂ²ಗ³ವಿದು ಕೇಳೈ ಮಹೀಪಾಲ || ೫೨

³ಪಡೆಯ³ ಮುಂಗುಡಿ ಭೀಷ್ಮನದು ⁴ಬಲ
 ನೆಡ [ನು]⁴ ಪಿಂಗುಡಿಯಾತನದು ನೃಪ
 ಗಡಣಬೀಡಿನ ಕಾಹು ಗಂಗಾಸುತನ ⁵ಗುರುಭಾರ⁵ |
 ನಡೆವಡಾತನ ನೇಮ ಮರಳಿದು
 ಬಿಡುವಡಾತನ ಮಾತು ಕೌರವ
 ಪಡೆಗೆ ಭಾರಿಯ ವಜ್ರಪಂಜರವಾದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೫೩

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರೀ
 ಪಾಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಂಗೆ ಮಕ್ಕಳ
 ಮೇಲೆ ನೆನೆಹಾಯ್ದು ಧಿಕಶೋಕೋದ್ರೇಕ ಪಲ್ಲವಿಸೆ |
 ಕಾಳೆಗದೊಳೇನಾದರೋ ಭೂ
 ಪಾಲತಲಕರು ದೃಗುವಿಹೀನರ
⁶ಬಾಳಿಕೆ⁶ ಯ ಸುಡಲನುತ ತನ್ನೊಳು ಹಿರಿದು ಚಿಂತಿಸಿದ || ೫೪

ಆ ನಮಯದಲಿ ರಾಯ ವೇದ
 ವ್ಯಾನಮುನಿ ನಡೆತಂದು ಗತಪರಿ
 ತೋಷನನು ಸಂತೈಸಿ ಕರೆಸಿದನಂದು ಸಂಜಯನ |
 ಆನಮರವೃತ್ತಾಂತ ನಿನಗೆ ಸ
 ಮಾಸ ವಿಸ್ತರವಾಗಿರಲಿ ಭೂ
 ಮಿಾಶತಲಕಂಗಱುಹುವುದು ನೀನೆಂದು ನೇಮಿಸಿದ || ೫೫

ಪರಮ ವೇದವ್ಯಾಸ ಮುನಿಪನ
 ಕರುಣವಾಗಲು ಕಂಗಳಿಗೆ ಗೋ
 ಚರಿಸಿತ್ತೀ ಭಾರತಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮ ನೌರಂಭ |

¹ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪುವ ಭೋಗವತಿ ನಿ (ಗ.)
² ದ (ಗ.) ³ ನಡೆವ (ಕ.ಚ.) ⁴ ಬಿಡುವರೆಯ (ಕ.), ಬಲವಡೆಯ (ಜ.),
 ಬಲನೆಡನ (ಟ.), ಬಲವಡೆಯ (ಪ.) ⁵ ಭರಭಾರ (ಗ.) ⁶ ಬಾಳುವೆ (ಪ.)

ಧುರದ ವೃತ್ತಾಂತವನು ಚಿತ್ತೈ
 ಸರಸ ತಿಳುಹುವನೆಂದು ಸಲೆ ವಿ
 ಸ್ತರಿನ ಬಗೆದನು ಸಂಜಯನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಭೂಪತಿಗೆ || ೫೭

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ
 ಭವನ ನೇಮದಲಂದು ಮಹದಾ
 ಹವಕೆ ನಡೆದುದು ಕಟಕವಲ್ಲಯುಲೂಕನೆಂಬುವನು |
 ಇವರು ಕಳುಹಿದೊಡವನು ರಿಪುಪಾಂ
 ಡವರ ಹೊರಗೈತಂದನಿನ್ನಾ
 ಹವಕೆ ನಿಂದಿರು ಧರ್ಮಪುತ್ರ ವಿಳಂಬವೇಕೆಂದ || ೫೮

ಅಗ್ನಿಳಯನೆಮ್ಮರಸ ಸಂಪ್ರತಿ
 ನೆಗ್ಗಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿ ನೀವು ನಿಮಗೀ
 ಕುಗ್ಗಿ ಗರು ಹುರಿಗೂಡಿ ಗೆಲಿದಿನ್ನಿಳಯ ಕೊಡಿಸುವರೆ |
¹ಅಗ್ನಿ¹ ತಾಮಾತೇಕ ರಣದಲ
 ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಾಗದೆ ಸಹೋದರ
 ರೊಗ್ಗು ಮುಱಿಯದೆ ಮಾಣದಱಿಗೇಡಾಯ್ತು ನಿಮಗೆಂದ || ೫೯

ಬೆಂಬಲಕೆ ತಾನೆಂದು ಬಯಲ ವಿ
 ಡಂಬದಲಿ ಕಾಳೆಗವ ಮಸೆದರೆ
 ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟಿರಿ ಕೃಷ್ಣನನು ನೀವೇನ ಮಾಡುವಿರಿ |
 ಇಂಬುಗೆಟ್ಟುದು ರೀತಿ ರಣಕೆ ತ್ರಿ
 ಯಂಬಕನನಮರಾಧಿಪನ ಕೈ
 ಕೊಂಬನೇ ಕೌರವನೆನಲು ಖತಿಗೊಂಡನಾ ಭೀಮ || ೬೦

ನೀಳು ಕುನ್ನಿಯ ಬಾಯನೆಲವೋ
 ತೋಳ ತೀಟಿಯನವನ ನೆತ್ತಿಯ
 ಮೇಲೆ ಕಳೆವೆನು ²ಕಲಕುವೆನು ಕೌರವ ಬಲಾಂಬುಧಿಯಾ² |
 ಹೇಳು ಹೋಗಿ ನಾಯನಾಡಿಸಿ
 ಕೇಳುತಿರಲೇಕಹಿತಕುಗುಕುಲ
 ಕಾಲ³ಭೈರವನೆಂದು ನಿನ್ನೊಡೆಯಂಗೆ ಹೇಳೆಂದ || ೬೦

¹ ತಗ್ಗಿ (ಪ.) ² ಸಾಲದೇ ಹಿಂದಾದ ಹೆಕ್ಕಳವು (ಟ.) ³ ಪವನಜ (ಟ.ಪ.)

ಮಾಡಲದ್ದು ದು ಬಹಳ ಪೌರುಷ
 ವಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲದೇಕೆ ಕೌರವ
 ರಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲಿ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಲಿ ಚಿಂತೆ ನಮಗೇಕೆ |
 ಮಾಡಿದೆವು ಗುರುಭಾರವನು ಮುರ
 ಗೇಡಿಯಲಿ ರಣಪಾರಪತ್ಯವ
 ಮಾಡುವಾತನು ಕೃಷ್ಣನೆಂದನು ಧರ್ಮನುತ ನಗುತ || ೬೦

ವೈರಿದೂತನ ಕಳುಹಿದನು ಕೈ
 ವಾರಿಗಳು ಜಯಜಯಯನಲು ಹೊಂ
 ದೇರ ತರಸಿದನಬುಜನಾಭನ ಪದಯುಗಕೆ ನಮಿಸಿ |
 ವಾರುವದ ಬುರನಾಲ್ಕುಲ ಮಣ
 ಚಾರುಕನಕವ ಸುರಿದು ಧರ್ಮಜ
 ತೇರನೇರಿವನೊದಡುವು ನಿಸ್ಸಾಳ ಕೋಟಿಗಳು || ೬೧

ಹರಿಯ ಬಲವಂದಣ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ
 ಶಿರವ ಚಾಚಿ ನಿಜಾಯುಧವ ವಿ
 ಸ್ತರಿಸಿ ಪವನಜಪಾರ್ಥಮಾದ್ರಿಸುತರು ರಥವೇಣು |
 ಧುರಕೆ ನಡೆದರು ದ್ರುಪದಸಾತ್ಯಕಿ
 ವರವಿರಾಟಾದಿಗಳು ಚೂಣಿಯೊ
 ಳುರವಣಿಸಿದರು ಸೇನೆ ನಡೆದುದು ಮುಂದೆ ಸಂದಣಿಸಿ || ೬೨

ಬಳಿಕ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಾಚ್ಛೆಯೊ
 ಳಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ಸೇನೆ ಮೊಡಣ
 ಜಲಧಿಗಾಂತುದು ಪಶ್ಚಿಮೋದಧಿಯೆಂಬ ರಭಸದಲಿ |
 ಪಳಹರದ ತೋಪುರದ ಕುಂತಾ
 ವಳಿಯ ಚಮರಚ್ಛತ್ರಪುಯ ಸಂ
 ಕುಳದಿನಾದುದು ಭೂತನಾಲೃಕಾಶಗತವಾಗಿ || ೬೩

ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ನಾಮದಲ ಪರಬಲದ ಸುಭಟ
 ಸ್ತೋಮವನು ತನ್ನೊಳಗು ಮಾಡಿಯೆ
 ಭೂಮಿಪತಿ ಯಮನಂದನನು ಸಂಗ್ರಾಮಕನುವಾದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ
 ಪಾಲ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಭೀಷ್ಮರ
 ಪಾಳಯದೊಳಂದಮಮ ಕೈಗೈದಿಳೆಗೆ ಹೊಸತೆನಿಸಿ |
 ಕಾಳೆಗಕ್ಕನುವಾಗಿ ರಥತುರ
 ಗಾಳಿ ಕರಿ ಕಾಲಾಳು ದೊರೆಗಳ
 ಮೇಲುಗೈಚಮರಿಗಳನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದು ದುಭಯಬಲ || ೧

ಮಡದ ಸೋಂಕಿಂ ಮುನ್ನ ಗಗನವ
 ತುಡುಕಬಗೆದವು ತೇಜಿಗಳು ನಸು
¹ನಡಲಿಬಿಡೆ ವಾಘೆಯಲಿ ಚಿಗಿದುವು¹ ರಥದ ವಾಜಿಗಳು |
 ತುಡುಕುವಂಕುಶದಿಂದ ಮುನ್ನಿಳೆ
 ಯೊಡೆಯೆ ಗಜ ಗಾಢಿಸಿದವರಸರ
²ಬಿಡುಹು ತಡೆದಡ² ಗಲಸಬಗೆದುವು ವಿಗಡವಾಯದಳ || ೨

ಗಜದ ಬಲುಗರ್ಜನೆಯ ವಾಜಿ
 ವ್ರಜದ ಹೇಷಿತರವದ ತೇರಿಸ
³ಗಜಒಜದ ಕಾಲಾಳು ಕಡುಹಿನ ಬೊಟ್ಟೆಯಬ್ಬರದ³ |
 ಗಜಱುವಗ್ಗದ ಬೊಗ್ಗುಗಳ ದಿ
 ಗ್ವ್ರಜವ ನುಡಿಸುವ ರಾಯಗಿಡಿಗನ
 ವಿಜಯಬಲ ತೊಡರಿಕ್ಕಿತ್ತೈ ಕಲ್ಪಾಂತನಾಗರಕೆ || ೩

¹ ನಡಲಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕುವು (ಕ.ಗ.ಜ.) ² ಕಡುಗಲಗಳೊ
 ಡ (ಟ.) ³ ವಿಜಯ ಚೀತ್ಕೃತಿರವದ ಬಿಲುಟಂಕಾರ ಕಳಕಳದ (ಟ.).

ತಿ¹[ಗಡ]¹ಲೊಡಲು ವ ಹರಿಗೆಗಳ ಗೌ
 ಉಗಿವ ಹೆಗ್ಗ ಹಳೆಗಳ ಹೊನ್ನಾ
 ಯುಗದ ಬಡುಗದ ಗಜಲು ಡೊಂಕಣಗಳ ರ್ಘುಣತ್ಯುತಿಯಾ |
 ಬಿಗಿದ ಬಿಲು ಬೊಬ್ಬೆಗಳ ಬಿರುದರ
 ವಿಗಡ ಮೂದಲೆಗಳ ಮಹಾಧ್ವನಿ
 ಬಗಿದುದೈ ತಾವರೆಯ ತನಯನ ಕರ್ಣಕೋಟರವ || ೪

ಕುಣವ ಕುದುರೆಯ ಮದದ ಬಲುಭಾ
 ರಣೆಯಲೊಲೆವಾನೆಗಳ ತುರಗವ
 ಕೆಣಕಿ ನರಳಿಸಿ ಹಿಡಿವ ತೇರಿನ ಸೂತರೋಜೆಗಳ |
 ಅಣವ ಹರಿಗೆಯನೊಬ್ಬನೊಬ್ಬರ
²ನಣಿನಲಿ² ಅವಿದಗಿವ ಭಟರೊ
 ಡ್ಡಣಿ ಸಘಾಡಿಸಿ ತೆರಡುಬಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೫

ರ್ಘುಳಪದಲಿ ಬೊಬ್ಬಿಡು ಸಡಾಯುಧ
 ಹೊಳಹುಗಳ ಡೊಂಕಣಿಯ ತಳಪದ
 ಬೆಳಗುಗಳ ಬಟ್ಟೇಱಿ ಧಾರೆಯ ಬಳ್ಳಿಮಿಂಚುಗಳ |
 ಅಲಗಿನುಬ್ಬರಗಿಡಿಯ ಹಬ್ಬುಗೆ
 ಧಳಧಳಿಸಿ ಸೈಗಹಿದುದೈ ಹೆ
 ಬ್ಬಲ ದಿವಾಕರಶತವನೆನೆ ಹೆಸರಿಡುವನಾರೆಂದ || ೬

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿತ್ರಿ
 ಪಾಲ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರೆಗೆ ಕುರುಭೂ
 ಪಾಲ ಬಂದರು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು ಮುಕುಳಕರನಾಗಿ |
 ಮೇಳದಲಿ ಮಂಡಳಿಸಿದರಿನ್ಯಪ
 ಜಾಲದಲಿ ಯಮಸೂನ ವಾವನು
 ಮೇಲೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ ವಿವರಿಸಿ ತೋಱಬೇಕೆಂದ || ೭

¹ ಗದ (ಗ.ಜ.ಟ.) ² ನಣಕದಲಿ (ಟ.)

ನಸುನಗೆಯ ಚೂಣಿಯಲಿ ವದನದ
 ರಸುಮೆ ಝಳಪಿಸೆ ಕೌರವೇಂದ್ರಂ
 ಗುಸುರಿದನು ಫಲಭೀಷ್ಮನವಧರಿಸೈ ಮಹೀಪತಿಯೆ |
 ಪನರಿಸಿದ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡಿನಲಿ ಮಿಂ
 ಚೆನೆವವೊಲು ಗಜದಳದ ಮಧ್ಯದೊ
 ಳೆನೆವನಾತನು ವೀರಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನೋಡೆಂದ || ೮

ಇವ ಕಣಾ ಪಾಂಡವರ ಸೇನಾ
 ಣವಕೆ ನಾಯಕನಿವನ ಕೆಲಬಲ
 ದವರು ತೆಕ್ಕೆಯ ತೇರ ತೇಜಿಯ ಧಟ್ಟಿನುನ್ನತಿಯೆ |
 ಬವರಿಗರು ಪಾಂಚಾಲಕುಲಸಂ
 ಭವರು ದ್ರುಪದ ಸಹೋದರರು ಮ
 ತ್ತವರು ಸೃಂಜಯವರಯುಧಾಮನ್ಯೂತ್ತಮೌಂಜಸರು || ೯

ಡೊಂಕಣಿಯ ಹೊದರುಗಳಲೆಡಬಲ
 ವಂಕದಾನೆಯ ಧಟ್ಟುಗಳ ನಿ
 ಶ್ಯಂಕಮಲ್ಲನು ದ್ರುಪದನೀತ ವಿರಾಟನೈಪನೀತ ||
 ಮುಂಕುಡಿಯ ನಾಯಕರಿವರು ಪತಿ
 ಯಂಕಕಾಠಿರು ಇವರ ಬಳಿಯಲಿ
 ಬಿಂಕದೇರಡಕ್ಷೋಣಿ ಬಲವದೆ ರಾಯ ನೋಡೆಂದ || ೧೦

ಅವರ ಮೋಹರದಾಚೆಯಲಿ ನಿಂ
 ತವರು ಕೊಂತೀಭೋಜ ಕೇಕಯ
 ರವರ ಬಳಿಯಲಿ ತಳಿತುದೇರಡಕ್ಷೋಹಿಣೀಸೇನೆ |
 ಅವರ ಹತ್ತಿರೆ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂ
 ದವರು ಪಾಂಡ್ಯ ಶಿಖಂಡಿ ಸೋಮಕ
 ರವರ ಮೋಹರದೊಳಗೆ ನೋಡಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ || ೧೧

ಅರೆನೆಲೆಯ ದಳದತ್ತ ದೃಷ್ಟಿಯ
 ಹರಿಯಬಿಡು ನೋಡಲ್ಲ ಕೌಂತೇ
 ಯರ ಕುಮಾರರನಮಲ ಪಂಚ ದ್ರೌಪದೀಸುತರ |

ಉರಿಯ ಕರುವಿಟ್ಟಂತೆ ವಿಲಯದ
ಹರನ ಬತಿ ಹೊಗೆವಂತೆ ನಿಡಲಿನ
ಹೊರಳಿ ಹೊದಡಿದಂತೆ ನಿಂದವನವ ಘಟೋತ್ಕಚನು || ೧೨

ಭೀಮಸೇನನ ಮಗನವನು ಸಂ
ಗ್ರಾಮಚೌಪಟನವನ ಬಳಿಯಲಿ
ತಾಮನದ ಬಲುಮೊಗದ ಹೊಗರಿನ ಹೊಳಿವ ದಾಡೆಗಳ |
ಕಾಮರೂಪಿಗಳೊಂದುಕೋಟಿ ಸ
ನಾಮದೈತ್ಯರು ಕುಂಭಕರ್ಣ
ಸ್ತೋಮವೆನಲದೆ ಲಯಕೃತಾಂತನ ಕ್ರೂರಪರಿವಾರ || ೧೩

ಅವರ ಹೊರೆಯಲಿ ಫಲುಗುಣಗೆ ಮಲೆ
ವವರ ಗಂಡನು ರಿಪುಕುಮಾರಕ
ನಿವಹ¹ ಕಾಳಾನಳನು¹ ನೋಡಭಿಮನ್ಯುವರ್ಜುನನ |
ಕುವರನಿವ ಮಗುವಲ್ಲ ಬಲುಗೆ
ಯ್ಯವನ ಮೋಹರದೊತ್ತಿನಲಿ ನಿಂ
ದವರು ಸಾತ್ಯಕಿ ಚೇಕಿತಾನ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರು || ೧೪

ಅವರೊಳೊಂದಕ್ಷೋಣಿಯದು ಮಾ
ಧವನ ಮನೆಯದು ಧೃಷ್ಟಕೇತು
ಸ್ರವರನಾತನು ಚೈದ್ಯನಂದನನವರ ಕಂಡಿಹನು |
ಅವರ ಹೊರೆಯಲಿ ಪೀರಸೇನಾ
ನಿವಹದೊಳು ಸಹಜೇವನಾತನ
ನವಹರೆಯ ನಕುಲಾಂಕನಿವರಾಹವಧುರಂಧರರು || ೧೫

ಇತ್ತಲಿದು ಕಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ
ಮೊತ್ತ ಕಾಳೋರಗನ ಜಂಗುಳಿ
ಮೃತ್ಯುವಿನ ಮೋಹರ ಕೃತಾಂತನ ಧಟ್ಟು ಭೈರವನ |

¹ ಕೋಳಾಹಳನ (೩.)

ತೆತ್ತಿ ಗರ ದಾವಣಿಯೊಳಣ್ಣನ
ಮತ್ತವಾರಣ ಭೀಮಸೇನನ
ನಿತ್ತ ನೋಡೈ ಮಗನೆ ಕುರುಕುಲ ಕೇಣಕಾಱನನು | ೧೬

ಕೆಲದಲಾ ತಟುವಾಯಲಾಹವ
ದಳ¹ ಗರ ಮೇಳದಲಿ ಮಕುಟದ
ಲಲಿತರತ್ನಪ್ರಭೆಯ ಲಹರಿಯ ಲಾವಣಿಗೆ ಮಿಗಲು |
ಚಲತುರಂಗದ ಧಾರಿಯಾನೆಯ
ದಳದ ರಥದ ಪದಾತಿಪುಧ್ಯದ
ಹೊಳಹಿರಲಿ ನಿಂದಾತನಾತ ಮಹೀಶ ಧರ್ಮಜನು || ೧೭

ಆತನೆಡವಂಕದಲಿ ಹನುಮನ
ಕೇತನದ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ನವ
ಶಾತಕುಂಭವರೂಢದಲಿ ನೆಹಿ ತೀವಿದನ್ಯದಲಿ |
ನೂತನಾಶ್ವನಿಕಾಯಮುರಪುಟ
ಧೂತಧೂಳಿಪ² ಟಲವಿಹಿತ² ನಿ
ಶಾತಘನ ಜಯಯುವತಿವಿಟನರ್ಜುನನ ನೋಡೆಂದ || ೧೮

ಅಳಿಯಲೊಬ್ಬನ ರೋಮರೋಮದ
ಕುಳಿಯೊಳಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಯ
ಸುಳಿವು ಗಡ ಶ್ರುತನಿಕರವೊರಲಿದರೊಳಗುದೋಟಿ ಗಡ !
ಹಲವು ಮಾತೇನಾತನೀತನ
ಬಳಿಯ ಬಂಡಿಯ ಬೋವನಾಗಿಯೆ
ಸುಳಿವನಾತನ ನೋಡು ಮಗನೇ ವೀರನರಯಣನ || ೧೯

ಅದೆ³ ದುರಂತದ³ ದುರುಳ ದೊಡ್ಡೆಯ
ಹದನ ಬಣ್ಣಸಲೆನಗೆ ನೂಕದು
ತುದಿಯುಲಿವೆನು ದಳದ ಮನ್ನೆಯ ಪುಂಡಲೀಕರಲಿ |

¹ ವಿ | (ಪ.) ² ಟನಹಿತ (ಕ.ಜ.ಟ.) ³ ದುರಂಧರ (ಗ.ಪ.)

ಕದನವಿದು ಧಾರಂಕವಾರ
ಭೃದಯ ತಲೆದೋರುವುದೊ ನಮಗೇ
ಕಿದತಿ ಚಿಂತೆ ಮುರಾರಿ ಬಲ್ಲನು ಕಂದ ಕೇಳೆಂದ || ೨೦

ಅವರೊಳೆಳೆಕ್ಷೋಣಬಲ ನ
ಮೃವರೊಳಗೆ ಹನ್ನೊಂದು ಮತ್ತವ
ರವರ ಸಖ್ಯಕೆ¹ ನೆರೆದುದೇಕಾದತ್ತಕ್ಷೋಣ |
ತವಿಸುವರೆ ನನಗೊಂದು ದಿನ ಮೂ
ದಿವಸದಲಿ ಗುರುವೈದು ದಿವಸಕೆ
ರವಿಜ ನಿಮಿಷಕೆ ದ್ರೋಣ ನಿಮಿಷಾರ್ಧಕೆ ಧನಂಜಯನು* || ೨೧

ತಾಗಲನುಗೈದುಭಯಬಲ ಕೈ
ಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸುತಿರಲು ರಿಪುಬಲ
ಸಾಗರದ ಸೌರಂಭವನು ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ಧರ್ಮಜನು |
ತೂಗಿದನು ಶಿರವನು ಮಹಾಹವ
ವೀಗಲಾಗದ ಮುನ್ನ ಭೇದದ
ಲಾಗಿನಲಿ ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಮನವೊಲಿಸಬೇಕೆಂದ || ೨೨

ಬಂದು ಭೀಷ್ಮನ ಚರಣಕಮಲ
ದ್ವಂದ್ವದಲಿ ಚಾಚಿದನು ಮಕುಟವ
ನಿಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆ ನಮಗಿನ್ನೇನು ನಿರ್ವಾಹ |
ನಿಂದು ನೀವ ಕಾಡುವರೆ ನಮಗಿ
ನ್ನೆಂದು ಹಠಿವುದು ಬವರವೆಮಗೇ
ನೆಂದು ಬೆಸೆಸಿದಿರೆನುತ ಕರುಣವ ತೋಪುದನು ಭೂಪ || ೨೩

¹ ಮತ್ತಂತಿವರಸಂಖ್ಯೆಗೆ

* ಎನಲು ಗುರುತನಯನ ಸಘಾಟಕೆ
ಕೊನರಿತಾತನ ಮನವಜಾಂಡಕೆ
ತನುಪುಲಕದುಬ್ಬಿನಲಿ ಪಾರ್ಥನ ಪಟುಪರಾಕ್ರಮಕೆ |
ಮೊನೆಗಣೆಯ ನುಡಿ ಸೋಂಕೆ ಕರ್ಣವ
ನಿನಿತು ಕುಸಿದು ರಸಾತಳಕೆ ಕುರು
ಜನಪನ ನಿಬದ್ಧಪ್ರಲಾಪವ ಬಿಡಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||

ಈ ಪದ್ಯವು (ಗ.ಚ.ಟ.ಪ.) ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

ನೀವಱಿಯಲಾವುತ್ತು ರಾಯಿಗ
 ಳವ ಪರಿಯಲು ಕೌರವರು ಬಹ
 ಳವಮಾನವ ನೆಮಗೆ ನೆಗಳದರೆಮ್ಮ ಸತ್ಯವನು |
 ನೀವು ಮೆಚ್ಚಲು ನಡಸಿದೆವು ತಲೆ
 ಗಾವುದುಂಟೇ ಕರುಣಸಲ್ಲದ
 ಡಾವ ಹದನೆಂದೆವಗೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೪

ಏಳು ಮಗನೇ ನಮ್ಮ ಮತಿಯನು
 ಕೇಳೆನುತ ಭೂಪಾಲ ತಿಲಕನ
 ಮೌಳಿಯನು ನೆಗಹಿದನು ಗಂಗಾಸೂನು ನಸುನಗುತ |
 ಆಳುಗೊಂಡನು ಕೌರವನು ಪರ
 ರಾಳುತನವೆಮಗಾಯ್ತು ಪರಸೇ
 ವಾಲಘುಸ್ಥಿ ತರೆಪ್ಪುನೇತಕೆ ನುಡಿಸಿದಪೆಯಿಂದ || ೨೫

ಹಿರಿಯನಾಗಲ ಸುಜನನಾಗಲ
 ಗರುವನಾಗಲ ಅರ್ಥವುಳ್ಳನ
 ಚರಣಸೇವಾಪರರು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನಲಿದು |
 ಪರರ ಭಜಕರೊಳಾವಗುಣವಾ
 ವಿರವದಾವಗ್ಗೆ ಳಕೆಯಾವುದು
 ಗರುವತನವೈ ತಂದೆ ಪುರುಷಾಧಮನು ತಾನೆಂದ || ೨೬

ಕೌರವನ ಧನವೆಂಬ ಘನಸಂ
 ಸಾರಗುಣದೊಳು ಬದ್ಧನಾದೆನು
 ಧೀರ ನಾನೇಗೈವೆನೆನೆ ಯಮಸೂನು ಕೈಮುಗಿದು |
 ಮೈರವೃತ್ತಿಯ ರಣದೊಳೆಮ್ಮಲ
 ತಾರದಿರು ಮೇಣುಭಯನ್ಯಪರಿಗೆ
 ಕಾರಣಕ ನೀ ಮುನಿದಡೆಮಗಿನ್ನಾಸೆಯಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೭

ಮಾನನಿಧಿ ಕೇಳೆ ಕೌರವಂಗಾ
 ಧೀನವೆನ್ನಯ ತನು ವಿಧಾತ್ರಾ
 ಧೀನವೆನ್ನಯ ಜೀವದದುಕಾರಣದಿನಾಹವಕೆ |

ನೀನು ಚಂತಿಸಬೇಡ ನನ್ನವ
ಸಾನಕಾಲಕೆ ಪುತ್ತೆ ಬರಲು ನಿ
ದಾನವನು ನೆಹಿ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವೆನೀಗ ಮರಳೆಂದ||

೨೮

ಎನೆ ಹಸಾದವೆನುತ್ತ ಯಮನಂ
ದನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಗಾ
ತನುಜನುಚಿತ್ತೋಕ್ತಿಗಳ ನೆನದಡಿಗಡಿಗೇ ಪುಳಕಿಸುತ |
ವಿನುತಮತಿ ನಡೆತರಲು ಸುಭಟರು
ತನತನಗೆ ತೊಲಗಿದರು ಪಾಂಡವ
ಜನಪ ಮೈಯಿಕ್ಕಿ ದನು ದ್ರೋಣನ ಚರಣಕಮಲದಲ||

೨೯

ಅರಸ ಬಂದನಪೂರ್ವವಾಯಿತು
ದರುಶನವು ತನಗೆನುತ ಗರುಡಿಯ
ಗುರು ಮುಖೀಪಾಲಕನ ಮುಕುಟವನೆತ್ತಿದನು ಬಳಿಕ |
ಬರಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಸಂ
ಗರದ ಸಮಯದಲೇಕೆ ಬಂದಿರಿ
ಭರವನದ ಬಗೆಯೇನು ಬಿನ್ನಹವಾಡು ಸಾಕೆಂದ||

೩೦

ಎವಗೆ ಮೈವವು ನೀ[ನು] ಗುರು ನೀ
ನೆವಗೆ ತಾತನು ನೀನು ಮಹದಾ
ಹವದೊಳಗೆ ಪತಿಕರಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಲೊಡೆಯ ನೀನೆಮಗೆ |
ಅವನಿಯುಭಿಲಾಷೆಯಲಿ ತೆತ್ತುದು
ಬವರವೆಮಗಿನ್ನೇನು ಗತಿ ಕೌ
ರವಜಯೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಹದನೇನೆಂದು ನೃಪ ನುಡಿದ||

೩೧

ಅರಸ ಕೇಳರ್ಥಕ್ಕೆ ಧರಣೀ
ಶ್ವರರು ಕಿಂಕರರರ್ಥ ತಾ ಕಿಂ
ಕರತೆಯನು ಮಾಡುವುದು ಜಗದಲಿ ವರ್ತಮಾನವಿದು |
ನಿರುತ ಕೌರವನರ್ಥದಲಿ ಕಿಂ
ಕರತೆಯೆಮಗಾಯಿತ್ತು ರಾಜ್ಯೈ
ಶ್ವರಿಯು ನೇವಾಪರರಿಗೇ ಸ್ವಾತಂತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||

೩೨

ಆದರೆಮಗಿನ್ನೇನು ಗತಿ ರಣ
 ವಾದಸಿದ್ಧಿಯದೆಂತು ಜಯಸಂ
 ಪಾದಕರು ನಮಗಾರೆನಲು ಗುರು ಕೇಳಿ ನನುನಗುತ |
 ಕಾದುವಾ ಸಮಯದೊಳಗಪ್ಪಿಯ
 ವಾದ ನುಡಿಗಳ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಾವಿರವು ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಹೋಗಿಂದ || ೩೩

ಎನಲು ಪರಿಶೋಷದಲಿ ಯಮನಂದ
 ನನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಘು ನಡೆತಂ
 ದನು ಮಹಾಹವರಂಗಮಧ್ಯದ ಕೃಪನ ಹೊರೆಗಾಗಿ |
 ವಿನಯದಲಿ ಬಿನ್ನಯಿಸೆ ಕೃಪನೆಂ
 ದನು ನಿಧಾನಿಸಲಾವಪಧ್ಯರು
 ಜನಪ ನಿನ್ನನು ನಾವು ಕೊಲ್ಲೆವು ವ.ರಳು ನೀನೆಂದ || ೩೪

ಕೃಪನ ಬೀಳ್ಕೊಂಡತುಳಜಯಲೋ
 ಲುಪನು ಶಲ್ಯನ ಒಂದು ಕಂಡನ
 ವಿಪುಳಮತಿ ಮಾತಾಡಿದನು ನಿಜರಾಜಕಾರಿಯವ |
 ಕೃಪೆಯ ಮಾಡುವುದೆವಗೆ ರಣದಲಿ
 ತಪನತನಯನ ತೇಜವನು ನಿ
 ಪ್ಪೈಜೆಯೊಳವಗಡಿಸೆಂದು ಶಲ್ಯನೊಳಭಯವನು ಪಡೆದ || ೩೫

ಬಲದೊಳಗೆ ¹ಬೇಹವರ¹ ನಾಲ್ವರ
 ನೊಳಗುಮಾಡಿ ಧರಾಧಿಪನು ಮನ
 ಗೆಲವಿನಲಿ ಮರಳಿದನು ಕೌರವ ಮೋಹರವನುಳಿದು |
 ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳು ಭೀಮಸೇನನ
 ಬಲು ಗದಾಘಾತದಲಿ ಕುರುಕುಲ
 ವಳವುಡೆಂದು ಯುಯುತ್ಸು ರಥದಿಂದಿಳಿದು ನಡೆತಂದ || ೩೬

ಎರಡು ಬಲ ಬೆಲಗಾಗಿ ನೋಡು
 ತ್ತಿರೆ ಯುಯುತ್ಸು ಮಹೀಶನಂಘ್ರಿಗೆ
 ಕರವ ಮುಗಿದೆಲಿಗಿದರೆ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿದನು ಕರುಣದಲಿ |
 ಧರಣಪತಿ ನೀನಾರೆನಲು ಕೇ
 ಳರಸ ಕೌರವನನುಜ ನಿಮ್ಮನು
 ಶರಣುವೇಗಲೈತಂದೆಯಭಯವನಿತ್ತು ಸಲಹೆಂದ || ೩೭

ಹಿಂದೆ ರಾವಣನನುಜನಿರದೈ
 ತಂದು ಶರಣಾಗತರ ರಕ್ಷಿಪ
 ನೆಂದು ರಾಘವನಂಘ್ರಿಕಮಲವ ಕಂಡು ಬದುಕಿದನು |
 ಇಂದು ನಿಮ್ಮಂಘ್ರಿಗಳ ಮಹಿಮೆಗ
 ಬಂದೆನ್ನನು ಪತಿಕರಿಸಬೇ
 ಕೆಂದು ಕೌರವನನುಜ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ಭೂಪತಿಗೆ || ೩೮

ಎನಗೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರವೇಲು ನೀ
 ನನುಜನಲ್ಲದೆ ಬೇಡೆ ನಿನ್ನಲಿ
 ಮನವಿಭೇದವ ಬಲ್ಲೆನೇ ಬಾಯನುತ ಕೈವಿಡಿದು |
 ಜನಪನಭಯವನಿತ್ತು ಕೌರವ
 ನನುಜನನು² ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಾಹವ
 ದನುಕರಣಿಯಲಿ ಸೇನೆ ಗಜಬಿಜಿಸಿತ್ತು ಬೊಬ್ಬೆಯಲಿ² || ೩೯

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

¹ ಯೋ (ಕ.ಗ.ಟ.)   ² ಕೊಂಡೊಯ್ದು ನಾರಾಯಣನ ಕಾಣನೆ ದನು
 ಜರಿಪು ಮನ್ನಿಸಿದನುತಿತದಲಿ (ಟ.)

ಮೂರನೆಯ ನಂದಿ

ನೂಚನೆ || ರಾಯದನುಜಘರಟ್ಟ ಪಾಂಡವ
ರಾಯಜಂಗಮಜೀವ ನಿರ್ಜಿತ
ಮಾಯ ನಿಜವನು ತೋಟು ಪಾರ್ಥನನೊಲಿದು ಬೋಧಿಸಿದ || *

ಹಳಚಲನುವಾಯ್ತು ಭಯಸೇನಾ
ಜಲಧಿ ಕಳಕಳ ಮಿಗಲು ಮಾರುತಿ
ಮೊಳಗಿದನು ಪೌಂಡ್ರಕವ ಭೂಪನನಂತವಿಜಯವನು |
ಇಳೆ ಹಿಳೆಯೆ ಮಣಿಪುಷ್ಪಕದ ನಿ
ಮೃಗಲಸುಘೋ ¹ಪಮೋಳಮಮ¹ ಕೋಳಾ
ಹಳಿಸಿದುದು ನಹದೇವನಕುಲರು ನಮರಕನುವಾ²ಯ್ತು² || ೧

¹ ಪದರವವ (ಚ.ಪ.) ಪಾರವದಿ (ಛ.) ² ಗಿ (ಚ.)

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ.ಚ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನೂಚನೆಯಾದಮೇಲೆ ಇದೆ.

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯಧರಿತ್ರೀ
ಪಾಳ ಹಿಮ[ಕರ]ಕುಲಲಲಾಮರು
ಕಾಳಗಕೆ ಕೈದಟ್ಟ ಹರಿದುದು ಕಳನ ಚೌಕದಲ |
ಆಳು ಗಜಬಜಿಸಿತ್ತು ರಾವುತ
ರೋಳಿ ಸೇರಿತು ನರನದಲ ದೆ
ಪ್ಪಾಳಿಸಿದುದಿಧರಧನಕಾಯದ ಬೆರಳ ಬೊಟ್ಟೆಯಲ ||

† ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ.ಚ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಹಿಂಡೊಡೆದು ಮುಂಗುಡಿಯ ತಾಕಯಿ
ಕೊಂಡು ದೂವಾಳಿಯಲ ರಥವನು
ಮಂಡಳಿಸಿ ಕೆಲ್ಲಯಿಸಿ ಲುಳಿಯಲ ಲಲತಖೇರಯವ |
ಚಂಡಗತಿಚಾಳನೆಯಲುಬ್ಬಿಟಿ
ಗೊಂಡಿನದೆ ವೇಡೆಯವ ಕೊಳ್ಳದೆ
ಗಾಂಡಿವಿಯ ಕೈಮನದ ರಾಗನುಪಡೆದನನುರಾರಿ ||

ಮುರವಿಜಯ ನಿಜಪಾಂಚಜನ್ಯವ
ನಿರದೆ ಫಲುಗುಣ ದೇವದತ್ತ
ಸ್ಫುರತರವವನು ರಚಿದನು¹ ಮೂಲೋಕ ಮೈಮಱಿಯೆ |
ತುರಗವನು ಬೋಳಯಿಸಿ ವಾಘೆಯ
ತಿರುಹಿ ಚವ್ವುಟಗೆಯಲಿ ತೇಜಿಯ
ಒರಿಯ ದೆದಱಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ಲುಳಿವಡೆದ || ೨

ಚಟುಳಹಯಮುರಖಂಡಿತೋರ್ವೀ
ನಿಟಲನಿರ್ಗತಬಹಳಧೂಳೀ
ಪಟಲಧೂಸರಸಕಲಜಗದಸುರಾರಿ ನಲವಿನಲಿ |
ಪಟುಗತಿಯ ಗರುವಾಯಿಯಲಿ ನಂ
ಘಟಿಸಿ ಹಯವನು ಸುಳಿಸಿದನು ಚೌ
ಪಟದೊಳೆಯ್ಯಾರಿಸುತ ಬೋಳಯಿಸಿದನು ಕಂಧರವ || ೩

ಗತಿಗೆ ಕುಣಿದವು ನಾನಿಕದ² ಹೂಂ
ಕೃತಿಯ ಫೇನೋನ್ನತಿಯ² ಬಳಿಯವ
ಗತಿಯ ಕಬ್ಬಿಯ ಕೊಂಡಿಗಳ ಘಣಘಣಿತ ನಿಶ್ಚನದ |
ವಿತತ ಸೃಕ್ವದ ಲೋಳಿಗಳ ಸಂ
ಸೃತ ಜಠರಜಸ್ವೇದಜಲರಾ
ಲಿತ ಹಯಾವಳಿ ಕಳನ ಗೆಲಿದವು ಹರಿಯ ನೇಮದಲಿ || ೪

ನಿಲಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ ರಥವನು
ತಳಪಟದೊಳೇನೈ ಮಹಾರಥ
ರಳವಿಗೊಡ್ಡಿ ದೆ ನಿನ್ನೊಳುಂಟೇ ಕೈಮನದ ಕಡುಹು |
ಲುಳಿಯ ಬಿಲುವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿ
ಯಳವು ಗರುಡಿಯೊಳಲ್ಲದೀ ರಿಪು
ಬಲಕೆ ತೋಱಿಸಬಹುದೆ ಹೇಳೆಂದರ್ಜುನನ ಜಱಿದ || * ೫

¹ ವನು ರವಪುಟ್ಟರಿಸ (ಕ.ಗ.ಟ.) ² ಪೂತ್ಕೃತಿಯ ಮುಖದುನ್ನತಿಯ

*ನಹನವೇನದು ಜೀಯ ನೆರೆದಿ
 ದ೯ಹಿತಬಲವೆನಗಾವ ಘನ ಬಿ
 ನ್ನಹವ ಕೇಳೈ ಕೃಷ್ಣ ಕೌರವರಾಯ ¹ಛಟ್ಟಿನಲಿ |
 ಬಹಳ ಬಲಿವರಾರು ಸೇನಾನಿ
 ವಹದಲಿ ನಾಯಕರ ವಿವರಿಸ
 ಬಹರೆ ಬೆಸಸೆನೆ ಕೃಷ್ಣ ನುಡಿದನು ನಗೆಯ ಮೊಳೆ ಮಿನುಗೆ || ೬

ಆದಡರ್ಜುನ ನೋಡು ಸೈನ್ಯಮು
 ಹೋದಧಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ ಮೆಚುವವ
 ನಾ ದುರಂತಪರಾಕ್ರಮನು ಗಂಗಾಕುಮಾರಕನು |
 ಕಾದಲರಿದವನಬಿಲಬಲವಿಭು
 ಪಾದನಿವನತಿಬಲನು ಕಾಲನ
 ಸಾಧಿಸಿದ ಛಲದಂಕಮಲ್ಲನು ಭೀಷ್ಮ ನೋಡೆಂದ || ೭

ಮಿಸುಪ ತುದಿವೆರಳಂಬುಗೊಲೆಗೆ
 ಷಿಸಿದ ಬಿಲು ಮಣಮಯದ ಗದ್ದುಗೆ
 ರಸುಮೆಗಳ ಜೋಡಿನಲಿ ಹೊಂದೇರಿನ ನಿಡಾಯಿಯಿಲಿ |
 ಮನೆಗಣಿಯ ಬತ್ತಳಕೆ ತಿಗುರೇ
 ಷಿಸಿದ ಮೈ ಕತ್ತುರಿಯ ತಿಲಕದ
 ನೊಸಲಿನಾತನ ನೋಡು ಗರುಡಿಯ ಜಾಣ ದ್ರೋಣನನು || ೮

* ಈ ಕೆಳಗಿರುವ ಪದ್ಯವು (ಕ.ಚ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ * ಈ ಚಿಹ್ನೆ ಇರುವ ಪದ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ (ಪ.) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದ್ಯವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ದಿರುಧಿರಪ್ರತಿಮಲ್ಲಪರಿವಿ
 ತುರಗ ಚಳಗತಿ ಸೂಷಿಕಾರರ
 ಬಿರುದುದಾನವ ವಾರುವದ ಮರುಹಳುಕೆ ಹಳುಕೆನುತ |
 ಅರಿಶರಧಿಬೋಳೈಸಲುಱಿ ಉ
 ಬ್ಬರಿಸಿದವು ಭುಲೈತ್ತಿಸಿ ಪಾರ್ಥನ
 ವರವರೂಢದ ಕುದುರೆಗಳ ಚಿತ್ತೈತ್ತಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ||

¹ ನೊಡ್ಡಿನೊಳು (ಕ.ಗ.)

ರಾಯನಾತನ ಬಳಿಯಲಾಕ
 ಣಾರ್ಯತಾಸ್ತ್ರರು ಕಾರ್ಮುಕದ ಸ್ವಾ
 ಧ್ಯಾಯಿಸಿದ್ಧರು ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಮಕುಟವರ್ಧನರು |
 ಸಾಯಲಂಜದ ಸಿತಗರಡೆ ತ
 ನ್ನಾಯತದೊಳಪ್ರತಿಮೆ ¹ರಾದ್ರದ¹
 ನಾಯಕರ ನೆರವಿಯೊಳು ಶಲ್ಯನೈಪಾಲ ನೋಡೆಂದ || * ೯

ಗಣನೆಗೈದದ ಹೆಗಲ ಹಿರಿಯು
 ಬೃಣ್ಣದ ಕನಕದ ಝಗೆಯ ತಲೆಗ
 ಡ್ಡಣಿಯ ನೇಣಿನ ಹೊಗರ ಮೋಷಿಯ ಕೆಂಪಿನಾಲಗಳ |
 ಮಣಿಮಯದ ತೇರುಗಳಲಾ ಸಂ
 ದಣಿಯವರು ಸಾಂದ್ರೇಶನದು ಫಲು
 ಗುಣ ನಿರೀಕ್ಷಿಪುದಿತ್ತಲೊಂದಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಬಲವ || ೧೦

ಕಳಶ ನಿಂಧದ ಥಟ್ಟು ಸಮ್ಪುಖ
 ದಳವಿಯಲ ವಿಕ್ರಮದವಾಗ್ನಿಯ
 ಝಳದೊಳುರೆ² ಕಾಹೇಷುದಾಲಯ ಬಿಗಿದ ಹುಬ್ಬುಗಳ |
 ಹಿಳುಕನವುಕಿದ ತುದಿವೆರಳ ನಡು
 ಗಳದ ಕಪ್ಪಿನ ನೊಸಲ ನಯನದ
 ಬಲುಭುಜನ ನೋಡಾತನಶ್ಚತ್ಕಾಮ ನಿಸ್ಸೀಮ || ೧೧

ಈ ಪದ್ಯವು ಮೇಲೆ * ಈ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿರುವ ಪದ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ (ಪ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಇದೆ.

* ಒಡನೊಡನೆ ಅನಂಭು ದಳವಿ
 ಖ್ಯಾತರದ್ಭುತ ಸಮಮಹಾರಥ
 ನೂತನಧ್ವರರಾತಿರಥರಂಬಗ್ಗದಾನೆಗಳು |
 ಆತನೊಡನಕ್ಷೋಣೀಕೈಮನ
 ವೀತಗೈವಡಿಹತ್ತುಮಡಿ ಪುರು
 ಹೂತನಂದನ ನೋಡು ಬಲವಂಕದಲಿ ಮೋಹರನ ||

¹ ಮಾದ್ರದ (ಗ.ಚ.ವ.), ಮಾದ್ರಾ (ಟ.) ² ನೆಗಳಯ ಝಳಪದಲಿ (ಗ.ಚ.ಟ.ವ.)

ಈತನೊಡ್ಡಿನ ಸಾರೆ ನಂಗರ
 ಕಾತು ಕೊಂಡದೆ ಕೃಪನ ದಳನಂ
 ಘಾತಾವೊಂದಾಕ್ಷೋಣ್ ನುಭಟರ ಸಾಲ ಮಧ್ಯದಲಿ
 ಆತ ಗೌತಮನವನ ಬಳಿಯಲಿ
 ಭೀತ ಬಾಹ್ಯಕವಿಂಧ್ಯರದೆ ವಿ
 ಖ್ಯಾತರೊಂದಕ್ಷೋಣ್ ಕೌರವಸೈನ್ಯತರಧಿಯಲಿ ||

೧೨

ಈತ ಮಾಳವನೀತ ಕೊಂಕಣ
 ನೀತ ಗುಜ್ಜರನೀತ ಬರ್ಬರ
 ನೀತ ಕೋಸಲನೀತ ಖೇಟಕನೀತ ಹವಿರ್ಮಾರ |
 ಈತ ಕೇರಳನೀತ ಸಿಂಹಳ
 ನೀತ ಬೋಟಕನೀತ ಚೀನಕ
 ನೀತ ಮಾಗಧನೀತ ದ್ರಾವಿಡನೀತ ಗೌಳನೃಪ ||

೧೩

ಆಳ ಗೆಲನಕೆ ಕೆಲಬರರನನ
 ಖೇಳಮೇಳಕೆ ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು
 ಬಾಲೆಯರ ಕೊಳುಕೊಡೆಯ ಬಿಳಗದ^೨ ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ |
 ತೋಳ ಬಲುಹೊರೆಗೆಲನಿ ಕೆಲಬರು
 ಮೋಲಿ ನಮ್ಮನು ಹಗಗೆ ಕೆಲಬರು
 ಕಾಳಿಗದ ಕಾರ್ಮಕನೃಪಾಲರ ನೆರವಿಯದೆಯೆಂದ ||

೧೪

ತಳಿತ ಪಲ್ಲವ ಸತ್ತಿಗಯ ಹೊಳ
 ಹೊಳವ ಮೌಳಿಯ ರತುನ ಲಹರಿಯ
 ಚಲಿಸಿ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಮರಿ ನೀಗುರಿಗಳ ವಿಡಾಯಿಯಲಿ |
 ಹಲಗಯಲಿ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹಾಪಿನ
 ಘಳವಿಗಿಯ ಹೊಂದೇರ ನೃಪಮಂ
 ಡಳಿಯ ಮಧ್ಯಬೊಳಾತ ದುರ್ಯೋಧನ ಮರ್ಷಿಪಾಲ ||

೧೫

ಅಳಲದುರಗನ ನೆರವಿ ಚೊಪ್ಪಿಗೆ
 ಗಳೆದ ಸಾಳ್ವನ ಹಿಂಡು ಹಸಿದ
 ವ್ಯಳಪ ಸಿಂಹದ ಹಂತಿ ಕುಪಿತ ಕೃತಾಂತನೊಡ್ಡವಣಿ |
 ಕೊಲೆಗೆಲಸಕುಬ್ಬೆದ್ದ ರುದ್ರನ
 ಬಲವಿದೆನೆ ಹರಹರ ಮಹಾರಥ
 ರಳವಿಗೊಟ್ಟಿದೆ ನೋಡು ದುರ್ರೋಧನ ಸಹೋದರರ ೧೬

ಲುಳಿಯ ಪಿಂಚನ ಮಂದೆ ಸುಗತಿಯ
 ಝಳಕವನಿಲನ ಧಟ್ಟು ಬೀಡಿಯ
 ಬಳಿಗೆ ಪುರುಷಾಮೃಗದ ಗಾವಳಿಯೆನೆ ವಿಲಾಸದಲ |
 ಹೊಳೆವ ಚಮರಿಯ ಸುತ್ತು ಝಲ್ಲಿಯ
 ನೆಲಕುಗಿವ ಜೋಡುಗಳ ತೇಜಿಯ
 ದಳವ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಬಳಸಿದೆ ಕಲಜಯದ್ರಥನ || ೧೭

ತೋರದಲ ಕುಲಗರಿಯ ಸತ್ಯದ
 ಸಾರದಲ ವಜ್ರವನು ¹ದನಿಯಲ
 ಕಾರ ಬಟಿಸಿಡಿಲಂದವಿದ್ರನುಗಿ ಜೊಂದುಮಾಡಿದನು¹ |
 ವಾರಿಜೋಡ್ಧವನೆನಲು ಝಾಡಿಯ
 ಭಾರಿ ಟೆಂಚೆಯ ಕೈಯ ಬಡ್ಗದ
 ವಾರಣದ ಮಧ್ಯದಲಹನು ಭಗದತ್ತ ನೋಡೆಂದ || ೧೮

ಹೊಗರೊಗುವ ಸೂನಿಗೆಯ ಸುಪತಾ
 ಕೆಗಳ ನಿಂದದ ಹೊಳೆವ ಹೊಂಗಂ
 ಬುಗೆಯ ಹೂಡಿದ ಹಯದ ಸೂತರ ಗಳದ ಗರ್ಜನೆಯ |
 ಅಗಿವ ಚೀತ್ಕಾರದ ಛಡಾಳದ
 ವಿಗಡರಥಿಕರ ರಹಿಯ ರಥವಾ
 ಜಿಗಳ ನೋಡೈ ಪಾರ್ಥ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಸೈನ್ಯವಿದು || ೧೯

¹ ದನಿಯಲ ಕಾರಬರಿಸಿಡಿಲಂದವಿದೆಯೆನೆ ಪೊತೆದು ಮೂಡಿದನು (ಕ. ನಿನದವಿಕಾರ ಮೇಘಧ್ವನಿಯನುಗಿದೇನೊಂದುಗೂಡಿದನು (ಆ.)).

ಹಲಗೆ ಕಡಿತಲೆ ಹರಿಗೆ ಖಂಡೆಯ
 ಹೊಳೆವ ¹ಮಡ್ಡು¹ ಕರಾರಿ ಲೋಕಣ
 ಬಿಲು ಸರಳು ತೋಡಿಟ್ಟಿ ಮುದ್ದರ ²ಪಿಂಡಿವಾಳ ಚಯ² |
 ತಲೆಯ ನೇಣನ ಕೈಯ ಚೌರಿಯ
 ಲುಳಿಯ ಜೋಡಿನ ಕಟಿಯ ಗಂಟೆಯ
 ದಳವನೀಕ್ಷಿಸು ಪಾರ್ಥ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಯದಳವ || ೨೦

ವೀರನಭಿಮನ್ಯುವಿನವೊಲು ರಣ
 ಧೀರನಾತನ ನೋಡು ಕರ್ಣಕು
 ಮಾರಕರು ವೃಷಸೇನನಗ್ಗದ ಚಿತ್ರಸೇನಕರು |
 ಚಾರುಲಕ್ಷಣರವರು ನೂಟು ಕು
 ಮಾರರದೆ ದುರೈಕ್ಯೋಧನಾತ್ಮಜ
 ರಾರುವನು ಕೈಕೊಳ್ಳರವದಿರು ಸುಬಲ ನಂದನರು || ೨೧

ರಾಯನಣುಗರ ಗಂಡ ಕೌರವ
 ರಾಯದಳಶೃಂಗಾರ ಮಲೆವರಿ
 ರಾಯಮರ್ದನನೆಂಬ ಬಿರುದಿನಲುವ ಕಹಳೆಗಳ |
 ಜೀಯ ಜಯಜಯಯೆಂಬ ಪಂಡಿತ
 ಗಾಯಕರ ಮಧ್ಯದಲಿ ಬೆರಳಲಿ
 ನಾಯಕವ ತಿರುಹುವನು [ತಾ] ಕಲಿಕರ್ಣ ನೋಡೆಂದ || ೨೨

ಕರಿಘಟೆಯ ಕುಟುವದಲಿ ಹಯಮೋ
 ಹರದ ತೆರೆಮಾಲೆಯಲಿ ಬಲುರು
 ಲ್ಲರಿಯ ಬುದ್ಧದ ತತಿಯಲಸ್ತ್ರದ ಕಿಡಿಯ ವಡಬನಲಿ |
 ಬಿರುದರಾಯರ ರತುನರಾಜಿಯ
 ಲರಿಬಲಾರ್ಣವ ಗಜಟು ಮಿಗಲ
 ಳ್ಳಿಱಿಯುತದೆ ಬಕುವಿಧದ ವಾದ್ಯವಿಡಾಯ ರಭಸದಲಿ || ೨೩

¹ ಮಂಡು (ಗ.), ಮುದ್ದು (ಟ.)   ² ಪರಶು ಕುಂತಗಳ (ಗ.ಚ.ಟ.)

ಆಳ ಮಯವಖೋರ್ದಿ ಪದಹತ
 ಧೂಳಿನುಯವಾಕಾಶ ರಥತುರ
 ಗಾಳಮಯ ದಿಗುಜಾಲವೇನೆಂಬೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ |
 ಕಾಳೆಗೆಕೆ ನೀನಲ್ಲದವನಿಯೊ
 ಳಾಳ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥನಾಕಿ
 ನ್ನೇಳು ಬಾಣವ ತೂಗು ಮಾತಾಡಿಸು ಮಹಾಧರ್ಮವ || ೨೪

ಎಲೆ ಧನಂಜಯ ಹಗೆಯ ಹೆಚ್ಚಿದ
 ಹಳುವವಿದೆರಾ ವಜ್ರಿಸುತ ನಿ
 ನ್ನಳವಿಯಲಿ ತಟುಬಿದೆ ಸುಯೋಧನಸೈನ್ಯ ಗಿರಿನಿಕರ |
 ಎಲೆ ಸಮೀರಜನನುಜ ರಿಪುಬಲ
 ವಿಲಯ ಮೇಘನಿಕಾಯವಿದೆ ಭುಜ
 ಬಲವ ತೋಡುತೆ ತಂದೆ ನೋಡುವೆನೆಂದನಸುರಾರಿ || ೨೫

ಮೆಟ್ಟಿ ನೋಡಿದನಹಿತ ರಾಯರ
 ಧಟ್ಟುಗಳ ತೆರಳಿಕೆಯನುತ್ಸಹ
 ಗೆಚ್ಚು ಫಲುಗುಣ ಸೆಸೆಮ ಮನದಲಿ ನೊಂದು ತಲೆವಾಗಿ |
 ಕೆಟ್ಟ ಕಾಯದ ಸುಖಕಳುಪಿ ಒಡ
 ಹುಟ್ಟಿದರ ಕೈಯಾರ ಕೊಂದರೆ
 ಮುಟ್ಟದೇ ಕಡುಪಾಪ ಘನಪರಿತಾಪ ತನಗೆಂದ || ೨೬

ಕೆಲಬರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಗುರುಗಳು
 ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಮಾವ ಮೈದುನ
 ನಳಿಯ ಪುಗ ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಮುತ್ತಯ್ಯ ಮೊಮ್ಮನೆನಿಸುವರು !
 ಕಳದೊಳಿನಿಬರ ಕೊಂದು ಶಿವಶಿವ
 ಕೆಲವು ದಿವನದ ನಿರಿಗೆ ನೋಲಿದು
 ಮುಳುಗುವೆನೆ ಧವಸಿಂಧುವಿನೊಳಾನೆನುತ ಮನಮುರಿದ || ೨೭

ಇದಿರುಗಾಣದೆ ಕೊಲೆಗೆ ನಿರ್ಬಂ
 ಧದಲಿ ಬೆನಸುವ ಕೃಷ್ಣನಕಟಾ
 ಮದಮುಖನೊ ದುರ್ಬೋಧಕನೊ ವಂಚಕನೊ ಘಾತಕನೊ |

ಯದುಗಳನ್ವಯದೊಳಗೆ ಕರುಣಾ
 ನ್ವದರು ಜನಿಸಿರಲಾ ಮುರಾರಿಯ
 ಹೃದಯ ಬಿಟ್ಟಿತೆನುತ್ತ ಫಲುಗುಣ ತೂಗಿದನು ಶಿರವ || ೨೮

ನರಕಕರ್ಮವ ಮಾಡಿ ಇಹದೊಳು
 ದುರಿತ ಧಾಜನನಾಗಿ ಕಡೆಯಲಿ
 ಪರಕೆ ಡಾಹಿರನಾಗಿ ನಾನಾಯೋನಿಯೊಳು ಸುಳಿದು !
 ಹೊರಳುವನು ನನು ಕೃಷ್ಣದೇವನು
 ಕರುಣಿಸಿದನೇ ಹಿತವನೇ ಹರ
 ಹರ ಮುಕಾದೇವೊಂದು ಬೋಳಕೆ ಬದುಕಿದನು ಯೆಂದ || ೨೯

* ಮುಳಿಯಲಾಗದು ಕೃಷ್ಣ ನಿಮ್ಮನು
 ತಿಳುಹಲಾನು ನಮರ್ಥನೇ ಕುಲ
 ಕೊಲೆಗೆ ಕೊಕ್ಕಿರಿಸಿದನು ನನೆದನು ಕರುಣ ವಾರಿಯಲಿ |
 ಬಲುಹನೀ ಮುಖದಲ್ಲ ತೋಟುವ
 ಡಳುಕಿದನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಂಪ
 ತ್ತಿಳೆಯ ಸಕಲಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತುದು ದೇವ ಕೇಳೆಂದ || * ೩೦

ಎಡಹಿದರೆ ರುಜೆಯಾಗಿ ಯಾವ
 ತ್ತಡಸಿದರೆ ವೇಣಾವ ತೆಹಿದಿಂ
 ದೊಡಲುವಿದಿದರೆ ಮರಣ ತಪ್ಪದು ಸುರರಿಗೋಳಗಾಗಿ !
 ಕೆಡುವ ಕಾಯವ ನಚ್ಚಿ ಬಂಧುಗ
 ಳೊಡನೆ ಮೈರವ ಮನೆದು ನರಕಕೆ
 ಕೆಡೆವೆನೇ ತಾನೆನುತ ರಥದೊಳು ಬಿಲ್ಲನಿಳುಹಿದನು || ೩೧

ಕರಗಲಂತಃಕರಣ ಚಿಂತಾ
 ತುರನು ಸಂಗ್ರಾಮದ ವಿರಕ್ತಿಯೊ
 ಳಿರಲು ಕಂಡನು ಕಮಲನಾಭನು ನೆಗುತ ಮನದೊಳಗೆ |

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ.

ತರಳನಿವನದ್ವೈತಕಲೆಯಲ
ಪರಿಣತನು ತಾನಲ್ಲ ನೆವದಿಂ
ನರನ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆನುತ ನುಡಿಸಿದನು ಫಲುಗುಣನ || ೩೦

ಏನು ಫಲುಗುಣ ಸಮರದಲ ದು
ಮ್ಮಾನವಾವುದು ಹದನು ಶೌರ್ಯಕೆ
ಹಾನಿಯಲ್ಲಾ ತ್ರಿಜಗಚೌಪಟಮಲ್ಲ ನೀನೆನಿಪ |
ಮಾನಗರ್ವವು ಮುಱಿಯದೇ ರಿಪು
ಸೇನೆ ನಗದೇ ತತ್ತ ಸಮರವ
ನೀನುಪೇಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಲಹುದೇ ಬಿಲ್ಲ ಏಡಿಯೆಂದ || ೩೨

ಆವ ನಿನ್ನಯ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವ
ಭಾವಿಸಿದೆ ಮೇಣಾವ ಶಶಿವಂ
ಶಾವಳಿಯ ನೆಮ್ಮುಗೆಯ ನೆಗಳಿದೆ ತೆತ್ತ ಕಾಳಿಗಕೆ |
ಆವ ನಿನ್ನಗ್ಗಲಿಕೆಗುಚಿತವ
ತೀವಿ ಬಳಸಿದೆ ಕದನಮುಖದಲಿ
ಹೇವ ವೀರರೊಳಿಲ್ಲಲಾ ವಿಸ್ಮಯವಿದಕಟೆಂದ || ೩೪

ಅಲಗಿನೊರಸೊರನಿಲ್ಲ ಕೈಮೈ
ಗಳಲ ಮುಳುಗಿದ ಬಾಣವಿಲ್ಲ
ಗ್ಗಲಿಸಿ ನೊಸಲಲ ಮುಱಿದು ¹ಭಲ್ಲೆಯ¹ವಿಲ್ಲ ನೋಡುವರೆ |
ಕಲಹದಲಿ ಪಡಿಮುಖದ ಘಾಯದ
ಚಲರಕುತಮೊಱವಿಲ್ಲ ನೀ ಮು
ನ್ನಳುಕಿ ಕೈದುವ ಹಾಯ್ಕದೈ ಸರಿಯಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ || ೩೫

ತರುಣಿಯರ ಮುಂದಸ್ತಶಸ್ತ್ರವ
ತಿರುಹಬಹುದುಬ್ಬೇಳಬಹುದ
ಬ್ಬರಿಸಬಹುದೆನಗಾರು ಸರಿ ನಾ ಧೀರನೆನಬಹುದು |
ಕರಿತುರಂಗದ ಬಹಳಶಸ್ತ್ರೋ
ತ್ಕರ ಕೃಪಾಣದ ಹರಹಿನಲ ಬೋಗ
ದಿರುಹದಿಹ ಕಲಿಯಾರು ಕುಂತೀನೂನು ಕೇಳೆಂದ || ೩೬

ಬಂಧುಹನನಕೆ ಮನದರಲು ¹ಭವ
 ವಿಂಧ್ಯ¹ ದಲಿ ²ಬೆಳ್ಳಾಗಿ² ರೌರವ
 ನಿಂಧುವಿನೊಳೊಲಾಡದಿಹನೇ ಪರಮಪಾತಕನು |
 ಸಂಧಿಯಲಿ ನಮ್ಮವನಿ ಬುಣಸಂ
 ಬಂಧವುಂಟೇ ಬರಲಿ ರಣದಭಿ
 ಸಂಧಿ ಸಾಕಿನ್ನೆನುತ ಫಲುಗುಣ ಶಿರವ ಬಾಗಿದನು ||

೩೭

ಎಲವೊ ಫಲುಗುಣ ನುಡಿದ ಭಾಷೆಯ
 ಸಲಿಸಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ ತೊಟ್ಟನೆ
 ತೊಳಲಿ ಹದಿಮೂಱಬುದ ಬಂದಾಪತ್ತನನುಭವಿಸಿ |
 ನೆಲನ ಭಾಗವ ಬೇಡಿ ಸಂಧಿಗೆ
 ಕಳುಹಿದರೆ ಕೌರವನು ನೂಕಿಸಿ
 ಕಳೆದ ನಿಮಗಿನ್ನಾವ ಹೊಲ್ಲೆಹವೆಂದನಸುರಾರಿ ||

೩೮

ಎವಗೆ ನೀನುತ್ತರನ ಕಥೆವೇ
 ಳುವೆ ನಗುವೆಯಾತನಿಗೆ ನೀನೀ
 ಬವರದೊಳು ಗುರುವಾದೆ ಲೋಗರ ನಿಂದೆ ತನಗಕುಡು |
 ಲವಲವಿಕೆಯಲಿ ಕಾದಬೇಕೆ
 ಮ್ಮವನಿಯನು ಕೈಕೊಳಲುಬೇಕೆಂ
 ಬವಗಡೆಯತನನೆತ್ತಲಡಗಿತು ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ ||

೩೯

ಬಲುಹ ನೀ ನೋಡುವರೆ ಪರಮಂ
 ಡಳಿಕರನು ತಂದೊಡ್ಡು ಬಳಿಕೆ
 ನ್ನಳ ವನೀಕ್ಷಿಸು ಸೆಡೆನಾನೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ಮೈದುನನೆ |
 ಕೊಲುವನೆಂತೈ ಭೀಷ್ಮರನು ಮನ
 ವಳುಕದೆಂತೈ ತಪ್ಪುವೆನು ಗುರು
 ಗಳಿಗೆ ಕೃಪಗುರುಸುತರನಿಟ್ಟುವುದಿದಾವ ನಯವೆಂದ ||

೪೦

¹ ಭವಬಂಧ (ಟ.)² ಬೆಳ್ಳಾಗಿ (ಟ.ತ.)

ಹೊಳೆದು ಹೋಹೈತ್ಯೈತ್ಯಕೋನುಗ
 ತಲೆಯ ಮಾಣಿಯಧರ್ಮ ಕೋಟಿಯ
 ಘಳಿನಿ ಬಳಿಕಾ ಫಲವನಲಸದೆ ಭವಭವಂಗಳಲ |
 ತೊಳಲ ಬಳಲುನ ಜೀವಭಾವದೊ
 ಳುಳಿವುದಾವುದು ಲಾಗು ಮೂಢರ
 ಬಳಕೆಗಾವಂಜುವೆವು ಸಮರಕೆ ಶರಣು ಶರಣಿ೦ದ || ೪೦

ಲಾಲಿಸದೆ ಕುಲಫಲವ ನೀತಿಯ
 ಪಾಲಿಸದೆ ಕೊಲೆಗಡುಕತನದೊಳು
 ಮೇಲುಗಾಣವೆ ಬಂಧುಗಳ ಗುರುಗಳ ಸಹೋದರರ |
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಕೊಂದು ನೆತ್ತರ
 ಗೂಳನುಂಬವೊಲಖಿಳ ರಾಜ್ಯದ
 ಮೇಲೆ ಸೊಗಸುವ ನಿರಿಯನೊಲ್ಲೆನು ಕೊಲುವನಲ್ಲೆ೦ದ || ೪೧

ಆರನೈ ನೀ ಕೊಲುವೆ ನಿನ್ನಿಂ
 ದಾರು ನಾವರು ದೇಹವನೊ ನಿಜ
 ಧೀರನಾತ್ಮನ ಕೊಲುವೆಹೋ ದಿಟ ನಿನ್ನ ಬಗೆಯೆನು |
 ಚಾರುದೇಹಕೆ ¹ಭೂತನಿಕರಕೆ
 ಮೈರವಿಲ್ಲುಳಿದಂತೆ ವಿಗತವಿ
 ಕಾರನಚಲನಗಮ್ಯನದ್ವಯನಾತ್ಮನೋಡೆ೦ದ || ೪೨

ತನುವಳಿದ ಬಳಿಕನಲಿ ತನು ಸಂ
 ಜನಿಸುಗೆಂಬುದು ಭವವ ಬಳಸುವ
 ತನುವಿಲ ಕಿವಾರಯೌವನವಾರ್ಧಿಕಂಗಳಲ |
 ತನು ವಿಕಾರಿಸುವದು ಸುಕರ್ಮದ
 ವಿನುತದುಷ್ಯ ತವೆನಿಪ ಹುನಿ ಕ
 ಲ್ಪನೆ ಶರೀರಕ್ಕಲ್ಲದಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲ ಕೇಳಿ೦ದ || ೪೩

ಅಳಿವನಲ್ಲದಯಿಸುವನಲ್ಲ
 ಗ್ಗಳಿಸುವವನಲ್ಲಡಗುವವನ
 ಲ್ಲಳಿವ ದೇಹದ ಬಗೆಗೆ ಹೊಣೆಯೇ ಸೆಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕನು |
 1 ಕಳಚಿದನೆ ಕಳಚುವುದು ಕಾಯವಿ
 ದುಳಿದಡುಳಿವುದು1 ಚಿರಮಯಂಗೀ
 ಕಳಕಳದ ಕಾಲಾಟ ಕೊಳ್ಳದು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ || ೪೫

ನಿನಗೆ ಸಾವವನಲ್ಲ ನಿನ್ನಂ
 ಬಿನಲಿ ನೋವವನಲ್ಲ ದಿವ ನೀ
 ಮುನಿದು ಗಗನಕ್ಕಲಗನುಗಿದಡೆ ಗಗನವಳುಕುವುದೇ |
 ತನುವಿನೀ ಗುಣಧರ್ಮ ಕರ್ಮದ
 ಹೊನಲು ಹೊಗುವುದೆ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ
 ಚಿರಮಯಾತ್ಮನನೆಲೆ ವೃಥಾಪಂಕಾಗವೇಕೆಂದ || ೪೬

ಅಡಡೆ ಮುರವೈರಿ ಕೇಳಿದಿ
 ರಾದ ಬಾಂಧವರನಿಬರನು
 ಕಾದಿ ಕೊಂದನು ಪಾರ್ಥ ಪಾತಕನೆನ್ನದೇ ಲೋಕ |
 ಈ ದುರಂತಕ್ಕೇನುಗತಿಯಪ
 ವಾದವಾವಂಗಾದುದಾತ್ಮನ2
 3ವೈದಿಕನು ಇಹಪರಕೆ4 ಬಾಹಿರನೆಂದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೪೭

ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು 4ಸೂರ್ಯನ
 ಕಿರಣ4 ಹೂಲೆಯನ 5ಚಿರನಿದರೆ5 ಹೊಲೆ
 ಹೊರುವುವೇ ಸ್ನಾನದಲಿ ವಿಧಿಸಲು ಬಹುದೆ 6ನೋಡಿದನ6 |
 ಪರಮತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ನಿಷ್ಕನ
 ಚರಿತವೇ ಸುಚರಿತ್ರವಾತಂ
 ಗರದು ಕೇಳು ಸುಕರ್ಮಜುಷ್ಮರ್ಮಾದಿ ಗುಣಲೇಪ ೪೮

1 ಕಳಚುವಡೆಯೊಳು ಕಾಯವಳಿವುದು ಉಳಿವುದೈನಿಜ (ಕ.) 2 ನು
 (ಸ). 3 ವೈದಿಕದ ಪರಗತಿಗೆ (ಬ.ಟ.) 4 ಕಂಗಳುವೆರನಿ (ಟ.) 5 ನೋಡಿ
 ದಡೆ (ಟ.) 6 ಮಾಡಿದರ (ಕ.)

ಕೊಂದೆ ನಾನೆನಗಾಯ್ತು ಪಾತಕ
 ವೆಂದು ಮನದಲಿ ಮುಟುಗುವಾತನ
 ಬಂದಿಯಲಿ ಹೊಣೆಗೊಂಬವಾಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ |
 ಕಂಡು ಕಲೆ ತನಗೆತ್ತಣದು ನಿ
 ದ್ವಂದ್ವಕನು ಮೃತಜಾತ ತಾನ
 ಲ್ಲೆಂದು ಕಂಡರವಂಗೆ ಪಾಪವಿಲೇಪವಿಲ್ಲೆಂದ ||

೪೯

ಹರಿಯೆ ಚಿತ್ತಯಿಸೈಯಹಿಂನಾ
 ಪರಮಧರ್ಮವು ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದ
 ಸರಣಿ ಸಾರೋದ್ಧಾರವಲ್ಲಾ ನಕಲದರುತನಕೆ |
 ನೆರವಿಯಿಬರ ತನ್ನವರ ಕೊರ
 ಳರಿತದಲಿ ಕೊಕ್ಕರಿಸದಿದರ್ಡೆ
 ನರಕದೊಳು ನೂಟೊಂದು ಕುಲ ಮುಳುಗಾಡದಿದಂದೆಂದ ||

೫೦

ನಿರುತವರ್ಜುನ ಕೇಳಹಿಂನಾ
 ಪರಮಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವರೂಪವ
 ನೊರೆವೆನಾಲಸು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದೈಕಘನವೆನಿಪ |
 ನಿರುಪಮಾತ್ಮನ ನಿಲವನೆಯದೆ
 ನರಕಿ ಜಡನಾ ಜೀವವೆಂಬೀ
 1ದುರುಳಿ ತನವೇ ಹಿಂಸೆಯುಪಿವಡಹಿಂಸೆ ಕೇಳೆಂದ ||

೫೧

ನೆರವಿ ಬೇಟೊಂದಿಲ್ಲ ಭೂತದ
 ಹರಹು ಕರಣೀಂದ್ರಿಯದ ಸಂದಣಿ
 ಮರುತ ಪಂಚಕ ಬುದ್ಧಿ ಶರ್ಮೇಂದ್ರಿಯದ ಕಾಲೆಣಕೆ |
 ನೆರೆಯಲೊಂದಾಗಿಹುದು ಕಲ್ಪನೆ
 ಹರೆದು ಜೀವಭ್ರಾಂತಿ ಬೀತಡೆ
 ಪರಮತಾನಿಹನಲ್ಲ ಕೊಲುವರೆ ಸಾವನಲ್ಲೆಂದ ||

೫೨

ಕರ್ಮವೇ ಹೂಡುವುದು ತನುವನು
 ಕರ್ಮವೇ ಸಲಹುವುದು ಕಡೆಯಲಿ
 ಕರ್ಮವೇ ಕಳಚುವುದು ಜೀವಭ್ರಮೆಯ ಬಾಹಿರರ |
 ಕರ್ಮ ತಾನೇನಾದಡಾಗಲಿ
 ನಿರ್ಮಮತೆಯಲಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಲಿ
 ನಿರ್ಮಿಸಲು ಕಲಿಪಾರ್ಥ ನೀ ನಿರೀಕ್ಷಿಸನಹೆಯೆಂದ ||

೫೩

ಅನುರರಿಪು ಕೇಳಾದಿಯಲಿ ನಂ
 ಚಿಸಿದ ಕರ್ಮವು ಜೀವರನು ¹ನಂ
 ಧಿಸಲು¹ ತದ್ಗುಣದೋಷ ಕರ್ತೃವನೇಕೆ ತಾಗುವುದು |
 ಪನರಿಸಿತಲಾ ²ಸ್ವಾರ್ಥ² ಮಾರ್ಗ
³ಪ್ರಸರ ಕೊಂದಡೆ ಪಾಪ ಪಾವನ
 ವೆಸಗೆ ಪುಣ್ಯವೆನಿಪ್ಪ ವಿವರಕ್ಕೇನು ನೆಲೆಯೆಂದ³

೫೪

ನುಕೃತ ದುಷ್ಯಂತವೆಂಬವೇ ಬಾ
 ಧಕವು ಜೀವರಿಗೀಯಹಂಕೃತಿ
 ವಿಕಳತೆಗೆ ತಾ ಬೀಜ ಜನ್ಮದ ಚುಟ್ಟುಮುರಿಗಳಿಗೆ |
 ಸಕಲಕರ್ತೃತ್ವಾದಿ ಭೋಕ್ತೃ
 ತ್ವಕವಿದಾತ್ಮಂಗಿಲ್ಲ ಪಿತೃ
 ಧಿಕನು ತಿರುಗುತ ಲೋಕ ತಿರುಗುವುದೆಂಬ ತೆಪಿನಂತೆ ||

೫೫

ಮರುಳೆ ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ನಚರಾ
 ಚರವೆನಿಪ ಜಗವೆನ್ನ ಲೀಲಾ
 ಚರಿತದಲಿ ತೋರುವುದು ಹರವುದು ನನ್ನ ನೇಮದಲಿ |
 ನಿರುತ ನೀ ಕೇಳುವರೆ ತಿರ್ಮಜ್
 ನರಸುರಾದಿಗಳೆಂಬ ನಚರಾ
 ಚರವಿಧಾನಲ್ಲದೆ ವಿಚಾರಿಸಲನೈವಿಲ್ಲೆಂದ ||

೫೬

¹ ಬಂಧಿಸಲು (ಟಿ.ಪ.) ² ಶಾಸ್ತ್ರ (ಗ.)

³ ಪ್ರಸರವಾವನನೆಸಗುವುದು ಇದ

ಬೆಸಸು ಮುರಹರೆಯೆಂದು ನುಡಿದನು ವಿನಯದಲಿ ಪಾರ್ಥ || (ಕ.ಟ.)

ಜಗದೊಳಾನೇ ಚರಿಸುವೆನು ತ
 ಜ್ಜಗವಿದೆಲ್ಲವು ನನ್ನ ಪಾಯೆಯೊ
 ಳೊಗೆದು ತೋಷಿಸಿ ಸುಳಿಸೆ ಸುಳಿವುದು ಕಿಡಿಯಲಡಗುವುದು |
 ಮಗುವುತನದೊಳು ಕೂಡಿ ವೆ.ಷಿವುದು
 ಜಗವದಲ್ಲದೆ ನಿಜವ ಬೆರಸುವ
 ವಿಗಡರಿಗೆ ಪರತತ್ವ ಚಿನುಮಯರೂಪ ತಾನೆಂದ ||

೫೨

ಬೀಸಿದರೆ ನಿಲುಕುವರು ಮಾಯಾ
 ಪಾಶದೊಳಹಂಕಾರಿಗಳು ತ
 ದ್ವೇಶಕಾಲಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ನಿರವ್ಯಾಹವನು ಬೆದಕಿ |
 ಬೇಸಱುವರಂತಿರಲಿ ಮಾಯಾ
 ಪೈನಿಕದ ಸಮ್ಮೋಹನದ ಕಾ
 ಳಾನವಱುವವರೆನ್ನ ನಱುವರು ಪಾರ್ಥ ಕೇಳೆಂದ ||

೫೩

ಏಕನಾತ್ಮನನಂತನಚಲನ
 ಶೋಕನದ್ವಯನಮಲನಭವನ
 ಲೋಕನಿಸ್ಪೃಹನಮಿತನಕ್ರಿಯನಹತನಭ್ರಮನು |
 ಲೋಕಗತಿ ಮಾಯಾವಿಲಾಸ ವಿ
 ವೇಕಿಗಳಿಗಿದು ಬರಲು ಫಲುಗುಣ
 ಸಾಕು ಗರ್ವವ ಬೀಳುಕೊಡು ಸೆಳೆ ಶರವ ಹಿಡಿ ಧನುವ ||

೫೪

ಜಡನಲಾ ನರನೇನ ತಿಳುಹಲು
 ಬಿಡ ವಿಕಾರವನೆಂದು ಖಾತಿಯು
 ಹಿಡಿಯಲಾಗದು ಸಲುಗಗಂಜಿಕೆಯೇಕೆ ಬಿನ್ನಹವು |
 ಬಿಡು ¹ಜಗೌಘಾನೀಕ¹ ನಿಮ್ಮಡಿ
 ಯೊಡಲೊಳಗಣತ²ವಿಹವು² ಗಡ ಮಿಗೆ
 ನುಡಿಯಲಮ್ಮೆನು ತತ್ಸ್ವರೂಪವ ತೋಷಿಬೇಕೆಂದ ||

೫೦

¹ ಜಗವು ನೀ ಕಂಡ (ಕ.) ² ಲೋಕ. (ಕ.)

ಈ ದಿವಿಜರೀ ಚಂದ್ರನೂರಿಯ
ರೀ ದಿಶಾವಳಿ ಯಾಗಗನವೀ
ಮೇದಿನೀತಳವೀ ಸಮೀರಣನೀ ಜಲಾನಲರು ||
ಈ ದನುಜರೀ ಮನುಜರೀ ನೀ
ನಾದಿಯಾಗಿಹ ಹರಹು ನಿನ್ನ ವಿ
ನೋದರೂಪಿನ ನಿಱುಗೆ ¹ಬೇಱುನ್ನಾವ ರೂಪೆಂದ ¹ ||

೬೦

ಹರೆದು ಮೋಹಿಸುವೀ ಚರಾಚರ
ನೆರೆದು ನಿಮ್ಮಯ ರೋಮಕೂಪದ
ಹೊರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಳೆದಾಡುತಿಹುದೆಂಬಗ್ಗಲಿಕೆಗಳಿಗೆ |
ಹುರುಳಿನಿಪ ಹೇರಾಳದಂಗದ
ನಿರಿಯ ತೋಱೈ ಕೃಷ್ಣ ನಿರ್ಮಲ
ಪರಮತತ್ವವನೊಲ್ಲೆ ನಿಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿ ಸಾಕೆಂದ ||

೬೧

ದಾಸನಾನೆನಗಮಲಮೂರ್ತಿವಿ
ಲಾಸವನು ತೋಱುವುದು ಸಲಹುವು
²ದೈನಿವನೈ ತಾನು ಸಮ್ಯಗ್‌ಜ್ಞಾನಭಾಜನಕೆ |
ಮಾಸಲಳಿಯದ ಮಿಕ್ಕ ಬಯಕೆಯ
³ಪಾಶ ತಾಗದ³ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
ಭಾಸುರ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಯನು ಮೈದೋಱಬೇಕೆಂದ ||

೬೨

ಆದಡರ್ಜುನ ನೋಡೆನುತ ಕಮ
ಲೋದರನು ಕೈಕೊಂಡನಗ್ಗದ
ನಾದಿಪುರುಷ ಶ್ರೀನಿಜವ ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕಾಕೃತಿಯ |
ವಾದಿಸುವ ಪಟ್ಟರ್ಕಗರ್ಕದ
ಭೇದ ಕೊಳ್ಳದ ಸಕಲ ಲೋಕದ
ಬೀದಿನಿಟಂಬರಿವ ವಿಘನ ವಿರಾಟ ರೂಪವನು ||

೬೪

¹ ಯನು ನೀ ತೋಱಬೇಕೆಂದ (ಟ.) ² ದೈನಿವನಾಬಳಿಕ ಕರ್ಮಜ್ಞಾನ
ಭಾವನೆಗೆ (ಕ.) ³ ಬಾಸಯುಡುಗನ (ಟ.), ಬಾಸೆಹಳಿಯದ (ದ.)

ಬಿಳಿದು ಕರಿದೆಂಬಾಟು ವರ್ಣದ
 ಹೊಲಬು ಹೊದ್ದದ ಸೂರ್ಯಕೋಟಿಯ
 ಹೊಳಪುನಬದೀಧಿತಿಯ ಹೊಲದ ನಿಜದ ಹೊಸಪರಿಯ |
 ಅಳವಿನಳತೆಯ ಜಗದ ವಾರ್ತೆಯ
 ಸುಳಿವು ಸೋಂಕದ ಸಕಲ ಲೋಕ
 ಪ್ರಳಯ ಕಾರಣ ತೆಗೆದನಗ್ಗದ ವಿಶ್ವರೂಪವನು || *

೬೫

ಕಾಣರುಳಿದವರೀತನೊಬ್ಬನ
 ಕಾಣಕೆಗೆ ಕೌತುಕವ ಕಪಿಡನು
 ಶೋಣಿತಾಮಲಬಹಳತೇಜದ ಹೊದಟಿ ಹೊಯಿಲಿನಲ |
 ಕಾಣಲಪಿಯವನಂತವೇದ
 ಶ್ರೇಣಿ ಶಿವಶಿವ ರಾಯ ಪಾರ್ಥನ
 ಜಾಣತನವೆಂತುಟೊ ವಿರೂಪನ ರೂಪ ಸೆಪಿವಿಡಿದ ||

೬೬

ಉಬ್ಬಿದನು ಹರುಷದಲಿ ಕಂಗಳ
 ಗಬ್ಬ ಮುಱಿದುದು ಮನದ ನಿಗುರಿನ
 ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಹೊಲಬಳಿಯೆ ನಾಲಗೆಯುಡುಗೆ ಹೆಡತಲೆಗೆ |
 ಸಬ್ಬಗತನೈ ಶಿವಶಿವಾ ಬಲು
 ಮಬ್ಬಿನಲಿ ಮುಂದಪಿಯದೆನ್ನೆಯ
 ಕೊಬ್ಬನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನೆನುತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆಟಗಾದ ||

೬೭

ಇದೆ ನಿರಂಜನತತ್ವ ಸಾಮ್ರಾ
 ಜ್ಯದ ಸಘಾಟಿಕೆ ನಾವು ಕಡು ಮೂ
 ಋದಲಿ ಮೈಮುಡೆವು ಶರೀರದ ಬಂಧುಕೃತ್ಯದಲಿ |
 ಯದುಗಳನ್ನಯದಾತ ನಮಗೊ
 ಳಿದನು ಸೋದರಭಾವನೆಂದೇ
 ಮದಮುಖದಿ ಕಡುಗೇಡ ಕೆಟ್ಟನು ಶಿವಶಿವಾಯೆಂದ ||

೬೮

ಪರುಷ ಕಲ್ಪೆಂದಳುಕಿ ಸುರತರು
 ಮರನು ತೆಗೆಯೆಂದಮರಧೇನುವ
 ಪರರ ಮನೆಯಲಿ ಮಾಟಿ ಚಂತಾಮಣಿಗೆ ಕೈದುಡುಕಿ |
 ಹರಳು ¹[ತೆ]¹ಕ್ಕೆ ಯಿದೆಂಬ ಪಾಪಿಗೆ
 ಪರಮಗುರು ನಾನಾವೆನ್ನೆ ಮುರ
 ಹರನ ಮೈದುನನೆಂದು ಗರ್ವಿನಿ ಕೆಟ್ಟಿನಕಟೆಂದ ||

೩೯

ನೊರಜು ತಾನೆತ್ತಲು ಮಹತ್ವದ
 ಗರಿಸುಡೆತ್ತಲು ಮಿಂಚುಬುಳುವಿನ
 ಕಿರಣವೆತ್ತಲು ಹೊಳಹಿದೆತ್ತಲು ಕೋಟಿನೂರಿಯರ |
 ನರಮೃಗಾಧಮನೆತ್ತಲುನ್ನತ
 ಪರಮತತ್ವವಿದೆತ್ತಲಕಟಾ
 ಮರುಳು ನನ್ನವಗುಣವದಾವುದ ಕಡೆಗೆ ಹಲುಬುವೆನು ||

೩೦

ಮೇಳ ಗಡ ನಮಗೀತನಲಿ ಭೂ
 ಪಾಲಕರು ಗಡ ನಾವು ಸಾರಥಿ
 ಯಾಳು ಗಡ ಹರಿ ನಾವು ವೀರರು ಗಡ ವಿಚಿತ್ರವಲ |
 ಮೇಲುಗಾಣದ ಪಾರ್ಥನೆಂಬೀ
 ಕಾಳುಮೂಳನ ವಿಧಿಯನೇಪರಿ
 ವೇಳುವೆನು ಹರಯೆನುತ ಕಂಗಳನೆವೆಗಳಲಿ ಬಿಗಿದ ||

೩೧

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಡ್ಡೆದು ಮುಚ್ಚುವ
 ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮೈಬೆದಲು ಬೆಹಗಹ
 ನಡಿಗಡಿಗೆ ಮೆಯ್ಯೊಲೆವನುಬ್ಬಿದ ರೋಮ ಪುಳಕದಲಿ |
 ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಮನನಲದು ಹೊಂಗುವ
 ನಡಿಗಡಿಗೆ ಭಯಗೊಂಡು ಕರಗುವ
 ನೊಡಲನವನಿಗೆ ಹರಹಿ ನಿಡುದೋಳುಗಳ ನಿಡಿಡರು ||

೩೨

ಮುರಹರ ತ್ರಾಯಸ್ವ ಕರುಣಾ
 ಕರ ಪರಿತ್ರಾಯಸ್ವ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ವರ ಪರಿತ್ರಾಯಸ್ವ ದನುಜಾಂತಕ ಪರಿತ್ರಾಹಿ |
 ಚರಣಭಜಕಕುಟುಂಬಕನೆ ಘನ
 ದುರಿತವಿವಿನಕೃಶಾನುವೇ ಭವ
 ಹರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಕೆನ್ನನೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದನು ||

೨೩

ದೇವ ಭಕ್ತಜನಾರ್ತಪಾಲಕ
 ದೇವ ಬಹಳಕೃಪಾಮಹಾರ್ಣವ
 ದೇವ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನದಾತ್ಮಕ ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಳನೆ |
 ಸೇವಕರಲಾರೈವರೇ ಸುಗು
 ಣಾವಗುಣವನು ನಿಮ್ಮ ಭೃತ್ಯನ
 ಭಾವ ಬೆಚ್ಚಿತು ವಿಶ್ವರೂಪವ ಬೀಳುಕೊಡಿಯಿಂದ ||

೨೪

ಲೋಕವಷಿಯಲನಂತವೇದವು
 ಮೂಕನಾದವು ಜೀಯ ಜಡನವಿ
 ವೇಕಿ ಮಾನವ ಮತಕವಿದು ನಿಮ್ಮಳತೆಗೈದುಫುದೇ |
 ನಾಕಿಕೊಳ್ಳೈ ಕೃಷ್ಣ ನೋಡಲು
 ನೂಕದೆನ್ನೆವೆ ನೀವುತಿವೆ ಕರು
 ಣಾಕರನೆ ಕೈಗಾವುದೈ ಕೃಪೆವಾಡಬೇಕೆಂದ ||

೨೫

ಎಳನಗೆಯ ನಿರಿವೊಗದ ಚೆಲುವಿನ
 ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ನಿಟ್ಟಿಸಳುಗಂಗಳ
 ತೊಳಪ ಕದವಿನ ಮಿಸುಪ ಕಾಂತಿಯ ಮಕರಕುಂಡಲದ |
 ಲಲಿತಕಂಠದ ಕೌಸ್ತುಭೋರ
 ಸ್ಥಳದ ನಿಡುದೋಳುಗಳ ಕೋಮಲ
 ತಳಿತ ಪೀತಾಂಬರದ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ತೋರಿಸಿ ||

೨೬

ಅಳಕನಿಚಯದ ಕುಂಭಿನೊಸಲಿನ
 ತಳಿತವೆಯ ನಿಡುಹುಬ್ಬುಗಳ ಕೋ
 ಮಲನುಮುಕ್ತಾಫಲಕೆ ಸೇನಿಸುವ ದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳ |

ಲಲಿತಚುಬುಕದ ಚಾರುತರ ಕೆಂ
 ದಳದ ಸುಳಿನಾಭಿಯ ಸವರ್ತುಗಳ
 ವಿಳಸಿತೋರಾದ್ಯಯದ ಮುನ್ನಿರ ರೂಪ ತೋರಿವೆ || ೭೬

ಪರಮಚಿನ್ಮಮಯ ನೀನು ಕನ್ನಡ
 1 ಸರಣಿಯೆನ್ನದು1 ನೀ ಚರಾಚರ
 ಭರಿತ ಭಾರಿಯ ವಿಶ್ವಮಯನ ಸ್ಯಕ್ತನದ್ವಯನು |
 ನರನ ಮತಿಯಿದು ಮಂದಮತಿ ಗೋ
 ಚರಿತಲಬಿವುದೆ ದೇವ ಕರುಣಿಸು
 ಕರುಣಿಸೈ ಮೈದೋಲು ತನ್ನೊಡನಾಡಿತನದನುವೆ || ೭೮

ನಳಿನನಾಭ ಮುಕುಂದ ಮಂಗಳ
 ನಿಳಯ ಭಕ್ತವ್ಯಸನಿ ದೈತ್ಯ
 ಪ್ರಳಯಪಾವಕ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಭಕ್ತಪುರಥೇನು |
 ಲಲಿತಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಸೇವಕ
 ನುಲಭ ಶೌರಿ ಮುರಾರಿ ಭಕ್ತಾ
 ವಳಿಕುಟುಂಬಕ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ || ೭೯

ಪರಮ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ ಪಾವನ
 ಚರಿತ ಚಾರುಬಿಲಾಸ ನಿರ್ಮಲ
 ವರಕಥನಲೀಲಾಪ್ರಯುಕ್ತ ಪ್ರಕಟಭುವನಶತ |
 ನಿರವಯವ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ
 ನಿರೂಪಮಿತ ನಿರ್ಮಯ ಕರುಣಾ
 ಕರ ಮಹಾತ್ಮ ಮನೋಜವಿಗ್ರಹ ಕರುಣಿಸೆನಗೆಂದ || ೮೦

ದೇವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ವರರಾ
 ಜೀವಲೋಚನ ಭೂತಭಾವನ
 ರಾವಣಾಂತಕ ಗೋಪವೇಷ ವಿಲಾಸ ಜಯವಾಸ |

ದೇವಕೀನಂದನ ಯಶೋದಾ
 ದೇವಿಯುನ್ನತಪುಣ್ಯಫಲ ತಲೆ
 ಗಾವುವೈ ತರುವಲಿಗೆ ತೋಷೈಮುನ್ನಿನಾಕೃತಿಯು || ೮೦

ನಿಗಮನಿಕರವ ಸೆಳೆವ ತಿರುಗುವ
 ನಗಕೆ ಬೆನ್ನನು ಕೊಡುವ ಜಲನಿಧಿ
 ಮಗುಚೆ ಮಹಿಯನು ವೊಗೆವ ಮಗುವಿನ ನುಡಿಗೆ ಮೈಗೊಡುವ |
 ಗಗನಕಂಘ್ರಿಯನಿಡುವ ತಾಯಿ
 ಕೈಗಳಿಗೆಯ ತೋರ್ಪ ರಾಣಿಯು
 ಸೊಗಸ ಸಲಿಸುವ ಕೃಪೆಯನೆನ್ನಲಿ ತೋರಿಬೇಕೆಂದ || ೮೧

ಮಹಿದು ನಾಲಗೆಗೊನೆಗೆ ನಾಮದ
 ನಿಜುಗೆ ನೆಲೆಗೊಳೆ ನಿನ್ನನೇ ಸಲೆ
 ತೆಲುವ ಬಿರುದನು ಬಲ್ಲನೊರಲಿದು ನಿನ್ನ ಹಲುಬಿದರೆ |
 ಉಲುವ ಹೆಂಗುಸಿನುನ್ನತಿಕೆಯಲಿ
 ಸೆಲಿಗು ಬೆಳೆದುದ ಕಂಡೆನ್ನೆ ಸೈ
 ಗಪುವುದೈ ಕಾರುಣ್ಯವರುಷವನೆನ್ನ ಮೇಲೆಂದ || ೮೨

ಹಸುಳೆಗಮರಾಚಲದ ಹೊಪ್ಪೆ ಸೈ
 ರಿಸುವುದೇ ಮಹಿಪುಟ್ಟಿ ನಿಂಕದ
 ಮಸಕಕಿದಿರೇ¹ ಲತೆಯ ಎಳಗುಡಿ¹ ವಾಳಿಗೆಗೆ ತೋಲೆಯೆ |
 ನನಿದರಳೆ ನಿಡಿಲೆಲಿಗಿದರೆ ಜೀ
 ವಿಸುವುದೇ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ವಿಶ್ವ
 ಪ್ರಸರರೂಪಿಂಗಾನು ಲಕ್ಷ್ಯವೆ ಸಲಹಬೇಕೆಂದ || ೮೩

ಅಣಲೊಳೆಪ್ಪಾದತ ಮಹಾಕ್ಷೋ
 ಓಣಿಗಳಡಗಿದವೆಂಬುದಿದು ಭೂ
 ಪಣವೆ ಬೀಯ ಮುರಾರಿ ನಿನ್ನಯ ರೋಮಕೂಪದಲಿ |

¹ ಎಳಲತೆಯ ಕುಡಿ (ಟ.)

ದಣನೆಗೆಟ್ಟ ಜರುದ್ರ ಸುರಸಂ
 ದಣಗಳಿವೆ ಜಠರದ ಜಗಂಗಳ
 ನೆಣಸಬಲ್ಲವರಾರು ಸಾಕಿನ್ನೆನ್ನ ಸಲಹೆಂದ ||

೮೫

ವಿಶ್ವ ನಿನ್ನಯ ಮಾಯೆ ನಿರ್ಮಲ
 ವಿಶ್ವರೂಪನು ನೀನು ಬಗೆವಡೆ
 ವಿಶ್ವ ನಿನ್ನೊಳು ಸುಳಿವು ವಳಿವುದು ಲಲಿತಲೀಲೆಯಲ |
 ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭ ನೀನು ನಿನ್ನದು
 ವಿಶ್ವಪಾಲನೆ! ವಿಶ್ವಚೇಷ್ಟಕ
 ವಿಶ್ವದಾಧಾರನೆ ಜಡಲತ್ತನ ಸಲಹಬೇಕೆಂದ ||

೮೬

ವಿರ ದೈತ್ಯಕುಠಾರ ಗಳಿತನಿ
 ಕಾರ ಗೋಪೀಚಾರ ಲಲಿತನಿ
 ಹಾರ ನಿಗಮವಿದೂರ ಸುಖಸಾಕಾರ ಗತಪಾರ |
 ಧೀರ ಜಗದಾಧಾರ ಲಸದಾ
 ಚಾರ ಕಮಲಾಗಾರ ಭುವನಾ
 ಧಾರ ನಿರ್ಜಿತವಾರ ಮುರಹರೆ ಸಲಹಬೇಕೆಂದ ||

೮೭

ಭಯದ ಬಿಗುಹಿನ ಭಾರ ಭಕುತಿಯ
 ನಯದ ಬಿನ್ನಹದೋಚೆಯನು ಚನು
 ಮಯನು ಕೇಳಿದು ಮೆಚ್ಚಿ ಡಿಂಗರಿಗಂಗೆ ನಗುತೆಂದ |
 ನಿಯತವೇ ನೀನಲ್ಲಲೇ ಸೇ
 ನೆಯನು ಕೊಲುವನು ಕಾಪವನು ನಿ
 ಶ್ಚಯವ ನಿನ್ನೊಳು ತಿಳಿದು ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡು ನಾಕೆಂದ ||

೮೮

ಎನಿತು ಜಗವಡಗಿದವು ಕೌರವ
 ರೆನಿಬರಡಗಿತು ನೋಡು ಧರ್ಮನ
 ತನಯ ಭೀಮಾರ್ಜುನರು ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣ ಮೊದಲಾದ |
 ಎನಿಬರಡಗಿತು ನೋಡು ಬಾಂಧವ
 ಹನನ ನಿನಗುಂಟಾದಡೀಗಳೆ
 ನೆನೆದು ಬಿನ್ನಹಮಾಡೆನುತ ಪಾರ್ಥಂಗೆ ಹರಿ ನುಡಿದ ||

೮೯

ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಾ ತಪ್ಪೆನೆಂಜೆ
 ಮುರಿದದೆನಗದು ಖಾತಿ ಭೀಷ್ಮನು
 ವರಪಿತಾಮಹನೆಂದು ಹೊಳೆದರೆ ಬಳಿಕನಕ್ಕುವದು |
 ಅರಿಬಲವು ಮುನ್ನುಟ್ಟಿವುದೋ ನೀ
 ನರಿವೆಯೋ ಲೇಸಾಗಿ ಎನ್ನೊಳು
 ನರ ನಿರೀಕ್ಷಿಸೆನುತ್ತ ನುಡಿದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೯೦

ನೆನೆದಡಜಕೋಟಿಗಳು ನಿಮ್ಮಯ
 ಮನದೊಳಗೆ ಜನಿಸುವರುಪೇಕ್ಷೆಯೊ
 ಳನಿತು ಕಮಲಜರಳವರೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಹಿಮೆಯನು |
 ನೆನೆಯಲಳವೇ ಜೀಯ ಸಾಕಿ
 ನ್ನನುವರದೊಳೆನಗೇನ ಬೆಸನಿದ
 ರನಿತ ತಾ ಮುಖದಿರುಹಿದರೆ ಡಿಂಗರಿಗನಲ್ಲೆಂದ || ೯೧

ಮರಳಿ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪನಂಗೀ
 ಕರಿಸಿ ವಾಘೆಯ ಕೊಂಡು ತುರಗವ
 ತಿರುಹಿ ಲುಳಿವಡೆನುತ್ತ ಪಾರ್ಥಗೆ ಮಾಯೆಯನು ಬೀಸಿ |
 ಶರಧನುವ ಕೊಳ್ಳೆಳು ಕೈಕೋ
 ಪರಬಲದ ತೋಟಿಯನು ತೋಟ್ಟೈ
 ಬಿರುದ ಘಾತಕತನವನೆಂದನು ನಗುತ ಮುರವೈರಿ || ೯೨

ಮೋಹ ಮಿಗೆ ಪಾಂಡವ ಮಮ ಪ್ರಾ
 ಣಾಹಿ ಯೆಂಬಿ ಬಿರುದ ಸಲಿಸಲು
 ಗಾಹಿನಲಿ ಮೇದಿನಿಯ ತಿಣ್ಣವನಿಳುಹಲೋಸುಗರ |
 ಅಹವದೊಳರ್ಜುನನ ರಥದೊಳು
 ವಾಹಕನು ತಾನಾಗಿ ಶರಣ
 ಸ್ನೇಹ ಸಂಸಾರಾನುರಾಗನು ಸುಳಿಸಿದನು ರಥವ || ೯೩

ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಡನೆ|| ಕವಿದು ಹಳಚಿದುದುಧಯಬಲ ಶಿವ
 ಶಿವ ಮಹಾದೇವಮಮ ಪದರಜ
 ರವಿಯ ತಿವಿದುದು ದಿವವನಳಿದುದು ¹ನಳಿ¹ ದನಹಿರಾಯ ||

ಅವಧರಿಸು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಂಗಾ
 ಭವನ ಸುಯಿಧಾನದಲ ಕುರುಬಲ
 ನಿವಹ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಾರೈಕೆಯಲ ರಿಪುಸೇನೆ |
 ತವಕ ಮಿಗೆ ಮೋಹರಿಸಿ ಕೈವೀ
 ಸುವ ಮಹೀಶರನೀಕ್ಷಿಸುತಲಾ
 ಹವಮಹೋದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಬೆಟಗಾಯಿತ್ತು ಸುರಕಟಕ || ೧

ಎರಡು ಬಲ ಕೈಲಾಗನೀಕ್ಷಿಸು
 ತಿರೆ ಕೃತಾಂತಾಲಯಕೆ ವಾಹಿನಿ
 ಸರವುಡೆಂಬಂದದಲ ಕೈವೀನಿದರು ಭೂಭುಜರು |
 ಅರರೆ ಮೂಡಣ ಶರಧಿ ಪಡುವಣ
 ಶರಧಿಗಾಂತುದೊ ರಣಚಮತ್ಕೃತಿ
 ಸುರರ ನಯನಾಂಗಣಕೆ ಕವಿಸಿತು ಕಾತುಕಾಂಬುಧಿಯ || ೨

ಎಲೆಲೆ ಕವಿಕವಿ ಬೆರಸುಬೆ ರಸಿ
 ಟ್ವಳಿಸು ತಿವಿತಿವಿ ಭಲರೆ ಭಲರತಿ
 ಬಲರೆ ಹಿಂಚದಿರನ್ನು ಹೊಯ್‌ಹೊಯ್ ಚೂಣಿಗರನೆನುತ |
 ಬಲಜಲಧಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿ ಮಿಗೆ ಹೆ
 ಕೃಳಿಸಿ ಕವಿದುದು ಗಿರಿಯ ಜೈಸಿಕೆ
 ಕಳಚಿತಹಿಪನ ಕೊರಳು ಕುನಿದವು ಕಮರನೆಡಬಿರಿದ || ೩

ಒದಲು ²ಬಲನೊಡನೊಡನೆ ಹಳಚಿದೊ
 ಡದಿರೆ ನೆಲನವ್ವಳಿಸಿ³ ದಿಕ್ಕರಿ
 ಮದವೆಡಗದವು ಕುಣಿದು ಮೆಟ್ಟಿದರೊಪನೊಡಲೊಳಗೆ |

---

¹ ನಲ (ಕ.), ಕುವಿ (ಹ.), ಮಣಿ (ದ.)   ² ಜಱಿದೊಡಹಳಚಿದರೆ ನೆಲನದಿ
 ರಿತವ್ವಳಿಸಿ (ಕ.)

ಹೊದಡುದಲೆ ಹೊಕ್ಕಾಳೆ ಬೆರಳಿನ
ತುದಿಯ ತುಟಿಯಲಿ ¹ಬೊಬ್ಬಿಡುದಡಿನ
ನದಿರೆ! ದಳವುಳಿಸಿದುದು ಕೌರವಪಾಂಡವರ ಸೇನೆ || ೪

ರಣದೊಳಾದುದು ಬೋನವಾರೋ
ಗಣಿಗೆ ಬಿಜಯಂಗೈವುದನುಚರ
ಗಣಸಹಿತವೆಂದತಿಬಲರು ಕಾಲಂಗೆ ದೂತರನು |
ಅಣಿಯೊಳಟ್ಟಿದರೆನಲು ಪಡೆಯಾರ
ವಣಿಯ ಪದಹತಧೂಳಿ ಗಗನಾಂ
ಗಣಕೆ ಕವಿದುದು ಬಳಿಕಲಬುಜಭವಾಂಡಮಂಡಲವ || ೫

ಚಲನದಿಂದುದಯಿಸಿದ ಶೂದ್ರತೆ
ಗಲಸಿ ಸುರಗಂಗೆಯಲ ಮಿಂದು
ಚ್ಚಳಿಸಿ ರಜತಾದ್ರಿಯಲಿ ಶೂಲಯ ಪದಯುಗವ ಭಜಿಸಿ |
ಬಳಿಕ ನಾಕವನ್ನೈದಿ ಸುಮನೋ
ಲಲನೆಯರ ಕುಂತಳಕೆ ಹಾಯ್ದುದು
ಬಲದ ಪದಹತಧೂಳಿ ಗೆಲಿದುದು ವಾಜಪೇಯಿಗಳ || ೬

ಹರಿಗೆ ಕೆಂಪಿನ ರುಗೆ ಸುರಾಂಗನೆ
ಯರಿಗೆ ಸುಭಟವ್ರಜಕೆ ಕುಂಟಣ
ವರದಿಗಾಗನೆಯರಿಗೆ ಪೈತಲೆಗೆನಿವ ನಿಂಧೂರ |
ಸುರಪನನಮಿಷತನಕೆ ಲಿಪುವೆನ
ಲುರವಣಿಸಿ ಕೆಂದೂಳಿ ನಭಕು
ಪ್ಪರಿಕೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರುಭಯಚತುರಂಗಬಲ ಹಳಚಿ || * ೭

¹ ಬೊಬ್ಬಿಡುದುದವದಿರೆ (ಟ.)

* (ಚ.ಜ.ಟ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು ೭ನೇ ಪದ್ಯವಾದ ಮೇಲೆ ಇದೆ :—

ರುಡುವ ಕೈದುಗಳೂರಿಯ ಕೆಚ್ಚುವ
ನಡಸಿ ಕಾರಿದವಲಗು ಖಣಿಖಟೆ
ವಿಡುವ ದನಿ ಮಿಗೆ ತುಂಬಿತಂಬುಜಬಂಧುವಾಲಯದ |
ಕಡುಗಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಡಾವಣಿ
ವಿಡಿದು ಬೋಲುವ ಕರುಳ ಹಿಣನೊಳು
ತೊಡಕಿ ತೋಟಿಯ ಭಟರು ತಟುಬಿದರಂತಕನ ಪುರಿಗೆ ||

ಬಿಡದೆ ಕಡಿವಾಡಿದರು ಸೇನಾ
 ಗಡಲು ರಕುತದ ಕಡಲನುಗುಳಿತು
 ಬಿಡದೆ ಸುಂಟರುಗಾಳಿ ವಿಲಯದ ಮಳೆಯ ಪಡೆದಂತೆ |
 ಒಡೆದು ನಾನಾಧಟ್ಟುಗಳ ಮೈ
 ವಿಡಿದು ವಾರಿಡುವರುಣಜ್ವಲ
 ಕಡಿಕ್ಕುಗಳು ಬೆಂಡೇಳೆ ದಂತಿಗಳೆ ಕೊಡನೆಗೆಯೆ || ೮

ಲಗ್ಗೆ ಮಸಗಿತು ಸೂಳುಪೊಯಿಲಿನ
 ಬೊಗ್ಗಿನಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಮೋಹರ
 ಪೊಗ್ಗೊಡೆದು ಹೆಣಗಿದುದು ಕೇಶಾಕೇಶಿ ಯುದ್ಧದಲಿ |
 ಮೊಗ್ಗರವ ಕೆದಕಿದರು ಹೊಯ್ದರೆ
 ಮಗ್ಗಿದರು ಕಡಲಡುವ ರಕುತದ
 ಸುಗ್ಗಿ ಶಾಕಿಯರಿಗೆ ಸೇರಿತು ಭೂಪ ಕೇಳಿದ || ೯

ತೆಗೆದುದುಬ್ಬಿದ ಧೂಳಿ ಹೆಣಸಾ
 ಲುಗಳು ಹರೆದವು ರಕುತದಹಿವೊನ
 ಲುಗಳು ಹರೆದವು ಹೊರಿದನಂತಕನುರುಪರಿಗ್ರಹವ |
 ಅಗಿದು ಮಗ್ಗಿತು ಚೂಣಿ ಬಲುಕಾ
 ಳೆಗವ ನೊಯ್ಯಾರಿಸುತ ರಾಯರು
 ತೆಗನಿದರು ಸೇನೆಯನು ನೂಕಿದರಂದು ಬಿಲ್ಲವರ || ೧೦

ಪುಲಿಮೊಗಲ ನೀನಕದ ಕಿಗ್ಗೆ
 ಚೊಲೆವ ಸುರಗಿಯ ಕಾಂಚಮೊಳರೆ
 ಬಲದ ಬಿಲ್ಲಂ ಬಿಗಿದ ತಿರುವಿನ ಬೆರಳೆ¹ ಕೋಲುಗಳೆ |
 ಬಲದ ಮುಂಗೈಹೊದೆಯ ಬಿರುದಿನೊ
 ಳುಲಿವ ಘಂಟೆಯ ಬೆನ್ನಲೆವ ಬ
 ತ್ತಳಿಕೆಗಳೆದಿತ್ತು ಬಿಲ್ಲಾಳುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ೧೧

¹ ಹೊಯ್ದು (ಕ.)

ಬೊಬ್ಬಿ ಉದು ಮೊಳಕಾಲನೂಱಿದ
 ರುಬ್ಬು ಟೆಯಲದಿರಾಂತು ಕಾಲನ
 ಹೆಬ್ಬೆಳೆನು ಹುಲಿನಾಯ್ತು ಬರಹೇಳೆಂಬವೋಲೊದಱು |
 ಹಬ್ಬುಗೆಯ ಜೇವೋಡೆಯ ರೂಡಿಯ
 ತೆಬ್ಬುಗಳ ತೆಗೆವೆರಳುಗೋಲನ
 ಕೊಬ್ಬುನಾಳೆಚ್ಚಾಡಿತಿಕ್ಕಿದ ಮಂಡಿ ¹ಚಂಡಿನದೆ¹ || ೧೨

ಬೆರಳೆ²ಶರನಂಧಾನ² ದೃಷ್ಟಿಯ
³ಮುರಿದ ಮುಷ್ಟಿಯ ಕುಂಡಲಿತ ಕಿವಿ
 ವರೆಯ ತೆಗೆಹಿನ ತೋಳೆ ವಿರರು³ ⁴ತೂಳಿದರು⁴ ಕಣಿಯ |
 ಅರರೆ ಕವಿಕವಿದಂಬು ಕಡಿದವು
 ಕೊರಳನುಗಿದವು ಜೋಡನೊಡಲೊಳು
 ಹೊರಳಿದವು ಹೊಡೆಗೆಡಹಿದವು ಹೊಕ್ಕೆಸೆವ ಹೂಣೆಗರ || ೧೩

ಕಣಿ ಕಣಿಯ ಹಳಚಿದವು ಮಾರ್ಗಣಿ
 ಕಣಿಯ ⁵ಕಡಿದವು⁵ ಕವಿಯ ಕಣಿ ಕಿಱು
 ಗಣಿಯ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದವು ಹೆಕ್ಕಳಿಸಿದವು ಹಂದೆಗರ |
 ಖಣಿಖಟಲು ನಿರಿನಿಳಿಲು ಘರಿಘರಿ
 ಘಣಿಲು ದೊಪ್ಪನೆ ಕೊಯ್ವು ನೀಳುವ
 ಹೆಣಗೆಡಹುವಬ್ಬ ರಕೆ ಮಿಗಿಲೊದಗಿದರು ಬಿಲ್ಲವರು || ೧೪

ಉರಗಬಲದುರವಣಿಯೊ ವಾರಿದ
 ತರುಗಳುಪಶಾಖೆಗಳೊ ಕಾಲನ
 ಹರವರಿಯೊ ಹೆಬ್ಬೆಳೆನ ಮುತ್ತುವ ವಿಹಗನಂತತಿಯೊ |
 ತರಣಿ ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು ಹೊಗರಲ
 ಗುರವಣಿಸಿ ಹೊಡೆಯೆದ್ದು ಹಿಳುಕ
 ಬ್ಬರಿಸಿ ಗಬ್ಬರಿಸಿದುವು ದಿಗುತಟವನು ಶರವ್ರಾತ || ೧೫

¹ ಸಂಚಿನದೆ (ಚ.) ² ಸಂಧಾನದಲಿ (ಟ.) ³ ಮುರಿದಲೆಯ ಕಿವಿ
 ರೆಯ ತೆಗೆಹಿನ ಭರದ ಬಲಹಿನ ತೋಟಿಕಾಱರು (ಟ.) ⁴ ತೂಱಿದರು (ಪ.)
⁵ ನಣಿದವು (ಟ.)

ಹೆಣಗಿ ಹಿಣಲಿಪುದಭ್ರದಲ ಸಂ
 ದಣಿಸಿ ಕಣಿ ಕೈಕೊಂಡವಂಬರ
 ಮಣಿಗೆ ನಡೆದುದೊ ತಿಮಿರರಾಜನ ದಂಡು ಮಂಡಳಿಸಿ |
 ಮಣಮಕುಟದಿಳೆಗೊಯ್ಲ ನೆಲದಾ
 ವಣಿಯೊ ಗಗನಾರ್ಣವಂ ವಾಡಬ
 ಗಣವೊ ಕೌತುಕವೆನಿಸಲೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಬಿಲ್ಲವರು | ೧೬

ರೇಣು ಹತ್ತಿದ ರವಿಯ ಮಸೆಯಲು
 ಸಾಣಿಗಿಕ್ಕಿತೊ ಭಗಣರತ್ನವ
 ನಾಣಿಗಳೆಯಲು ಕಮಲಭವ ಸೃಜಿಸಿದ ಸಲಾಕೆಗಳೊ |
 ಕಾಣಿನಭ್ರವನಮಮ ದಿಕ್ಕುಗ
 ಲೇಣು ಮುಷಿಯಲು ಹೊಕ್ಕೆಸುವ ಬಿಲು
 ಜಾಣರುರವಣಿ¹ಲಜ್ಜಿಸಿತು² ಲೋಕದ ಧನುರ್ಧರರ || ೧೭

ವೀರ ಧಣುಧಣು ಪೂತುರೇ ಬಿಲು
 ಗಾಳಿ ಮರುರೇ ಚಾಪತಂತ್ರವಿ
 ಶಾರದಾ ಎನುತೊಬ್ಬ ರೊಬ್ಬರ ಬಿರುದ ಮೂದಲಿಸಿ |
 ಓರಣದ ಕಣಿಗಳಲ ತಲೆಗಳ
 ತೋರಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ಸೇನಾ
 ಮಾರಣಾಧ್ವರವೆಸೆದುದರುಣಜಲಾಜ್ಯಧಾರೆಯಲ || ೧೮

ಪ್ರಳಯದಿವನದ ಪಟುಪವನನೀ
 ಹಿಳುಕು³ಗಿಣಿ²ಯೊಳುದಿಸಿದುದೋ ಮಿಗೆ
 ಮೊಳಗಿ ಮೋದುವ ನಿಡಿಲ್ಲಳಂಬಿನ ಮೊನೆಯೊಳುದಿಸಿದುದೋ |
 ಜಲಧಿಯಲ ಜಂಗುಳಿಸಿ ಕುಧರಕೆ
 ಕುಲಶಭೀತಿಯ ಬೀಣಿ ಕಣಿ ಬಳಿ
 ಸಲಿಸಿ ಹರಿದಾಡಿದುವು ಸುಭಟರ ಗೋಣ ಗುಣಿಮಾಡಿ || ೧೯

¹ ಯಂಜಿಸಿತು (ಚ.) ² ಗಾಳಿ (ಕ.ಗ.)

ಕುಣದೆಸುವ ಕುಕಿಲಿವ ದಿರುದರ
 ನಣಕಿಸುವ ಬಲುಬಿಲ್ಲನೊಡಲು
 'ಹಣುಗಿ' ಕಣು ನಟ್ಟಾಲಿಗೊಣಿ ತಳಮುಂಡಿ ಪುರ ಗಾಗೆ |
 ಹೊಣಕಿಗರು ರಣದವಕಿಗರು ಬಿಟ್ಟು
 ಗಣಿ ಸವೆಯಲೆಚ್ಚಾಡಿದರು ಮಿಗ
 ಮಣಿಯದಡಟರು ಸುರಗಿಗಳನುಗಿದೊಡನೆ ಹಳೆದರು || ೨೦

ಅಟಿಯ ನಾಲಗೆ ವೃತ್ಯುವಿನ ಹಲು
 ಗುಹೆಗಳನು ಕಳೆದಂತೆ ಸಿಡಿಲಿನ
 ಬಹಳ ಧೃತಿ ಶಿತಿಗೆದಂತೆ^೨ ಕುಲಶದ ತಿರುಳ ಮಸೆದಂತೆ |
 ಮಹಿಯುದಿರಲಿದಿರಂತು ಸುರಗಿಯೊ
 ಳಹಮಿನದಟರು ಬಿರುದುಗಡಲು
 ತ್ತಹಿತರಿಡಿದಾಡಿದರು ಪಡೆದರು ರೌದ್ರರಂಜನೆಯ || ೨೧

ವಿಾಳು ತಳಸಂಚದೊಳು ಮೊನೆಯನು
 ತೋಳು ತಿರುಪಿನೊಳಣೆದು ಕಳಚುವ
 ರೇಳುಗಾಣದೆ ಮಧ್ಯಸಂಚಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೈಮಾಡಿ |
 ಜಾಳು ಸುರಗಿಯೊಳಣೆವರಳುಕದೆ
 ವಿಾಳುದುಪ್ಪರಸಂಚದಲಿ ಕೈ
 ದೋಳು ದಂಡೆಯನೆತ್ತಿ ಕಾದಿತು ಸುರಗಿಯತಿಬಲರು || ೨೨

ಅಣಿದರೌಕುವ ಸೋಂಕಿ ತಿವಿದರೆ
 ಹೆಣನ ತೋಳುವ ಹಚ್ಚೆ ದೆಗೆನರೆ
 ಜುಣಗಲಿಯದೆ ಮೇಲೆ ಕವಿಸುವ ವಿಾಳು ಕೈಮಾಡಿ |
 ಕೆಣಕಿದರೆ ಝಂಕಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ
 ಹಣುಗಿ ಮೊನೆಗೊಡೆ ದಂಚೆಯೊಳು ಬಣ
 ಬಣಲು ರವವೆನೆಯ್ಕೆ ಕಾದಿತು ಸುರಗಿಯತಿಬಲರು || ೨೩

^೧ ಧಣಿಯ (ಟ.) ^೨ ಗಡದಂತೆ (ಚ.), ನಂದಂತೆ (ಟ.)

ಬೀಯವಾದರು ಬಿಲ್ಲವರು ಖ
 ಳ್ಲಾಯುಧರು ಕೈಕೊಳಲ ದಿವಿಜ
 ಶ್ರೀಯು ತಪ್ಪದು ಸಮರಮುಖವಲಿ ಮಡಿದ ವೀರರಿಗೆ |
 ರಾಯ ಮೆಚ್ಚಲು ರಣದೊಳೊದಗುವ
 ರಾಯತಿಕೆಯಂತನುತ ಸೇನಾ
 ನಾಯಕರು ನೂಕಿದರು ಖಂಡೆಯಕಾಠಿ ಮೋಹರವ || ೨೪

ತಾಟಿವಿದರೊಡನೊಡನೆ ಕುಲಗಿರಿ
 ದೂಟಿ ಬಿದ್ದವು ಚಿತ್ರದಲಿ ನಡೆ
 ಗೋಟಿಯೆನೆ ಮಂಡಳಿಸಿಬಲಿದರು ತೆಕ್ಕವರಿಗೆಗಳ |
 ನೋಟದಮರರ ನಯನಗಳಿಗ
 ಳ್ಲಾಟವೆನೆ ಪಯಚಿತ್ರಗಳಿಗಳ
 ತೋಟಕಾಠಿರು ಹೊಕ್ಕು ತಾಗಿದರುಭಯ ಸೇನೆಯಲಿ || ೨೫

ಬಲಸಮುದ್ರದ ಬುದ್ಧದಂಗಳೊ
 ತಿಳಿಯಲರಿದೆನೆ ಹರಿಗೆ ಮುಸುಕಿತು
 ಬಿಳಿಯ ಚಾರಿಗಳಲಿವ ಘಂಟೆಯ ವಿರುದಿನುಬ್ಬಟಿಯ |
 ತಲಪಟದೊಳೊಕಿದರು ತೊಡೆಸಂ
 ಕನೆಯ ತೊಲಗದ ಕಂಭದಪ್ರತಿ
 ಬಲರು ಹಾಣಾಹಾಣೆಯಲಿ ಹೊಯಿದಾಡಿದರು ಕಡುಗಿ || ೨೬

ನಿಡಿಲಿ ಹೆತ್ತುದೊ^೩ ಜಡಿವ ನಿನ್ನನ
 ಕಡುಹೊಗರು ಬೆಸಲಾಯ್ತೊ ನಭವನು
 ಹೊಡೆಗೊಳಿಸಲುಚ್ಚಳಿಪ ಕಿಡಿ ವಡಬಂಗೆ ಪಿತನೆನಲು |
 ಕುಡಿವೊನೆಯೊಳಪಿಪತಿಯ ನಾಲಗೆ
 ಗಡಣವುದಿನಿದವೆನೆ ಕೃಪಾಣದ
 ಕಡುಕು ಕೌತುಕವಾಯ್ತು ಖಂಡೆಯಕಾಠಿ ಮೋಹರದ || ೨೭

¹ ಗಾಠಿರು ಮುಂದೆ (ಖ). ² ಚಿತ್ರ (ತ.ಟ.) ³ ಹೊತ್ತುದೊ (ಕ.)

ಕರೆಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿ ¹ಕಡುಹಿನ¹

ದುರುಳರುಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕ
ಬ್ಬರಿಸಿ ಪೊಯಿದರು ಕಾದಿ ಕೊಂಡರು ಕಾಲನರವನೆಯ |
ಕರುಳುಗಿಯೆ ತಲೆ ನಡಿಯೆ ನಿಟ್ಟೆಲು
ಮುರಿಯೆ ಮೂಳೆಗಳುದಿರೆ ಶೋಣಿತ
ಸುರಿಯೆ ಕಾಳಜ ಕೆಡಹೆ ತುಂಡಿಸಿ ಖಂಡ ಬೆಂಡೆಳೆ || ೨೮

ಅಡಸಿ ಕಿಡಿಗಳ ಕಾಹೆ ಲೋಹದ

ಕಡಿಕು ನಡಿಲುಗ್ಗ ಡದಲಡ್ಡಣ
ವೂಡೆದು ಕೈಬಂದಿಗೆಯ²ನೆತ್ತಿದ³ಡಿಕುಲಿಸಿ ಬೀಳೆ |
ಫಡ ಸು³ಖಾ³ಯವ ಬಿಡದಿರಿಮ್ಮೋನೆ
ಗೊಡದಿರುಪ್ಪರದಲ್ಲ ಕೈಯನು
ಕೊಡದಿರಾ ಮಿಡ:ಕದಿರು ಮಂಡಿಯನೆನುತ ಹಳಚಿದರು || ೨೯

ಕಾಲು ಖಂಡಿಸಿ ಬೀಳೆ ಕರುಳಿನ

ಮಾಲೆಯೊಳು ತೊಡಕಿದುವು ಹಣಿದದ
ಬಾಳೆಯಂದದೊಳುಡಿಯೆ ತೊಡೆ ನಡು ಮುಖಿಯೆ ಕಟ ಕೆಡಹೆ |
ತೋಳ ಕೊಹೆದರು ನೆಲಕೆ ತಲೆಯನು
ಬೀಳಿಕಿದರೆರಡಾಗಿ ತನುವನು
ನೀಳುಹೊಯಿದರು ಬೈದು ತಾಗಿತು ಹರಿಗೆಯತಿಬಲರು || ೩೦

ನಿಲುಕಲಿಟ್ಟೆಡೆಯಾದ ಹೆಣನನು

ತುಳಿದು ರಣದಲಿ ಕುಣವ ಮುಂಡವ
ನೆಳದು ರುಧಿರದೊಳುಕಿ ಮೆಟ್ಟುವ ಮುಂದೆ ನಡೆನಡೆದು |
ತಲೆಮಿದುಳ ಜೊಂಡಿನಲಿ ಜಾಟುವ
ಕಲಹಕಾತರರಿಪುಭಟರನ
ಪ್ಪಳಿಸಿ ಘಾಯಂಬಡೆದು ಮಗ್ಗಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲಿ || ೩೧

¹ ಬಿರುದಿನ (ಗ.ಟ.)   ² ಕೆತ್ತಿದ (ಟ.ಪ.)   ³ ಘಾ (ಗ.ಚ.ಪ.)

ಉರುಳಿ ಬೀಳುವ ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ
 ತಿರುಹಿ ರಿಪುಗಳನಿಡುವ ಸಡಿಲದ
 ಶಿರವನಪಿಯದೆ ಮುಂಡದಿದಿರಲಿ ಬೀದಿವರಿವರಿವ |
 ಹರಿಗೆ ಹೊಳಿಸೆ ಖಡುಗ ಖಂಡಿಸೆ
 ಕೊರಳರಿಯೆ ದೆಸೆದೆಸೆಯ ಸೇನೆಯೊ
 ಘರವಣಿಸಿ ತಿವಿದರು ಕಬಂಧದೊಳತುಳಿಭುಜಬಲರು || ೩೨

ನೆಲಕೆ ನಿಗುರುವ ಗಂಗೆ¹ದಾರದ |
 ಬಿಳಿಯ ಚೌರಿಗಳುಲಿವ ಗಂಟೆಯ
 ತೊಳಪ ಬದ್ಧಗೆ ದಾರ ಕಾಂಚನಮಯದ ಗೊಂಡೆಯದ |
 ಉಲಿವ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಚೆಲ್ಲಣದ ಹೊಂ
 ಬಳಿದ ಹರಿಗೆಯ ಹೊಳಿವ ಕಡಿತಲೆ
 ಗಳ ವಿಲಾಸದೊಳಂದು ಹೊಕ್ಕುದು ತುಳುವ ಪಡೆ ಕಡುಗಿ || ೩೩

ಉಱುಬಿದರೆ ವಡಬಾನಲನ ಮುಖ
 ದಿಱವು ಮೊನೆದೋಷಿದರೆ ಭುಜಗನ
 ಬಿಱುಬು ಸಾಲಗೆ ಹಲಗೆಯಣೆದರೆ ನಿಡಿಲ ಸಡಗರಣೆ |
 ಮೆಹಿವ ಹಜ್ಜೆಯ ದಂಡೆವಲಗೆಯ
 ಮಹಿಯ ಕೈದಂಡೆಗಳ ಜುಣುಗಿಸಿ
 ತಱುಬಿ ನಿಂದರು ಸಂದ ಕಡಿತಲೆಗಾಱರುಭಯದಲಿ || ೩೪

ಹಳಚಿದರು ತಗರಂತೆ ಗಜದವೊ
 ಲೊಲೆದು ನಿಂದರು ಹಾವಿನಂತಿರೆ
 ನಿಲುಕಿದರು ಸೂಕರನವೊಲು ಕೋಡೆತ್ತಿ ಹಾಯ್ಕಿದರು |
 ಬಲದ ಚರಣಾಯುಧದವೊಲು ಪರ
 ರಳವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಕಪಿಯವೊಲು ಮೈ
 ವಳಿಯ ಹತ್ತಿದರಂದು ಕಡಿತಲೆಗಾಱರುಭಯದಲಿ || ೩೫

ಕಡಿತಲೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ಹೊಯ್ಲಿನ
 ಸಿಡಿಲುಗಳ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹದ
 ಕಡುವಳಿಯ ನೃತ್ಯತ್ಯಬಂಧದ ಸೋಗೆನೆವಿಲುಗಳ |
 ಬಿಡುಮಿದುಳ ಹೊರಳಿಗಳ ಹಂಪೆಯ
 ನಡಕುಗಳ ನವಬಂಡದೊಳು ಹೆಣ
 ನಡವಿ ತಳಿತೆರೆ ವೆ ಷೆದುಮೈ ಸಂಗ್ರಾಮಕಾರ್ಗಲ || ೩೬

ಪಡಿತಳವೆ¹ ಬೀಸಿದರೆ¹ ಕಾಲ
 ಕೃಡಿ ನಡುವ ತಾಗಿದರೆ² ಮಂಡಲ
 ವುಡಿದು² ಬಿದ್ದು ದು ನಿಲುಕಿನುಪ್ಪರ ತಿರವ ಮನ್ನಿಸದು |
 ಮಡವ³ ಬಿಡುವ³ 4ಕಚ್ಚಿ⁴ಮಂಡಿಯ
 ಪಡಿಮೊಡೆಯ ತಲೆಮುಷೆಯ ಪರಿಗೆಯ
 ಕಡಿತಲೆಯ ಕಲಿತುಳುವಪಡೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿತಿಳಿ ಪಿಳಿಯೆ || ೩೭

ಬಡುಗ ತೋಮರಪರಶುಗಳ ಕ
 ಕೃಡೆಯ ಕುಂತದ ಪಿಂಡಿವಾಳದ
 ಕಡುಗಲಿಗಳುಹೆ ಮಗ್ಗಿದರು ತಗ್ಗಿದುದು ಯಮಲೋಕ |
 ಬಿಡಿದೆ ನಾಯಕವಾಡಿ ಚೋಣಿಯ
 ಹಿಡಿದು ಕಾಡಿತ್ತು ಭಯರಾಯರು
 ದಡಿಯಕ್ಕೆಯವರಿಂದ ಕವಿಸಿದರಂದು ಸಬಳಿಗರ || ೩೮

ಕುಣವ ತೊಡರಿನ ಪೆಂಡೆಯದ ಡೊಂ
 ಕಣೆಯ ಬಿರುದರ ನೂಕುನೂಕೆನೆ
 ಹಿಣಿಲ ಬಾವುಲಿಗಾಱಿರಾವೆಡೆ ಭಾಷೆಯತಿಬಳರು |
 ಹೊಣಕೆಯಿದಲೇ ಹಿಂದ ಹಾರದಿ
 ರಣಕಿಸುವ ಮಾತಿಲ್ಲ ದಿವಿಜರ
 ಗಣಕೆಯರು ಬಯಸುವೆರು ನೂಕುವದೆಂದು ಸಾರಿದರು || ೩೯

¹ ಬಿಡಿಸಿದರೆ (ಟ.) ² ಮಂಡಿಗಳುಡಿದು (ಟ.) ³ ಬಿಡುವ (ಗ.)
⁴ ಹಚ್ಚಿ (ಜ.ಟ.), ಹಚ್ಚಿ (ಪ.)

* ತಲೆಯ ಬಡ್ಡಣಿಗೆಯ ಸುರಂಗದ
 ಪಳೆಯ ನೀರೆಯ ಭಾಳಭೂತಿಯ
 ಬಿಳಿಯ ಚೌರಿಯ ಝಿಗೆಯ ಸಬಳವ ಕಾಲ ತೊಡರುಗಳ |
 ಉಲವ ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳ
 ಕಳಕೆ ಮಿಗೆ ನಿತ್ಯಂಕಮಲ್ಲರು
 ಕಳನೊಳಗೆ ತಲೆದೋಷಿದರು ಹೊಂಕಣಿಯ ಪಟುಭಟರು || ೪೦

ನಡೆವಡವಿಯೋ ಬಲುಭುಜರ ಪಂ
 ಗಡವೊ ಸಬಳವೊ ನಭದ ಕಾಲ್ಗಳೊ
 ಬಡಬವಕ್ಕಿ ಜ್ವಾಲೆಯೋ ಸೇನಾಮಹಾಂಬುಧಿಯೊ |
 ಪಡೆಯ ಪದಹತಧೂಳಿ ಸವೆಯಲು
 ಪೊಡವಿಪಾತಾಳದ ಫಣಿವ್ರಜ
 ವಡರಿದವೊ ರವಿಬಿಂಬಕೆನಲಾದುದು ಕುತೂಹಲಿಕೆ || ೪೧

ಮಿಕ್ಕು ಚೂರಿಸಲಹಿಯ ನಾಲಗೆ
 ಜಕ್ಕುಲಿಸಿದಂತಾಯ್ತು ಮೊನೆಗಳ
 ತೆಕ್ಕೆಯಲಿ ¹ಕುದಿಗೊಂಡು ²ಸುರಿ³ದವು ರಕ್ತಧಾರೆಗಳು |

¹ ಕುಣಿ (ಕ.); ² ಸುಳಿ (ಕ.), ಸುಟು (ಪ.)

* ನೆಲನ ಗೆಲದಬ್ಬರಿಸಿ ಚಾಚಿದ
 ತರೆವರಿಗೆ ತೆರಳದೆ ಸುಪಾಯದ
 ಬಲದ ಬೆಳೆಸಿರವತರನು ಕರೆಕರೆದು ಮೂದಲಿಸಿ |
 ಧಳಿಧಳಿಲು ಧಟಧಟಿಲು ಖಣಿಕಟೆ
 ಲುಲುಹು ಮಿಗೆ ಧನಿ ಮರೆಯೆ ರಿಪುಗಳ
 ಗೆಲುವೆವೆಂದುರವಣಿಸಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ರಣದೊಳಗೆ ||

ಹಲಗೆ ನೀನಕ ಸಹಿತಲಿಬ್ಬಡಿ
 ಗಳೆದರೊಡಲುಪ್ಪರದ ಘಾಯವ
 ಕಳಚಿ ಕೈಮಾಡಿದರು ಕೊಂದು ಮುಂದುವರಿವರಿದು |
 ಹೊಳೆದು ಹೊಯ್ದರು ಮಿಂಚಿನಂತಿರೆ
 ಬಲುಹು ಮಿಗೆ ಜವನಂತೆ ಬವರಿಯ
 ಲುಳಿಯ ಚೌಪಟ ಮಲ್ಲರೊದಗಿದರುಧಯನೇನೆಯಲಿ || *

* ಪದ್ಯಗಳು (ಕ.ತ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲ.

ಹೊಕ್ಕವರು ಹೆಣಗಿದರೆ ನಿಱುಗೆರು
 ಳೊಕ್ಕವಡಗುದಿರಿದವು ವೋಹರ
 ಹಕ್ಕಲಾಗಲು ಹರಿದು ಸಬಳಗರಿಱಿದು ತೋಱಿದರು || ೪೨

ಬವರಿಯಲಿ ಪೈಸರಿಸಿ ಪರಘಾ
 ಯವನು ವಂಚಿಸಿ ಭಟರ¹ ಕೊಱಿದೆ¹
 ತ್ತುವರು ಕೈವಾಡಿದರೆ ತಿವಿವರು ಕೋಡಕೈಯವರು |
 ಕವಿಯಲಾಕುವರಾಕಿದರೆ ತ
 ಗ್ಗುವರು ತಗ್ಗಿದಕೊಡನೊಡನೆ ಜಾ
 ಱುವರು ಜುಣುಗುವರೈದೆ ತಿವಿದಾಡಿದರು ಸಬಳಗರು || ೪೩

ಹೆಣನ ಹೋಳಿನ ಸಿಡಿದಡಗು ಡೊಂ
 ಕಣೆಯೊಳೆಸೆದುವು ಕಾಲನಾರೋ
 ಗಣಿಗೆ ಮಿಗೆ ಪಡಿಸಣವ ನೋಡದೆ ಮಾಣವೆಂಬಂತೆ |
 ಕುಣವ ಕುಂತಾಗ್ರದಲಿ ಜೋಲುವ
 ಹಿಣಲುಡರುಳೊಪ್ಪಿದವು ಜವನೀ
 ರಣಕೆ ಬರೆ ಕಟ್ಟಿದವು ಗುಡಿ ತೋರಣವನೆಂಬಂತೆ || ೪೪

ದೆಸೆದನೆಗೆ ಹರಿಹರಿದು ಮಾಮನ
 ಮನಗಿ ಬಾದಣಗೊಱಿದು ಕೆಡಹುವ
 ವಿಷಮವೀರರು ಘಾಡಿಸಿತು ಡೊಂಕಣಿಯ ತುದಿಗಳಲಿ |
 ಲಸಿವ ಹೊಸ ರುಧಿರಕ್ಕೆ ಜೋಲುವ
 ಕುಸುರಿಗರುಳಿಂದುದಿರುವಡಗಿನ
 ಬನೆಗೆ ಬಂದೆಱಗಿದವುಲೂಕಧ್ವಾಂಕ್ಷನಂದೋಹ || ೪೫

ಧುರಡೊಳಗೆ ಬಿಲುಗಾಱರೊಗ್ಗಿನ
 ಹರಿಗೆಕಾಱರು ಹಲಗೆಯವರು
 ಬ್ಬರದ ಡೊಂಕಣಿಕಾಱರಾಂತು ಕೃತಾಂತನಾಲಯವ |

¹ ಕೊಂಡೆ (ಕ.), ಕೋಡೆ (ಗ.ಟ.)

ಧರಧರದಿ ತೀವಿದರು ರುಧಿರದ
ಹರಹು ಹೇರಾಳಿಸಿತು ಚೂಣಯೊ
ಳೆರಡು ಬಲದ ಪದಾತಿ ನವೆದುದು ಕೇಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ || ೪೬

ಧುರವನವ ¹ನಾಗಿನದಿರೇಱಲಿ¹
ತುರಗವಾವೆಡೆ ಪಟ್ಟನಹಣದ
ಹಿರಿಯ ನಹಣದ ವಿಮಲನಹಣಿಗಳವರ ಕರೆಯೆನುತ |
ಧುರಧುರಂಧರರೊಳಿಲಿದರು ಮೋ
ಹರಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಯ ತೆರೆಯೆವೊ
ಲುರವಣಿಸಿದವು ಕುದುರೆ ತಾರೆಗಳುದಿರೆ ನೊನದಿರೆ || ೪೭

ಬಹುಗಡಗ ²ಕೀಳ್ಕೆಂಬಿ ದುಕ್ಕುಡಿ²
ಯುಱುಗುಗಡಿಯಣ ಮೊಗವಡಂಗಳು
ತುರುಗವದನದಲೊಪ್ಪಿರಲು ತಾ ಪಣಿಯನಳವಡಿಸಿ |
ಕೊರಳ ಕೊಡಕೆಯ ಪಾರ್ಶ್ವಪೇಚಕ
ದೆರಡು ಕಡೆಯಲಿ ಸುತ್ತು ರ್ಘುಲ್ಲಮು
ಪರಿಪರಿಯ ಹಕ್ಕರಿಕೆಯಲಿ ಬೀಸಿದರು ಚಾರಿಗಳ || ೪೮

ಹಳದಿ ಪಾರಿಯ ಪಚ್ಚೆ ಜೋನೆಗ
ಪಳಿ ಸುವರ್ಣಾಪಳಿಯ ಸಂಧ್ಯಾ
ವಳಿಯುದಯರಾಗದಲಿ ರಚಿಸಿದ ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳ |
ಕೆಲಬಲದ ಕುಣಿಕೆಗಳ ರಚಿಸಿದ
ರುಲವ ಘಂಟೆಯ ಮೊಗದ ಕನ್ನಡಿ
ಗಳ ವಿಲಾಸದಲಂದಲಂಕರಿಸಿದರು ತ್ರೇಜಿಗಳ || ೪೯

ನವಗೆ ಮೊಚ್ಚೆಯ ಬಾಹುರಕ್ಕೆಯ
ವಿವಿಧವಪ್ರಾಂಗಗಳ ಸೀನಕ
ಕವಚಗಳ ತೊಟ್ಟತ್ನುಳುಲರೇಱಿದರು ತ್ರೇಜಿಗಳ |

¹ ಸಾಧಿಸಲಿ ಸೇರಲಿ (ಛ.) (ಪ.) ² ಕೀಳ್ಕೆಬ್ಬದಿಕ್ಕಡಿ (ದ.)

ಹವಣಿಸಿದ ಪಾಘೆಗಳ ರಾಘೆಯ
 ಸವರಿಸು ಭಾರಾಂಕಲವುಡಿಯ
 ಗವಿಯ ಗರುವರು ನೂಕಿದರು ತೇಜಿಗಳನೋಜೆಯಲಿ || ೫೦

ತರುಣಿಯರ ನೊಸಲಂತೆ ತಿಲಕದ
 ಸರಿಸವದು ಮೈವಾಹಗೇಹದ
 ಸಿರಿಯಪ್ಪೂಲು ಮಂಗಳಮಯವು ಮಲೆಯಾಳ ಜನಪದದ |
 ಅರಸಿನಂತಿರೆ ಚೇರಮಯವೆನ
 ಲುರವಣಿಸಿ ನೂಕಿದರು ನಿಡುವ
 ಕೈಕೆಗಳ ಗುರವಾಯಿಗಳ ಘನಮದದ ತೇಜಿಗಳ || ೫೧

ನಿಲೂಕಿ ಹೊಳೆದವು ನೇಣ ಸಡಿಲಿಸೆ
 ಕುಲಗಿರಿಯ ಹೆಡತಲೆಯನಡರಿದ
 ವಳುಕಿ ಪಯಸನ್ನೆಗಳೊಳಭದ ಕುಡಿಯನಡರಿಸುತ |
 ದಳವುಳಿಸಿದವು ತಾಟಿಸಿದರೊಡೆ
 ದುಳಿದವಖಿಳಾವನಿಯನೆನೆ ಮೈ
 ಲುಳಿಯ ಮನವೇಗಾಯ್ಲ ವಾಜಿಯ ಧಟ್ಟ ನೂಕಿದರು || ೫೨

ಬುರಪುಟದ ಕೆಂಧೂಳಿ ಬಂಧಿಸೆ
 ತರಣಿಯನು ಪವಮಾನಪಾರ್ಗವ
 ನರರೆ ಕಟ್ಟಿತು ತುಳಿದುದಿಂದ್ರನ ಸಾವಿರಾಲಗಳ |
 ಹರಿಸಬುದ ತನಗಿಲ್ಲದಿನ್ನೀ
 ತರಣವಾಯುಸುರೇಂದ್ರರಿಗೆ ಸಂ
 ಚರಿಸಲೇಕೆಂಬಂತೆ ನಚೆದವು ಘೋಟಕವ್ರಾತ || ೫೩

ಬುರದ ಹೊಯಿಲಲಿ ನಡುಗಿತಿಳೆ ಫಣಿ
 ವರನ ಹೆಡೆಗಳು ನೊಂದವಂಬುಧಿ
 ಹೊರಳದವು ಹೋಗಾಡಿದವು ಕುಲಗಿರಿಗಳಚಲತೆಯ |
 ಅರರೆ ಸೊಟಿಯೊಳಟ್ಟಿದರೆ ದಿ
 ಕೈರಿಯ ಸೊಕ್ಕಡಗಿದವು ನಿಗುರುವ
 ತುರಗದಳವೊಡವೆರಸಿದವು ಕುರುಪಾಂಡುಸೈನ್ಯದಲಿ || ೫೪

ಹಿಡಿಯೆ ಜವನಿಕೆ ಸಮರ ¹ಮೋನದ¹
 ಬಿಡುದಲೆಯ ಬಿರುದಾವಳಿಯಲು
 ಗ್ಗಡಣಿಗಳ ²ಸೋಲಿಸುತ² ತಮ್ಮ ನ್ವಯವ ಪಾಲಿಸುತ |
 ರುಡಿವ ದೂಕತ್ತಿಗಳ ಹಾಯಿಕಿ
 ಹಿಡಿವ ಲೌಡಿಯ ³ಹತ್ತಳದ³ ತನಿ
 ಗಡಣಿಗರು ಮೂದಲಿಸಿ ಕವಿದುಗು ರಾಯರಾವುತರು || ೫೫

ನೂಲ ಹರಿಗೆಯ ಹೆಗಲ ಬಾರಿಯ
 ತೋಳ ತೋರಿಯ ಲೌಡಿಗಳ ಕರ
 ವಾಳತಳಪದ ಮಿಂಚುಗಳ ತನುಮನದ ಕೆಚ್ಚುಗಳ |
 ನಾಲದಾವಣಿದಲೆಯ ಗಂಟಲ
 ಗಾಳಗತ್ತರಿಗರಗನದ ಬಿರು
 ದಾಳಿಗಳ ಛಲದಂಕರಾವುತರೊತ್ತಿ ನೂಕಿದರು || ೫೬

ಹೊಡೆದು ಚಮ್ಮಟಿಗೆಯೊಳು ದೋರೆಗಳ
 ಹಿಡಿವ ಸಮ್ಮುಖದಲಿ ಕರಾರಿಯ
 ನಡನಿ ತಿವಿವ ಕೃಪಾಣದಲಿ ಕಡಿನಾಲ್ಕು ತೋಷಿಸುವ |
 ಅಡತರದಲವನಿಪರ ಹಯಮುಂ
 ಗುಡಿಯ ಮುಷಿದು ವಿಘಾತಿಯಲಿ ಛ
 ಟ್ಪೊಡೆದು ಹಾಯ್ವತಿಭಾಷೆಗಳ ಬಿರುದಂಕರೇಷಿದರು || ೫೭

ಉಲಿವ ಕೈವಾರಿಗಳ ಲಗ್ಗೆಯ
 ಬಲಿವ ತಂಬಟ ಕೋಟಿಗಳ ಭುಜ
 ಬಲದ ಬಿರುದರ ಹೊಯ್ಲುಗಳ ನಿನ್ನಾಳನಿನ್ನನದ |
 ಘುಳುಘುಳಿಪ ದೊಗ್ಗುಗಳ ರಿವುಗಳ
 ಮುಳಿಯಿಸುವ ಕಹಳಿಗಳ ತುರಗಾ
 ವಳಿಯ ಗಜಱಿಬ್ಬರಣಿ ಮಿಗೆ ಕೈಕೊಂಡರತಿಬಳರು | ೫೮

¹ ಮುಖದಲಿ (ಗ.ಟ.) ² ನಾಲಿಸುತ (ಟ.) ³ ಪಟ್ಟಿಯದ (ಟ.)

ಹೊಡೆವ ದೂಹತ್ತಿಗಳ ಘಾಯದ
 ಲೊಡೆದು ನಿಡಿದುವು ಲೋಹ ನೀಸಕ
 ವಡನಿ ಬಲ್ಲೆಹ ಬಗಿದು ನಟ್ಟುದು ಸರಪಣಿಯ ರುಗೆಯ |
 ಹೊಡೆವ ಲೌಡಿಗಳೊತ್ತಿ ನೆತ್ತಿಯ
 ಬಿಡುವಿದುಳ ಕದಱಿದವು ರಕುತದ
 ಕಡಲು ಕಡಲನು ಕೂಡೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ರಾವುತರು || ೫೯

ಜಱಿದು ಸರಿಸದಲೇಱಿದರೆ ನಿಡಿ
 ಲುಱಿಬಿದಂತಾಯಿತ್ತು ಘಾಯವ
 ನಱಿಹಿದರೆ ದೂಹತ್ತಿ ರಾವ್ತರ ಮಸ್ತಕದೊಳಿದು |
 ಕೊಱಿದುದಿಳೆಯನು ಹಯವ ನೂಕಿದ
 ಡೊಱಲಿದರು ತಳಕವರನೆನೆ ತ
 ತ್ತಱಿದಱಿದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಗುಜ್ಜರದ ರಾವುತರು || ೬೦

ಎಡನ ಹೊಯಿದರು ಬಲದವರನಡ
 ಗೆಡಹಿದರು ಸಮ್ಬುಖದ ನೃಪರನು
 ನಿಡಿಲ ಹತಿಯವೊಲೆಱಿದರು ಸೂಟಿಯಲಿ ಸೈವರಿದು |
 ಅಡಗುದುಳಿದರು ವೋಹರವನೊ
 ಗೊಡೆದು ಚೂಣಿಯ ಗೋಣ ಬನದಲಿ
 ಖಡುಗ ನರ್ತಿಸಲೊದಗಿದರು ಮಾಳವದ ರಾವುತರು || ೬೧

ಬೀಸುನೇಣಿನ ಸೆಳೆವ ನೇಗಿಲ
 ನೂಸುಗಣಿಗಳ ಕಡವ ಕೊಡಲಿಯು
 ಕೈಸುರಗಿ ಸೂನಗೆಯ ನಾನಾಯುಧದ ಗಡಣಿಗಳ |
 ಓನರಣಿಗೊಡದತಿಬಳರು ದಿವ
 ದಾಸೆಗಾಱರು ವೈರಿಬಲವನು
 ಘಾಸಿವಾಡಿದರೊಗ್ಗಿನಲಿ ಹವಿರಾರಾವುತರು || ೬೨

ಅರರೆ ಕವಿದರು ಕದಳಿಯನು ಮದ
 ಕರಿಯು ತೊತ್ತಳದುಳಿದವೊಲು ದಿಂ
 ಡುರುಳಿಚಿದರಗಕೋಟಿಯನು ಶತಮನ್ಯುವಂದದಲಿ |

ಶಿರವೊಡೆಯೆ ತೊಡೆಯುಡಿಯೆ ಕೈ ಕ
 ತ್ತುರಿನೆ ಕೋಳಾಹಳಮಹಾಸಂ
 ಗರದೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಕಾಶ್ಮೀರರಾವುತರು || ೬೩

ಕವಿದು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ರಾವ್ತರು
 ತವಿದ ¹ತವಿಗಳ¹ ಕಳಚಿ ಕೆಲಬಲ
 ದವರ ಕೆಡೆಹೊಯ್ದು ಹಿತಘಾಯವ ನೋಟದೊಡೆಹೊಯ್ದು |
 ನವಗ ತುಂಡಿಸೆ ಜೋಡು ಖಂಡಿಸೆ
 ನವರುಧಿರದೊಪವೇಳೆ ಮಹದಾ
 ಹವದೊಳೋರಂತೊದಗಿದರು ಗೌಳವದ ರಾವುತರು || ೬೪

ಅಳವದಱಿಯದೆ ಕೆಣಕಿ ತಹ ಮುಂ
 ಕೊಳಿಸಿ ಕದನವ ಕೋಡ ಕೈಯವ
 ರಳವಿಗೊಟ್ಟರೆ ನೋಡಿ ನಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು ಕೆಲನಿಡಿವ |
 ಗೆಲದರುತ್ಸಾಹಿಸುವ ಸಿಲುಕಿದ
 ರಳುವ ಕೆಟ್ಟೋಡಿದರೆ ಪುರದಲಿ
 ನಿಲುವ ನಿರುಪಮವೀರರೊದಗಿತು ತಿಗುಳರಾವುತರು || ೬೫

ಬವರ ನವೆಯದೆ ತೇಜಿಗಳ ಬಲು
 ಜವವು ಜಾಱದೆ ಬಿಡುವ ತವಿದರೆ
 ನವಗವುಚ್ಚಳಿಸುವವು ಕವಿದರೆ ಕಾಲಯಮನಂತೆ |
 ಕವಿವರವಗಡಿಸಿದರೆ ಹಿಮ್ಮೆ
 ಟ್ಪುವರು ಭೂಮಾನದೊಳುಪಾಯದ
 ಬವರದೋಜೆಯರೊದಗಿದರು ಕರ್ಣಾಟರಾವುತರು || ೬೬

ಉಱುಬಿ ಹೊಯಿದರು ಕೈದಣಯೆ ಹೊ
 ಕೈಱಗಿದರು ನಿಪ್ಪನರದಲಿ ಮು
 ಕ್ಕುಱಿಕಿದರು ತಲೆಮಿದುಳ ಜೊಂಡಿನ ²ಜುಱಿತ² ³ಜೋಡುಗಳ³ |

¹ ತವಿಗುಳ (ಪ.) ² ತಱುಡ (ಕ.) ³ ಜೋಡುಗಳ (ಕ.)

1ತಱುಿದು ಒನುಟರು1 ಬಗನಿಕರಕಾ
 ದಿಱುಿದು ಕಾಲನ ಬನಕೆ ರಕುತದ
 ಕೆಱುಿಯು ತೂಬೆತ್ತಿದರು 2ಸೇವಣ2 ರಾಯ ರಾವುತರು || ೬೭

ರಾವುತೋ ಮರು ಭಾಪು ರಾವುತು
 ದೇವು ರಾವುತು ಭಲರೆ ರಾವುತು
 ರಾವುತೋ ನಿಶ್ಯಂಕರಾವುತು ರಾವುತೆಂದೆನುತ |
 ರಾವು ರಾವುತು ಪೂತುರಾವುತು
 ಭಾಪು ರಾವುತು ರಾವುತೋ ಎಂ
 ದೋವಿ ಹೊಯಿದಾಡಿದರು ರಣದಲಿ ಲಾಳ ರಾವುತರು || ೬೮

ಗಾಳ 3ಕೊಂಕ3 ಕಳಿಂಗ ವರನೇ
 ಪಾಳಕದ ರಾವುತರು ರಣಭೇ
 ತಾಳ 4ರಣಯೊಳಗಡಗಿದರು4 ಕುರುಪಾಂಡುಸೈನ್ಯದೊಳು |
 ಹೇಳಲಳವಲ್ಲಭಯದಲಿ ಹೇ
 ರಾಳ ಕಾಳೆಗ ಹಿರಿದು ಕಿಱುಿದೆನೆ
 ಹೇಳುವೆನು ಬವರಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಮತ್ತ ಗಜಸೇನೆ || ೬೯

ಕನಕಗಿರಿಯಲಿ ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯಂ
 ಜನಗಿರಿಯ ಮಲಯಾದ್ರಿಯಲಿ ಸಂ
 ಜನಿಸಿದಾನೆಯ ಸೇನೆಯಲಿ ದೀನಿದರು ಚೌರಿಗಳ |
 ಕನಕಘಂಟೆಗಳುಲಿಯೆ ಹೊರಜೆಯ
 ತನತನಗೆ ಹಿಡಿದದರಿ ಪೂರ್ವ್ಯಾ
 ಸನವ ವೆಂಠಣಿಸಿದರು ರಾಜಾರೋಹಕವ್ರಾತ || ೭೦

ಬಾರ ಸಂಕಲೆ ಪಕ್ಕ ಘಂಟೆಯ
 ಚಾರು ಚಮರದ ಕೊಡತಿಗಳ ಕೈ
 ಹಾರೆ ಕೂರಂಕುತದ ಬಿರುದರು ಹೊದ್ದಿದರು ಗಜವ |

1 ಗಱುಿಯು ಬಿಟ್ಟರು (ಟ.) 2 ಸಿಂಹಳ (ಟ.), ಹಮ್ಮಾರ (ದ.) 3 ವಂಗ
 (ಗ.), ಕೊಂಗ (ಪ.) 4 ದುದರದೊಳಡಗಿದರು (ಟ.)

ಬಾರ ದೂಹತ್ತಿಗಳ ಗುಂಡನು
 ತೋರ ರಾಡಿಯ ತೊಟ್ಟು ಕೈಯಲ
 ವಾರಣದ ಮೋಹರವ ನೂಕಿದರುಭಯಸೇನೆಯಲ || ೨೧

ಕಾಲನುಬೈಗೆ ಶೀತಳಂಗೊಡು
 ವಾಲವಟ್ಟವೊ ವಿಲಯಕಾಲದ
 ಗಾಳಿಯೋ ಮೇಣ್ ಕರ್ಣತಾಳವೊ ಕಿವಿಗೆ ಕೌತುಕವೊ |
 ಕಾಲುವೆರಸಿದ ನೀಲಗಿರಿಗಳ
 ದಾಳಿಯೋ ಮೇಣಂಜನಾದ್ರಿಯ
 ಬೀಳಲೋ ಬರಿಕೈಗಳೋ ನಾವಳಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೨೨

ಪಡೆಯೊ ಹೀನೇಂದುವಿನಿರುಳ ಮುಂ
 ಗುಡಿಯೊ ಮುಗಿಲೋ ಮದದ ತುಂಬಿಯೊ
 ಬಿಡುಮದದ ವಾರಿಗಳೊ ಹೊಸ ವಾರಾಶಿಯೋ ಮೇಣು |
 ಅಡನಿ ಪದಹತಧೂಳಿ ಮದವನು
 ಕುಡಿದುದಾ ಮದಧಾರೆ ರೇಣುವ
 ನಡಗಿಸಲು ಮದಧೂಳಿಗಳು ಹೆಣಗಿದುವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ || ೨೩

ಕುಲಗಿರಿಗಳಗ್ರದೊಳು ಕೈಗಳ
 ನಿಳುಹಿದನೊ ರವಿಯೆನಲು ಮಿಗೆ ಹೊಳೆ
 ಹೊಳೆವ ಕೂರಂಕುಶವನಿಕ್ಕಿದರಿಭದ ಮಸ್ತಕಕೆ |
 ಉಲಿದವಿದಿರೊಳು ಡೌಡೆ ಬಿರುದಾ
 ವಳಿಯ ಕಹಳೆಗಳೂದಿದವು ನೆಲ
 ಮೊಳಗಿದಂತಿರಲೊವಳಿದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳು || ೨೪

ಹೊಕ್ಕವಾನೆಗಳೆರಡ್ 'ನೇನೆ' ಯೊ
 ಳೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕಿದವೆಸುವ ಜೋದರ
 ತೆಕ್ಕೋಲಿನ ಮಾಲೆ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ |

ಉಕ್ಕಿನುರುಳಿಯೊಳಿಡುವ ಖಂಡೆಯು

ದಿಕ್ಕಡಿಯ ಘಾಯಗಳ ಪಟ್ಟಿಯು

ದಕ್ಕಜದ ಹೊಯಿಲೆಸೆಯೆ ಕಾದಿದವಾನೆಯಾನೆಯೊಳು ||

೨೫

ತಿವಿಯೆ ಕಳಚುವ ಕಳಚಲೊತ್ತು ವ

ಕವಿದಡಾನುವ ನಿಂದಡೆತ್ತು ವ

ಸವೆಯೆ ತುಡುಕುವ ತುಡುಕಿ ಮಿಗೆ ಕೈಕೈಯು ಜೋಡಿಸುವ |

ಭುವನ ಭಯಗೊಳಲೊದಲುತುರವಣಿ

ನುವ ವಿಘಾತಿಸಿ ತುಳವ ನೀಳುವ

ನವಮದೇಭದ ಸಮರ ಸೋಲಿಸಿತಮರರಾಲಗಳ ||

೨೬

ತಿರುಹಿ ಬಿನ್ನುಟವು ಕಾಲುಗಾಹಿನ

ತುರಗವನು ಮುಂಬಾರೆಕಾಱರ

ಶಿರವನ್ನೆದಾಱೀಳನಡಸಿದವಣಲ ಹೊಳಲನೊಳು |

ಅರರೆ ಪಟ್ಟಿಯ ಲೌಡ ಖಂಡೆಯು

ದುರವಣಿಯ ಹೊಯಿಲನೊಳು ರಿಪುಗಜ

ವುರುಳಿದವು ತೆರಳಿದವು ಜೋದರ ಜೀವವಂಬರಕೆ ||

೨೭

ಮೆಟ್ಟಿ ನೀಳಿದುಹಾಯ್ಕಿ ದಾಡೆಯು

ಕೊಟ್ಟು ಮೋಱಿಯನೊಲೆದು ಹರಿದಱಿ

ಯಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದಪ್ಪಳಿಸಿ ಜೋದರನಂಘ್ರಿಯಿಂದಱಿದು |

¹ಇಟ್ಟು ಕೆಡಹಲು ಹೆಣನ ಲೊಟ್ಟಾ

ಲೊಟ್ಟಿ ಮನಗಿತು¹ ತುರಗ ನರ ರಥ

ವಿಟ್ಟಣಿಸೆ ನವಱಿದವು ದಂತಿವ್ರಾತವುಭಯದೊಳು ||

೨೮

ಕುತ್ತಿ ಹಿಂಗುವ ಭಟರ ದಾಡೆಯೊ

ಳೊತ್ತಿ ನೆಗಹಿದಡೊಗುವ ರಕುತಕೆ

ಮುತ್ತಿ ಬಾಯ್ಕನೊಡ್ಡಿ ಕುಡಿದುದು ಶಾಕಿನೀನಿವಹ |

¹ ಹೊಟ್ಟುಗುಟ್ಟಿದ ಹೆಣಗಳಟ್ಟಿಗಳೊಟ್ಟಲೆಸೆಯಲು (ಟ.)

ಮಿತ್ತುವಿನ ಗಣವಿಭದ ದಾಡೆಯ
 ಸುತ್ತಿ ಜೋಲುವ ಕರುಳ ಹಿಣಿಲನು
 ಕುತ್ತಿದವು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೆಣಗಿದವನಮಸಮರದಲಿ ||

೭೯

ಅರರೆ ಮೃತ್ಯುವಿನಱಕೆಗೌಷಧ
 ವರೆವವೊಲು ರಿಪುಬಲವನನಿಯಿ
 ಟ್ಪರೆದವಿಭ ಬರಿಕೈಯ ಭಾರಿಯ ಲಾಳವುಂಡಿಗೆಯ |
 ಸರಿಸಗುಂಡಿನೊಳೊಂದನೊಂದಿ
 ಚೊರನಿದವು ಕೊಡಹಿದವು ನೀಳಿದು
 ಹೊರಳಿಚಗವೆಱಗಿದವು ನಾನಾವಿಧದ ಕೊಲೆಗಳಲಿ ||

೮೦

ವೃಣದ ಬಂಧದ ಜಗಿಯ ದಾಡೆಗೆ
 ಕುಣಿದು ಕವಿವ ವಿಹಂಗತತಿಗ[ಳ]
 ನಣಲೊಳಡನಿದ ತಲೆಗೆ ಕೈಗುತ್ತವ ನಿಶಾ[ಟ್ರ]ರಲಿ |
 ಹೆಣನ ಬೀಸುವ ಕೈಗಳಲಿ ಸಂ
 ದಣಿಸುವಸುರನುರುಕಪಾಲವ
 ಕೆಣಕುವಳಿಯಿಂ ಚಂಡಿಯಾದುವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು ||

೮೧

ಅಡನಿ ತಲೆಗಳ ಕಿತ್ತು ಸೇನೆಯ
 ನಿಡುವ ಬಸುಱನು ಬಗಿದು ಕರುಳನು
 ಕೊಡಹಿ ಸೂಸುವ ಮಿದುಳ ಮೊಗೆದೊಡ್ಡೆಗೆ ಸಾಲಡುವ |
 ಅಡಗನಾಯಿದು ಕೆದಱು ರಕುತವ
 ತುಡುಕಿ ಚೆಲ್ಲುವ ಕಿರಿಯ ಬರಿಕೈ
 ಬಿಡಿಸಿದವು ಹುಟ್ಟಾಗಿ ಯಮರಾಜನ ಪರಿಗ್ರಹಕೆ ||

೮೨

ಕಾಲುಗಳಲೊಡತುಳವ ಮೋಷಿಯ
 ಕೊಳೆನೊಳು ಬೀನಿಡುವ ರದನದಿ
 ಹೊಳೆಸುವ ಖಾತಿಯಲಿ ನಾನಾವಿಧದ ಕೊಲೆಗಳಲಿ |

ಕಾಲನೊಗಡಿಸೆ ಕೊಲುವ ಮದಗಜ
ಜಾಲಗಳೊಳಾರೋಹಕರು ಕೆಂ

ಗೋಲ ಮಳೆಗಟ್ಟಿದಾರಿದರು ನೃಪಸೇನೆಯರಡಲ ||

೮೩

ನೀಲ ಗಿರಿಗಳ ನೆಮ್ಮಿ ಘನಮೇ
ಘಾಳ ಸುರಿದವೂ ಮಳೆಯನೆನೆ ಬಿಟು
ಗೋಲ ಸೈವಳೆಗಟ್ಟಿದರುಭಯದ ಜೋದರವಗಡಿಸಿ |
ಮೇಲೆ ತೊಳಲುವ ಖಚರ ನಿಚಯಗೆ

ಳಾಲಿಯೊಲೆದವು ಧರೆಗೆ ಗಗನಕೆ

ಕಾಳಿಕೆಯ ಪಸರಿಸಿತು ಜೋದರ ಕೋದ ಶರಜಾಲ ||

೮೪

ಎಲೆಲೆ ವಿಂಧ್ಯಾಚಲದ ಹರಿಬಕೆ
ಕಳನ ಹೊಕ್ಕವೊ ಕಣಿಗಳೆನುತಾ
ನಳಿನಸಖನಂಬಿದನು ಕೋಪಾಚೋಪಕಭ್ರದಲಿ |

ಅಲಗುಗಣಿಗಳೊ ಮೇಘತರುವಿನ

ತಳಿತ ತುದಿಗೊಂಬುಗಳೊ ಬೀಳುವ

ತಲೆಗಳೋ ತತ್ಪಲನಮೂಹವೊ ಚಿತ್ರವಾಯ್ತಂದ ||

೮೫

ನರಳ ನರಳೊಳು ಕಡಿವ ಕರಿಗಳ
ಕೊರಳ ಷಿಯೆನುವೋರಣದ ಮೊಗ
ವರಿಗೆಗಳ ಖಂಡಿಸುವ ಮೋಷಿಯ ಕರವ ತುಂಡಿಸುವ |

ನರಳು ವದನವ ತಾಗಿ ಪೇಚಕ

ಕುರವಣಿಸೆ ತೆಗಡೆನುವ ಜೋದರ

ಧುರಚಮತ್ಕೃತಿ ಬೆಟಗನಿತ್ತುದು ದೇವನಂತತಿಗೆ ||

೮೬

ಶೂರ ಜೋದರ ಮೇಲುವಾಯಿದು

ವೀರಸಿರಿ ಬಿಗಿಯುಜ್ಜೆ ಮುತ್ತಿನ

ಹಾರ ಹಠಿಯಲು ಕೆದಕಿದವು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ಮುತ್ತುಗಳು |

ವಾರಣದ ಕುಂಭಸ್ಥಳಂಗಳ

ಚಾರುಮೌಕ್ತಿಕನಿಕರವೋ ಮೇಣ್

ಧಾರತಾಹವ ಕೌತುಕೋದಯರಸಕೆ ನೆಲೆಯಾಯ್ತೊ ||

೮೭

ಅರರೆ ಶರನಾಗರದ¹ ಜೋದರ
 ಸರಳಹತಿಯಲ ಮಂದಾಚಲ
 ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕವೊಡೆದು ಕೆದಟಿತು ಮೌಕ್ತಿಕವ್ರಾತ |
 ಹರೆದು ತಾರೆಗೆಯಾದವಭ್ರದೊ
 ಳುರುಳೆ ರತ್ನಾಕರನೆನಿಪ್ಪಾ
 ಬಿರುದು ಸಂದುದು ಶರನಿಧಿಗೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಿಂದ || ೮೮

ಧುರದ ಜಯನಿರಿ ವೀರ ಭಟರಿಗೆ
 ಸುರಿವ ಲಾಜಾವರುಷದಂತಿರೆ
 ಸುರಿದ ಮುತ್ತುಗಳೆಸೆದವಭ್ರನಿಮಾನ² ಭಾಗನಲ³ |
³ಕರಿಶರದ ಮುಕ್ತಾಳಿಯೊಪ್ಪಿದ³
 ವರ ವಿಜಯರೊಡಗೂಡಿ ಜಯವದು
 ವಿರದೆ ಪುಳುಕಿತೆಯಾಗಳೆನೆ ಚೆಲುಪಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೮೯

ವಿಗ್ರಹದೊಳಿರಾಂತ ಕರಿಗಳ
 ವಿಗ್ರಹಂಗಳು ಕೆಡೆಯೆ ಕಾದಿ ಸ
 ಮಗ್ರಬಲ ಜೋದಾಳಿ ಕೊಂಡುದು ಸುರರ ಕೋಟೆಗಳ |
 ಉಗ್ರದಾಹವಭೂತಗಣಕೆ ಸ
 ಮಗ್ರಭೋಜನವಾಯ್ತು ಸಂಗರ
 ದಗ್ರಿಯರು ಕೈವೀನಿದರು ತೇರುಗಳ ತಿಂತಿಣಿಯ || ೯೦

⁴ನೊಗನ⁴ ಬಿಗುಹಿನ ಕಂಧದುರುವಾ
 ಜಿಗಳು ಕುಣಿದವು ಪಲ್ಲವದ ಸೆಟಿ
 ಗಗಿಯೆ ಚೆಕ್ಕೆಯವೆತ್ತಿದವು ಮುಮ್ಮೊನೆಯ ನೂನಗೆಯ |
 ಹೊಗರುಗಳ ತೀಡಿದರು ಕಿಲ
 ಚುಗಳ ಮೇಳೈಸಿದರು ಬಲನಂ
 ಬಗೆಯ ಬದ್ಧರದೊಳಗೆ⁵ ತುಂಬಿದರಸ್ತ್ರ ಶಸ್ತ್ರಗಳ || ೯೧

¹ ಸಂಧಾನ (ಟ). ² ಬಾವದಲ (ಪ). ³ ಸುರಿದು ಪನರಿಸಿ ಪೆಟ್ಟಿವ
 ಮೌಕ್ತಿಕ. ⁴ ನೊಗದ (ಪ). ⁵ ತೀವಿ (ಟ).

ಹಯನಿಕರ ಖುರಕಡಿಯ ವಜ್ರಾಂ
 ಗಿಯನು ಹೊತ್ತುವು ರುಡಿವ ಹೊಂಗಂ
 ಚೆಯ ವಿಡಾಯ ವರೂಥವನು ಕರೆಸಿದವು ಚೀತ್ಕೃತಿಯ |
 ಜಯನಿನದವಳ್ಳಿಷಿಯೆ ಸೂತಾ
 ಶ್ರಯದಲತಿರಥನಿಕರ ರಥನಂ
 ಚಯವ ವೆಂರಣಿಸಿದರು ತುಳುಕಿದರತುಳ ತೋಮರವ || ೯೦

ವೂತು ಸಾರಥಿ ಭಾಷು ಮುರುರೇ
 ಸೂತ ಧಿರುಧಿರು ಎನುತ ರಥಿಕ
 ವ್ರಾತ ಮಿಗೆ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ಕೊಂಡರು ಹಯದ ವಾಘೆಗಳ |
 ಆ ತುರಂಗದ ಖುರಪುಟದ ನವ
 ಶಾತಕುಂಭದ ಗಾಲಯುಱುಜೆಯ
 ನಾ ತತುಕ್ಷಣವಾಂಪರಾರನೆ ಕವಿದುದುಭಯದೊಳು || ೯೧

ಹರಿವ ರಥದುರವಣಿಗೆ ನೆಪೆಯದು
 ಧರಣಿಯೆಂದಂಭೋಜಭವನೀ
 ಧರೆಯನಿಮ್ಮ ಡಿಸಿದನೊ ಎನಲಾ ಬಹಳ ಸಮರದೊಳು |
 ಹರಿವ ರಥಪದಧೂಳ ಮಕರಾ
 ಕರವ ಕುಡಿದುದು ಚೀತ್ಕೃತಿಯ ಚ
 ಪ್ಪರಣೆ ಮಿಗಲುಱುಬಿದರು ರಥಿಕರು ಸರಿಸ ವಾಘೆಯಲ || ೯೨

ಘನರಥದ ಚೀತ್ಕಾರ ಗಜಱುವ
 ಧನುವಿನಬ್ಬರ ಹಯದ ಹೇಷಾ
 ನಿನದ ರಥಿಕರ ಬೊಬ್ಬೆ ಸೂತರ ಬಹಳ ಚಪ್ಪರಣೆ |
 ಅನುವರದೊಳೊದಗಿತ್ತು ವಿಲಯದ
 ವಿನುತ ಮೇಘಧ್ವಾನವನು ಸಂ
 ಜನಿಸಿತೆನೆ ಹಳಚದವು ರಥರಥವೆರಡು ಸೇನೆಯಲ || ೯೩

ತೆಗೆತೆಗೆದು ತಲೆಮುಟ್ಟು ಕಪಿದರು
 ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗಳಲತಿರಥರು ಕಂ
 ಬುಗೆಯ ಮುಷಿದರು ಹಯವ ತಪಿದರು ಸಾರಥಿಯ ಕೆಡಹಿ |

ಹಗಲ ಹೊಳಿದರಮಮ ಬಾಣಾ
 ಳಿಗಳಲಸಮ ಮಹಾರಥರು ಕಾ
 ಳಿಗದೊಳಹುದೆನಿನಿದರು ರಣದೊಳು ಸುಳಿವ ಯಮನವರ || ೯೬

ತಿರುಗೆ ತಿರುಗಿದರೆಚ್ಚ ರೆಚ್ಚರು
 ಮರಳಿ ಮರಳಿದರೌಕಲಾಕಿದ
 ರುವಣಿಸಲುರವಣಿಸಿದರು ಮಾರ್ತಾಗೆ ತಾಗಿದರು |
 ಸರಳಿಗಂಬನು ಸೂತವಾಜಿಯ
 ಶಿರಕೆ ಶಿರವನು ರಥಕೆ ರಥವನು
 ಸರಿಗಡಿದು ಕಾದಿದರು ಸೆನುರಥರಾಹವಾಗ್ಯದಲಿ || ೯೭

ರಥವದೊಂದೆಸೆ ಹಯವದೊಂದೆಸೆ
 ರಥಕರೊಂದೆಸೆ ಚಾಪಶರಸಾ
 ರಥಿಗಳೊಂದೆಸೆಯಾಗೆ ಕೊಂದರು ಬಲದೊಳತಿರಥರು |
 ರಥಿಕರುರವಣಿಯುಭಯಬಲದಲಿ
 ಕಥೆಯ ಕಡೆಯಾಯಿತ್ತು ಬಳಿಕತಿ
 ರಥರು ಹೊಕ್ಕರು ಕೆಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಪಾಲ || ೯೮

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು.

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ|| ಉಭಯಬಲದತಿರಥಮಹಾರಥ |

ವಿಭುಗಳುಹಿ ಹಳಚಿದರು ರಣದಲ |

ತ್ರಿಭುವನವು ರಂಜಿಸಿತು ಸವೆದುದು ನಕಲ ಸನ್ನಾಹ ||

ಅಳಿದುದೆರಡತಿ ಚೂಣ್ ಮುಂಗುಡಿ

ಯೊಳಗೆ ಕಡಲಾಯ್ತರುಣಜಲದೊ

ಬ್ಬುಳಿಯು ಬಂಡದ ಯೊಂಡೆಗಳು ಕೆನಱುಡುವ ಮಿದುಳುಗಳ |

ಕಳದ ಹೆಣನೊಟ್ಟಿಲಲಿ ಮೊಗಸುವೊ

ಡಳುಕಿದರು ಮನ್ನೆಯರು ಬಳಿಕ¹ರೆ¹

ನೆಲೆಗಳಲಿ ಸೊಳೈಸಿದವು ನಿನ್ನಾಳಕೋಟಿಗಳು ||

೧

ನರನ ರಥ ಕುಣಿದುದು ಯುಧಿಷ್ಠಿರ

ನುರು ವರೂಥಸಗಾಥದೊಳು ಚೀ

ತ್ಕರಿನಿತನಿಲಾತ್ಮಜನ ಸ್ಯಂದನ ಮುಂದುವರಿಯುತಿರೆ |

ಭರದಿ ಮಾದ್ರಿಸುತರ ತೇರುಗ

ಳುರವಣಿಸಲಭಿಮನ್ಯುಸಾತ್ಯಕಿ

ಯಿರದೆ ಕೈಕೊಳ²ಲಾಯಿತ್ತಲು ಕದನಕುದ್ಯೋಗ² ||

೨

³ವಿನುತ ಭೀಷ್ಮನು ಗಜಱು³ ದುರಿಯೋ

ಧನನು ಬಿಲುಗೊಳಲಾತನನುಜರು

ಧನುವ ತುಡುಕೆ ಸುಶರ್ಮಶಲ್ಯರು ಸರಳ ಹೊದೆಗೆದಱು |

ಮೊನೆಗಣಿಯನಳವಡಿಸೆ ಗುರು ಗುರು

ತನುಜನಸ್ತವ ತಿರುಹೆ ಸೇನಾ

ವನಧಿ ಗರ್ಜಿಸಲಾಯ್ತು ಸಂಕುಲಸಮರ⁴ನಾರಂಭ⁴ ||

೩

¹ ರಿ (ಕ.) ² ರಾದುದಿತ್ತಲು ಸಮರಕುದ್ಯೋಗ (ಗ), ಲತ್ತಲಾಯಿತು ಕೌತುಕೋದ್ಯೋಗ (ಚ.) ³ ಧನುವ ಮಿಡಿಯಲು ಭೀಷ್ಮ (ಜ.), ಇನನ ಸುತ ನಳವಡಿಸೆ (ಟ.) ⁴ ವುಭಯದಲ (ಕ್ರ.ಗ.)

ಶಕುನಿ ಸಹದೇವನೊಳು ಶಲ್ಯನು
 ನಕುಲನೊಳು ದುಶ್ಯಾಸನನು ನಾ
 ತ್ಯಕಿಯೊಡನೆ ಸೈಂಧವನು ಕುಂತೀಭೋಜಭೂಷನೊಳು |
 ಸಕಲನಾಯಕರಂದು ಯುದ್ಧೋ
 ದ್ಯುಕುತರಾದರು ಕೇಳು ನೃಪ ತಾ
 ವಕರ ಕೌಂತೇಯರ ಸಮಗ್ರಾಹವದ ವಿತ್ತರವ ||

೪

ಕಣಿಗೇದಲು¹ ದ್ರುಪದಾಂಕ ಗುರುವನು¹
 ಕೇಣಕಿದನು ತತ್ತನುಜ ಭೀಷ್ಮನ
 ಸೇನಿದನು ಮೂದಲಿಸಿದನು ಲಕ್ಷಣನನಭಿಮನ್ಯು |
 ರಣಕೆ ಕರೆದನು ಕಾರವಾನುಜ
 ಗಣವನನಿಲತನೊಜನಿತ್ತಲು
 ಹೇಣಗಿದರು ಭಗದತ್ತಭೀಮಕುಮಾರರವಗಡಿಸಿ ||

೫

ಕಲಹದೊಳು ಕರಿಘಟಿಯ ಹೊಯ್‌ಹೊ
 ಯ್ದುಲಸಿ ಕೌರವನನುಜನನು ಮುಂ
 ಕೊಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಕಳುಹಿ ಬೇಸನುತನಿಲನುತ ಮನಗಿ |
 ನೆಲನ ಲೋಭಿಯ ಬುದ್ಧಿ ಮರಣಕೆ
 ಫಲಸಬೇಹುದು ಕರೆ ಸುಯೋಧನ
 ನಿಲಲಿ ಬವರಕ್ಕೆನುತ ಗದೆಯನು ತೂಗಿದನು ಭೀಮ ||

೬

ಭುಜವನೊದಲುಸಿ ನಿಂಹರವದಲಿ
 ಗಜಲು ಗದೆಯನು ತಿರುಹಿ ರಿಪುಭೂ
 ಭುಜರನಲಿಸಿದನಳವಿಗಾಂತರೆ ಕೊಂದನತಿಬಳರ |
 ತ್ರಿಜಗ ಮರುಭಾಷೆನಲು ಪಪಮಾ
 ನಜನು ತಿರುಗಿಟ್ಟಣಿಸೆ ಸೇನಾಂ
 ಬುಜಕೆ ಕುಂಜರನಾದನೈ ಜನಮೇಜಯಕ್ಷಿತಿಪ ||

೭

¹ ಕಲ ದ್ರುಪದ ದ್ರೋಣನ (ಚ).

ನಡೆದರಾಹವಕನಿಲನಂದನ
 ನೊಡನೆ ನಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲದ್ರುಪದರು
 ತುಡುಕಿದರು ಬಿಲುಗೋಲನೈದಿತು ಪವನಜನ ಚೂಣ |
 ಗಡಣಸುವ ಮುಂಮೊಗದ ಕೌರವ
 ಪಡೆಯ ಕೇರಡವಿಯನು ನವಱಿಲು
 ಕಡಿತಕಾಱಿರು ಮುಂದೆ ಹೊಕ್ಕುದು ನಕುಲಪಾರ್ಥಜರು || ೮

ಕಡಿದರರಿಭಟಪಾದಪವನಡ
 ಗೆಡಹಿದರು ಗಜಗಿರಿಗಳನು ರಥ
 ದೆಡೆದವರ¹ ಕೊಚ್ಚಿದರು¹ ತುರಗವೃಜದ ಬಲುಮೆಳೆಯ |
 ಕಡಿದು ಹರಹಿದರನಿಲಸುತ ಕಾ
 ಲಡಲು ತೆಱಿಕಾಯ್ತು ಹಿತವಿನದ
 ಕಡಿತ ತೀರಿತು ಹೊಕ್ಕನರೆನೆಲೆಗಾಗಿ ಕಲಿಭೀಮ || ೯

ಎಲೆಲೆ ವಿಲಯಕೃತಾಂತನೋ ನ
 ಮ್ಮಳವು ಕೊಳ್ಳದು ಬೆಂಗೊಡಲ ಮುಂ
 ಕೊಳಿಸದಿರಿ ಮರುಳಾಗದಿರಿ ಪುರುಳಾಗಿ ಹೆಂಡಿರಿಗೆ |
 ಕೊಲೆಗಡಿಗನೋ ಭೀಮನೋ ರಿಪು
 ಬಲಜಲಧಿಬಡವಾನಲನೊ ತೊಲ
 ತೊಲಗೆನುತ ತೆಗೆದೋಡಿತ್ತರೆನೆಲೆ ಕೌರವನ ಹೊರಗೆ || ೧೦

ಅಡಟನಡ್ಡೈನಿದನು ದುರುಳನ
 ಮದವ² ನಳವೆನು² ಬಾಯ ಹೊಯ್ ಹೊಯ್
 ಕದನದಲಿ ನಡುಗಿಸುವ ನಾಯಕವಾಡಿಗಳನೆನುತ |
³ಬದಗಿನಿ³ದಿರಾದನು ಜಯಶ್ರೀ
 ಮದನಕಾಯನು ಕಪಟದಾಯನು
 ವಿಧಿತವಾಯನು ರಣದಜೇಯನು ಕೌರವರ ರಾಯ || ೧೧

¹ ತೂರಿದರು (ಗ.), ನವಱುದರು (ಜ),

² ಮುಱುವೆನು (ಛ.)

³ ಹೊದಗನಿ (ಗ), ಒದಗುತಿ (ಜ.), ಅದಿರದಿ (ಛ.)

ಎಲವೊ ಮಾರುತಿ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೋ
 ಮಳೆಯ ಹುದುವನು ಮೆಚ್ಚಿ ನನ್ನೊಳ
 ಗಳೆಯ ಹುದುವನು ಬಯಸಿದ್ಯೆ ಛಲದಂಕನೆಂದಾಯಿ |
 ನೆಲನ ಬೇಟವ ಬಿಸುಟು ಜೀವದ
 ಲುಳಿದು ತೊಲಗನೆ ಪವನಸುತ ಕಳ
 ಕಳಸಿ ನಗುತವೆ ಕೌರವೇಂದ್ರಂಗೆಂದನುತ್ತರವ || ೧೨

ಕೆಡಹಿ ದುಶ್ಯಾಸನನ ರಕುತವ
 ಕುಡಿದು ನಿನ್ನೊರುಗಳನೀಕ್ಷಣ
 ವುಡಿದು ಕೊಂಬೆನು ಧರೆಯನಲ್ಲದೆ ಹುದುವ ಬಯಸುವೆನೆ |
 ಪೊಡವಿ ದ್ರುಪದಕುಮಾರಿಯೆಮ್ಮಯ
 ಮಡದಿಗನೈರು ಮನವಿಡಲು ಬಳ
 ಕೆಡಗುದುಡುವೆನೆನುತ್ತ ಹೊಕ್ಕನು ಭೀಮನವಗಡಿಸಿ || ೧೩

ಗಾಳಿಯುಟುಬೆಗೆ ಮಲೆತ ಮೇಘದ
 ತೋಳುವಲ ನಗೆಗೆಡೆಯಲಾ ಕುರು
 ಪಾಲನೆತ್ತಲು ಭೀಮನೆತ್ತಲು ಶಿವಶಿವಾ ಎನುತ |
 ಮೇಲಣಮರರ ಮಂದಿ ನಗೆ ನೈಪ
 ಮೌಳಿ ಜವಗೆಡೆ ಪಾತಿಯೊಳು ಕ
 ಟ್ವಾಳು ಹೊಕ್ಕುದು ಭೀಮಸೇನನ ರಥವ ಮುಟಿಯೆನುತ || ೧೪

ಬಿಲುದುಡುಕಿ ಕೈಕೊಂಡ ರಥಿಕಾ
 ವಳಿಯ ಗೋಣಡವಿಯಲಿ ಬೀಮಾ
 ನಲನ ವಿಲಸತೈಳಿ ಕಾಣಿಸಲಾಯ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ |
 ಇಳಿಯೊಳಿ ಪವಮಾನನಂದನ
 ನುಳಿಯೆ ಯಮರಾಜಂಗೆ ಷನಕೈ
 ವಳವಿ ಹಲಬರಿಗಾಗದೆಂದುದು ನಮರ ಭೂತಗಣ || ೧೫

ಪವನಜನ ಕೈಘಾಸಿಗಾನದ
 ಒವರಿಗರನೀಕ್ಷಿಸುತ ರಥವನು
 ಕವಿನಿದನು ಕೈನೆಗಹಿ ಮೋಹರಕಭಯವನು ಕೊಡುತ |
 ಹವಣಿಸೈ ಹೇರಾಳದಾಟೋ
 ಪವನು ಹಾರೈ ಜಯವ ರಣದಲಿ
 ತವಕಿಸೈ ತೆಗೆದೋಟಕನುತುರವಣಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ || ೧೭

ಎಲೆ ಪಿತಾಮಹ ನೀವು ಕರುಣಿಸಿ
 ದಳವ ನಿಮಗೊಪ್ಪಿಸುವೆ ಜಯವೆಮು
 ಗುಳಿವು ದೇಹಿಂತೆನುತ ಕೊಂಡನು ಪವನಸುತ ಧನುವ |
 ಚಳಕದಲಿ ತೆಗೆದಚ್ಚಡಹಿತನ
 ಹಿಳುಕ ನೀಳಿದು ಬಿಸುಟು ಭೀಮನ
 ಗೆಲಿದನೆಂಟಂಬಿನಲಿ ಗಂಗಾಸೂನು ಸಮರದಲಿ || ೧೮

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ವರಪಾಂ
 ಚಾಲರಿಗೆ ಚೈದ್ಯರಿಗೆ ಮತ್ಸ್ಯನೈ
 ಪಾಲ ಸೃಂಜಯರಾದಿಯಾದಕ್ಷೋಹಿಣೀದಳಕೆ |
 ನೂಳು ಮಿಗೆ ಗರ್ಜಿಸುವ ಘನನಿ
 ನ್ನಾಳ ಕೋಟಿಯ ಗಡಣದೊಳು ಕೆಂ
 ಗೋಲಮಳಗಿಹೆಯುತ್ತು ಗಂಗಾಸುತನ ಕೆಣಕಿದರು || ೧೯

ಪೂತು ಮರುರೇ ಪಾಂಡುಸೈನ್ಯ
 ವ್ರಾತ ಕವಿದುದು ಕೇಳಿರೈ ಮು
 ಯ್ಯಾಂತುದೇ ಬರಹೇಳಿ ಮೈವಸ್ವತನ ಪರಿಜನವ |
 ಘಾತಿಸುವೆನದನೆನುತ ¹ತೊಡಚಿದ
 ನೂತನಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ರಿಪುನಂ
 ಘಾತವನು ಕೆಡೆಯೆಚ್ಚು ಪಲ್ಲಟಿಸಿದನು ಕಡಿಕಡಿಯ || ೨೦

¹ ಕೊಡಹಿದ (ಕ.ಗ.ಪ.)

ಕಾಳೆಗಕ್ಕಿದಿರೊಡ್ಡಿ ಭೀಷ್ಮನ
 ಕೋಲ ಹತಿಯಲಿ ಮಡಿದ ರಿಪುಭೂ
 ಪಾಳಿ ಹರಿದುದು ಸುರರ ಕಂಡಿರ ಮುರಿದ ಮುಂದಲೆ¹ಯ¹ |
 ಮೇಲೆ ಮೇಲೈತಪ್ಪ ವೀರಭ
 ಟಾಳಿಯೊಡನಲ್ಲಿಂದ ಸುಭಟರು
 ಸೂಳೆಬಂಟಿಕೆಯಿಂದ ²ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ನಾಕದಲಿ² || ೨೦

ಮುಡುಹುಗಳೊಳೊಡೆಹೊಯ್ಯ ಕಾಲಲಿ
 ಮಿಡಿಯ ಮೆಟ್ಟುವ ತಂಬುಲನ ತೆಗೆ
 ದಡುವ ಕರೆಕರೆದೊರೆಯನುಚ್ಚುವ ನಾಯ ಹೆಸರಿಡುವ |
 ತೊಡರುಗಟ್ಟುವ ಬೈವ ಭಟ್ಟರ
 ಬಿಡುವ ಕಾದುವ ವೀರಭಟರಿಂ
 ದಿಡಿದುಡಮರಾವತಿಯ ಸೊಂಪಿನ ಸೂಳೆಗೇರಿಗಳು || ೨೧

ಸುರರಿಗತ್ತಣ ಗಜಬಜವ ಪರಿ
 ಹರಿಸಲಱಿಯದೆ ವೀರಭೀಷ್ಮನ
 ಧುರವನೀಕ್ಷಿಸಲಿತ್ತಲಳವಡದೇನನುಸುರುವೆನು |
 ಅರರೆ ಅಂಬರಸರಸಿ ರಿಪುಭಟ
 ವರರ ³ಮುಖಪಂಕರುಹವನವಿ
 ಸ್ತರಣವಾದುದೆನ³ಲೈ ಗಂಗಾಸೂನು ⁴ಕೈಕೊಂಡ⁴ || ೨೨

ಕಡುಮನದ ಕೈಸೂಪಿಗಾಱರ
 ನಡಗೇಡಹಿದನು ಧುರದ ಗೆಲವಿಗೆ
 ಮಿಡುಕುವರನನಿಯರೆದು ನೆಗ್ಗಿ ದನೇನನುಸುರುವೆನು |
 ಗಡಣಿಗರನೊಂದೊಂದು ಶರದಲಿ
 ತಡೆಗಡವ ಸಂರಂಭ ಭೀಷ್ಮನ
 ಬಿಡುಧನುವಿನುಬ್ಬಟೆಗೆ ತೆರಳಿತು ಮಕುಟವರ್ಧನರು || ೨೩

¹ ಗೆ (ಪ.) ² ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ನಾಯಕರು (ಕ. ಗ.), ಬಾಡಾಬಾಡಿ
 ಗೈದಿದರು (ಟ.) ³ ಶಿರಃಪಂಕಜರಜನಿದಳಿತವಾದುದೆನಲು (ಪ.) ⁴ ತವೆ
 ಕೊಂಡ (ಪ.)

ಬಳಸಿ ತಾರೆಗಳೆಸೆಯೆ ಚಂದ್ರರು
ಹಲಬರಾದರೊ ನಭದೊಳೆನೆ ಹೊಳೆ
ಹೊಳೆವ ¹ಮಣಿಮೌಳಿಗಳು¹ ಸಂದಣಿಸಿದವು ಗಗನದೊಳು |
ಗೆಲಿದನಹಿತಾನೀಕವನು ರಿಪು
ಬಲ ದಿಶಾಪಟ ಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು
ಕಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನೃಪನ ವಿರಥನ ಮಾಡಿದನು ಶಲ್ಯ || ೨೪

ಅರಸನನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ನಡೆದು
ತ್ತರನು ಶಲ್ಯನೊಳಾಂತು ನಿಂದನು
ಸರಳ ಸರಿವಳೆಗಙ್ಗೆಯೆ ಕಡಿದನು ಶಲ್ಯಭೂಪಾಲ |
ಧುರವಿಶಾರದನಹೆ ವಿರಾಟನ
ಹಿರಿಯಮಗ ನೀನಂದು ಗೋಕುಲ
ಹರಣದಲಿ ಕಲಿಯಾಗಿ ಕಾದಿದೆಯೆನುತ ತೆಗೆದೆಚ್ಚು || ೨೫

ಎಸಲು ಶಲ್ಯನ ಸರಳ ಬಂದಿಸಿ
ನಿಶಿತ ದಾಣದಲುತ್ತರನು ತೆಗೆ
ದೆಸಲು ಬತಿಯಲಿ ಶಲ್ಯನಭಿಮಂತ್ರಿನಿ ಮಹಾಶರವ |
ಅಸಮಬಲನಾರ್ಕಣಪೂರದಿ
ನೆಸೆ ವಿರಾಟಕುಮಾರನನು ಲಂ
ಘಿಸಿತು ಕಾಯವನೊದೆದು ಬಚ್ಚಿರೀಜನದ ಕುಚಯುಗಕೆ || ೨೬

ವೀರ ಶಲ್ಯ ದ್ರೋಣ ಕೃಪೆ ಭಾ
ಗೀರಧಿಯ ನಂದನರು ಪಾಂಡುಕು
ಮಾರಕರ ಸೇನೆಯೊಳು ಗೆಲಿದರು ಮುಷಿದರತಿಬಲರ |
ಧೀರ ²ಸುಭಟರ² ರಕ್ತಧಾರಾ
ಸಾರ ಲೋಕಿತ ಬಿಂಬವನು ಘನ
ವಾರಿಯಲಿ ತೊಳೆದಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಜಲಧಿಗನನಿಳಿದ || ೨೭

¹ ಮೌಳಿಗಳೆಡೆಗೆ (ಕ.ಚ.ಟ.) ² ಭಟಗಳ (ಕ.ಗ.ಚ.)

ಸೂಳವಿಸಿದವು ಸನ್ನೆಯ ಲಿ ನಿ
 ಸ್ವಾಳ ಸೇನೆಯ ತೆಗೆಸಿದವು ಹೆ
 ಗ್ನಾಳಿ ಮೊಳಗಿದವಾನೆವಜಿ ಗಜಱಿದವು ಡಾಡೆಗಳು |
 ಪಾಳಯಕೆ¹ ತಿರುಗಿದರಖಲ ಭೂ
 ಪಾಲಕರು ಗಂಗಾಸುತನ ಪಾಂ
 ಚಾಲಕನ ನೇಮದಲಿ ಕೌರವ² ಪಾಂಡುನಂದನರು³ || ೨೮

ಇತ್ತಲೇ ಸಂಗ್ರಾಮ ಮಹಿಯೊಳು
 ಮೃತ್ಯುವಿನ ಭಾಗ್ಯೋದಯ⁴ವು⁵ ಕೈ
 ವರ್ತಿಸಿತು ಮೈವಸ್ವತಾಭಿಪ್ರಾಯ ನಿಧಿಸಿತು |
 ಮುತ್ತಿಗೆಯ ಜಂಬುಕ⁶ಬಗಾ⁷ಳಿಯ
 ಚಿತ್ತ ನಿಶ್ಚಲವಾಯ್ತು⁸ ಸಲೆ ಮನ
 ಪು⁹ತ್ತರೋತ್ತರವಾಯ್ತು ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನೀ ಜನದ || ೨೯

ಹೆಗಲ ಪಕ್ಕಲೆಗಳಲಿ ಕವಿದುದು
 ವಿಗಡ ಪೂತನವೃಂದ ಜೀರ್ಕೊಳ
 ವಿಗಳ ಕೈಱಾಟಳದೊಳ್ಳೈದಿತು ಶಾಕಿನೀ ನಿಕರ |
 ತೊಗಲ ಕುನಿಕಲ ಬಂಡಿಗಳಲಾ
 ದರ್ಗಿದು ಹೊಕ್ಕರು ರಕ್ಕನರು ಬಾ
 ಯ್ದೆಗೆದು ಬಂದುದುಲೂಕ ಜಂಬುಕ ಕಾಕ ಸಂದೋಹ || ೩೦

ತಳಿತ ತಲೆಯೋಡಿನೊಳು ಶೋಣಿತ
 ಜಲವ ಕಾಸಿದರೆಳೆಯ ಕರುಳನು
 ಹಿಗದು ಹಿಂಡಿದರಿಕ್ಕಿದರು ಕುಸುರಿಗಳ ಮೂಳೆಗಳ |
 ತೆಳುದೊಗಲ ಚಕ್ಕಳದ ಕೈಚೆ
 ಪ್ಪಳೆಯವರು ಹಂತಿಯಲಿ ಕುಡಿದರು
 ಕೆಳೆಯರಿಗೆ ಸವಿದೋಱಿ ಪೂತನಿ ನಿಕರ ಗಡಣದಲಿ || ೩೧

¹ ತರಳಿ (ಕ.)   ² ಪಾಂಡುಸುತನೇನೆ (ಜ.)   ³ ಕೆ (ಕ.ಟ.)   ⁴ ಬಕಾ
 (ಕ.ಚ.)   ⁵ ಸವರದೊಳು (ಟ.)

ಕರುಳನಣಲೊಳಗಡಸಿ ನಲಿದುದು
 ಮರುಳ ಬಳಗ ಕಪಾಲ ಪಾತ್ರೆಯ
 ನರನೆಗಿಹಿ ಕೊಂಕಿನಲಿ ಕುಡಿದರು ಮುಕ್ತಕೇಶಿಯರು |
 ಮೊರೆವೆಣನನೊಡೆ ಮೆಲುತ ಹಾಡಿತ್ತು
 ದುರುಳ ದಾನವನಿಕರ ಪಾಂಡವ
 ಕುರುನ್ಯಪರ ಹರಸಿದುದು ಕೈಪಟುಗುಟ್ಟಿ ಭೂತಗಣ || ೩೨

ನಿಡಿದ ಕಣ್ಣಾಲಿಗಳನಾಯಿದು
 ಕುಡುಕುಗೊಂಡವು ಕಾಗೆಗಳು ಹಿ
 ಮೈಡಿಯ ಹೊರಳಿಯ ನರವ ಸೆಳೆದವು ಜಂಬುಕಾದಿಗಳು |
 ಅಡಗ ಕದುಕಿಱಿದೊಟಲಿ ಕರೆದವು
 ಗಡಣವನು ಗೊಗೆಗಳು ರಕುತದ
 ಕಡಲಲೋಕುಳಿಯಾಡಿದವು ಭೇತಾಳ ಕಾಳಿಯರು || ೩೩

ತೆಳುದೊಗಲ ನಿಡುಸೋಗೆಯುಡುಗೆಯ
 ನೆಳಗರುಳ ನಿಂಗಾರದುಟುಬಿನ
 ಕೆಳದಿಯರ ಕೈನೇಣ ಕಿಱಿದೊಟ್ಟಿಲಿನ ಬೊಂಬೆಗಳ |
 ಎಳವಿದುಳ ಕಜ್ಜಾಯ ಮೂಳೆಯ
 ಹಳುಕು ಕಾಳಿಜದಟ್ಟುಗುಳಿಗಳ
 ಕೆಳೆಗೊಳು ಕೊಡಗೂಸು ಪೂತನಿನಿಕರವೊಪ್ಪಿದವು || ೩೪

ತೂ¹ಳ¹ ಬರೆ ಕುಣಿದುದು ಕಬಂಧದ
 ಜಾಲದೊಡನೆ ಪಿಶಾಚಗಣ ಭೇ
 ತಾಳಗಣ ಕೈಪಟುಯ ಬಡಿದುದು ಶಾಕಿನೀ²ನಿವಹ² |
 ಸಾಲು ಮಿಗೆ ಸೊಗಸಿದುದು ರಣಭೂ
 ತಾಳಿಯಲಿ ಮತ್ತಿತ್ತ³ ಕೇಳ್ವುದು³
 ಪಾಳಯಂಗಳೊಳೆರಡಟಲಿ ಸಂಗರ ಮಹೋ⁴ದ್ಯೋಗ⁴ || ೩೫

¹ ಳ (ಜ.) ² ನಿಕರ (ಟ), ಯರುಗಳು (ಕ.ತ.ಪ.) ³ ಲೇಳ್ವುದು (ಕ),
 ಕೇಳ್ವುದು (ಗ.) ⁴ ತ್ನಾಹ (ಟ.)

ಹಿಳಿದ ಲೋಹದ ನೀನಕಂಗಳ
 ಬಲಿಸಿದರು ಹೋಳಾದ ಕವಚವ
 ಹೊಲಿಸಿದರು ಬಾಹುರಕೆ ನವಗದ ಬಿರುಕ ಬೆಸನಿದರು |
 ಕಳಚಿದಾಯುಧದಾಯತದ ಕೀ
 ಲೋಳಿಸಿದರು ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ಕುಂತವ
 ಕಳೆದು ಕಾವನು ತೊಡಿಸುತಿದುರ್ದು ಸೇನೆಯೆರಡು || ೩೬

ತಡಿಯ ಬಲಿಸುವ ಗುಳನ ಷಂಚೆಯ
 ಗಡಣಿಸುವ ಹಕ್ಕರಿಕೆಗಳನಾ
 ಯ್ದು ಡಿಸಿ ಹೊಲಿಸುವ ಕ¹ಬ್ಬ¹ಗಳ ಕೊಂಡಿಗಳ ಮಿಗೆ ಬಲವ |
 ಒಡೆದ ದೂಹತ್ತಿಗೆ ಕೀಲಗಳ
 ನಡನಿ ಬೆಟ್ಟದ ಗಾಲಿಗಚ್ಚನು
 ತೊಡಿಸುತಿರಲಾಯ್ತೆರಡು ಬಲದೊಳು ನಿದ್ರೆಗವಮಾನ || ೩೭

ಅಸಿಯ ಮನೆಸುವ ಮುಷಿದ ಲಾಡಿಯ
 ಬೆಸುವ ಕುಂತದ ಧಾರೆಗಳ ಧಾ
 ಳಿಸುವ ನೆಷಿಸೊಪ್ಪಾದ ಹಿಳುಕಿನ ಗಣಿಯ ಕೀಲಿಸುವ |
 ಹೊನ ತಿರುವ ಕಟ್ಟುವ ಕಠಾರಿಯ
 ಮನೆವ ಹಲಗೆಯ ಬಲವ ಸುರಗಿಯ
 ಬನೆಯ ಬೆಳಸುವ ವೀರಭಟರೊಪ್ಪಿದರು ಕಟಕದಲಿ || ೩೮

ಹಣಿದ ²ಕೊರಳನು² ಬಿಗಿವ ಉರದೊಳು
 ಮುಷಿದ ಬಾಣವ ಕೀಳ್ಳೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ
³ನಿಷಿಗರುಳನೊಳಗಿಕ್ಕಿ ಹೊಲಿಸುವ ಮದ್ದುಗಳನಿಡುವ |
 ಉಷಿವ ಸೇಕದ ನಸ್ಯದೊಳು ಹದ
 ನಣಿವ ತುರುಗದ ವೈದ್ಯತತಿಯೆ
 ಚ್ಚುಟಿಕೆಯಲಿ ಸಂತೈಸಿದರು ವಾಜಿಗಳ ವೇದನೆಯ || ೩೯

¹ ಪ್ಪಿ (ಗ.)

² ಕರುಳನು (ಛ.)

³ ಹ (ಗ.ಚ.ಟ.ಪ.)

ಒಡಲನೊಳು ¹ಮುಱಿದಿದ್ದ ¹ ಸಬಳವ
 ನುಡಿಯಲೇಯದೆ ಕೀಳ್ಳ ಮದ್ದನು
 ಗಿಡಿವ ಜೀವಣಿಗೊಳು ಸಪ್ರಾಣಸುವ ದುವ್ರಣವ |
 ತೊಡೆದು ಕಟ್ಟುವ ಹಸ್ತಿವೈದ್ಯರ
 ಗಡಣವುಭಯದೊಳೆಸೆವವಂತ್ಯದ
 ಕಡಲ ರಭಸಕೆ ತೊಡಕನಿಕ್ಕಿತು ಬಹಳ ಬಲಜಲಧಿ || ೪೦

ಬಾದಣಿಸಿದೇಱುಗಳ ಬಾಯೊಳು
 ಕಾದ ಬಾರಂಗಿಗಳನಳತೆಗೆ
 ಕೋದು ²ವಾಮದೊಳೆಯ್ದೆ ಹಿಡಿದರು ತೈಲಧಾರೆಗಳ |
 ಆದ ಮೈಗಂಡಿಯೊಳು ರಕುತವ
 ಶೋಧಿಸುತ ಹಳದುಪ್ಪವನು ತೊಡೆ
 ದಾದರಿಸಿದುದು ವೈದ್ಯಸಂತತಿ ವೀರಭಟರುಗಳ || ೪೧

ಬಡುಗದಡವೊಯ್ಲುಗಳಲಡುಮ
 ದ್ದಡನಿದರು ಸೂಕರನ ತುಪ್ಪವ
 ತೊಡೆದರಿಱಿದೇಱಿನೊಳು ಬಿಟ್ಟರು ತೈಲಧಾರೆಗಳ |
 ಕುಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರೋದಕವನೊಳ
 ಗಡನಿ ಕರುಳನು ಮುಚ್ಚಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ
 ತೊಡೆದರಖಳಿಪಧಿಗಳನು ನೃಪಸೇನೆಯೆರಡಲಿ || ೪೨

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

¹ ಮುಱಿದಿಟ್ಟ (ಗ.ಜ.ತ.), ಹೊಕ್ಕಿಟ್ಟ (ಟ.) ² ನೂಲುಗಳಲ್ಲ ಗಿ (ಟ.),
 ಕಾವದೊಳೆಯ್ದೆಹಿ (ಚ.ಜ.ತ.ಪ.)

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ || ರಾಯದನುಜಘರಟ್ಟನಂಭೋ
 ಜಾಯತಾಕ್ಷನ ಖಾತಿಯನು ಗಾಂ
 ಗೇಯ ಧಯಧಕ್ತಿಯಲ ಗೆಲದನು ವರ ಸುದರ್ಶನವ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರತ್ರೀ
 ಪಾಲ ದಿನಕರನುದಯದಲ ಮುಂ
 ಗಾಳೆಗದ ಗಾಢಾಭಿರಾಷರು ಬಂದು ಕಣನೊಳಗೆ |
 ಮೇಲುನೆಲನಱಿದಖಲ ಕುರುಭೂ
 ಪಾಲನವರೊಡ್ಡಿ ದರು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನಾಜ್ಞೆಯಲವರು ಬಲದರು ತಮ್ಮ ಮೋಹರವ || ೧

ದಳವೆರಡು ದಳಪತಿಗಳಿಬ್ಬರ
 ತಳಿತ ಸನ್ನೆಯ ಚೌರಿಯಲ ಬಿಡೆ
 ಹಳಚಿದುದು ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಬಿದ್ದುದು ಪಾಯದಳವಂದು |
 ತುಳಿದು ಹೊಕ್ಕವು ದಂತಿಘಟೆ ದಳ
 ವುಳಿಸಿ ಹರಿದವು ತೇರುಗಳು ತೋಳೆ
 ಬಳೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ¹ರಾವುತರಸಮ ಸಮರದಲ¹ || ೨

ಏನ ಹೇಳುವೆನುಭಯ ಬಲದಲ
 ಲೂನ ನಿವಹದ ಹಯವನಡೆಗೆಡೆ
 ವಾನೆಗಳ ಹೊದಱೆದ್ದು ಮುಗ್ಗಿದ ರಥದ ವಾಜಿಗಳ !
 ಮಾನವರ ಕಡಿಖಂಡದೊಂಡೆಯ
²ನೇನನೆಂಬೆನು ಹರಿವ² ರುಧಿರಾಂ
 ಭೋನಿಧಿಯ ಹರಹುಗಳ ³ಪೂರದ ವಿಗಡ ವಿಗ್ರಹವ³ || ೩

¹ ಕಣನಲ ರಾಯರಾವುತರು (ಟ.), ರಾವುತರುಧಯಸೇನೆಯಲ (ಚ.)
² ಲೂನ ಭುಜಜಂಘೆಗಳ (ಸ.) ³ ಹೂರದಲಖಲವಿಗ್ರಹವ (ಟ.), ಹೂರದ
 ಚಪಲ ವಿಗ್ರಹವ (ಚ. ಪ.)

ಅಳಿದುದೆರಡು ಚೂಣ್ ದೊರೆಗಳ
 ಬಲಕೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಘನಸಂ
 ಕುಲ ಸುವಿಗ್ರಹ ಸಾಧನರು ಕೈಮಾಡಿ ಕಡಿವಡೆಯೆ |
 ದಳವುಳಿಸಿದನು ಭೀಮ ಕೌರವ
 ದಳವ ತುಬಿದರಡ್ಡ ಬಿದ್ದರಿ
 ಬಲದ ಸುಭಟರಿಗಿತ್ತನಮರಾವತಿಯ ಸಂಪದವ ||

೪

ಮುಳಿದು ಬಹ ನಿಜಸೇನೆಗಭಯದ
 ಸೆಲಗ ಬೀಸುತ ಭೀಮಸೇನನ
 ತುಬಿ ನಿಂದನು ಭೀಷ್ಮ ಬಿಗಿದನು ಸರಳಲಂಬರವ |
 ತೆಲಕುಗೊಡವಂಬುಗಳು ಭೀಮಗೆ
 ಬೆಲಗು ಬಲಿದುದು ಹೊಕ್ಕು ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಯುಳಿದು ಭೀಷ್ಮನ ಬಲದಲೂಡಿದನಖಳ ಖಗಕುಲವ ||

೫

ಬಳಕೆ ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಷ್ಮರಿಗೆ ಬಲು
 ಗಲಹ ಒಲಿದುದು ವಿಲಯ ರುದ್ರನ
 ನಿಲವನೊಚ್ಚ ತಗೊಂಡ ಪರಬಲದೊಳಗೆ ಗಾಂಗೇಯ |
 ತಳಪಟವ ಮಾಡಿದನು ಭಾಷೆಯ
 ಬಳಗೆ ಕೊಂದನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ
 ನೆಲನ ವಲ್ಲಭರನು ಯುಧಿಷ್ಠಿರರಾಯ ಸೇನೆಯಲ ||

೬

ಬೀಳಲವನೀಪತಿಗಳತಿಹೀ
 ಹಾಳಿಯಲಿ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುಳಿದು ^೨ಬಿಲು
 ಗೋಲಿನಲಿ ಗಂಗಾಕುಮಾರನ ಸಾರಥಿಯನೆಸಲು |
 ಮೇಲುಗಾಳೆಗದವರ ಸೇರಿತು
 ಸೋಲ ಕುರುಪತಿಗಾಯ್ತು ಕಿರಣದ
 ಗೂಳಯವು ಪಡುವಣ ಸಮುದ್ರಕೆ ತೆಗೆಯಲಿನನಿಳಿದ ||

೭

1 ಲಕ್ಕಿ (ಕ.ಚ.)

2 ಬಿ (ಕ.ಚ.)

ದಿನವೆರಡು ಹಿಂದಾದುದಿದು ಮೂ
 ಅನೆಯ ದಿವಸದ ಬಹಳ ವಿಗ್ರಹ
 ದನುವನಾಲಸು ರಾಯ ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ |
 ದಿನಪನುದಯಾಚಲದ ಚಾವಡಿ
 ವನೆಗೆ ಬರೆ ಬಲವೆರಡು ಗಳಗ
 ಜನದಿ ಬಂದೊಡ್ಡಿದುವು ಕಳನೊಳು ಖತಿಯ ಪಡಪಿನಲಿ || ೮

ನೂಳು ಮಿಗಲಳಿವಿವ ನಿನ್ನಾ
 ಲೋಳಿಗಳ ತಂಬಟದ ಕೊಂಬಿನ
 ಗಾಳುಗಜಪಿನ ಕಹಳೆಗಳ ಕಳಕಳದ ಬೊಗ್ಗುಗಳ |
 ಮೇಳವಣಿ ಭುಗಿಲಡಲು ಬೊಬ್ಬೆಯ
 ಘೋಳ ಘೋಷದ ರಭಸ ದೆಸೆಗಳ
 ನೀಳೆ ಸಿಡಿಲೆದ್ದೆರಡು ಬಲ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ತೊಡಗಲಿಸಿ || ೯

ಜೋಳವಾಳಿಯೊಳುಂಡು ಮಾಡಿದ
 ಸಾಲವನು ತಲೆಗಳಲಿ ತಿದ್ದಿದ
 ರಾಳ ತಟುಬುವ ಪತಿಗೆ ಹರುಷವ ಮಾಡಿ ತಮತಮಗೆ |
 ಕಾಲನೂರೈದದು ಸುರಸ್ತ್ರೀ
 ಜಾಲ ನೆಣೆಯದು ಗಗನ ಸುಭಟರ
 ಸಾಲೊಳಡಗಿತು ಚಿತ್ರವೆನೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ತುಭಯಬಲ || ೧೦

ಬರಲಿ ಸಮರಕೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯ ನೀ
 ಕರೆಯೆನುತ ಬಿಲುದುಡುಕಿ ರಥದಲಿ
 ಸರಿಸತಾಳಧ್ವಜವನೆತ್ತಿಸಿ ಸಮರಧರ ನೆರಹಿ |
 ಸರಳ ತೂಗುತ ¹ಮಾಱು¹ಬಲವನು
 ತಟುಬಿ ನಿಂದನು ಭೀಷ್ಮನಗ್ಗದ
 ಬಿರುದ ಸಂಭಾವಿಸುತ ಪಾರಕಕೋಟಿ ಗಡಬಡಿಸಿ || ೧೧

¹ ಮುಱುಡ (ಗ).

ಕಾಲಯಮನೋ ಭೀಷ್ಮನೋ ಫಡ
 ಮೇಳವೇ ಮರು ಭಾಪು ಮಾರಿಯ
 ತಾಳಗೆಗೆ ತುತ್ತಾದವೇ ತಡವೇಕೆ ತೆಗೆಯೆನುತ |
 ಅಳು ಮುಷಿದುದು ಮೋಹರದ ಭೂ
 ಪಾಲಕರು ಹುರಿಯೊಡೆದು ದೊರೆಗಳ
 ಮೇಲೆ ಬಿಸುಟರು ವಿರಗಂಗಾತನುಜನುಪಟಳವ || ೧೨

ಸೋಲ ಮಿಗಲೊಳಸರಿವ ಬಿರುದರ
 ಬೀಳಗೆಡಪಿಸಿ ಕಪಿಯ ಹಳವಿಗೆ
 ಗೋಲನೆತ್ತಿಸಿ ಕೆಲಬಲದ ಮನ್ನೆಯರ ¹ಕೃವೀನಿ¹ |
 ಅಲಿಯಲಿ ಕಿಡಿ ನೂಸೆ ವಿಸಾಸೆಯ
 ಮೇಲುದಿರುಹುತಲಾಡುಗಚ್ಚಿ ಕ
 ರಾಳರೋಷ ಮಹೋಗ್ರವೀರನು ಪಾರ್ಥನಿರಾದ || ೧೩

ತೊಲತೊಲಗು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮ ವೃದ್ಧರಿ
 ಗೆಳಭಟರಕೂಡಾವುದಂತರ
 ವಳಬಲರ ಹೆದಪಿಸಿದ ಹಕ್ಕಳವೇಕೆ ಸಾರೆನುತ |
 ತುಳುಕಿದನು ಕೆಂಗೋಲ ಜಲಧಿಯ
 ನೆಲನದಾವುದು ದಿಕ್ಕದಾವುದು
 ನಲೆ ನಭೋಮಂಡಲವದಾವುದೆನಲ್ಕೆ ²ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ² || ೧೪

ಪೂತುರೇ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ ವಿಶಿಖ
 ವ್ರಾತಮಯವಾಯ್ತವನಿ ಕಾರ್ಮಕ
 ಭೂತನಾಥನ ಗರುಡಿಯಲ್ಲಾ ಕಲಿತ ಮನೆ ನಿನಗೆ |
 ಅತುಕೊಳ್ಳಾದಡೆಯೆನುತ ಕಪಿ
 ಕೇತನನ ಶರಹತಿಯನಾಂತಾ
 ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ಕೃಷ್ಣ ಬೆಟಿಗಾಗೆ || ೧೫

ಅ ನಮಯದೊಳು ರಣದೊ^೧ಳೊಕಿದ^೧
^೨ರಾ^೨ಸುಯೋಧನ ಶಲ್ಯ ಸಲೆ ದು
 ಶ್ಯಾಸನನು ಕೃಪ ಶಕುನಿ ಗುರುಸುತರಾದಿಯಾದವರು |
 ನೂಸಿದರು ಸರಳುಗಳನರ್ಜುನ
 ಘಾಸಿಯಾದನು ವಿಲಯ ಮೇಘದ
 ವಿಸಾಲಿನ ಮಳೆಗಾಲವೆನೆ ಮೋಹಿದುದು ಶರಜಾಲ || ೧೬

ಕುದುರೆ ಕಂಗೆಟ್ಟವು ಮುರಾರಿಯ
 ಹೃದಯ ಸಂಚಲವಾಯ್ತು ಗಾಲಿಗ
 ಳದುರಿದುವು ಗರುವಾಯಿಗೊಟ್ಟನು ಮೇಲೆ ಹನುಮಂತ |
 ಹೆದಡಿದರು ನಾಯಕರು ಪಾಂಡವ
 ರದಟು ಮುಱಿದುದು ಸುರರು ಚಿಂತಿಸಿ
 ಕುದಿದರರ್ಜುನಪಕ್ಷಪಾತ ವೃಥವಾಯ್ತೆಂದು || ೧೭

ತೆರಳುವನೆ ಬಿಲುಗಾಱರಿಗೆ ವರ
 ಗುರುವಲಾ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನನಿಬರ
 ಸರಳ ಕಡಿದನು ಕೃಪನನೆಚ್ಚನು ಗುರುಸುತನ ರಥವ |
 ಉರುಳೆಗಡಿದನು ಶಲ್ಯನನು ಹೇ
 ವರಿಸಲೆಚ್ಚನು ಕೌರವನ ಹೇ
 ರುರದಲಂಬನು ಹೂಳಿದನು ಸೀಳಿದನು ಸಮರಥರ || ೧೮

ಏಱುವಡೆದನು ಶಲ್ಯ ರಕುತವ
 ಕಾಱಿದನು ದುಶ್ಯಾಸನನು ಕೈ
 ವಿಸಾಱಿ ಕೈಕೊಂಡೆಚ್ಚು ^೩ನೊಂದನು^೩ ಮತ್ತೆ ಗುರುನೂನು |
 ಹೇಡಿದರು ಹಿಳುಕುಗಳ ಮೈಯಲಿ
 ಜೋಱು ಮನಗಲು ಭೀಷ್ಮ ಕಡುಗಾ
 ಹೇಡಿದನು ರೋಷಾಗ್ನಿವಿಕಟಜ್ವಾಲೆಮುಖನಾದ || ೧೯

^೧ ಲೋದಗಿದ (ಗ.ಜ.ಪ.) ^೨ ನಾ (ಕ.ಪ.) ^೩ ನಿಂದನು (ಕ.), ಮುಱಿದನು (ಟ.)

ಮೊಗದ ಹೊಗರವಗಡಿಸೆ ಸುಯಿಲಲಿ
 ಹೊಗೆಯ ಹೊದಲಿಂಕುರಿಸೆ ಬಿಡುಗ
 ಣ್ಣುಗಳೊಳೊಕ್ಕುದು ಕೆಂಪು ಸೊಂಪಡಗಿತು 'ಮುಖ'ಸ್ವೇಹ |
 ತೆಗೆವೆನರ್ಜುನನನುವನೆನುತಾ
 ಳುಗಳ ದೇವನು ಭೀಷ್ಮನಡಿಗಡಿ
 ಗೊಗುಮಿಗೇಯ ಕೋಪದಲಿ ಕೋದನು ಸರಳನಲಿ ನರನ || ೨೦

ನೊಂದು ಸೈರಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸರಳನ
 ಸಂದಣಯ ಸೈಗಱಿದನರ್ಜುನ
 ನಿಂದುಧರ ಮರು ಭಾಪುರೆನೆ ಪಸರಿಸಿದವಂಬುಗಳು |
 ಮುಂದೆ ನಿಲಲಿಯದೆ ವಿತಾಳಿಸಿ
 ಮಂದಗತಿಯೊಳು ಕೆಲನಿಡಿದು ಹರಿ
 ನಂದನನ ಬಿಡದೆಸುತ ಬಂದನು ಭೀಷ್ಮ ಮುಳಿಸಿನಲಿ || ೨೧

ಎತ್ತಲೊಲೆದನದೆತ್ತ ಸರಿದನ
 ದೆತ್ತ ಜಾಱಿದನೆತ್ತ ತಿರುಗಿದ
 ನೆತ್ತ ಹಿಂಗಿದನೆತ್ತ ಲೌಕಿದನೆತ್ತ ಲುಱುಬಿದನು |
 ಅತ್ತಲತ್ತಲು ರಥಹಯವ ಬಿಡ
 ದೊತ್ತಿ ಬೀದಿಗೆ ನೂಕಿ ಪಾರ್ಥನ
 ಮುತ್ತಯನ ಸಂಮುಖಕೆ ಬಿಡಿದೌಕಿದನು ಮುರವೈರಿ || ೨೨

ಕೆರಳಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನರ್ಜುನ
 ನುರವಣಿಯ ಗೆಲುವರೆ ಮುರಾರಿಯ
 ಭರವನವ ತಗ್ಗಿಸಿದಡಲ್ಲದೆ ಕಾದಲಿದನುತ |
 ಹರಿಯ ಸಿರಿಯೊಡಲಿನಲಿ ಸರಳನ
 ಸರಿವಳಿಯ ಸೈಗಱಿಯೆ ಜೋಡಿನ
 ಸರಪಳಿಯಲಕ್ಕಾಡಿದವು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು || ೨೩

ಮತ್ತೆ ರಥವನು ಹರಿಸಿ ಭೀಷ್ಮನ
ಹತ್ತೆ ಬರೆ ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ಹಾ
ಮುತ್ತಯನು ನಿಲುಕಿದನು ಶಿವಶಿವಯೆನುತ ಬಲ ದೆದಹೆ |
ಹತ್ತು ಶರದಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ
ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕಿದ ಬಹಳ ಭಾರ್ಗವ
ದತ್ತ ಬಾಣವ ತೊಡಚಿ ದೇವನ ನೊನಲ ಕಿಲಿಸಿದ || ೨೪

ಕೆಂಗಳಿಯ ಮುಖಿದುಂಬಿ ತಾವರೆ
ಗಂಗಳಿಸುವವೊಲನುರರಿಪುವಿನ
ಮಂಗಳಾನನಕಮಲದಲಿ ಶರವಾಳೆ ಗಳಿಗಡಿಯೆ |
ತುಂಗವಿಕ್ರಮನಂಬ ಕಿತ್ತು ತ
ದಂಗರಕ್ತವಿಷ್ಣೇಕರಾದ್ರಾ
ಲಿಂಗಿತನು ಬಲುಖತಿಯ ಹಿಡಿದನು ಭೀಷ್ಮನುಪಟಳಕೆ || ೨೫

ಕೆಂಪ ಕಾಳಿದವಾಲಿಗಳು ಮೈ
ಕಂಪಿಸಿದುದಡಿಗಡಿಗೇ ರೋಷದ
1ಬಿ1ಪಿನೊಳು ತಗ್ಗಿದನು ಗಂಟಕ್ಕಿದನು ಹುಬ್ಬುಗಳ |
ಸೊಂಪುಗೆಟ್ಟುದು ನಿರಿವದನ ಮನ
ದಿಂಪು ಬೀತುದು ಭಕ್ತಮೋಹದ
ಲಂಪು ಮನುಳಿತು ಬಿನುಟು ಕಳೆದನು ಹಯದ ವಾಘಗಳ || ೨೬

ಕೆಂಡವಾಗಲಿ ಲೋಕ ದಿವಿಜರ
ಹೆಂಡಿರೋಲೆಯು ಕಳೆದು ಹೋಗಲಿ
ದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲಿ ಮೇರು ಮೇದಿನಿ ನಿಲಲಿ ವಿತಳದಲಿ |
ಗಂಡುಗೆಡಿಸಿದರಲ್ಲ ದಾನವ
ದಿಂಡೆಯರು ಹಲರೆಮ್ಮೊಡನೆ ಮಾ
ಕೊಂಡವರು ಮಾಮಾಪ್ಪತಿಜ್ಞೆಯ ತೊಡಕು ಬೇಡೆಂದ || ೨೭

ನಕಲ ಜಗದಳವಿನಲಿ ರುದ್ರಾ,
ತ್ಮಕನು ವಿಷ್ಣುವೆ ಎಂಬ ನುಡಿ ಸು
ವ್ಯಕ್ತವಾಗಲು ತೋಳಿದನು ಘನರೋಷತಾಮನವ |

ಚಕಿತವದನದ ಕೆಂಪಿನಬುಜಾಂ
 ಬಕಯುಗಳನೊಲೆದೊಲೆದು ರೋಷ
 ಪ್ರಕಟಪಾವಕ ವಿನ್ನುಲಂಗಿತನಾದನಡಿಗಡಿಗೆ || ೨೮

ಎಲೆಲದೆತ್ತಣ ಧರಣಿಯೆತ್ತಣ
 ಕುಲಗಿರಿಗಳೆತ್ತಣ ದಿಶಾಗಜ
 ಕುಲವಿದೆತ್ತಣ ಸುರರಿದೆತ್ತಣ ಹರಚತುರ್ಮುಖರು |
 ಸಲಹುಮೈಯನು ಮುಳಿದು ಲೋಕದ
 ಕೊಲೆಗೆಲಸಕಂಗೆಯಿದನೆ ಹಾ
 ಪ್ರಳಯವಾದುದಕಾಲದಲ ಯೆಂದಮರರೆದೆಯಾಪಿ || ೨೯

ನಳಿನಪತ್ರೋದಕದವೊಲು ಮಾ
 ಷೋಲೆದುದಬುಜಭವಾಂಡವಂಬುಧಿ
 ಯಿಳಿದ ಗುಲ್ಪದ್ವಯಸವಾದುದು ಕಮರನೆದೆಯೊಡೆಯೆ |
 ನೆಲನನಿದ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿಕೊಂಬ
 ಗ್ಗಳೆಯರಾರೋ ಶಿವಶಿವಾ ಜಗ
 ದಳಿವು ಜೋಡಿಸಿತೆನುತ ನಡುಗಿದನಬುಜಭವನಂದು || ೩೦

ಮುರಮಥನ ಕೆಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ
 ನುರುಭಯಂಕರ ಚಕ್ರವನು ದು
 ಧರರುಷಧಾರಾ ಲೂಯಮಾನ ನಿಶಾತಚಕ್ರವನು |
 ತರಳತರಣೀಚಕ್ರವನು ಸಂ
 ಗರವಿನಿರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವನು ಭಯ
 ಭರವಿವರ್ಜಿತ ಚಕ್ರವನು ಕಡುಗೋಪ ಕುಡಿಯಿಡಲು || ೩೧

ನಿಶಿತ ಧಾರೆಯ ಹೊಳಹು ನೂರ್ಯನ
 ಮುಸುಕಿದುದು ಪರಿಲೂನದೈತ್ಯ
 ಪ್ರಸರಗಳ ನಾಳಿವಿನಿಸ್ಸೃತ ರುಧಿರ ಬಂಧುಗಳ |
 ಮಿಸುಪ ಮೊಳೆಗಳ ಮುರಿವುಗಳ ನೆಣ
 ವಸೆಯ ತೊರಳೆಯ ತೊಂಗಲನೊಳಂ
 ದೆಸೆವ ಚಕ್ರವ ನೋಡಿದನು ¹ದೈತ್ಯಾರಿ ಕೋಪದಲ¹ || ೩೨

¹ ದೈತೇಯ ವನದಹನ (ಚ.ಟ.ಪ.)

ಹರಿದು ಹಬ್ಬುವ ಬಳಿವೆಳಗಿನ
 ಮುರಿವು ಮಂಡಳಿಸಿದುದು ಶತನಾ
 ವಿರದಿವಾಕರ ಬಿಂಬವೆಸೆದುದು ರುಳದ ಹೊಯಿಲಿನಲಿ |
 ಸುರನರೋರಗ ಜಗದ ಕಂಗಳ
 ತೆಟು ಕೆತ್ತವು ಬತ್ತಿದುದಧಿಯೊ
 ಳುರಿಮಣಲು ಮಾಣಿಕವ ಹುರಿದುದು ಚಕ್ರದೊಷ್ಮೆಯಲಿ || ೩೩

ನರನ ತೇರಿನ ಕುದುರೆಗಳು ಡಾ
 ವರಿಸಿದುವು ಡಗೆ ಹೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ದ
 ಳುರಿಯ ಸನಿಯಂತಾದನರ್ಜುನದೇವ ನಿಮಿಷದಲಿ |
 ಕರಗಿ ಕೊರಗಿತು ಲೋಕ ಕೌರವ
 ಧರಣಿಪಾಲರಿಡೆತ್ತಣುರಿಯೋ
 ಹರನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಲ್ಲೇ ಹಾಯೆನುತ ಹಲುಬಿದರು || ೩೪

ತುಡುಕಿದನು ಚಕ್ರವನು ರಥದಿಂ
 ಪೊಡವಿಯೊಳು ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದನು ಹ
 ತ್ತಡವ ಹಾಯಿಕಿ ಹರಿದನೊಡಬಿದ್ದವರನೊಡೆ ತುಳಿದು |
 ಸುಡುವೆನಹಿತಾನ್ವಯವ ಭೀಷ್ಮನ
 ಕಡಿದು ಭೂತಗಣಕ್ಕೆ ಬೋನವ
 ಬಡಿಸುವೆನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಮೇಳವೆಯೆನುತ ಸೈವರಿದ || ೩೫

ಶಿವಶಿವೆಂದುದು ನಿಖಿಳ ಜಗ ಕೌ
 ರವರು ಕಂಪಿಸಿ ಧಟ್ಟುಗೆಡೆದರು
 ಭುವನದಲಿ ಭಾರಿಸಿತು ಜಯಜಯಜಯಮಹಾಧ್ಯಾನ |
 ತವತವಗೆ ತಳ್ಳಂಕದಲಿ ಪಾಂ
 ಡವರು ನಡುಗಿತು ಪಾರ್ಥ ಬಲುಗರ
 ವವಚದಂತಿರೆ ಮೂಕನಾದನು ಬೆರಳ ಮೂಗಿನಲಿ || ೩೬

ಹರಿ ಮುಕುಂದ ಮುಕುಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ವರ ನೈಕೇಸರಿಯೆನುತ ಚಾಪವ
 ಶರವನವನಿಗೆ ಬಿಸುಟು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮ |

ಕರಯುಗವ ಮುಗಿದೆದ್ದು ಮುರಹರ
ಸರಸಿಜಾಂಬಕ ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು
ತರಳನಲಿ ಗುಣದೋಷದಟಕೆಯೆ ದೇವ ಹೇಳಿಂ ದ || ೩೭

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ಬಾತಿ ಪರಿಯಂ
ತಾವು ಲಕ್ಷ್ಯವೆ ಜೀಯ ನೊರಜಿನ
ದೇವಗಿರಿಯಂತರವೆ ಸಂಭಾವನೆಯೆ ನನ್ನೊಡನೆ |
ದೇವ ಮುನಿಗಳ ನಗೆಯ ನೋಡದಿ
ದಾವುದುಚಿತವ ಮಾಡಿದಿರಿ ಮಹಿ
ವಾವಲಂಬವ ಮಹಿದುದಕೆ ನಗೆ ಬಂದುವೆನಗೆಂದ || ೩೮

ಅಲಸಿಕೆಯೊಳ್ಳೆನೂಱು ಕಾವಿರ
ನಳಿನ ಭವರಡೆಗಡೆವರೆಂಬ
ಗ್ಗಳಿಕೆಯೆತ್ತಲು ಹುಲುಮನುಜ ನಾನೆತ್ತಲಿದಿರಾಗಿ |
ಮುಳಿದು ಹರಿತಹುದೆತ್ತಲಿದು ನಿ
ನ್ನಳತೆಗೈದುವುದಲ್ಲ ಲಜ್ಜೆಗೆ
ನೆಲೆಯ ಮಾಡಿದೆ ಹೂಡಿದೈ ದುರಿಯಶವನೆನಗೆಂದ || ೩೯

ರೋಮರೋಮದೊಳಬಿಲ ಭುವನ
ಸ್ತೋಮ ನಲಿದಾಡುವುದು ಗಡ ನಿ
ಸ್ವೀಮತನ ಗಡ ನಾವು ಮೈರಿಗಳೆಂದು ಕೋಪಿಸುವ |
ಈ ಮರುಳುತನವೆತ್ತಲೀ ರಣ
ತಾಮಸಿಕೆ ತಾನೆತ್ತಣದು ರಘು
ರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಬಯಲಿನಾಡಂಬರವಿದೇನೆಂದ || ೪೦

ನೀನು ಬತಿಯನು ಹಿಡಿಯೆ ನಿನ್ನ ಸ
ಘಾನತನವನು ಬಲ್ಲಿ ಯೋಗಿಗ
ಳೇನನೆಂಬರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೈಹೊಯ್ದು ಮಿಗೆ ನಗುತ |
ಮಾನವರು ಕಡುಮೂರ್ಖರೆಂದೇ
ಮಾನಗರ್ವವ ತಳಿದ ಸಾಕಿ
ನ್ನೇನ ಹೇಳುವೆ ನಿನ್ನ ರಕ್ಕನು ಬಲ್ಲಿ ಹೋಗೆಂದ || ೪೧

ಶತಪಿತಾಮಹರಡಗರೇ ನೀ
 ಮತಿ ಮುರಿಯೆ ಮೇಣ್ ಭ್ರೂವಿಲಾಸ
 ಸ್ಥಿತಿಯೊಳೆನುತ್ತತ್ತಿಯಾಗದೆ ಬ್ರಹ್ಮಕೋಟಿಗಳು |
 ಅತಿಶಯದ ಮಹಿಮಾನ್ವದನು ನೀ
 ನತಿಗಹನನೆಂಬ 'ಗ್ಗ'ಳಕೆಗಿದು |
 ಕೃತಕವಲ್ಲಾ ದೇವ ಕೇಳೆನ್ನಾಣೆ ಹೇಳಿಂದ |

೪೨

ದೇವ ನೀ ದಿಟ ಕೂಲುವಡೆಯು ನಾ
 ನಾಪೆನೇ ತಾನಾಪನೆಂಬುದ
 ದೇವರಹಿಯಿರಲೈ ವೃಥಾ ^೨ಸಂಭನ್ನ ^೨ರೋಷದಲಿ |
 ದೇವನಾಮದ ಭೋಯ ನಮ್ಮನು
 ಕಾಪುದೈ ನೀ ಮುನಿದಹೆಯು ನಿಮ
 ಗಾವು ಹದಹುವು ನಾಮಧಾರಿಗಳತುಳಬಲಕೆಂದ ||

೪೩

ಭಂಗವಲ್ಲಿದು ನಿನ್ನ ಘನತೆಗೆ
 ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಮಿಗಲು ನಿನಗೆಯು
 ಡಿಂಗರಿಗರೇ ಬಲ್ಲದರು ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವೇನಿದಕೆ |
 ಪಂಗಳಾತ್ಮಕ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ
 ಹಂಗನೊಲ್ಲೆನು ಮುಕುತಿಪಥದೊಳೆ
 ಭಂಗಪೆಂಜೆಯದಾಳಲೈ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ನಿರಿನಾಮ ||

೪೪

ಕಳುಕಿ ಕಳೆದವು ಐತಿಯನು ನೀ
 ಸುಳುಕಿಕೊಂಬುದು ಪ್ರೇಚವನು ದಿಟ
 ಕೊಲುವ ಮನವೇ ಬಿಸುಡು ಚಕ್ರವನೆನ್ನ ಕಾಯದಲಿ |
 ಅಳುಕಿ ಕೂಡಲು ಹಹಿದುದಾದರೆ
 ಬಳಿಕ ನಾ ಡಿಂಗರಿಗನಲ್ಲೀ
 ಕಳಕಳಕೆ ನಾನಂಬುವವನೇ ದೇವ ಮರಳಿಂದ ||

೪೫

^೧ ಳತೆಗಿಂತಿದು (ಕ.ಗ.ಟ.)   ^೨ ಸಂಭಾವ (ಟ.ಟ.)

ನಟ್ಟಿ 'ದಾ' ಳಿನ ಬಿನ್ನಹಕೆ ಹರಿ
 ಮೆಚ್ಚಿ ಮನನಲಿ ನಾಟಿ ಚಕ್ರವ
 ಮುಚ್ಚಿದನು ಮುರಿದನು ಕಿರೀಟಿಯ ರಥದ ಹೊರೆಗಾಗಿ |
 ಬೆಚ್ಚಿ ಬೆದಲುವ ಸೇನೆಗಭಯವ
 ಹಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟನು ವಿರ ಭೀಷ್ಮನ
 ನಿಚ್ಚಟದ ಭಕ್ತಿಯನು ನೆನೆನೆನೊಲೆದ ಹರಿ ಶಿರವ || ೪೭

ಹೋದುದೊಂದಪಮೃತ್ಯು ಲೋಕಕೆ
 ತೀದುದಿಲ್ಲಾಯುಷ್ಯ ಮಪದಪ
 ವಾದ ದೇವಂಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿತು ಮುಚ್ಚುವ ಪುಷ್ಪಿಯೇಕೆ |
 ಕಾದುಕೊಂದನು ಭೀಷ್ಮನೀ ಕಮ
 ಲೋದರನ ಕೆರಳಿಚಿಯು ಭಕುತಿಯ
 ಲಾದರಿಸಿದನು ಪುಣ್ಯವೆಂದನು ಕಮಲಭವ ನಗುತ || ೪೮

ನಡುಗುವಜ್ಜನದೇವನನು ತೆಗೆ
 ದಡಿಗಟಗೆ ತಕ್ಕೈನಿ ಭೀತಿಗು
 ಬಿಡಿಸಿ ಪಾಘೆಯ ಕೊಂಪು ತುರಗವನೆಡಬಲಕೆ ತಿರುಹಿ |
 ನಡನಿದನು ಶಿವಾಳಗಕೆ^೨ ಬಳಕವ
 ಗಡ ಮುರಾಂತಕ ಮರಳಿ ಚಕ್ರವ
 ತುಡುಕದಿರನೆಂದಸ್ತ ಗಿರಿಯನು ಸೂರ್ಯ ಪುಷ್ಪಿಗೊಂಡ || ೪೯

ಅಜನೆಯ ಸಂಭ ಮುಗಿದುದು

¹ ನಾ (ಗ.ಬ.ಉ.ತ.)

² ಪಾಳಯಕೆ (ಚ.ಪ.)

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನೇ|| ರಾಯಕೃಷಕವೊಳಿರುಳು ಭೀಷ್ಮರ
 ನಾಯಬೇಕೆಂದೊಡಬಡಿಸಿ ಕಮ
 ರಾಯತಾಂಬಕ ಸಹಿತ ಪಾಳಯಕರನನೈತಂದ ||

ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಧರಿಸ್ತ್ರೀ,
 ಪಾಲ ದಿನ ಮೂಱತಾಯ್ತು ಭೀಷ್ಮನ
 ಕಾಳೆಗವೊಳಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಣ ಕಥನಕೌತುಕವ |
 ಆಲಸುವಯ್ಯೆ ಮೂಡ '1ಣ]' ದ್ರಿಯ
 ಮೇಲೆ ಕೆಂಪೆನೆಯಿತ್ತು ಘನನಿ
 ಸ್ಥಾಳೆ ವೃಂದಜುದಯ್ಯೆ ನೃಪಾಂರ ಕಟಕವೆರಡೆಲ || ೧

ಹಲ್ಲಣಿಸಿ ಹರಿತಂದು ಮೋಹರ
 ವಲ್ಲಗಲ್ಲಿಗೆ ನಿಂದುವೆರಡಲಿ
 ಫುಲ್ಲಣಿಯ ಘಾಯದ ಘಡಾವಣೆ ವಿಾಱಿ ಘಾತಿಸಿತು |
 ಕೆಲೆಗೆಡೆದವು ಕರಿಗಳಸುಗಳ
 ಚೆಲ್ಲದವು ತೇಜಿಗಳು ರಥಕುಳ
 ವೆಲ್ಲ ಹುಡಿಯುಟ ಪಾಯದಳ ನಿರ್ನಾಮವಾಯ್ತೆಂದ || ೨

ಆಳಿದುದಾ ದಿವಸದಲಿ ಪಾಂಡವ
 ಬಳದೊಳಗಣಿತಸೇನೆ ಭೀಷ್ಮನು
 ಫಲುಗುಣನು ಕಾದಿದರು ದಿನಕರನಪದಜಲನಿಧಿಗೆ |
 ಇಳಿಯೆ ತೆಗೆದವು ಬಲವೆರಡು ಮೂ
 ಡಲು ಮಗುಳೆ ಕೆಂಪೇಣಿ ಕದನಕೆ
 ಕಳನ ತುಂಬಿತು ಮತ್ತೆ ಕೌರವ ಪಾಂಡವರ ಸೇನೆ || ೩

¹ ಣಾ (ಕ.ಗ.ಟ.)

ಬಿದ್ದುದಗಣಿತ ಸೇನೆ ಪಡುವಲು
 ಹೊದ್ದಿದನು ರವಿ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಣ
 ಗದ್ದುಗೆಯ ವೆಂಠಣಿಸಿದನು ಕುಮುದಾಳಿ ಕಂಠಣಿಸೆ |
 ಎದ್ದುದದ್ಭುತರಣ ಕೃತಾಂತಗೆ
 ಬಿದ್ದನಿಕ್ಕಿದನಡಟನಬುಧಿಯೊ
 ಳದ್ದ ಸೂರ್ಯನ ಬಿಂಬ ¹ವೆದ್ದುದು¹ ಮೂಡಣದ್ರಿಯಲಿ || ೪

ಏಳನೆಯ ದಿವಸದ ಮಹಾರಥ
 ರೂಳಿಗವು ಹಿರಿದಾಯ್ತು ಕುರುಭೂ
 ಪಾಲಕನ ತಮ್ಮಂದಿರಳಿದುದು ದಿವಸವೆಂಟಲಿ |
 ಕೋಲ ಮೊನೆಯಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ
 ನೋಲಗಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನಾ ಕ
 ಟ್ವಾಳು ಭೀಷ್ಮನ ದಿವಸವೊಂಬತ್ತಾಯ್ತು ಸಮರದಲಿ || ೫

ಇರುಳು ಕೃಷ್ಣನ ಹೊರಗೆ ಒಂದನು
 ಧರಣಿಪತಿ ದುಗುಡದಲಿ ನಿಜಸೋ
 ದರರು ಸಹಿತ ಮುರಾರಿಯಂಘ್ರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು |
 ಸುರನದ್ವೀಸುತ ²ನಬಿಲಿ² ಸೇನೆಯ
 ನೊರಸಿದನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖಾತಿಯು
 ಧರಿಸಿದನು ಜಯವಧುವ ³ವರಿಸಿದ³ ದೇವ ಕೇಳಿಂದ || ೬

ನೆಹಿವಣಿಗೆಗುಂದಿತ್ತು ಬಲ ಕೈ
 ಮಹಿದರದಟರು ಬಿರುದ ಭಟರಿಗೆ
 ಬೆಟಗು ಬಲಿದುದು ಹೂಣಿಗರ ಹೋರಟೆಗಳಳುಕಿದವು |
 ನೆಹಿ ಸುಗಿದ ಹುಲಿಯಂತೆ ಬರಿಕೈ
 ಮುಟಿದ ಮದಗಜದಂತೆ ಚಿತ್ರದ
 ಲುಟುವ ಕೇಸರಿಯಂತೆ ಮೆಹಿದಿವೆ ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ | ೭

¹ ವಸದುದು (ಕ.ಟ.)   ² ತಮ್ಮ (ಗ.ಚ.ಟ.ಪ.)   ³ ವರಸೇರಿತು (ಕ.)

ಹಾಳುದವು ಹೆನರುಗಳು ಭಂಗದ
 ನೂಲುಗಳ ಕಟ್ಟಿದರು ಮಿಗೆ ತಲೆ
 1ಮಾಳುಗಳು1 ಮರಳಿದರು ರಣಹೇಡಿಗಳ ಬಗೆಯಂತೆ |
 ದೂಳಲಳಿಯೆನು ಸುಭಟರಿಗೆ ಮನ
 ದೇಹಿ ನುಡಿ ಬೇಟಾಯ್ತು ಸಮರದೊ
 ಕೀಳತಂಗುಳಿದಿದು ದಣಿದುದು ನಮ್ಮ ಬಲವೆಂದ || ೮

ಚಳಶಿಖರಮುಖರವಕೆ ಪಟುಭಟ
 ರಳುಕಿದರು ವಿರಹಿಗಳವೊಲು ನ
 ಮ್ಮಿಳಿತ 2ಶಾಸ್ತ್ರಧ್ವನಿಗೆ ಸೆಡೆದರು ಮೂರ್ಛರಂದದಲ |
 ಕಲಿತ ಬಲ ಶತಕೋಟಿಗಿಡಿರಾ
 ಗಳದವದ್ರಿಗಳಂತೆ ಹರಿಪದ
 ವಳಯ 3ವಿದಳಿತ3 ವಾಯ್ತು ಮೇಘವ್ರಾತದಂದದಲ || ೯

ರಣರಹಸ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮಿಗೆ
 ಮಣಿದರಿದ್ರಿಯವಶಕೆ ರಿಪುಭಟ
 ಗಣವಿದಾರಣ ತರ್ಕವಿದ್ಯಾವೀತರಾಗಿಗಳು |
 ನೆಣಿನಲ ಸಮ 4ವರ್ತಿಗಳು4 ಧಾ
 ರುಣಿಯ ಪತಿಗಳು ರಾಜಸೇವಾ
 ಪ್ರಣಯವಿಾಮಾಂಸಾಹಮೂಢರು ನಮ್ಮ ಭಟರೆಂದ || ೧೦

ಹರಿದುದಿಂದಿನ ದಿನಕೆ ಶತನಾ
 ವಿರ ಮಹೀಶರು ಯಮನ ನಗರಿಗೆ
 ಸರಿದುದುಳಿದರ ದಿಟ್ಟತನ ಗಾಂಗೆಯನುಪಟಳಕೆ |
 ಅರಿಪಯೋನಿಧಿಬಡಬನನು ಗೆಲ
 ಲರಿದು ಬೀಯ ಮುಕುಂದ ನೀನೇ
 ಕರುಣಿಸೈ ವನವಾಸವೋ ನಮಗೇನು ಗತಿಯೆಂದ || ೧೧

1 ಮಾಳುದರು (ಕ), ಮಾಳುಗಳ (ಚ.ಟ.ಪ.)

2 ಶ (ಕ.ಗ.ಟ.)

3 ವಿಳಸಿತ (ಕ).

4 ವರ್ತಿಗಳು (ಟ).

ಮುಗುಳುನಗೆ ನನು ¹ಮೊ¹ ಳೆಯೆ ಭೀಮಾ
 ದಿಗಳಿಗೆಂದನು ಕೃಷ್ಣನರಸಗೆ
 ಸೊಗಸು ಬನದಲಿ ಬಣಿಯ ಮನವೀ ಕದನಕೇಳಿಯಲಿ |
 ವಿಗಡತನವಂತಿಱರಲಿ ಭೀಷ್ಮನ
 ದೆಗಡುಗೊಳಿಸಲು ಹರನ ಹವಣ
 ಲ್ಲಗಣತನ ನಾಮದಲಿ ²ಮುಖಿಯಲು² ಬೇಕು ನಾವೆಂದ || ೧೨

ದಂಡನಯ ತಱುಬಿದರೆ ಗುಣದಲಿ
 ಖಂಡಿಸುವುದಿರಾದ ತರುಗಳು
 ದಿಂಡುಗೆಡೆವವು ತೊಪಿಗೆ ಮಣಿದರೆ ಗೇಕು ಬದುಕುವುದು |
 ಚಂಡಬಲನೀ ಭೀಷ್ಮ ಮುಳಿದರೆ
 ಖಂಡಪರಶುವ ಗಣಸನೆನೆ ಖರ
 ದಂಡನಾಭನ ಮತಕೆ ನೃಪತಿ ಹಸಾದವೆನುತಿದರ್ || ೧೩

ಇರುಳು ಗುಪಿತದಲವನಿಪತಿ ಸೋ
 ದರರು ಮುರರಿಪ್ಪು ಸಹಿತ ಬಂದನು
 ಸುರನದೀನಂದನನ ಮಂದಿರಕಾಗಿ ವಚಿಲದಲಿ |
 ಕರೆದು ಪಡಿಹಾಱರಿಗೆ ಬಂದುದ
 ನಱುಹಲವದಿರು ಹೊಕ್ಕು ಸಮಯವ
 ನಱುದು ಭೀಷ್ಮಂಗೀ ಹದನ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದರು || ೧೪

ಬಂದನೇ ಧರ್ಮಜನು ಮುರರಿಪ್ಪು
 ತಂದನೇ ಕೌರವರನಕಟಾ
 ಕೊಂದನೇ ಶಿವಶಿವಯೆನುತ ಮೌನದಲಿ ಮುಳುಗಿದರ್ |
 ಮಂದಿಯನು ಹೊಱಗಿರಿಸಿ ಬರಹೇ
 ಳೆಂದರಾಗಲೆ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಂತೀ
 ನಂದನರು ಬರಲಿದಿರುವಂದನು ಭೀಷ್ಮ ವಿನಯದಲಿ || ೧೫

¹ ಹೊ (ಕ.ಗ.ಟ.)

² ಗೆಲ್ಲಲು (ಕ.ಟ.)

ಅಱಿನಿ ಹೊಗಲಾಮ್ನಾಯನಿಕರಕೆ
 ತೆಱಿಹುಗುಡದ ಪರಸ್ವರೂಪನು
 ಕುಱುಹುಗೊಂಡರೆ ಮಂದಿವಾಳವೆ ದೇವ ನೀನೊಲದು |
 ಅಱಿನಿಕೊಂಡೈತರಲು ತಾನೈ
 ಸಱವನಾಗಲಿ ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯನ
 ಹೊರವ ಪರಿಯಿದು ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯಯೆನುತ ನಿಡುಗೆಡದ || ೧೬

ನಗುತ ಹರಿ ಗಂಗಾಕುಮಾರನ
 ನೆಗಹಿದನು ಬಳಿಕವರು ರತುನಾ
 ಳಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಮೈಯಿಕ್ಕಿದರು ¹ಭಕುತಿಯಲಿ |
 ತೆಗೆದು ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದನು ಯಮಜಾ
 ದಿಗಳ ಮನ್ನಿನಿ ವೀಳಿಯವನಿ
 ತ್ತೊಗುವಿಗಿಯ ಹರುಷದಲಿ ಹೊಂಪುಳಿಯೋದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೧೭

ಅರಿಯ ಬೀಡಿದು ರಾಯನನುಜರು
 ದುರುಳರುಚಿತಾನುಚಿತಗೇಡಿಗ
 ಳರುಳು ದೊರೆಗಳು ²ನೀವನಾಲೋಚಿತದಲೈತಹರೆ² |
 ಹರಿಯ ಬಲುಕುಂಟಾದಡೆಯು ಧಿ
 ಕ್ಕರಿಸಬಾರದು ರಾಜಮಂತ್ರವ
 ನರನ ಸಾಕಿನ್ನೇನು ಬಂದುಗು ಹೇಳು ನೀನೆಂದ || ೧೮

ಅಱಿಯೆನುಚಿತವನೆಮ್ಮ ಭಾರದ
 ಹೊಱಿಗೆ ನಿಮ್ಮದು ಕೃಷ್ಣನದು ನಾ
 ವಱಿದರೆಯು ಮೇಣ್ ಪುಟಿದರೆಯು ರಕ್ಷಕರು ನೀನೆಮಗೆ |
 ಅಱಿಯನೇನುವನೆಂದು ಸಲಹಲು
 ಮಱಿವಳೇ ಬಾಲಕನ ತಾಯ್ ನೀ
 ನುಱುವ ವಜ್ರದ ಜೋಡು ನಮಗಿರೆ ಭೀತಿಯೇಕೆಂದ || ೧೯

¹ ವಿನಯದಲಿ (ಗ ಚ.ಪ.)
 ನೀವನಾಲೋಕನದಲೈತಹರೆ (ಪ.)

² ನೀವನಾಲೋಕನದಲೈತಹರೆ (ಚ.),

ಎಮಗೆ ಒಯವೆಂತಹುದು ರಾಜ್ಯ
 ಭ್ರಮೆಯ ರಾಜನಬುದ್ಧಿಗಳು ವಿ
 ಕ್ರಮವಿಹೀನರು ನಾವು ನೀವು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವಿಜಯಿಗಳು |
 ಸಮರ ಸೋತುದು ನಮ್ಮ ಸುಭಟರು
 ಯಮನ ಸೇವಕರಾಯ್ತು ಕೃಪೆಯಿಂ
 ದೆಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಭಿಮತವ ಬೆಸಸುವುದೆಂದನಾ ಭೂಪ || ೨೦

ಆಕೆವಾಳರು ಭೀಮ¹ ಪಾರ್ಥರು¹
 ನೂಕದಾಹವವುಳಿದ ಸೇನಾ
 ನೀಕವೇ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಸವೆದುದು ಹಲವು ಮಾತೇನು |
 ಸಾಕುವರೆ ಮೇಣು ಮುನಿದು ಕೊಲುವರೆ
 ಬೇಕು ಬೇಡೆಂಬವರ ಕಾಣೆನು
 ಕಾಕನಾಡೆನು ಬೆಸನಿ ನಿಮ್ಮ ಭಿಮತವನೆನಗೆಂದ || ೨೧

ತೀದುದೆವ್ವಯ ಸೇನೆ ನಸುಸೊ
 ಪ್ಪಾದುದಿಲ್ಲರಿಸೇನೆ ನಿಮ್ಮನು
 ಕಾದಿ ಗೆಲುವರೆ ಮೊಲೆಯನೂಡಿದ ತಾಯಿ ಜಾಹ್ನವಿಯೆ |
 ಕಾದಿದೆವು ಕಟ್ಟಿದೆವು ಗೆಲಿದೆವು
 ಮೇದಿನಿಯ ನಾವಿನ್ನು ಮುನ್ನಿನ
 ತೀದ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ನೇಮವ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹೆಂದ || ೨೨

ಮನ್ನಿಸುವಡೀಯುಭಯರಾಯರು
 ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳಡಹೊಳು
 ನಿನ್ನ ಕುಣಿಕೆಯೊಳಿಹುದು ಕುಂತೀಸುತರ ಜೀವನವು |
 ನಿನ್ನನೇ ನಂಬಿಹರು ನೀನೇ
 ಮುನ್ನ ಶಿಶುತನದಲ್ಲ ಸಲಹಿದೆ
 ಮನ್ನಣೆಯ ನೀ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದನು ದಾನವಧ್ವಂಸಿ || ೨೩

¹ ನರರಿಗೆ (ಚ).

ಎನಲು ಮೊಮ್ಮಂದಿರುಗಳಲಿನ
 ಘನತೆಯನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದು
 ನನೆದುದಂತಃಕರಣ ಕಂಬನಿದುಂಬಿದನು ಭೀಷ್ಮ |
 ಎನಗೆ ಕಾಲ ಸವಿಾಪ ಮಗನೇ
 ನಿನಗೆ ಭಯ ಬೇಡಿದ್ದು ಕುರುಪತಿ
 ದನುಜವೈರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದಾಗಳೆ ನಿವುಗ ಜಯವೆಂದ || ೨೪

ಕೊಂದೆನಗಣಿತ ರಾಯರನು ತಾ
 ಮಂದಿಯನು ನಿನಗಾನು ಮುನಿಯೆನು
 ಬಂದು ಪಾರ್ಥನ ರಥವ ತಡೆದರೆ ನೀವು ಧೃತಿಗೆಡದೆ |
 ಇಂದಿನುದಯದಲಾ ಶಿಖಂಡಿಯ
 ತಂದು ನಿಲಿಸಿದೆನ್ನ ತನುವನು
 ಹಿಂದುಗಳೆಯದೆ ನಿವುಗೆ ತಿಳಿವೆನು ಮಗನೆ ಕೇಳೆಂದ || ೨೫

ಗಂಡುತನ ತಾನೆರಾವು ನಿಮ್ಮ ಶಿ
 ಖಂಡಿಯನು ಮುಂದಿರಿಸಲಾತನ
 ಕಂಡು ನಾವ್ ಕಾಳೆಗವ ಮಾಡೆವು ಕೈದುಗಳ ಬಿಸುಟು |
 ಚಂಡಿತನವನು ಮಾಡು ಮಿಗೆ ಕೈ
 ಕೊಂಡು ಫಲುಗುಣನೆನಲಿ ತನುವನು
 ದಿಂಡುಗೆಡಹಲಿ ಬಳಿಕ ಗೆಲುವಿರಿ ಕೌರವೇತ್ಸರನ || ೨೬

ಎನಲು ಶಿವಶಿವಶಿವಮಹಾದೇ
 ವೆನುತ ಕಿವಿಗಳ ಮುಚ್ಚಿದನು ಕಂ
 ಬನಿಯನುಗುರಲಿ ಮಿಡಿದು ನೊಂದನು ಪಾರ್ಥ ಹೃದಯದಲಿ |
 ಎನಗೆ ಗೆಲವಾಯ್ತು ಕೃತಾರ್ಥರು
 ಜನದೊಳೆನ್ನ ವೊಲಾರು ಬಳಿಕೇ
 ನಿನಗೆ ನಿಮ್ಮ ವೊಲಾರು ಹಗೆಗಳು ಜಗದೊಳುಂಟೆಂದ || ೨೭

1ಕಳಿದ1ನಡವಿಯೊಳಯ್ಯನಲ್ಲಂ
 ಬಳಿಕ ಭೀಷ್ಮನ ತೋಳ ತೊಟ್ಟಲ
 ನೊಳಗೆ ಬೆಳೆದವು ಸಲಹಿದನು ಧೂಳಾಟ ಮೊದಲಾಗಿ |
 ಬಲಯಲೆಹಕೆಗಳೆಮಗೆ ಭಾಗಿನಿ
 ನೆಲನ ಕೊಟ್ಟನು ಭೀಷ್ಮನೀತನ
 ಕೊಲೆಗೆ 2ಬಯ3ಸುವ ಮನವದೆಂತುಟೊ ಕೃಷ್ಣ ಹೇಳೆಂದ || ೨೮

ಈತನನು ನಾವ್ ಕೊಲಲು ಭುಜನ
 ಖ್ಯಾತರಹೆವೈ ಸುಡಲಿ ಬಯಸುವ
 ಭೂತಳವನೀ ಬೊಡ್ಡಿಗೋಸುಗ 3ಸುಟ್ಟು3 ಸುಕೃತವನು |
 ಘಾತಕರು ಪಾತಕರು ತೆಗೆ ತೆಗೆ
 ಏತವದಿರು ಪಾಂಡುತನಯರ
 ಮಾತನಾಡದಿರೆಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ನೋತುದಿಲ್ಲೆಂದ || ೨೯

ನಿಲ್ಲು ಫಲುಗುಣ ಕೇಳು ಹೊಲ್ಲೆಪ
 ವಲ್ಲ ಸಕಲಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮ
 ಬಲ್ಲೆ 4ನೀನೆಮಗಿಹಿತ4ನೀ ನೃಪನೀತಿಬಾಹಿರನೆ |
 ಎಲ್ಲೆಯಪಕೀರ್ತಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಗ
 ಳೆಲ್ಲ 5ವಿಧಿಯವು5 ನಿನ್ನ ಕಾರಣ
 ವಲ್ಲ ನೀ ಕೊಲಲೈಸವನೈ ಪಾರ್ಥ ಹೇಳೆಂದ || ೩೦

ಯಂತ್ರ ಮಿಡಿದರೆ ಕಾದಿ ಬೀಳ್ವವು
 ಯಂತ್ರಮಯ ಹಾಹೆಗಳು ವಧೆಯಾ
 ಯಂತ್ರಗೋ ಹಾಹೆಗಳಿಗೋ ಹೇಳಾರ ನೆಮ್ಮುವದು |
 ಯಂತ್ರ ಕೃಷ್ಣನು ನಾವು ನೀವೀ
 ತಂತ್ರವಿಲಚರಾಚರಂಗಳು
 ಯಂತ್ರರೂಪುಗಳೆಲ್ಲ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ || ೩೧

1 ಅಳಿದ (ಗ.ಚ.ಜ.ಟ.ಪ.) 2 ಬೆಸ (ಕ.ಗ.ಟ.) 3 ಬಿಟ್ಟು (ಕ.)

4 ನೀನೇನಡ್ಡ (ಗ.ಟ.) 5 ವಿಧಿಸಲು (ಪ.)

*ಒಂದು ಮುಖದಲಿ ಜಗವ ಹೂಡುವ
 ನೊಂದು ಮುಖದಲಿ ಜಗವ ಸಲಹುವ
 ನೊಂದು ಮುಖದಲಿ ಬೇಳುವನು ನಯನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಜಗವ |
 ಕೊಂದು ಹಗೆಯಲ್ಲಿತ ಸಲಹಿದ
 ನೆಂದು ಮೋಹಿತನಲ್ಲ ಪರಮಾ
 ನಂದಮಯ ಹರಿಯಿದಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ನಿನಗೆಂದ | ೩೨

ಕಾವುದೀತನ ಕರುಣ ಮುನಿದರೆ
 ಸಾವೆನೀತನ ಕಯ್ಯೆ ಬಾಯಲಿ
 ನೀವು ತಾವೆ ನೆಹಿ ವತ್ತೆ ಕೆಲಬರು ಮುನಿದಡಂಜುವೆನು |
 ನಾವು ಬೆಸನಿದ ಮಾಡಿ ಸಾಕಿ
 ನ್ನಾವಭಯ ನಿಮಗಿಲ್ಲ ಚಿತ್ತದ
 ಭಾವಶುದ್ಧಿಯಲೆಮ್ಮ ನಂಬಿರಿ ಹೋಗಿ ನೀವೆಂದ || ೩೩

ಹರುಷ ಬಲಿದುದು ಮನದ ಸಂಶಯ
 ಹರೆದುದಾಹವ ವಿಜಯವಾರ್ತೆಯ
 ಹರಹಿನಲಿ ಹೊರೆಯೇಳು ಹೋಂಪುಳಿಯೋದರಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಸುರನದೀನಂದನನ ¹ಹರಕನ
 ಹರಕೆಗಳ ಕೈಕೊಂಡು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು
 ಡರಸ ಮುರರಿಪು ಸಹಿತ ಬಂದನು ತನ್ನ ಪಾಳಯಕೆ || ೩೪

ಏಳನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

---

*ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು (೬) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೩೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ
 ಇದೆ:—

ಹಳಡುವವು ಹಾಹೆಗಳು ಸೂತ್ರವ
 ನಲುಗಿದರೆ ತತ್ಪುಣ್ಯಪಾಪಾವಳಿ
 ಗಳಾಹಾಹೆಗಳಿಗುಂಟೇ ಸೂತ್ರಧರನಿರಲು |
 ಕೊಲುವನಿಬ್ಬರನೊಬ್ಬರಿಂದಲೆ
 ಕೊಲಿಸುವನು ಕಮಲಾಕ್ಷನಲ್ಲದೆ
 .....ದ ಜೀವವ್ರಾತಕೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರವಿಲ್ಲೆಂದ ||

¹ ಹರುಷದ (ಕ. ೬.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಬೆಗಡುಗೊಂಡುದು ದ್ರೋಣ ಶಲ್ಯಾ
 ದಿಗಳು ಪಾರ್ಥನ ವಿಕ್ರಮಾನಲ
 ಪೊಗೆದು ಸುಳುದುದು ಸಕಲ ಕೌರವಸೈನ್ಯ ಸಾಗರವ ||

ಸೂಳು ಮಿಗಲಳ್ಳಿಡುವುರು ನಿ
 ಸ್ನಾಳತತಿ ಮುಂಜಾವದಲಿ ಹೆ
 ಗಾಳಿ ಮೊರೆದವು ಕುಣಿದು ¹ಗಜಱಿ¹ದವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳು |
 ತೂಳುವಳಿಗಳ ²ಭಟರ³ ಘೋಳಾ
 ಘೋಳಿ ದೆಸೆಗಳ ಒಗಿಯೆ ಮೂಡಣ
 ಶೈಲಮಂಚದಲುಪ್ಪ ವಡಿಸಿದನಬುಜಿನೀರಮಣ | ೧

ಲಳಿ ಮನಗಿ ಹನುವಿಸುತ ಖುರದಲಿ
 ನೆಲನ ಕೆರೆದವು⁴ ಕುದುರೆ ಬರಿಕ್ಕೈ
 ಯೊರೆದು ಕಂಭವ ಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕವು ಸೊಕ್ಕಿದಾನೆಗಳು |
 ಹೊಳೆಹೊಳೆದು ಹೊಂದೇರು ಹಂದವು
 ತಳಪಟಕೆ ಹೊದಟ್ಟಿದ್ದು ಗಗನದ
 ಹೊಲಗೆ ಬಡೆ ಬೊಬ್ಬಿಡಿದು ಕವಿದುದು ವಿಗಡ ಪಾಯದಳ | ೨

ಲಲಿತ ಮಂಗಳಪಾರಕರ ಕಳ
 ಕಳಕೆಗುಪ್ಪ ವಡಿಸಿದನವನಿಪ
 ತಲಕನನುಜರು ಸಹಿತ ವೈದಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನನುಕರಿಸಿ |
 ನಳಿನನಾಭನೆ ಮಧುರವಾಣೀ
 ಲುಳಿತ ಪರವಾಶೀರ್ವಚನ ಪರಿ
 ಕಲಿತ ಕವಚಿತಕಾಯ ಪಾಂಡವರಾಯ ಹೊಲವಂಟ || ೩

¹ ಮುಂಚಿ (ಚ.ಪ.) ² ಭರದ (ಕ.) ³ ಪುತ (ಕ.ಚ.ತ.)

ಗಗನ ಸರಸಿಯ ಪುಂಡರೀಕಾ
 ಳಿಗಳೊ ಧವಳಚ್ಛತ್ರ ಪಂಕ್ತಿಯೊ
 ಗಗನ ಗಂಗೆಯ ಬಹಳ ಕಾಲುವೆಗಳೊ ಪತಾಕೆಗಳೊ |
 ಗಗನ ಕುಂಭಿಯ ಗುಳದ ಕೆಲ ಚೌ
 ರಿಗಳೊ ನೀಗುರಿಗಳೊ ಕೃಪಾಣವೊ
 ಗಗನ ಪೀವರ ತಾಳಪತ್ರಾವಳಿಯೊ ಹೊಸತಾಯ್ತು || ೪

ಉಬ್ಬಿದವು ಬೊಬ್ಬೆಗಳು ಬಿಬುದನಿ
 ಗಬ್ಬರಿಸಿದವು ನಭವ ಗಜಹಯ
 ದಬ್ಬರಣಿ ಗರುವಾಯಿಗಡಿಸಿತು ಿಡಿಲ ಸಡಗರವ |
 ಕೊಬ್ಬಿ ಹರಿದುದು ವಿವಿಧವಾದ್ಯದ
 ನಿಬ್ಬರದ ನಿಡುದನಿಯು ಜಲನಿಧಿ
 ಗಬ್ಬವಿಕ್ಕಿತು ಸೈನ್ಯಜಲಧಿಯ ಬಹಳ ಗರ್ಜನೆಗೆ || ೫

ಕುಣಿದು ಮುಂಚಿತು ಚೂಣಿ ಸಮರಾಂ
 ಗಣದ ಕೇಳಿಬಾಲಕರು ಸಂ
 ದಣಿಸಿ ಹೊಕ್ಕರು ಜಯವದೂಟೀವಿರಹ ಕಾತರರು |
 ಗಣನೆಯ್ಲದ ಗಜಹಯದ ಏ
 ರಣಿಯ ಭಾರಿಯ ಭಟರೊಡನೆ ಥ
 ಟ್ಪಣೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹೀಶ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾಳೆಗದ ಕಳನ || ೬

ಉದಯವಾಗದ ಮುನ್ನ ಕಳನೊಳು
 ಹೊದಲುಗಟ್ಟಿದ ಮೈರಿಸೇನೆಯ
 ಹದನಿವರ ಪಾಳಯಕೆ ಬಂದುದು ದಳದ ಕಳಕಳಕೆ |
 ಸದೆದುದನಿಬರ ಕಿವಿಯನೊಡೆತುಂ
 ಬಿದವು ನಿನ್ನಾಳೌಘ ದಿಕ್ಕಿನ
 ತುದಿಯ ತಿವಿದವು ಮಿಾಟಿ ಗಳಹುವ ಗೌಟುಗಹಳೆಗಳು || ೭

ಅರಸನುಷ್ಪವಡಿಸಿದನವನೀ
 ಶ್ವರ ವಿಹಿತ ಸಂಧ್ಯಾಭಿವಂದನ
 ವರಮುಖೀಸುರವರ್ಗ ಸತ್ಕಾರವನು ನೆಹಿ ಮಾಡಿ |

ಸುರನದೀಜನ ಮನೆಗೆ ಬರಲಂ
 ದಿರುಳ ಕಡೆಯಲಿ ನೃಪತಿಗಾ ವಿ
 ಸ್ತರವ ವಿರಚಿಸಿ ಜೋಡ ತೊಟ್ಟನು ರಥದಿ ಮಂಡಿಸಿದ || ೮

ಇಂದಲೇ ಪಾಂಡವರ¹ ಚಿತ್ತಾ
 ನಂದಚಿತ್ರಕೆ¹ ಧೂಮದರುಶನ
 ವಿಂದಲೇ ಕೌಂತೇಯರಿಗೆ ಸುರಪುರದ ವೈಹಾಳ |
 ಇಂದಲೇ ಪವನಜನ ಪಾರ್ಥನ
 ಸಂದ ವಿಕ್ರಮವಿಷಕೆ ಗೌರುಡ್ಧ
 ವೆಂದೆನುತ ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟುದು ಕವಿದುದು ಸಕಲ ಕುರುಸೇನೆ || ೯

ತರುಣ ರವಿಗಳ ತತ್ತಿಗಳ ಸಂ
 ವರಿಸದಿರನೆ ಮಾಣಿಕಂಗಳ
 ತರತರದ ಕಿಲಣಿಯ ಹೊಂಗೆಲಸದ ಸುರೇಪಿಗಳ |
 ಕೊರಳ ಹಿರಾವಳಿಯ ರಶ್ಮಿಯ
 ಹೊರಳಗಳ ಹೊದಕೆಗಳ ಕವಚದ
 ಲರಿದಿಶಾಪಟಭೀಷ್ಮನೆಸೆದನು ರಥದ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೧೦

ವೀರ ಸೇನಾಪತಿಯ ಸನ್ನೆಗೆ
 ಭೂರಿಬಲ² ಹಬ್ಬಿದುದು² ದಿಕ್ಕುಗ
 ಳೋರೆ ಹಿಗ್ಗಿದವಮಮ ತಗ್ಗಿದರಹಿಪ ಕೂರುಮರು |
 ಚಾರು ಚಾಮರ ನಿಂಧ ಸತ್ತಿಗೆ
 ಯೋರಣದ ಕಲ್ಪಾಂತ ಮೇಘದ
 ಭಾರಣಿಯನೊಟ್ಟೈನಿ³ ಧಟ್ಟಿಯನಿತ್ತು ಕುರುಸೇನೆ || ೧೧

ಭುವನಗರ್ಭಿತವಾದುದಾ ಮಾ
 ಧವನ ಜಠರದವೋಲು ವರ ಭಾ
 ಗವತನಂತಿರಿ ವಿಷ್ಣುಪದ⁴ ಸಂಸಕ್ತ⁴ ತನುವಾಯ್ತು |
 ರವಿಯವೊಲು ಶತಪತ್ರಸಂಘಾ
 ತವನು ಪಾದದಲಣಿದು ಕೆಂಫೂ
 ಳವಗಡಿಸಿ ಕುರುಸೇನೆ ಕೈಕೊಂಡುದು ರಣಾಂಗಣವ || ೧೨

¹ ಪರಮಾನಂದಚಿತ್ರಕೆ (ಪ.) ² ನೆಣಿಸೆರೆದು (ಚ.ಪ) ³ ಧ (ಗ.ಟ.ದ.)
⁴ ಸಂತಪ್ತ (ಟ.)

ಹೊಗರೊಗುವ ರುಳಿಸುವಡಾಯುಧ
 ನೆಗಹಿ ತೂಗುವ ಲೌಡಿಗಳ ಮೊನೆ
 ರುಗರುಗಿಸಿ ರೂಡಿಸುವ ಸಬಳದ ತಿರುಹುವಂಕುಶದ |
 ಬಿಗಿದುಗಿವ ಬಿಲ್ಲುಗಳ 1ಬೆರಳೊಳ
 ಗೊಗೆವ1 ಕೂರಂಬುಗಳ ಸುಭಟಾ
 ಳಗಳೊಡನೆ ಗಾಂಗೆಯ ಹೊಕ್ಕನು ಕಾಳೆಗದ ಕಳನ || ೧೩

ವಿತತ ವಾಜಿವ್ರಜದ ಘನಹೇ
 ಪಿತದ ಘಲ್ಲಣೆ ಗಜದಳದ ಬೃಂ
 ಹಿತದ ಬಹಳಕೆ ರಥಡೆಯದ ಚಿತ್ಕೃತಿಯ ಚಪ್ಪರಣೆ |
 ನುತ ಪದಾತಿಯ ಗರ್ಜನೆ 2ಸಮು
 ದ್ಧತ ಧನುಷ್ಪಂಕಾರ2 ರೌದ್ರಾ
 ಯತ ಭಡಾಳಿನಲಿ3ಡ್ಡಿ ದರು ಮಂಡಳಿಸಿ ಮೋಹರವ || ೧೪

ಚೂಣೆ ತಲೆಯೊತ್ತಿದುದು ಹರಣದ
 ವಾಣೆ ಕೇಣೆಯ ಕುಹಕವಿಲ್ಲದೆ
 ಗೋಣುವಾಱುಗಳೊಲಗದ ಹಣರುಣವ ನೀಗಿದರು |
 ಹೂಣೆಗರು ಹುರಿಬಲಿದು ಹಾಣಾ
 ಹಾಣೆಯಲಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿದರು ಘನ
 ಶೋಣಸಲಿಲದ ಹೊನಲು ಹೊಯ್ದುದು ಹೊಡುವ ಬವರಿಗರ || ೧೫

ಕೋಡಕ್ಕುಗಳ ಭಟರಲಲಗಡೆ
 ಯಾಡಿದವು ಹೆಗಲಡ್ಡವರಿಗೆಯ
 ನೀಡಿ ಮೈಮಣಿದೌಕ ತಿಜದಾಡಿದರು ಸಬಳಿಗರು |
 ಕೂಡೆ ತಲೆವರಿಗೆಗಳಲುಹಿ ಕೈ
 ಮಾಡಿದರು ಬಡ್ಡಿಗಳು ಧಟ್ಟಿನ
 ಜೋಡು ಜನಿಯಲು ಕೊಕ್ಕು ಬೆರಸಿದವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳು || ೧೬

1 ಬೆರಳೆಂದುಗಿವ (ಚ.ಪ.) 2 ಲಾಲಿತ ಧನುಷ್ಯಾರವದ (ಚ), ಗಾಢತ ಧನುರ್ಧರರ ರವ (ಚ.)

ಪಿರಿದು ಮೊನೆಗುತ್ತಿನಲಿ ನೆತ್ತರು
 1 ಸುರಿದುದಡಹೊಯ್ಲಿನಲಿ 1 ಖಂಡದ
 ಹೊರಳಿ ತಳಿತುದು ಕಾಯವಜಿಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ಲೌಡಿಯಲಿ |
 ಸರಳ ಚೌಧಾರೆಯಲಿ ಹಾಯ್ತುವು
 ಕರುಳು ಕಬ್ಬುನ ಕೋಲಿನಲಿ ಕ
 ತ್ತರಿಸಿದವು ಕಾಲುಗಳು ಕೌತುಕವಾಯ್ತು 2 ಚತುರಂಗ || ೧೭

ಕಡಿದು ಚಮ್ಮಿದ ಬೆರಳುಗಳ ಪಿ
 ಮ್ಮಡಿಯ ಘಾಯದ ನಾಳ ಹುಡುಕೆ
 ಮಡಿದ ಗೋಣಿನ ಬೆಸುಗೆ ಬಿರಿದ ಕಪಾಲದೋಡುಗಳ |
 ಉಡಿದ ತೋಡೆಗಳ ಹುಡುಕೆ ಹೊಟ್ಟೆಯ
 ಹೊಡೆ ಮರಳಿದಾಲಗಳ ತೋಳಿನ
 ಕಡಿಕುಗಳ ರಣಮುಡಿ ಭಯಾನಕರಸಕೆ ಗುಟ್ಟಿಯಾಯ್ತು || ೧೮

ಕೊರಳ ತೆತ್ತುದು ಚೂಣ ದಳಮು
 ಬ್ಯರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಮೋಹರ
 ವೆರಡಲಿ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ನಾಯಕವಾಡಿ ನಲವಿನಲಿ |
 ಕರಿ ತುರಗ ರಥ ಪಾಯದಳದಲಿ
 ಹೊರಳಿ ತಗ್ಗಿತು ರಥದ ಲಗ್ನೆಯ
 ಧರಧುರದ ದೆವ್ವಾಳ ಮಿಗೆ ನೂಕಿದರು ಸಂಗರಕೆ || ೧೯

ತಳಿತ ಸತ್ತಿಗೆಗಳ ಪತಾಕಾ
 ವಳಿಯ ಪಡವಿನ ಬಿರುದಿನುಬ್ಬುಟೆ
 ಗಳ ವಿಡಾಯಿಯ ಸಿಂಧ ಸೆಳೆ ಸೀಗುರಿಯ ಸುಳವುಗಳ |
 ಕಳಕಳಕೆ ಕಡುಹೇಳಿ ತಳಪಟ
 ದೊಳಗೆ ತಲೆದೋಳುವರು ಫಡಫಡ
 ಫಲುಗುಣನ ಬರಹೇಳಿಸುತ ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು || ೨೦

1 ಸುರಿದುವೆಡೆಗೋಲಿನಲಿ (ಪ.) 2 ರಣ (ಕ.ಟ.), ನಮ (ಗ.)

ದೊಡ್ಡೆ ತೆಗೆಯಲಿ ಪಾರ್ಥ ಪವನಜ
 ರಿದ್ಧರಾದರೆ ಬರಲಿ ಸಮರವ
 ಹೊದ್ದರಾಪರೆ ಹೊಗಳಿ ಹರಿ ತೋಟಲಿ ಸಹಾಯತೆಯು |
 ಇದ್ದರೆಯು ರಣವಿಜಯ ವನಿಶೆಗೆ
¹ಹೊದ್ದಿಗರು¹ ದ್ರುಪದಾದಿರಾಯರ
 ಹೊದ್ದಿಸಲು ಬೇಡವರಿಗಂಬುವೆವೆನುತ ನೂಕಿದರು || ೨೧

ಗುರುತನುಜ ವೃಷಸೇನ ಮಾಪ್ರೇ
 ಶ್ವರ ಜಯದ್ರಥ ಶಕುನಿ ದುಸೈಹ
 ಗುರು ಸುಶರ್ಮ ವಿಕರ್ಣ ಭೂರಿಶ್ರವ ಸುಲೋಚನರು |
 ಧರಣಿಪತಿ ಭಗದತ್ತ ಯವನೇ
 ಶ್ವರ ಕಳಿಂಗ ಸುಕೇತು ²ದುರ್ಜಯ²
 ದುರುಳ ದುಶ್ಯಾಸನಲಂಬುಸರೈದಿದರು ರಣವ || ೨೨

ಗೆದ್ದರೆಯು ಗೆಲಿಪಿಲ್ಲ ಹಾರುವ
 ರುದ್ಧುರುಟ್ಟುತನಕೇನನೆಂಬೆನು
 ಗದ್ದುಗೆಯ ಹೊರೆಗರನೆ ಕರೆದರೆ ಭವವ ಮುಡಿವರಲ |
 ಹದ್ದು ಕಾಗೆಯ ಮನೆಯ ಬಾಣನ
 ವಿದ್ಯೆಯೆಮ್ಮದು ಯಮನ ನಿಲಯಕೆ
 ಬಿದ್ದಿನರು ನೀವೆಂದೆನುತ ಕಲಿ ಮತ್ಸ್ಯನಿದಿರಾದ || ೨೩

ನಕುಲ ಕುಂತೀಭೋಜನುತ ಸೋ
 ಮಕ ಘಟೋತ್ಕಚ ದ್ರುಪದ ಪ್ರತಿವಿಂ
 ಧ್ಯಕ ಶತಾನೀಕಾಭಿಮನ್ಯು ಯುಯುತ್ಸು ಸೃಂಜಯರು !
 ನಕಲ ಸನ್ನಾಹದಲಿ ಯುದ್ಧೋ
 ದ್ಯುಕುತರಾದರು ಚಕಿತ ಚಾಪ³ರು³
 ಮುಕುತ ಶಸ್ತ್ರಾವಳಿಯ ಮಳೆಗಾಲವನು ನಿರ್ಮಿಸುತ || ೨೪

¹ ವದ್ದಿಗರು (ಕ.), ಬಿದ್ದಿನರು (ಚ.ಪ.) ² ದುರ್ವದ (ಪ.) ³ ದಿ (ಚ.ತ.)

ಓಡಿದನಶ್ವತ್ಥಾಮ ದ್ರುಪದನ
 ಪಡೆಯೊಡನೆ ಬವರವನು ಕೃಪ ಮುಂ
 ಗುಡಿಯೊಡನೆ ಹೊಕ್ಕಿಹಿಡಿದು ತಡವನು ಸಾತ್ಯಕಿಯ ರಥವ |
 ಕಡುಹು ಮಿಗೆ ಕೈದೋಪಿ ಪವನಜ
 ನೊಡನೆ ಗುರು ಕಾದಿದನು ರಾಯನ
 ನುಡಿಸಿ ಕೌರವರಾಯ ತಾಗಿದನಾಹವಾಗ್ಯದಲಿ || ೨೫

ಸೆಣಸು ಮಿಗಲಭಿಮನ್ಯು ಭೀಷ್ಮನ
 ಕೆಣಕಿದನು ದುಶ್ಯಾನನನು ಫಲು
 ಗುಣನ ತಪುಬಿದನಾ ಘಟೋತ್ಕಚನೊಡನೆ ಭಗದತ್ತ |
 ಕಣ್ಣೆದೆಯಿ ಸಹದೇವ ನಾರಾ
 ಯಣಬಲವ ಬೆರಸಿದನು ಮತ್ಸ್ಯನ
 ಹೊಣಕೆಯಿಂದ ಸುಶರ್ಮ¹ ತಾಗಿದನು ಸಕೇಳೆಂದ¹ || ೨೬

ಬೆರಸಿ ಹೊಯ್ದರು ತಿಪಿದರೆಚ್ಚರು
 ಹರೆಗಡಿದರರೆಗಡಿದರೆತ್ತಿದ
 ರರೆದರಿಚ್ಚೊರಸಿದರು ತಪುದರು ತುಳುಕಿ ತೂಪಿದರು |
 ನರಳು ಸರಿಯಲು ಬೋಡು ಜರಿಯಲು
 ತುರಗೆ ಧೂಪಿಸೆ ಸಾರಥಿಯು ಕೈ
 ಹಪಿಯೆ ಕಾದಿತು ವೀರ ನಾಯಕವಾಡಿ ಧೈರ್ಯದಲಿ || ೨೭

ಕೆಲಬರಾಯುಧ ಮುಪಿದು ಸಾರಥಿ
 ಯಳಿದು ಕೆಲಬರು ರಥ ವಿಸಂಚಿಸಿ
 ಕೆಲರು ಕೆಲಬರು ಬಳಲಿದರು ಪೂರಾಯ ಘಾಯದಲಿ |
 ಕೆಲರು ಜುಣಗಿತು ಕಂಡ ಮುಖದಲಿ
 ಕೆಲರು ಹರೆದರು ಕೈಮನದ ಕಡು
 ಗಲಿಗಳಚ್ಚಾಳಾಗಿ ನಿಂದರು ಕೆಲರು ಕಾಳೆಗೆಕೆ | ೨೮

¹ ಕಾದಿದನಾ ವಿರಾಟನಲಿ (ಚ.ಪ.), ಕಾದಿದನಾಹವಾಗ್ಯದಲಿ (ಛ.)

ಏಱ ನೂಱುಯ ಕಟ್ಟಿ ಹಿಂಗುವ
 ಗಾಱುತನ ತಾನೇನು ಸುಡು ಮುಂ
 ಮಾಱುಗಳ ಮಾತೆತ್ತಲಡಸಿತು ಬಿರುದ ಸೈರಿಸುತ |
 ಆಱುಹೋಯಿತೆ ವಿರರನ ತಲೆ
 ದೋಱುಹೇಳಾ ರಣಕೆಸುತ ಕೈ
 ವಿಾಱು ಕವಿದರು ದ್ರುಪದ ಕೈಕೆಯ ಮತ್ಸ್ಯ ಸೃಂಜಯರು || ೨೯

ಕಡುಹು ಮುಱುದುದು ಕೌರವೇಂದ್ರನ
 ಪಡೆಯ ತರಹರ ದಿಕ್ಕುಗೆಟ್ಟುದು
 ಮಡಮುರಿಯಲಂಗೈಸಿದರು ದುಶ್ಯಾಸನಾದಿಗಳು |
 ಕಡಲು ಮೈದೆಗೆವಂತೆ ಬಹ ಬಹು
 ಪಡೆಯ ಕಂಡನು ದ್ರೋಣ ಫಡಫಡ
 ಪಡೆಯ ತೆಗೆದರೆ ರಾಯನಾಣಿಚುನುತ್ತ ಮಾಱಾಂತ || ೩೦

ಸಾಹಸಿಕರೈ ದ್ರುಪದರಿವದಿರ
 ಚೋಡದೋಲೆಯಕಾಱತನ ಮನ
 ಗಾಹಿನಲಿ ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳಿವದಿರು ಶಿವಶಿವಿವದಿರಿಗೆ |
 ಆಹವದೊಳೋಸರಿಸಿದರೆ ಭಟ
 ಸಾಹಸಕೆ ಕಲೆ ಹೊದ್ದದೇ ಸುಡು
 ದೇಹವೇತಕೆ ದೆಸೆಯೆ ಸಾಕೆನುತೈದಿದನು ದ್ರೋಣ || ೩೧

ಆವುಡಂತರ ವನಕಳಭಕ್ಕೆ
 ರಾವತಕೆ ಮರು ಭಾಪು ದ್ರೋಣನ
 ಡಾವರಕೆ ಪಾಂಚಾಲನೈಸಱವನು ಮಹಾದೇವ |
 ನಾವು ದ್ರುಪದನ ಕಾಣಿವಾವೆಡೆ
 ಗಾ ವಿರಾಟನು ಸರಿದನೆತ್ತಲು
 ತೀವಿದರು ಸೃಂಜಯರು ನೃಪ ನಾವಱಿಯೆವಿದನೆಂದ || ೩೨

ಒಗ್ಗೊಡೆದು ರಿಪುಸೇನೆ ಸರಿದುದು
 ತಗ್ಗಿ ತುಬ್ಬಾಳುಗಳ ನುಡಿ ಮನ
 ನೆಗ್ಗಿದವು ಮಂಡಳಿಕರಿಗೆ ತಲೆಮುಸುಕು ಪನೊಸಿತು |
 ಲಗ್ಗೆ ವಹಿಗಳಿಗಮಮ ಮೌನದ
 ಸುಗ್ಗಿಯಾಯಿತು ಬಿರುದ ಬೈಚಿಡು
 ತಗ್ಗಿಳೆಯರೊಳಸರಿಯೆ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥ ಖತಿಗೊಂಡ || ೩೩

ರಣಕೆ ತವಕಿಸಿ ಬಳಿಕ ತಾಗುವ
 ಕಣಿಯ ದಾಳಿಗೆ ¹ತಳ್ಳು [ವಾ] ಉವ¹
 ಗುಣವೆಂತುಟೊ ಭಂಡರಿವದಿರ ಹೋಗಹೇಳಿಸುತ |
 ಕೇಣಕದನು ಬಿಲುದಿರುವನುರುವಾ
 ಗ್ಗಣದ ಹೊದೆಗಳ ಕೆದಟು ಸಮರಾಂ
 ಗಣಕೆ ಸಮ್ಭುನಾದನರ್ಜುನ ಸಿಂಹನಾದದಲಿ || ೩೪

ಹೋರಬೇಕೇ ಮೃಪದನಾನ
 ಳ್ಲಾರಯಿದು ಕಾದುವುದು ಚಾಪದ
 ಚಾರುವಿದ್ಯೆಯ ನಿಮ್ಮೊಳಱಿದುದು ನಿಮಗೆ ತೋಱಿಸುವೆ |
 ಸೈರಿಸುವುದೀ ಬಾಲಭಾಷೆಗೆ
 ಮೈರಬಂಧವ ಬಿಡುವದೆನುತಾ
 ಚಾರಿಯನ ರಥಹಯವ ಹೊದಿಸಿದನಸ್ತ್ರನಿಕರದಲಿ || ೩೫

ಕವಿವ ಕಣಿಗಳ ದಡ್ಡಿಗಳನೊಡೆ
 ತಿವಿದು ತುಳುಕಿದನಂಬಿನಬುಧಿಯ
 ನವಿರಳಾನ್ಮಾನೀಕ ಡಾವರಿಸಿದವು ದಿಗುತಟವ |
 ಅವನಿಯೋ ದಿಕ್ಕುಗಳೊ ಪಾರ್ಥನೊ
 ರವಿಯ ಕಾಣಿಸು ಭಾಪು ಕಲಶೋ
 ದ್ಭವನ ಕೈಮೈಯೆನುತ ಬೆಟಗಿನೊಳಿದುರಗಣ || ೩೬

¹ ತಳ್ಳುಬಾರುವ (ಕ.ಟ.ತ.ಪ.)

ಈತನನ್ನವ ಕಡಿದು ಬಾಣ
 ವ್ರಾತವನು ತೆರಳಿಚಿದನರ್ಜುನ
 ಸೇತುವಾದವು ಸರಳು ವೈಹಾಯನ ಮಹಾರ್ಣವಕೆ |
 ಕೇತುವಾದವು ರವಿರಥಕೆ ಪುರು
 ಹೂತನಾದವು ಗಿರಿಕುಳಕೆ ಕೈ
 ಸೋತುವಿವ ತಣಿದೊಟ್ಟು ಬಳಿದು ನಿಂದನಾ ದ್ರೋಣ || ೩೭

* ಶ್ರಾಣ ಕೋಮಲವಾಯು ತೆಗೆಯಲಿ
 ದ್ರೋಣನಾವೆಡೆ ಪಾಯದಳ ಬಿಡು
 ಹೂಣಿಗರ ಬರಹೇಳು ಬಾಣದ ಬಂಡಿ ಸಾವಿರವ |
 ಶೋಣಿತದ ಸಾಗರದಿನವನಿಯ
 ಕಾಣಿ ಹೂಳಲಿ ಪಾದರಜದಲಿ
 ಕೇಣಿಗೊಂಡನು ವೈರಿಸೇನೆಯನಮಮ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೩೮

ನರನೆ ಹೊಕ್ಕವನಾದಡಯ್ಯನ
 ಹರಿಬವೆನ್ನ ದೆನುತ್ತ ಬಿಲುದಿರು
 ಮೊರೆಯೆ ಮೋಹರಗಡಲ ಕವಿಸಿದನೆಂದು ಗುರುಸೂನು |
 ಗುರುಸುತನ ಬಳಿವಿಡಿದು ಕಡುಹಿನ
 ಲುರವಣಿಸಿದರು ಶಕುನಿ ಯವನೇ
 ತ್ವರ ಕಳಿಂಗ ಸುಕೇತು ಭೂರಿಶ್ರವರು ^೨ಬಿಲುದುಡುಕಿ || ೩೯

ಸಾಲ ಮಕುಟದ ಮಾಣಿಕದ ಮಣಿ
 ಮಾಲಿಕೆಯ ರಶ್ಮಿಗಳು ಸೂರ್ಯನ
 ಸೋಲಿಸಲು ನಮರವನು ಹೊಕ್ಕರು ಕುಱುಹಿನತಿಬಳರು |
 ಕೋಲ ತೆಗಹಿನ ಕಿವಿಗಡಿಯ ಕ
 ಣ್ಣಾಲಿಗಳ ಕೆಂಪುಗಳ ಹೊಗರು ಛ
 ಡಾಳಿಸಲು ಬಲುಖತಿಯ ಸುಭಟರು ಹಳಚಿತರ್ಜುನನ || ೪೦

¹ ವಾ (ಕ.ಗ.) * ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ² ಬಿಗುಹಿನಲಿ (ಚ.ಪ.)

ಏನ ಹೇಳುವೆನವರ ಶರಣಂ
 ಧಾನವನು ಕಲ ಪಾರ್ಥನನುಸಂ
 ಧಾನವನು ಕೈಯೊಡನೆಯನಿಬರ ಕಣಿಯ ಬಂಡಿಸಿದ |
 ದಾನವಾಮರರೊಳಗೆ ಸುಭಟನಿ
 ಧಾನವನು ಪಡಿಗಟ್ಟುಬಾರದು
 ಮಾನವರ ಮಾತೇತಕೆಂದನು ಸಂಜಯನು ನಗುತ || ೪೧

ಹಿಗುಕುಹಿಳುಕುಗಳಡನಿ¹ ದೆಸೆ ಕ
 ತ್ತಲಿಸಿ ಕೈಕೊಂಡವು ಪತತ್ರಾ
 ವಳಿಯ ಪವನನ ಹೊಯ್ಲಿನಲಿ ಬಾಯ್ಧಾರೆ ಕಿಡಿಯೇಳೆ |
 ಬಳಸರಳ ಬಿಲ್ಲಾಳ ದಡ್ಡಿಯ
 ಬಲುಹು ತಟುಬಿತು ಪಡಿಮುಖದ ಮಂ
 ಡಳಿ²ಕರಸುಗೆಯನಮಮ ಸಮತಳಿಸಿತ್ತು ರಣಕೇಳಿ || ೪೨

ಎಸುವನೊಬ್ಬನೆ ಪಾರ್ಥನನಿತುವ
 ಕುಸರಿದಪಿವರು ಗುರುಸುತಾದಿಗ
 ಳೆನುವರನಿಬರು ತಟುವನೊಬ್ಬನೆ ಅಮರಪತಿಸೂನು |
 ಎಸುವರಿವರರ್ಜುನನ ಮೈಯ್ಯಲಿ
 ಮಸೆಯ ಕಾಣೆನು ಪಾರ್ಥನನಿಬರ
 ವಿಶಿಖವನು ಸಹೆಗಡಿದು ಕೆತ್ತುವನನಿಬರೊಡಲುಗಳ || ೪೩

ಕೋಲ ಕೋಳಾಹಳಕೆ ಸೈರಿಸ
 ದಾಳ ನಾಯಕವಾಡಿ ಹರಿಗೆಯ
 ಹೇಳಿದರು ಚಾಚಿದರು ಬಲುಬದ್ಧರದ ಬಂಡಿಗಳ |
 ಹೂಳೆ ಬೀಸಿದ ಗುಳದ ಕರಿಗಳ
 ಹೇಳಿದರು ಬಲ ಮುಷಿದಡಾಕೆಗೆ
 ಮೇಲೆ ನಾವಿಹೆವೆಂದು ನಂದರು ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೪೪

¹ ಳೊರಸಿ (ಗ.)

² ಗಳೆ (ಕ.)

ಹರಿಬದಾಹವೆಂಬರಾವೆಡೆ
 ಹರೆದರೇ ರಣಗೇಡಿಗಳು ನುಡಿ
 ಯುರಿಯ ಹೊಲುವುದು ಘಾಯವತ್ತಿತ್ತಿತ್ತಳ ಮಹಾವೇವ |
 ಅರವನೆಯ ಕಾಲಾಳು ಕರಿರಥ
 ತುರಗವಳಿದರೆ ತಮಗೆ ನಷ್ಟಿಯೆ
 ಗರುವನೈ ಗುರುತನುಜನೆನುತೈದಿದನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ || ೪೫

ಒಗ್ಗಿ ಕವಿತಹ ತುರಗಶೇನೆಯ
 ನಗ್ಗಿ ಡಲೊಳಿಕ್ಕಿದನು ಕರಿಗಳ
 ಮೊಗ್ಗಿ ರವ ಮದೆಗೆಡಹಿದನು ಹುಡಿಮಾಡಿದನು ರಥವ |
 ಮಗ್ಗಿ ಬೀಳುವ ಪಾಯದಳವನು
 ನುಗ್ಗಿ ನುಸಿಮಾಡಿದನು ರಕುತದ
 ಸುಗ್ಗಿ ಯಾದುದು ಶಾಕಿನಿಯರಿಗೆ ಕಳನ ಚೌಕದಲಿ || ೪೬

ಜೋಡನೊಡಹಾಯ್ಬು ಧರಣಿಯೊ
 ಳಾಡಿದವು ಗುಳ ಸರಿದ ಕಂಗಳ
 ತೋಡಿ ನೆಟ್ಟವು ಬದ್ಧರಂಗಳ ಬಾದಣವ ಕೊಪುದು |
 ಈಡಿಪಿದವರಿಸುಭಟರೊಡಲಿನ
 ಜೋಡುಗಳ 'ಜರಿಯೊಡೆದು' ತಳಪಟ
 ಮಾಡಿದವು ಚತುರಂಗಒಲವನು ಪಾರ್ಥನಂಬುಗಳು || ೪೭

ತಾಳು ಧಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಡೆದವಾನೆಗ
 ಳಾಳುಸಾವಿರ ತುರಗದಳದನು
 ಸೂಟೆ ಹೋದುದು ಸಮರದಲಿ ಹದಿನೆಂಟುಸಾವಿರ ²ವು² |
 ಕಾಳುದರು ಕರುಳನು ಪದಾತಿಗ
 ಳಾಳುಲಕ್ಷವು ಮೊದಲ ಲಗ್ಗೆಗೆ
 ಮೂಳುಸಾವಿರ ತೇರು ನೆಗ್ಗಿ ದವೊಂದು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೪೮

¹ ಜರುಹಿದವು (ಪ.)

² (ದ.)

ಹೆಣನ ತುಳಿದೊತ್ತೊತ್ತೆಯಲಿ ಸಂ
 ದಣಿಸಿ ಕವಿದುದು ಮತ್ತೆ ದಳ ಭಾ
 ರಣಿಯ ಬಿಂಕವನ್ನೇನನೆಂದೆನು ಬಲದ ಲಗ್ನೆಯಲಿ |
 ಕೆಣಕಿದವು ಕರಿಘಟೆಗಳೊಂದೆಸೆ
 ಯಣುಕಿದವು ಹಯರಥವದೊಂದೆಸೆ
 ಕಣೆಗೆದಟಿ ಕಾಲಾಳದೊಂದೆಸೆ ಮುನುಕತರ್ಜುನನ || ೪೯

ಸವೆದು ಸವೆಯದು ಪೂತು ಮರು ಕೌ
 ರವನ ಸೇನಾಜಲಧಿ ನಾಯಕ
 ನಿವಹವನಿತುವ ನೂಕಿ ಸವೆಯರು ಗುರುನುತಾದಿಗಳು |
 ಕವಿಯಲಿ ಬಲ ಮತ್ತೆ ಸಂದಣಿ
 ತವಕಿಸಲಿ ತಾವನಿಬರುಟೆ ಮಗು
 ಳವಗಡಿಸಲಿ ವಿನೋದವೈಸಲೆಯನುತ ನರನೆಚ್ಚು || ೫೦

ಅಗಲದಲಿ ದಿಗುವಲಯವೀಯಂ
 ಬುಗಳನ್ನೀದುದೊ ಮೇಣು ಬಾಣದ
 ಮುಗಿಲ ಮೂಲೆಯ ಕೊಯಿದರೋ ಜರುಹಿದರೊ ತರನಿಧಿಯ |
 ರುಗರುಗಿಸಿ ಹೊಳೆಹೊಳೆವ ಬಾಯ್ತಾ
 ರೆಗಳ ಬೆಳಗಿನ ದಾಳಿ ಧೀಂಕಿಡೆ
 ಮೊಗೆದವರ್ಜುನನಂಬು ರಿಪುಚತುರಂಗ¹ ಜೀವನವ¹ || ೫೧

ಮತ್ತೆ ಮುಱಿದನು ಹತ್ತುನಾವಿರ
 ಮತ್ತೆ ಗಜವನು ರಥಚಯವ ನು
 ಗ್ಗೊತ್ತಿದನು ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರವನು ರಣಾಗ್ರದಲಿ |
 ಹೊತ್ತಿತಾತನ ವಿಕ್ರಮಾಗ್ನಿಗೆ
 ಹತ್ತುಕೋಟಿ ಪದಾತಿರಾವ್ತರು
 ತೆತ್ತರಸುವನು ಲಕ್ಷ ಕೌರವರಾಯ ಸೇನೆಯಲಿ || ೫೨

¹ ಮೋಹರವ (ಕ.ಟ.), ಸಾಗರವ (ಚ.ಪ.)

ತೀರಿತಡವಿಯ ಕಡಿತ ಗಿರಿಗಳ
 ಹೋರಟೆಗೆ ಹೊಗಬೇಕು ಸೇನೆಗೆ
 ಪಾರುಬಾಣಿಯ ಕೊಟ್ಟವಾಗಳೆ ಗುರುಸುತಾದಿಗಳ |
 ಭಾರಣೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಸಮಯವ
 ನಾರುಭಟೆಯಲ ಮಲೆವುದೈ ಕೈ
 ವಾರವೇಕೀ ಕಾಯದಲ ಕಕ್ಕುಲತೆ ಬೇಡೆಂದೆ ||

೫೩

ಜೇನ ಹುಟ್ಟಿನ ಹುಳುವ ಬಡಿದ ಸ
 ಗಾನತನ ತಾನೇನು ಚೂಣಿಯ
 ಸೇನೆಗೀನೆಯ ಸವಟಲಾಯಿತೆ ಶೌರ್ಯನಿರಿ ನಿನಗೆ |
 ನಾನದಾರೆಂದಱಿಯೆ ಫಡ ಗುರು
 ನೂನುವಲ್ಲಾ ಮೈರಿತಿಪಿರಕೆ
 ಭಾನು ಬಗೆಯೈಯೆನುತ ಹೂಕ್ಕನು ದ್ರೋಣನಂದನನು ||

೫೪

ಬಳಿಯಲೊಡಗವಿಯಿತ್ತು ಚಾತು
 ಬಲಸಹಿತ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳು ತೋ
 ಱಳವ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ ಧನುವ ಸುರಿ ಸುರಿ ಸರಳ ಸರಿವಳಿಯ |
 ಳಳಹದಿರು ಮೈದೋಱು ದಾನವ
 ಕುಲದಿಶಾಪಟ ಸಹಿತ ನೀನೆನು
 ಕಳೆಯದಿರು ಕಾಲವನೆನುತ ಕವಿದೆಚ್ಚ ರತಿರಥರು ||

೫೫

* ಗುರು ಸುತನ ಕೂರಂಬು ದ್ರೋಣ
 ಸರಳಸಾಗರ ಶಲ್ಯನಂಬಿನ
 ಹೊರಳಿ ಶಕುನಿಯ ಬಾಣಪಂಜರ ಕೃಪನ ಶರಮೇಘ |
 ಕುರುಪತಿಯ ನಾರಾಚ ವರದು
 ಧರ್ಮುಷ ಸೈಂಧವ ಶಕುನಿ (?) ಕೃತವ
 ಮರ ಶರಾವಳಿ ಹೂಳಿದವು ದ್ರಾವ್ಯವಾಮಹೀತಳವ ||

೫೬

* ಈ ಪದ್ಯವು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ.

ಉರಿಯ ರಾಜ್ಯವೆ ನೂಟುಗೊಳಲೆನು
 ತರಗು ಪರಿದವೊಲಾಯ್ತು ಮೇಘದ
 ನೆರವಿ ಗಾಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಿದ್ದಿನ ಬಂದ ತೆಲನಾಯ್ತು |
 ಗಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳು ನಗುತ ವಜ್ರದ
 ಕರವ ಹೊಯ್ದಂತಾಯ್ತು ಪಾರ್ಥನ
 ನರಳ ನೀಮೆಯ ಬೆರಸಿದವು ರಿಪುಸುಭಟರಂಬುಗಳು || ೫೭

ಸಹಜಕೀತನು ಚಾಪಧರಗುರು
 ಪಹುದು ಗುರುಗಳ ಮಗನೆ ಗುರುವೆಮ
 ಗಹುದು ನೋಳ್ವೆಡೆ ಶಿವಶಿವಾ ಕಲಿತಲ್ಯ ಮಾವನಲೆ |
 ಮಹಿಮರಿವರೆಮ್ಮೊಡನೆಹೋದಿದ
 ರಹರು ನಾವಿನ್ನಾರ ಕಳೆವೆವು
 ನಹನ ಲೇಸೆಂದೆಚ್ಚನವರವರಸ್ವರಥಧನುವ || ೫೮

ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ರಥ ನೂತನಾಸ್ತ್ರದ
 ಲುತ್ತಮ ಪ್ರತ್ಯುಗ್ರ ಚಾಪದ
 ಲೊತ್ತರಿಸಿ ಕವಿದುದು ಕಿರೀಟಿಯ ರಥವ ಮುರಿಯೆಸುತ |
 ಮತ್ತೆ ಕಡಿದನು ರಥವ ಚಾಪವ
 ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹೂಟೆಯೊಳು ಹೊಕ್ಕರು
 ತೆತ್ತು ಸವೆಯರು ಶೌರ್ಯದಭಿಮಾನವನು ಪಟುಭಟರು || ೫೯

ನರಳ ಕವಿಸಿದರಿವರು ಮತ್ತದ
 ಪರಿಹರಿಸಿದನು ಪಾರ್ಥನಾತನ
 ಸರಳುಗಳ ಸಂವರಿಸಿ ಮುಸುಕಿದರರ್ಜುನನ ರಥವ |
 ಕೆರಳಿಗಡಿದನು ಮತ್ತೆ ದ್ರೋಣನ
 ಗುರುಸುತನ ಸೈಂಧವನ ಮಾದ್ರೇ
 ಶ್ವರನ ಚಾಪವ ಕಡಿದು ಹೂಳಿದನೊಡಲೊಳಂಬುಗಳ || ೬೦

ಘಾಯವಡೆದರು ಸುರಿವ ಸರಳಿಗೆ
 ನಾಯಕರು ಮರಳಿದರು ಪೌರುಷ
 ಮಾಯವಾಯಿತು ತನು ನಡ ಗಿತಡಿಗಡಿಗೆ ಡೆಂಡಣಿಸಿ |

ಕಾಯಗಟ್ಟಿತು ಭೀತಿ ಬಿರುದಿನ
 ಬಾಯೆಣಿಕೆ ಬಯಲಾಯ್ತು ಜೀವದ
 ಬೀಯಕಿವರಂಜಿದರು ನೆನೆದರು ಮನೆಯ ರಾಣಿಯರ || ೬೦

ಧಿಟ್ಟತನ ಪ್ಲೇಳಾಯ್ತು ಶೌರ್ಯದ
 ಘಟ್ಟ ಕರಗಿತು ಸುಭಟಧರ್ಮದ
 ಬಟ್ಟೆಯನು ಹೂಳಿದರು 'ಹಂಗಿಗರಾ' ದರಿಹಪರಕೆ |
 ಬೆಟ್ಟವಾಯಿತು ಭಂಗ ಭರದಲಿ
 ಬಿಟ್ಟುಹೋಯಿತು ರಾಯದಳ ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಗಳು ಭಗದತ್ತ ಸೈಂಧವ ಗುರುಸುತಾದಿಗಳು || ೬೧

* ಉಲವ ಭಟ್ಟರ ಬಾಯ ಹೊಯ್ ರಥ
 ದೋಳಗೆ ಕೆಡಹಲ ಧ್ವಜದ ಕಂಭವ
 ನುಲುಕದಂತಿರೆ ರಥವ ಹರಿಸಲಿ ನೂತಕುನ್ನಿಗಳು |
 ತಲೆಮುಸುಕನಿಡಿ ಭತ್ರ ಚಮರವ
 ನೆಲಕೆ ಬಿಸುಡಲಿ ಹೆಸರುಗೊಂಡರ
 ನುಳುಹಲಾಗದು ಬೀಳಗುತ್ತುವದೆನುತ ತಿರುಗಿದರು || ೬೨

ಬಟ್ಟಿದವು ಕೈದುಗಳು ಸತ್ತಿಗೆ
 ಬೆಟ್ಟವಾದವು ಸಿಂಧಸೆಳೆಗಳು
 ನಟ್ಟಡವಿ ಪವಡಿನಿದ ತೆಟಿನಾದುಮ ರಣಾಗ್ರದಲಿ |
 ಥಟ್ಟ ಮುರಿದುದು ಕೂಡೆ ತೆರೆ ನಾ
 ಲಿಟ್ಟ ಸಾಗರದಂತೆ ರಾಯಘ
 ರಟ್ಟ ಕಂಡನು ಕೌರವೇಶ್ವರ ಸಕಲ ಮೋಹರವ || ೬೪

ಹೊರಳಿಯೊಡೆದು ಮಹಾಪ್ರಧಾನರು
 ಮರಳಿದರಲಾ ಪೂತು ಮರು ಧರ
 ಧುರವ ಮಾಡಿದರೇಕೆ ಕರೆಕರೆ ಬಿರುದ ಬೆಸಗೊಂಬ |

1 ಹೂಣಿಗರಾ (ಕ.) * ಈ ಪದ್ಯವು (ಚ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಲ್ಲ.

ಗುರುತನಯನೋ ಚಾಪವಿದ್ಯಾ
 ಧರನೋ ಶಲ್ಯನೋ ಕೃಪನೋ ಶಕುನಿಯೋ
 ವರಮಹಾರಥರಿದ್ದರೋಡುವರಲ್ಲ ದಿಟವೆಂದ ||

೬೫

ಹೊರೆದವನ ಕಾರ್ಯಾರ್ಥಲಾಭವ
 ಸರಕುಮಾಡರು ಜಯವಧುವನೆ
 ದ್ವೇಷಿಗಿ ನೋಡರು ವಾರ್ತೆಗೆಯ್ಯರು ಮುಕ್ತಿವಧುವಿಂಗೆ |
 ಧರೆಯ ಪರಮಖ್ಯಾತಿ ಪೂಜೆಯ
 1ಸರಕು1 ಗಣಿಸರು ಶಿವಶಿವಾ ಸಂ
 ಗರಕೆ ದ್ರೋಣಾದಿಗಳಪೋಲು ವಿರಕ್ತರಾರೆಂದ ||

೬೬

ಆನೆಗಳು ಮರಳಿದರು ಸುಭಟ ನಿ
 ಧಾನರೋಸರಿಸಿದರು ಫಡ ಸುರ
 ಧೇನುಗಳಲಾ ಕಱೆಯರೇ ಪರಬಲಕೆ ವಾಂಛಿತವ |
 ಈ ನಪುಂಸಕರುಗಳ ನಂಬಿದ
 ನಾನು ನೀತಿಜ್ಞನೆ ಮಹಾದೇ
 ವೇನ ಹೇಳುವೆನುತ ಭೀಷ್ಮನ ಹೊರೆಗೆ ನಡೆತಂದ ||

೬೭

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ನಂದಿ

ನೂಚನೆ|| ವಿರ ಭಾಗೀರಥಿಯ ತನಯನೊ
 ಳಾ ರಿಪುವ್ರಜವಿಜಯ ಫಲುಗುಣ
 ಹೋರಿದನು ಸರಿನವರದಲ ತ್ರೈಜಗವು ಕೊಂಡಾಡಿ || *

* ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸಿದರೆ ಸೇನಾ
 ನಾಯಕರ ಮೋಷಿಗಳ ಮುನುಕುಗ
 ಳಾಯತವನೀ ಹೊತ್ತು ಮುನ್ನಿನ ದಿರುದಿನುಬ್ಬಟಿಯ |
 ಕಾಯಿದರೆ ಧರ್ಮವನು ಜಠರಪ
 ರಾಯಣರ ಪರಿಣತೆಯಲಾದ ಪ
 ಲಾಯನದ ಹೆದ್ದೆಳನ ನೋಡೆನೆ ಭೀಷ್ಮನಿಂತೆಂದ || ೧

ಅರನ ಹೊಲ್ಲೆಹವೇನು ಪಾರ್ಥನ
 ಸರಿನದಲ ನಿಲುವೆದೆಯ ಬಲುಹು
 ಳರನು ದೇವಾಸುರರೊಳುಯೆನು ಮನುಜರೇನಹರು |
 ತಿರುಗಬೇಕವಗಡಿಸಿದರೆ ಸಂ
 ಗರವ ಹೊಗುವುದು ಸರಿದರಿದಿರುವ
 ನಳಿದು ಕಾಡುವುದಿದಿಡಲಾವುದು ಕೊಱತೆ ಹೇಳೆಂದ || ೨

ನುಡಿಯೆವಾವು ಸಮರ್ಥರೆಂದುದೆ
 ಕಡು ನಿಧಾನವು ಸುಭಟರೋಟವೆ
 ಕಡೆಗೆ ಪರವಹ ಧರ್ಮ ಪಾರ್ಥನು ಜಗದೊಳಗ್ಗೆಳನು |

* ಕೀಳು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರವನೀಪತಿ
 ಹೇಳಲೇನದ ನಿನ್ನವನ ಹೆ
 ಚ್ಚಾಳುಗಳ ರಣಭಂಗವನು ಕಲಿ ಪಾರ್ಥನಿಡಿರನಲ |
 ಮೇಳವಿಸಿ ಬಹುನೂಳು ನೊಂದತಿ
 ಕೀಳು ಮನದಲ ತಿರುಗಿ ಮುಸುಕಿನ
 ಮಾಳಿಗಳು ಬರೆ ಕಂಡು ಕುರುಪತಿ ಭೀಷ್ಮಗಿಂತೆಂದ ||
 ಮೇಲಿನ ಪದ್ಯವು (ಚ.ಟ.ಪ.) ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮೇಲೆ ಈ ಚಿಹ್ನೆ * ಇರುವ
 ಪದ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದೆ.

ನಡುಹೊಳೆಯ ಹಟುಗೋಲ ಮೂಲೆಯ
ಕಡಿದಿರಾದರೆ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯದ
ಬಿಡುಗಡೆಯ ಕಾಲವು ಶಿವಾಯೆಂದರನ ಬಿಸುಸುಯಿದ || ೩

ಬತಿಯ ಮಾಡಿತೆ ನಮ್ಮ ನುಡಿಯನು
ಚಿತ್ರಪರಾಯಣರೆಂದು ನಿನ್ನಯ
ಮತಿಗೆ ತೋಪಿತೆ ಮಾಣಲದು ನೋಡಾದಡಾಹವವ |
ಕ್ಷಿತಿಯ ಹೊಪುಕಾಟರಿಗೆ ಸೌಖ್ಯ
ಸ್ಥಿತಿಯ ಮಾಡುವೆನಿನ್ನು ಕುರುಭೂ
ಪತಿವಿರೋಧಿಯ ವಿಧಿಯ ನೀಗಳೆ ತೋಪಿಸುವೆನೆಂದ || ೪

ತರಿಸಿದನು ಹದಿನೆಂಟುನಾವಿರ
ನರಳ ಹೊದೆಗಳ ಬಂಡಿಗಳ ಹ
ನ್ನೆರಡುನಾವಿರ ಧನುವನುರುತರದಬಿಳ ಕೈದುಗಳ |
ಕರಸಿದನು ಸೈಂಧವನ ಶಲ್ಯನ
ಗುರುಸುತನ ಕೃತವರ್ಮ ಭಗದ
ತ್ತರ ಶಕುನಿ ದುಶ್ಯಾಸನ ದ್ರೋಣಾದಿ ನಾಯಕರ || ೫

ಒತ್ತುಗೊಡುವರೆ ಹಗೆಗೆ ಹಜ್ಜೆಯ
ನಿತ್ತು ತೆಗೆವರೆ ಪಾರ್ಥ ಪರಬಲ
ಮೃತ್ಯುವೇ ಸಾಕಿನ್ನು ಹೋಗಲಿಯೆಂದು ಫಲವೇನು |
ಮತ್ತೆ ಕೆಣುಕುವುದರ್ಜುನನ ನ
ಮೃತ್ಯು ಬಿಡದಿರೆ ಮೈರಿಸೇನೆಯ
ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಡುವೆ ಯಮಪುರಕೆ ಮೋಹರಿಸಿ ನೀವೆಂದ || ೬

ವಿಗಡರನಿಬರು ನೆರೆದು ಪಾರ್ಥನ
ತೆಗೆದರತ್ತಲು ಭೀಷ್ಮನಿತ್ತಲು
ಹೊಗೆದನಂತ್ಯದ ರುದ್ರನಗ್ಗದ ಕಣ್ಣು ಶಿಖಿಯಂತೆ |
ಬಿಗಿದ ಹೊದೆಗಳ ಹಪಿದು ಬಿಲ್ಲಂ
ದುಗುಳಿಸಿದನಂಬುಗಳನಳವಿಗೆ
ತೆಗೆದು ಪಾಂಡವ ಬಲವ ಬೆಂಬತ್ತಿದನು ಖಾತಿಯಲಿ || ೭

ಕೊಂಡುಬಹೆ ಬಲುನಾಯಕರ ಖತಿ
 ಗೊಂಡು ದಡಿಯಲಿ ಹೊಯ್ಸಿ ಸೇನೆಯ
 ಹಿಂಡೊಡೆಯದೋಜೆಯಲಿ ಹುರಿಯೇಱಿಸಿ ಮಹೀಶ್ವರರ |
 ಗಂಡುಗಲಿಯಭಿಮನ್ಯು ಸಾತ್ಯಕಿ
 ಚಂಡಬಲ ಕೈಡಿಂಬರನು ಸಮ
 ದಂಡಿಯಲಿ ಮೋಹರಿಸಿ ಸಮರಕೆ ನಡೆದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೮

ತಳಿತ ಸೇನಾಜಲಧಿ ಲಗ್ನೆಯ
 ಮೊಳಗಿನಲಿ ಮೊನೆದೋಱಿ ಭೀಷ್ಮನ
 ಘಳಚಿದರು ಹರಹಿನಲಿ ಕವಿದರು ಕೋಡಕೈಗಳಲಿ |
 ಎಲೆಲೆ ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯನಾಗರ
 ಮಲಿತುದೋ ಬರಕೇಳು ಮಾರಿಯು
 ಬಳಗವನು ಹೆಣದಿನಿಹಿಕಾಱರ ಕರೆಯಿ ರಕ್ಕಸರ || ೯

ಸೂನಿದರು ಸರಳುಗಳನಗಲಕೆ
 ಹಾಸಿ ಹಬ್ಬಿದವಶ್ಚನಿಕರವ
 ಕೀನಿದವು ಕೀಲಿನಿದವಾನೆಗಳು ದರದೆಲುವಿನಲಿ |
 ಬೀನಿ ಬಿಸುಟವು ಪಾಯ್ಕಳವ ರಥ
 ರಾಸಿಗಳ ಜರುಹಿದವು ಉಲವಾ
 ರಾಸಿಯಲಿ ತಾಯ್ಕಳಲ ಮೊಗದವು ಭೀಷ್ಮನಂಬುಗಳು || ೧೦

ಅಡಸಿ ತುಂಬಿತು ಗಗನ ತಲೆಗಳ
 ಗಡಣದಲಿ ದೆಸೆಯೆಲ್ಲ ಬಾಣದ
 ಕಡಿಯ ಮಯವಾಯಿತ್ತು ಕೇಣಮಯವಾಯ್ತು ರಣಭೂಮಿ |
 ಕಡುಗಲಿಯ ಕೈಚಳಕದಂಬಿಂ
 ಗೊಡಲ ತೆತ್ತುದು ಮೈರಿಬಲ ಬಿಡೆ
 ಜಡಿದುದಂತಕನಗರವದ್ಭುತವಾಯ್ತು ಸಂಗ್ರಾಮ || ೧೧

ಹೊಡೆಗೆಡದವಾನೆಗಳು ಧುಟ್ಟಿಗೆ
 ಕೆಡೆದವಗ್ಗದ ತುರಗದಳ ಮೈ
 ಗಡಿತದಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು ಹೊರಳಿತು ಕೂಡೆ ಪಾಯದಳ |

ಮಡ ಮುರಿದು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು ರಥ ಬೆಳು
 ಗೊಡೆ ಪತಾಕಾದಂಡ ಚಮರಿಗೆ
 ಉಡಿದು ಬಿದ್ದವು ಕೇಣವಿಲ್ಲವೆ ತಪ್ಪಿದನರಿಬಲವ || ೧೨

¹ಮಂಡಿಸಿತು ನೊರೆರಕುತ ಕರುಳಿನ¹
 ಜೊಂಡು ಮನಗಿತು ಕಡಿದ ಖಂಡದ
 ದಿಂಡು ತಳಿತುದು ²ಕೊರಡ² ಕೊಯ್ಲಿನ ಮುಖಿದ ಮೂಳೆಗಳ |
³ಜೊಂಡೆ³ ನರವಿನ ಜುಷಿತ ಮಿದುಳಿನ
 ಹೊಂಡೆಯದ ತೊರಳಿಗಳ ಕೊರಳಿನ
 ತುಂಡುಗಳ ಕಾಲಾಂತಕನ ಹೆಬ್ಬೆಳಸು ಹುಲುನಾಯ್ತು || ೧೩

ಆಗ ಹೂಡಿದನಾಗ ಬಾಣವ
 ತೂಗಿ ಬರಸೆಳೆದೆಚ್ಚನಹಿತರ
 ನಾಗ ತಾಗಿದವಂಬು ಬಲ್ಲವರಾರು ಕೈಲುಳಯ |
 ಬಾಗಿಹುದು ಬಲು ಬಿಲ್ಲು ಕಿವಿವರೆ
 ಗಾಗಿ ರಿಪುಬಲ ನಿಮಿಪನಿಮಿಪಕೆ
 ನೀಗಿಹುದು ನಿಟ್ಟುನಿರನಲೆ ಭೂಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೪

ಬೀಳುತಿದರ್ವರು ಭಟರು ಮತ್ತೆ ಭ
 ಡಾಳಿಸಿತು ತಲೆವಾಳಿಗಳು ಹೇಣ
 ನಾಲನೆಡಹಿವರರುಣವಾರಿಯ ತೊಪ್ಪಿಯನೀನಿದರು |
 ಆಳು ಹೊಕ್ಕುದು ದಂತಿಘಟೆಗಳು
 ತೂಳಿದವು ಕಡುಹೆದ್ದು ತುರಗದ
 ಮೇಲೆ ರಾವುತರಳವಿಗೊಟ್ಟುದು ತೇರ ಬಾಹೆಯಲ || ೧೫

ಆಳುಕುದುರೆಯ ಬೀಯಮಾಡಿ ನೈ
 ಪಾಲ ಮಾಡುವುದೇನು ದೊರೆಗಳು
 ಕಾಳೆಗಕೆ ಮೈದೋಱಿಬಾರದೆ ಭೀಮಫಲುಗುಣರು |

¹ ಮಂಡಿ ಮುಳುಗಿತು ರಕುತ ಕುರುಳಿನ (ಜ). ² ತೊಗಲ (ಗ.ತ.ಪ).
³ ಜೊಂಡೆ (ಗ.ಚ.ಜ.ತ.ಪ.)

1ಜಾಳ1 ನೂಕಿಸಿ ಹೊತ್ತು ಗಳೆವರು
ಹೇಳಿ ಫಲವೇನಿನ್ನು ರಣಹೀ
ಹಾಳಿ ತಮಗಿಲ್ಲೆಂದು ಗಹಗಹಿಸಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮ || ೧೬

ದಿವಿಜ ನಗರಿಯ ಸೂಳೆಗೇರಿಗೆ
ಕವಿವ ಮನವೇ ಮುಂದು ಹಚ್ಚೆಗೆ
ತವಕಿಸುವರಳುಕುವರೆ ಮೇಣ್ ಕೈತಪ್ಪು ಮಾಡಿಸೆನು |
ಕವಿಯಿರೈ ಕಾಲಾಳು ರಾವುತ
ರವಗಡಿಸಿರೈ ಜೋದರೆಸಿರೈ
ನವಮಹಾರಥರಂಬ ಕಷಿಯಿರೆನುತ್ತ ಕವಿದೆಚ್ಚ || ೧೭

ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ತುರಗ ದಳವನು
ಕೆಡಹಿದನು ಹೇರಾನೆಗಳ ತಡೆ
ಗಡಿದನೊಗ್ಗಿನ ರಥವನುಹಿ ಕೊಚ್ಚಿದನು ಕಾಲಾಳ |
ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊದಹಿದ್ದು ಮುಂದಕೆ
ನಡೆನಡೆದು ಕೈಮಾಡಿ ಕಾಯದ
ತೊಡಕನೊಲ್ಲದೆ ತೆಕ್ಕಗಟ್ಟಿತು ಭಟರು ನಾಕದಲಿ || ೧೮

ಆಳು ಮುಳಿದವು ಮೇಲೆ ಹೊಕ್ಕು ನೈ
ಪಾಲಕರು ಬೊಬ್ಬಿಡಿದು ಭೀಷ್ಮನ
ಕೋಲ ಕೊಳ್ಳದೆ ಕೊಂಡು ಹರಿದರು ರಥದ ಹೊರೆಗಾಗಿ |
ಆಳುತನದಂಗವಣಿಯೊಳ್ಳಿತು
ಮೇಳವೇ ಬಳಕೇನು ಪೃಥ್ವೀ
ಪಾಲರಲ್ಲಾ ಪೂತು ಮರು ಎನುತೆಚ್ಚನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೧೯

ಅಂಗವಿಸಿ ಮುಳುಹುಲೈ ಮುರದಲಿ
ಸಿಂಗವನು ಹೊಯ್ವಂತೆ ನೈಪರು
ತ್ತುಂಗ ಸಹನಿಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮಾಡಿದರು ಖಡ್ಗದಲಿ |

1 ಜಾಳ (ತ.ಕ.)

ಅಂಗವಣಿಯನು ಹೊಗಳುತಾ ದಿವಿ
ಜಾಂಗನಾಕಾಮುಕರ ಮಾಡಿಯ
ಭಂಗಭೀಷ್ಮನು ಮೆಷಿದನುನ್ನತ ಬಾಹುವಿಕ್ರಮವ || ೨೦

ಧರಣಿಪತಿಗಳು ಹತ್ತುನಾವಿರ
ವುರುಳಿತಾ ದಿವಸದಲಿ ಹಿಂದಣ
ಕೊಱಿತೆಯುಳಿಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕೊಂದನು ಹತ್ತುನಾವಿರವ |
ಮರಳಿ ಮೂನಾವಿರವ ಮತ್ತಂ
ತೆರಡು ನಾವಿರ ಮತ್ತೆಯ್ಯೆನು
ವಿರವ ಸವಳುವನಹಿತಬಲದಲಿ ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೨೧

ಭುವನ ನೆಪಿ ಹೊಗೆವಂದು ಹೆಚ್ಚಿದ
ಶಿವನ ಖತಿ ಮೈದೋಷಿತನೆ ರಿಪು
ನಿವಹದಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡುದೀತನ ಖಾತಿ ಕೊಪ್ಪರಿಸಿ |
ಜವನ ಪುರಿಗಿಂಬಿಲ್ಲ ಕೊಂಡೊ
ಯ್ಯವರು ಕೈಗುಂದಿದರು ಗಂಗಾ
ಭವನು ಕೊಲುವುದ ಬಿಡನಿದೇನೆನುತಿದುರ್ಮದಮರಗಣ || ೨೨

ಬಲವನದ ಹೊದಪ್ಪಿಲ್ಲ ಸೇನಾ
ಜಲನಿಧಿಯ ಸುಳಿವೆಲ್ಲ ಸುಭಟರ
ಕಳಕಳದ ಕಡುಹೆಲ್ಲ ಖರೆಯದ ರಥಕರವರೆಲ್ಲ |
ಹೊಳೆದು ಮೊಳಗಿದನಲ್ಲ ಬಾಣದ
ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನಲ್ಲ ರಕುತದ
ಹೊಳೆಯ ಹರಿಸಿದನಲ್ಲ ಗಂಗಾನಾನು ಖಾತಿಯಲಿ || ೨೩

ಕಡುಹು ಹಿರಿದೋ ಕಾಲರುದ್ರನ
ಪಡೆಯಲಾಡುವನೀತನೋ ಮೈ
ಗೊಡದಿರೋ ಬಲಹೊರಳಿಯೊಡೆಯಲಿ ಹೋಗಿ ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ |
ತಡೆಯಲಿರಿದೋ ತಡವುಮಾಡದಿ
ರೊಡಲ ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನೋಡುವ
ರೊಡೆಯರನು ಬಳಕೆನುತ ಮುಳುದುದು ಪಾಂಡುನುತನೇನೆ || ೨೪

ಜರಿದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಭರದಲಿ
 ತೆರಳಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಹಿಂದಕೆ
 ಮರಳಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ರಾಯರ ಕಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಲಿ |
 ತಿರುಗಿತಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಭಟರೆದೆ
 ಬಿರಿದುದಲ್ಲಯದಲ್ಲ ಭೀಷ್ಮನ
 ಸರಳಗಾಳಿಗೆ ಬೆಸುಗೆಯೊಡೆದುದು ಮೈರಿಬಲ ಮೇಘ || ೨೪

ಬಲವ ನಿಲಿಸಲು ನೂಕದನಿಲಜ
 ನಳುಕಿದನು ಸಹದೇವ ಹಿಂದಣ್
 ಗೊಲೆದ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ನಕುಲರು ನೆನೆದರನುಚಿತವ |
 ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚನಧಮ ಧರ್ಮವ
 ಬಳಸಿದನು ಪಾಂಚಾಲ ಮತ್ಸ್ಯರು
 ಹಲರು ನಡೆದುಪೆ ಮಾರ್ಗವೆಂದೇ ಮುರುಹಿದರು ಮುಖವ || ೨೫

ಹದುಳವಿಡುವಪರಿಲ್ಲ ಸೇನೆಯು
 ವೊದಲಿಗರು ಮುನ್ನೋಟವಿಕ್ಕಿತು
 ಕದನದಲಿ ಕೈಸೂಷಿಗೊಟ್ಟರು ಜಯವ ತಪುತಮಗೆ |
 ಎದೆಯ ನೀವಿದನಹಿತನೃಪನ
 ಭೃದಯವೆರಡೆಲೆಯಾಯ್ತು ಸಾಹಸಿ
 ಸಹದನೋ ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನೆಂದುದು ಮೇಲೆ ಸುರಕಟಕ || ೨೬

ಸಕಲ ದೆಸೆಯಲಿ ಮುಖುದು ಬಹ ನಾ
 ಯಕರ ಕಂಡನು ಪಾರ್ಥನಸುರಾಂ
 ತಕಗೆ ತೋಷಿದನಕಟ ನೋಡಿದಿರೆಮ್ಮವರ ವಿಧಿಯ |
 ನಕುಲನಿಲ್ಲಾ ಭೀಮನೋ ನಾ
 ತ್ಯಕಿಯೊ ಸೇನಾಪತಿಯೊ ಕಟಕಾ
 ವಿಕಳರೋಡಿದರೋಡಲಿದಿರಿಗೆ ರಥವ ಹರಿಸೆಂದ¹ || ೨೭

¹ ತಿರುಹೆಂದ (ಗ.ಖ.)

ಮಾತು ಹಿಂಚಿತು ತೇರು ಸೇನಾ
 ವ್ರಾತವನು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ಗಂಗಾ
 ಜಾತನಿದಿರಲಿ ನಿಂದುದೇನೆಂಚೆನು ಮಹಾದ್ಭುತವ |
 ಸೋತು ಚೆಲ್ಲಿದ ಸೇನೆ ಹರ್ಷದೊ
 ಳಾತು ನಿಂದುದು ಮತ್ತೆ ಭಂಗದ
 ಮಾತದೇತಕೆ ಕೇಳು ಜನಮೇಜಯ ಮಹೀಪಾಲ || ೨೯

ಒಲವನಾಯಕವೇ ವೃಥಾ ಹುಲು
 ದಳದೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಿಗ್ಗಳಿಕೆ ಕೈ
 ಯಳವ ಮನಗಲಿತನದಳವ ಬಿಲುಗಾಱಿತನದಳವ |
 ಬಲಿಯಿರೇ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ
 ಬಳಿಕ ಹಡೆಯಿರೆ ಬಿರುದನೆನುತವೆ
 ಫಲುಗುಣನು ¹ಕೈ¹ ಯಿಕ್ಕಿದನು ಗಂಗಾಕುಮಾರನಲಿ || ೩೦

* ನಾವು ವೃದ್ಧರು ಬಿರುದುಗಿರುದಿನ
 ಲಾವಣಿಗೆ ನಮಗೇಕೆ ಹೇಳೈ
 ನೀವಲೈ ಜವ್ವನದ ಭಂಟರು ರಣದ ಧುರಭರಕೆ |
 ನೀವಿರಲು ²ನಿರ್ನಾಯಕವೆ² ಸೇ
 ನಾವಳಿ ಮಹಾದೇವ ಮೂದಲೆ
 ಗಾವು ಲಕ್ಷ್ಮಿವೆ ಹೇಳು ಫಲುಗುಣ ಎಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೩೧

* ಕಟಕಿಯೇಕಿದು ಪರಶುರಾಮನ
 ಪಟುತನಕೆ ಮದ್ದರೆದೆನೆಂಬೀ
 ನಿಟಲನೇತ್ರನ ಭುಜಬಲಕೆ ಸಮಜೋಳಿ ಗಡ ನೀವು |
 ಕುಟಲ ಭಣಿತೆಯನಪಿಯೆನಿದಪೊಳು
 ಭಟರು ನೀವಹುದೆನ್ನ ಶರಸಂ
 ಘಟನವನು ಚಿತ್ತಯಿಸಿಯೆಂದನು ಪಾರ್ಥ ನಸುನಗುತ || ೩೨

¹ ಮೈ (ಗ.) ² ನಿರ್ನಾಮವೇ (ಜ.) * ಈ ಪದ್ಯಗಳು (ಕ) ಪ್ರತಿಯಲ್ಲ.

ಅವರು ಪೂರ್ವರು ಪರಶುರಾಮು
 ಪ್ರವರರನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದವೀಗಳ
 ನವರು ಕಡುಜಾಣಾಯ್ಲೆಂದು ನುರೇಬರೆಂದಿಹರು ।
 ಅವರ ಮೆಚ್ಚಿನಬಹುದು ನೀವಾ
 ಹವನುವಿದ್ಯಾ ದುರ್ವಿದಗ್ಧರು
 ನಿವಗೆ ನಾವಿದಿರಾಗಬಲ್ಲೆವೆಯೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ ॥

೩೩

ಒಱಿಯ ಮಾತೋ ಚಾಪವಿದ್ಯದೊ
 ಳಱಿತವುಂಟೋ ಕೊತ್ತುಗಳೆಯದೆ
 ಹೆಱಿಸಿರೇ ನಾರಿಯನು ನಿಮ್ಮಯ ಬಾಣಗರ್ಭಣಿಯ ।
 ಅಱಿಯಬಹುದೆನಲಹುದಹುದು ಕೈ
 ಮಱಿಯದಿರು ಕೈಕೊಳ್ಳೆನುತ ಬೊ
 ಬ್ಬಿಱಿದು ಪಾರ್ಥನನದ್ದಿದನು ಬಾಣಾಂಬುರಾಶಿಯಲಿ ॥

೩೪

ಒಳ್ಳೆತೈ ಕೈಚಳಕವಾವನ
 ಲಿಲ್ಲ ಹರಹರ ಪರಶುರಾಮನ
 ನಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿದಂದವಿನಿತೋ ಮತ್ತೆ ಬೇಱುಂಟೋ ।
 ಒಳ್ಳೆಗರನೋಡಿಸಿದ ಸಹನವ
 ನಿಲ್ಲ ತೋಱಲು ನನೆದಿರೇ ತ
 ಪ್ಪಲ್ಲ ತಪ್ಪಲ್ಲೆನುತ ಕಣಿಗಳ ಕಡಿದನಾ ಪಾರ್ಥ ॥

೩೫

ಬೋಡಿ ಮಾಡದಿರೆಲೆ ಕಿರೀಟಿ ವಿ
 ಭಾಡಿಸುವುದರಿದೇ ದೊರಾರಿಸಿ
 ಯಾಡುವುದು ದೊರೆಗುಚಿತವೇ ಗರುವಾಯಿಗಂಗಳಿದೇ ।
 ನೋಡುನೋಡಾದರೆ ಕಪರ್ಧಿಯ
 ಕೂಡೆ ನೀ ಹೊಯಿದಾಡಿ ಬಿಲ್ಲ ನ
 ಘಾಡನಹೆ ದಿಟ ।ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆಚ್ಚನಾ ಭೀಷ್ಮ¹ ॥

೩೬

¹ ಕೈಕೊಳ್ಳೆನುತ ತೆಗೆದಚ್ಚ (ಚ.ಪ.)

ಇದು ಹೊಸತು ಬಾಣಾಬ್ಧಿ ವೇಲೆಯು
 ನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದೊ ಭುವನವಳಿವಂ
 ದುದಯಿಸಿದ ಮಳೆಗಾಲವೋ ಮಾವಾಶರಾವಳಿಯೋ |
 ಹೊದಡಿಸಿ ಕಿಡಿಯೆದ್ದು ದೆಸೆಗಳ
 ಹೊದಿಸಿದವು ಹೊಳೆದಜುರ್ನನ ಮು
 ತ್ತಿದವು ಕೆತ್ತಿದವರಿಯು ನೀನಕ ಜೋಡು¹ವೊಡ್ಡ¹ಯವ || ೩೭

ಹನುಮ ಮನೆಗಂಡನು ಮುರಾಂತಕ
 ಕನಲಿದನು ಕಡುನೊಂದು ಪಾರ್ಥನ
 ತನುವಿನಲಿ ಹೆಬ್ಬಟ್ಟೆಯಾದುದು ಬಾಣಪಥಿಕರಿಗೆ |
 ಮೊನೆಯಲಗು ಮುಕ್ಕುಟುಕೆ ರಥವನು
 ತನಿಗೊಡಹಿ ಮುಗ್ಗಿದವು ತೇಜಿಗ
 ಳನುವರಕೆ ಮುಖದಿರುಹಿದವು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನುಪಟಳಕೆ || ೩೮

ಬಸಿವ ರಕುತವ ಬಳಿದು ಖಾತಿಯ
 ಮನಕದಲಿ ಕೈಮುಟ್ಟಿದು ಮಿಗೆ ದ
 ಳ್ಳಿನತ ಹೊಗರಿಡುತ್ತಾಡುಗಚ್ಚುತ ಹುಬ್ಬುಗಳ ಬಲಿದು |
 ಹೊಸಮಸೆಯ ದಾಯಾರ್ಥಿಗಳ ಶರ
 ವಿಸರವನು ತೊಡಚಿದನು ಭೀಷ್ಮನ
 ಮುಸುಕಿದನು ಮಗುಳೆಚ್ಚು ಪುನರಪಿ ಕಟ್ಟಿದನಂಬಗಳ || ೩೯

ಮುತ್ತಿದವು ನರನಂಬು ಘನಿಗಳು
 ಹುತ್ತ ಹೊಗುವಂದದಲಿ ಕಂಡವ
 ಕುತ್ತಿ ಹಾಯ್ದವು ಕೆತ್ತಿ ಹರಿದವು ಕಿಬ್ಬರಿಗಳೆಲುವ |
 ಮೆತ್ತಿದವು ಕೈಮೈಗಳಲಿ ತಲೆ
 ಯೊತ್ತಿದವು ವಜ್ರಾಂಗಿಯಲಿ ಭಟ
 ನತ್ತಲಿತ್ತಲೆನಲೈ ಬಳಸಿದವಾ ನದೀಸುತನ || ೪೦

ಜೋಡು ಹಱಿದುದು ತ್ರಾಳ ಹಳವಿಗೆ
 ನೀಡಿ ಕೆಡೆದುದು ನಾರಥಿಗಳನು
 ಹೂಡಿತಂತಕಪುರಿಗೆ ತೇಜಿಗಳನುವ ಕಾಪಿದವು |
 ಗೊಡುಗೊಂಡು ಮು ಏಕ್ರಮಾನಳ
 ನಾಡಬಾರದು ಭೀಷ್ಮನನು ಕೈ
 ಗೊಡಿ ಕವಿಯಲಿ ದ್ರೋಣ ಗುರುನುತರೆಂದುದಬಿಲಜನ || ೪೦

ನಾರು ಫಡ ಕೆಲಬಲದ ಹಗಿನ
 ವೀರನೇ ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಮುನಿದರ
 ಹೋರಣೆಗೆ ಬರಹೇಳು ಭರ್ಗನನಿವನ ಪಾಡೇನು |
 ಮೇರೆಗಿದ್ದೆನು ಮಕ್ಕಳೆಂದೇ
 ಮೈರಬಂದವ ಬಿಟ್ಟೆನಕಟ ವಿ
 ಕಾರಿತನವೇ ನಮ್ಮೊಡನೆಯನುತೆಚ್ಚನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೪೧

ಎಸಲು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥನೀತನ
 ವಿಶಿಖವನು ತಱಿದವನು ಕಿಡಿ ದ
 ಳಿಸುವ ಧಾರೆಯ ಭೂರಿಬಾಣದ ಬಲೆಯ ಬೀಸಿದನು |
 ಕುಸುರಿದಱಿದನು ಮತ್ತೆ ಜೋಡಿಸಿ
 ನಿಶಿತ ಶರದಲಿ ಬಳಿಕಲವನಿಗೆ
 ಹನುಗೆ ಮಾಡಿದನಿತ್ತ ನವೆದವು ಸರಳು ನಮರದಲಿ || ೪೨

ಉರಗಬಾಣವನಿವರು ಕಱಿದರು
 ಗರುಡಶರದಲಿ ಪಾರ್ಥ ತವಿಸಿದ
 ನುರಿಯ ವಿಶಿಖವನಿವರು ನಂದಿಸಿದರು ಜಲಾಸ್ತ್ರದಲಿ |
 ನಿರಿಶಿಖಮುಖವರು ವಜ್ರವ
 ಹರಿಸಿದರು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆದ್ದರೆ
 ತರಣವಾರ್ಗಾಣದಿಂದ ತಱಿದನು ಭೀಷ್ಮ ವಹಿಲದಲಿ || ೪೩

ಅವ ವಿಧದಲಿ ಪಾರ್ಥನೇಸುವನ
 ದಾವ ಬೇಗದಿ ಮುಱುವನೀತನ
 ದಾವ ಚಾಪರಹಸ್ಯವಿದ್ಯೆಗಳೋಳಗೆ ಬಳಸಿದನೊ |

ಆ ವಿಧದಲಾ ಪರಿಯಲಾ ನಂ
 ಭಾವನೆಯಲಾ ಲುಳಿಯಲಾ ನಾ
 ನಾ ವಿಧಾನದಲೊದಗಿ ಸರಿ ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದನು ಭೀಷ್ಮ || ೪೫

ಎರಡು ಶರದಲಿ ನರನು ಭೀಷ್ಮನ
 ಕರದ ಕಾರ್ಯ ಕದಂಡವನು ಕ
 ತ್ತರಿಸಿದನು ಕೈಯೊಡನೆ ಕೊಂಡನು ಭೀಷ್ಮ ಹೊಸಧನುವ |
 ಸರಳ ಸೂಟಿಯ ತೋಷಿಸಿದಡ
 ಬ್ಬರಿಸಿ ಫಲುಗುಣನೈದು ಬಾಣದ
 ಲರಿಭಟನ ಚಾಪವನು ಕಡಿ ಮೂಱಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿ || ೪೬

ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಚಾಪದಲಿ ಭೀಷ್ಮನು
 ಮಿತ್ತು ಖತಿಗೊಂಡಂತೆ ಶರದಲಿ
 ಕೆತ್ತನಾಕಾಶವನು ಕಡಿದನು ಪಾರ್ಥ¹ನಿಮಿಷದಲಿ |
 ಮುತ್ತಯನ ಕರತಳದ ಧನುವನು
 ಕತ್ತರಿಸಿದನು ಹಿಡಿಯಲೀಯದೆ
 ಹತ್ತುನಾವಿರ ಬಿಲ್ಲು ಸವೆದವು ಕುರುಪಿತಾಮಹನ || ೪೭

ಉಲಯೆ ಕಿಱು ಘಂಟೆಗಳು ಹೊಳಕೊಳ
 ಹೊಳೆವ ಶಕ್ತಿಯ ತುಡುಕಿ ಭೀಷ್ಮನು
 ಫಲುಗುಣನನಿಡೆ ಕಡಿದು ಬಿಸುಟನು ನೂಟು ಬಾಣದಲಿ |
 ಸೆಳೆದು ಫಲುಗುಣ ತಿರುಹಿ ಭೀಷ್ಮನ
 ತಲೆಯ² ನೀಕ್ಷಿಸಿ² ಹೊನ್ನ ಘಂಟೆಗೆ
 ಳುಲಯೆ ಬಿಟ್ಟೀಪಿಂದಲಡೆ ಖಂಡಿಸಿದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೪೮

ಆವ ಚಾಪವ ತುಡುಕಿ ಕನ್ನೆಗೆ
 ತೀವಿ ತೆಗೆಯದ ಮುನ್ನ ಫಲುಗುಣ
 ನೋವವೆನುವನು ಕಡಿದು ಬಿಸುಡುವನಿವರ ಬಿಲ್ಲುಗಳ |

ಆವ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರವನು ಕುಂತಿಯ
 ಮಾವ ತೊಡುವನು ತೊಡದ ಮುನ್ನ ಶ
 ರಾವಳಿಯ ಮುಂಕೊಂಡು ಬಂಡಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆನುತಿರ್ದ || ೪೯

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿಕೆಯಾಯ್ತು ಕೌರವ
 ರಾಳನಲ ದುಶ್ಯಾಸನಂಗೆ ಕ
 ರಾಳ ಭೂರಿಶ್ರವ ಜಯದ್ರಥ ಗುರು ಕೃಪಾದ್ಯರಿಗೆ |
 ಕೋಲ ಕೊದೆಗಳ ಬಂಡಿಯಲ ನಿ
 ನ್ನಾಳ ಸೂಳಿನ ಲಗ್ನೆಯಲ ಹೇ
 ರಾಳ¹ದೊಡ್ಡ ವಣಿಯಲ¹ ಪಡಿಬಲ ಕವಿದುದುರವಣಿಸಿ || ೫೦

ನರನ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಪಾಂಚಾ
 ಲರನು ಮತ್ಸ್ಯನ ಭೀಮಸೇನನ
 ವರನಕುಲ ಸಹದೇವ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿಯ |
 ಅರಸನಟ್ಟಿದನಿತ್ತಲಂಬಿನ
 ತಿರುಹುವೆರಳಿನ ಮೊರೆವ ಬಿಲ್ಲನ
 ವರ ರಥದ ದುವ್ಯಾಳ ಮೇಘಿಯೆ ತಿಖಂಡಿ ನಡೆತಂದ || ೫೧

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂತನ | ¹ ಕುಲಕಮಲ ಬರಕಿರಣ ಪಾಂಡವ
 ಬಲಕೆ ಶರಣಾಗತ ಜಲಧಿ ವರ
 ನಿಲಯವೆನೆ ರಂಜಿಸಿತು ಗಂಗಾಸುತನ ಶರಶಯನ ¹ ||

ಕಂಡನರ್ಜುನನೌಕಿ ಕವಿವ ಶಿ
 ಬಂಡಿಯನು ಮರು ಪೂತು ಪಾಯಕು
 ಗಂಡುಗಲಯಕೆ ಚಾಗು ತೊಟ್ಟೆನು ಭೀಷ್ಮನವಯವವ |
 ಕೊಂಡು ನಡೆ ನೀನಂಜದಿರು ಕೈ
 ಕೊಂಡು ನಿಲುವೆನೆನುತ್ತ ಫಲುಗುಣ
 ಮಂಡಿಸಿದನಾಲಿದನು ಸೆಳೆದನು ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳ || ೧

ಒದಲು ಜೇವಡೆಗೈದು ಬಾಣವ
 ಕೆಡಲುನು ಧಟ್ಟೆನಿ ಚಾಪವ
 ನೊಡೆದು ಹಾಯ್ದು ಕೋದವಂಬುಗಳರಿಯ ಶಿವೆತ್ತಿಯಲಿ² |
 ಇದಿರೊಳುದು ಶಿಖಂಡಿ ಶರಸಂ
 ಘದಲಿ ಹೂಳಿದನಾಗ ಭೀಷ್ಮನ
 ಹೃದಯದಲಿ ಮೈರಾಗ್ಯ ಮನೆಗಟ್ಟಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಲಿ || ೨

ಎಲೆ ಮಹಾದೇವೀ ನಪುಂಸಕ
 ನಲಿ ನಿರಂತರವೆಮಗೆ ಸಮರವೆ
 ಗೆಲವಿದೊಳ್ಳಿತೆ ನುಡು ಶಿಖಂಡಿಯ ಕೂಡೆ ಬಿಲುವಿಡಿದು |

¹ ಗಂಡುಗಲ ಗಾಂಗೇಯ ರಣದು
 ದ್ವಂದ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವನೆಲ್ಲವ
 ದಿಂಡುದಲು ಶಿಖಂಡಿಯದಿರಲಿ ಬಿಲ್ಲನಿಳುಹಿದನು || (ಕ.ಟ.)

² ನೆತ್ತರಲಿ (ಕ.), ರಕ್ತದಲಿ (ಗ.ತ.), ದೇಹದಲಿ (ಪ.)

ಅಳುಕದೆಚ್ಚನಲಾ ದುರಾತ್ಮನ
ನಿಲವ ತೆಗೆತೆಗೆಯೆನುತ ಚಾಪವ
ನಿಳುಹಿದನು ರಥದೊಳ್ ಗುಗಾಸೂನು ವಹಿಲದಲಿ ||

೩

ನರನ ಸರಳಗೆ ಮೈಯ ಕೊಟ್ಟರೆ
ಮುರಿದು ರಥದಲಿ ನಿಂದು ನಿಜವೋ
ಹರವ ನೋಡುತ ಶಲ್ಯ ಗುರು ಕೃಪ ಕೌರವಾನುಜರ |
ಕರೆದು ನುಡಿದನು ಪಾರ್ಥನಂಬಿನ
ಹೊರಳಿ ಹೊಳ್ಳಿಸುತಿದೆ ಮದಂತಃ
ಕರಣ ಕುಂದಿತು ಕಾಯಲಾಪರೆ ಬನ್ನಿ ನೀವೆಂದ ||

೪

ಇವು ಶಿಖಂಡಿಯ ಬಾಣವೇ ವಾ
ನವನ ಮಗನಂಬ ಗಳು ವಿಲಯದ
ಶಿವನ ಶೂಲದ ಗಾಯಕಿವು ಮಿಗಿಲೆನನುಸುರುವೆನು |
ಇವನು ಸೈರಿಸಲಾಱಿನಿಂದ್ರನ
ಪವಿಯ ಹೊಯ್ಲ¹ನು ಹೊಟುವೆ¹ನಂತ್ಯದ
ಜವನ ದಂಡದ ಹತಿಗೆ ಹದಱನು ಕೇಳಿ ನೀವೆಂದ ||

೫

ಪರಶುರಾಮನ ಕೊದಲಕಡಿತವ
ಧರಿಸಲಾಪೆನು ವಿಲಯಭೈರವ
ನಿಱಿದಡಂಜೆನು ನಿಡಿಲು ಹೊಡೆದರೆ ರೋಮ ಕಂಪಿಸದು !
ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಬಾದಣ
ಗೊಱಿದರೆಯು ಲೆಕ್ಕಿಸೆನು ಪಾರ್ಥನ
ಸರಳ ಚೂಣಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದನು ಪರಿಹರಿಸಿ ನೀವೆಂದ ||

೬

ಹರಿಯ ಕೌವೋದಕಿಯ ಹೊಯ್ಲನು
ಬೆರಳಲಾನುವೆನಖಿಲ ಕುಲಗಿರಿ
ಜರಿದು ಬಿಳುವಡಾನಲಾಪೆನು ನಖದ ಕೊನೆಗಳಲ |

ಭರದಲಾದಿವರಾಹ ದಾಡೆಯ
 ಲಘುದಡೆಯು ನರಸಿಂಹ ¹ನಬದಲಿ
 ಕೆರದಡೆಯು ಸೈರಿಸುವೆನಂಜುವೆನರ್ಜುನನ ಶರಕೆ || ೨

ಒಡಲನೊಚ್ಚತಗೊಂಡವಂಬಿನ
 ಕುಡಿಗೆ ನೆಹಿಯದು ರಕ್ತಜಲ ಬಳಿ
 ವಿಡಿದು ಕವಿವಂಬುಗಳು ಬಂಬಲ್ಲರುಳ ಸೇದಿದವು |
 ಉಡಿದವೆಲು ಬಾಣಗಳೆಲುವಾ
 ಗಡಸಿದುವು ತನಿರಕುತ ಮಾಂಸವ
 ನುಡುಗಿದವು ಶರವಿವು ಶಿಖಂಡಿಯ ಬಾಣವೆಲ್ಲೆಂದ || ೩

ಚೇಳೆ ಬೆನ್ನಿನೊಳೊಡೆದು ಮೂಡುವ
 ಬಾಲವೃತ್ತಿ ಕದಂತೆ ²ಮಸೆದಿಹ
 ಬೋಳೆಯಂಬುಗಳೊಡೆದು ³ಮೊನೆ³ದೊಡೆದವು ಬೆನ್ನಿನೊಳು |
 ಕೋಲು ಪಾರ್ಥನವಿವು ಶಿಖಂಡಿಯ
 ಕೋಲುಗಳು ತಾನಲ್ಲ ನಿಂದುದು
 ಕಾಳೆಗವು ನಮಗೆನುತ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮಲಗಿದನು ಭೀಷ್ಮ || ೬

ವೀರಭಟಭಾಳಾಕ್ಷ ಭೀಷ್ಮನು
 ಸಾರಿದನು ಧಾರುಣಿಯನಕಟಾ
 ಕೌರವನ ನಿರಿ ನೊಹಿಯೋಡುದೆ ಹಗೆಗೆ ಗೆಲವಾಯ್ತೆ |
 ಆರನಾವಂಗದಲಿ ಬರಿಸೆದು
 ಘೋರವಿಧಿ ಶಿವಶಿವ ಎನುತ್ತಾ
 ಸಾರಥಿಯು ಕಡು ಖೇದದಲಿ ತುಂಬಿದನು ಕಂಬನಿಯ || ೧೧

ಹೂಳಿ ಹೋಯಿತು ಬಾಣದಲಿ ಮೈ
 ತೋಳು ತೊಡೆ ಜೊಂಡೆದ್ದು ರಕುತದ
 ನಾಲುಗೊಳಚೆಯ ಕರುಳ ಕುಸುರಿಯ ಬಸಿವ ನೆಣವಸೆಯ |

¹ ಋರದಲಿ(ಕ.) ² ಮಸಗಿನ(ಜ.ಪ.) ³ ಗಣು (ಚ.ಜ.ಪ.)

ಮೂಳೆಯೊಟ್ಟಿಲ ನೆಲನ ಮುಟ್ಟಿದ
 ಜಾಳಿಗೆಯ ಹೊಗರೊಗುವ ಕೆಂಗು
 ಗೋಲ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ರಣದಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಪವಡಿಸಿದ || ೧೧

ಒರಲಿ ಕೆಡೆದರು ಹಡಪಿಗರು ನೀ
 ಗುರಿಯವರು ನತ್ತಿಗೆಯವರು ತ
 ನ್ನರಪುನೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಬಿಲುಸರಳ ನೀಡುವರು |
 ಗುರುವಲಾ ಮುತ್ತಯ್ಯ ನಮ್ಮನು
 ಹೊರೆದ ತಂದೆಗೆ ತಪ್ಪಿದರು ಕಡು
 ನರಕಿಗಳು ಪಾಂಡವರು ಸುಡುಸುಡೆನುತ್ತ ಹೊರಳಿದರು || ೧೨

ಬೆದಲು ತವನಿಧಿಯಾಯ್ತು ಪಟುಭಟ
 ರೆದೆಗಳಿಬ್ಬಿಗಿಯಾಯ್ತು ವೀರಾ
 ಭ್ಯದಯ ಕೈಸೆಱೆಯೋಯ್ತು ಸುಕ್ಕಿತು ನೃಪರ ಸುಮ್ಮಾನ |
 ಪೊದಪೊಡೆದು ಕುರುಸೇನೆ ತೆಗೆದೋ
 ಡಿದುದು ಭಯಜಲಧಿಯಲಿ ತೇಕಾ
 ಡಿದರು ಕೌರವಜನಪರೀ ಭೀಷ್ಮವನಾನದಲಿ || ೧೩

ಭೀತಿ ಬೀತುದು ಹರುಷವಲ್ಲರಿ
 ಹೂತುದವರಿಗೆ ವಿಜಯಕಾಮಿನಿ
 ದೂತಿಯರ ಕಳುಹಿದಳು ತನಿ ಹೊಗರೇಱುತುತ್ತಾಹ |
 ಸೋತುದಾಹವ ಚಿಂತೆ ಜರಿದುದು
 ಕಾತರತೆ ನುಡಿಗಡೆಗುಡದೆ ಭಾ
 ವಾತಿಶಯವೊಂದಾಯ್ತು ಪಾಂಡವಬಲದ ಸುಭಟರಿಗೆ || ೧೪

ಮಲಗಿದನು ಕಲಿ ಭೀಷ್ಮನೆನೆ ತ
 ಲ್ಲಳಿಸಿದನು ಕುರುರಾಯನುದರದೊ
 ಳಿಳಿದುದಾಯುಧವೆಂಬ ತೆಱದಲಿ ತಳ್ಳುವಾಱಿದನು |

ಬಲಿದುಸುರ ಬಿಸುಸುಯಿಲ ಹಬ್ಬಿದ
 ಕಳಕಳದ ಕಂಬನಿಯ ಕಿಬ್ಬೊನ
 ಲಳವ ಕದವಿನ ಹೊತ್ತ ದುಗುಡದ ಮುಖದೊಳ್ಳೆತಂದ || ೧೫

ಎಡೆಮುರಿದುದೈತ್ಯರ್ಯವಿನ್ನೇ
 ನೊಡೆಯ ಭಿತ್ತಿಯ ಚಿತ್ರವಾದನು
 ಕಡೆಗೆ ಬಂದುದ ಕೌರವಾನ್ವಯ ಶಿವಶಿವಾ ಎನುತ |
 ಹಿಡಿದ ದುಗುಡದ ಕವಿದ ಮುಸುಕಿನ
 ಗಡಣದಲಿ ಗುರು ಕೃಪ ಜಯವ್ರಥ
 ರೊಡನೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದುರ್ವಿಲ ಮಹೀಶಪರಿವಾರ || ೧೬

ಕುದುರೆ ಕಂಬನಿಯಿಕ್ಕಿದವು ಮೈ
 ಬಿದಿರಿದವು ದಂತಿಗಳು ಕಾಲಾ
 ಳೊದಟಿ ಕೆಡೆದವು ಕುಂದಿದವು ಕೈಮನದ ಕಡುಹುಗಳು |
 ಬೆದಟಿ ಬಂದಿಗೆ ನಿಲುಕಿತವನಿಪ
 ನದಟು ವಿಕ್ರಮವಕ್ಕಿ ತಂಪೇ
 ಷಿದುದು ಕಡುದುಮಾನ ಕೇಣಿಯ ಹಿಡಿದುದುಭಯಬಲ¹ || ೧೭

ಬಂದು ಭೀಷ್ಮನ ಚರಣ ನೀಮೆಯ
 ಲಂದು ಕಾಯವ ಕೆಡಹಿ ವಿಗತಾ
 ನಂದಭೂಪತಿ ಹೊರಳಿದನು ಹೇರಾಳ ಶೋಕದಲಿ |
 ಒಂದು ಮಗ್ಗುಲ ಕೆಲದೊಳಿಸರೈ
 ತಂದು ನಿಂದರು ಗುರುಕೃಪಾದಿಗ
 ಳೊಂದು ಮಗ್ಗುಲ ಸಾರಿ ನಿಂದರು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರು || ೧೮

ಕವಿದ ಮುಸುಕಿನ ಕಂದಿದಾನನ
 ದವನಿಪತಿ ಯಮನೊನು ಗಂಗಾ
 ಭವನ ಮಗ್ಗುಲ ಸಾರಿದನು ಕೈಚಾಚಿ ಕದವಿನಲಿ |

¹ ದರಿಸೇನೆ (ಚ.ಜ.ಪ.)

ಪವನಸುತ ಸಹದೇವ ನಾತ್ಯಕಿ
 ದಿವಿಜಪತಿಸುತರಾದಿ ಯಾದವ
 ರವಿರಳದ ಶೋಕಾಗ್ನಿತಪ್ತರು ಪಂತಿಗಟ್ಟಿದರು ||

೧೯

ಏನ ನೆನೆದಾವುದನೊಡರ್ಚಿದೆ
 ನೇನ ಹೇಳುವೆನೆನ್ನ ಪುಣ್ಯದ
 ಹಾನಿಯನು ಕೃತಪ್ಪ ನೆನೆದೆನು ನಿಮ್ಮ ನಿರಿಪದಕೆ |
 ನಾನದಾವುದು ಧರ್ಮತತ್ಪನಿ
 ಧಾನವೆಂದಱಿಯದೆ ಕೃತಾಂತಂ
 ಗಾನು ಹಂಗಿಗನಾದೆನೆಂದೊರಲದನು ಯಮಸೂನು ||

೨೦

ಬೇದನೇಕೆಲೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೋ
 ಪಾದಿಯಲಿ ಸುಚರಿತ್ರನಾವನು
 ಮೇದಿನಿಯೊಳಾ ಮಾತು ನಾಕೈ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವನು |
 ಅದರಿಸುವುದೆ ಧರ್ಮ ನಿನಗಪ
 ವಾದ ಪಾತಕವಿಲ್ಲ ಸುಕೃತ
 ಕ್ಕೀ ದಯಾಂಬುಧಿ ಕೃಷ್ಣ ಹೊಣೆ ನಿನಗಜಲೀಕೆಂದ ||

೨೧

ಮಗನೆ ಕೇಳೈ ಪಾರ್ಥ ಕೂರಂ
 ಬುಗಳ ಹಾನಿಕೆ ಚೆಂದವಾಯಿತು
 ಹೊಗರಲಗ ತಲೆಗಿಂಬ ರಚಿಸೆನೆ ಪಾರ್ಥ ಕೈಕೊಂಡು |
 ಬಿಗಿದ ಬಿಲುಗೊಂಡೆದ್ದು ಮಂಡಿಸಿ
 ಹೊಗರ ಕವಲಂಬೈದನೆಚ್ಚನು
 ನೆಗಹಿದನು ಮಸ್ತಕವನಾ ಗಂಗಾಕುಮಾರಕನ ||

೨೨

ಹೊಳೆವ ಕಣಿಗಳ ಮಂಚ ತಲೆಗಿಂ
 ಬಳವಡಿಕೆಯಲಿ ಭೀಷ್ಮ ಸುಖದಲಿ
 ಪುಲಗಿದನು ಬಹಿರಂಗಭುವನವ್ಯಾಪ್ತಿಗಳ ಮುಱಿದು |

ನಳನ ನಾಭನ ದಿವ್ಯ¹ರೂಪನು¹
 ಬಲಿದು ಪುನದಲಿ ²ಹಿಡಿದು² ನೋವಿನ
 ಕಳಕಳಕೆ ಧೃತಿಗೆಡದ ಮೆಹಿದನು ಬಾಣಶಯನದಲಿ || ೨೩

ಒಡಲಿ ಬಡಿದವು ರೋಮರೋಮದೊ
 ಳಡಸಿದಂಬುಗಳಂಗವೇದನೆ
 ತೊಡಕಿತುಬ್ಬರಿಸಿದುದು ಡಗೆ ಗೋನಾಳಿ ನೀರ್ವೆಗೆಯೆ |
 ನುಡಿಯಲಾಹನು ಪುಕ್ಕಳರ ನೀ
 ರಡಸಿದನು ಹಿರಿದಾಗಿಯೆನೆ ನಡ
 ನಡುಗಿ ದುರೈದಧನನು ದೂತರ ಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ || ೨೪

ತರಿಸಿದನು ಹಿಮರುಚಿಯ ಹಿಂಡಿದ
 ಪರಮ ಶೀತೋದಕವೊ ತಾನೆನೆ
 ಸುರಭಿ ಪರಿಮಳ ಪಾನವನು ಪರಿಪರಿಯ ಕುಡಿನೀರ |
 ಸರಸ ಬಹುವಿಧ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ
 ನೆರಹಿದನು ಕುಡಿನೀರ ಗಿಂಡಿಯ
 ನರಸ ನೀಡಲು ಕಂಡು ನಕ್ಕನು ಭೀಷ್ಮನಿಂತಂದ || ೨೫

ಏಹಿ ನೋವಿನೋಳಾದ ತೃಷ್ಣೆಯು
 ನಾಹಿಸುವರಿವಳಿವೆ ಸಾಕಿವ
 ತೋಡಿರು ತೆಗೆ ತೊಲಗು ಮೂಢರ ಪರಮಗುರು ನೀನು |
 ಆಹಿತೈ ಗೋನಾಳಿ ಫಲುಗುಣ
 ತೋಟು ನಿನ್ನ ಷಿತವನು ಸಲಿಲವ
 ಬೀಟು ಬೇಗದಿನೆನಲು ಬಿಲುಗೊಂಡೆದ್ದನಾ ಪಾರ್ಥ || ೨೬

ಸಲಿಲ ಬಾಣದಲಮಲಗಂಗಾ
 ಜಲವ ತೆಗೆದನು ³ತಪ್ಪ ಲೋಹದ
 ಜಲದವೊಲು ತನಿ ಹೊಳೆವ ಸಲಿಲದ ಬಹಳ ಧಾರೆಗಳ³ |

¹ ಮೂರ್ತಿಯ (ಚ.ಪ.)   ² ಹಿಳಿದು (ಕ.ಗ.)   ³ ತತ್ತಬಾಣದ
 ಜಳ ಹುಯಿಲು ತನಿಗುಂದೆ ಬಹಳದ ಸಲಿಲ ಧಾರೆಯನು (ಕ.), ತತ್ತಬಾಣದ
 ದ್ಯುಳಹೊಯ್ಲು ತನಿಗುಂದೆ ಬಹಳದ ಸಲಿಲ ಧಾರೆಯಲಿ (ಪ.)

ಇಳುಹಿದನು ಸರಳಿಂದ ವದನದ
ಬಳಿಗೆ ಬಿಡೆ ಬಹಳಾರ್ತ ಭೀಷ್ಮನು
ಗೆಲಿದನಂತಸ್ತಾಪವನು ನರನಾಥ ಕೇಳೆಂದ ||

೨೭

ಸಾಕು ಸಾಕೈ ತಂದೆ ನನ್ನನು
ಸಾಕಿಕೊಂಡೈ ಪಾರ್ಥ ಘನ ತ್ಯ
ಷ್ಣಾಕುಲತ ಬೀಳ್ಕೊಂಡುದತಿಶಯತ್ಯಪ್ತಿ ನನಗಾಯ್ತು |
ಸಾಕೆನುತ ಫಲುಗುಣನ ಪರಮ ವಿ
ವೇಕವನು ಪತಿಕರಿಸಿ ನೆಹಿ ಚಿಂ
ತಾಕುಳನ ಮಾಡಿದನು ಕೌರವರಾಯನನು ಭೀಷ್ಮ ||

೨೮

ತಂದೆ ಕಂಡೈ ಕೌರವೇಶ ಪು
ರಂದರಾತ್ಮ ಜನತಿಬಳವ ನೀ
ನಿಂದೆ ಕಾಣಲುಬೇಹುದೈ ಹಲವಂಗದಲಿ ನರನ |
ಹಿಂದೆ ಬಲ್ಲರು ದ್ರೋಣ ಗುರು ಕೃಪ
ನಂದನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳೈ
ಮಂದಮತಿತನ ¹ಬೇಡವಿನ್ನು ¹ ಕೃಪಾಳುವಾಗೆಂದ ||

೨೯

ಅಳಿದರೊಡಹುಟ್ಟಿದರು ಹಲಬರು
ನೆಲನ ರಾಯರು ಸವೆದರತಿಬಲ
ರಳುಕುವರು ನರನೆಂದಡೀ ದ್ರೋಣಾದಿನಾಯಕರು |
ಅಲಗಿನಂಬಿನ ಹಕ್ಕೆ ನಮಗಾ
ಯ್ತೊಳಜಗಳ ಸಾಕಿನ್ನು ಸೋದರ
ರೊಳಗೆ ಸಂಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬದುಕುವದೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ ||

೩೦

ನಿನಗರೋಚಕವಿಮ್ಮ ಮಾತುಗ
ಳನಿಬರಿಗೆ ಸೊಗಸುವುದು ಪಾಂಡವ
ರನುಮತವು ಬೇಱುಲ್ಲ ²ನಮ್ಮ ನುಮತದೊಳಡಗಿಹರು ² |

¹ ವಿಂದು ಬಿಡಲಿ (ಜ).² ನನ್ನನುಮತವ ಬಯಸುವರು (ಜ).

ತನುಜ ಕದನದ ಕಡ್ಡತನ ಬೇ
ಡೆನಗಿದುಪಕಾರವು ವೃಥಾ ಕುರು
ವನಕೆ ವಹ್ನಿಯ ಬಿತ್ತಬೇಡಕಟೆಂದನಾ ಭೀಷ್ಮ || ೩೧

ಮಾತು ಕಿವಿಯೊಗದಾನು ಸಮರಂ
ಗಾತುರನು ಛಲದಂಕನೆಂಬೀ
ಖ್ಯಾತಿಯನು ¹ಮೆಱಿದಾತನಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯಲಿ |
ಸೋತ ಮನದವನಲ್ಲ ಭುವನ
ಖ್ಯಾತನೆನಿಪೊಂದಾಶೆಯನು ದಿಟ
ನೀತಿಗಳೆದರೆ ಬಳಕ ನಿಮ್ಮಯ ಮೊಮ್ಮನಲ್ಲೆಂದ || ೩೨

ಮೊದಲೆಂದಿರಿ ನೀವು ಬಳಕೀ
ಯದುಕುಲಾಧಿಪ ಕೃಷ್ಣ ನೆಱಿ ಹೇ
ಳಿದನು ಬುಷಿಗಳು ಬೊಪ್ಪನವರಿ ಹದನ ಸಾಱಿದರು |
ವಿದುರ ಹೇಳಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ತಾ
ನಿದುವೆ ಮತವೆನಗೊಬ್ಬಗೆಯು ಬಲು
ಗದನವೇ ಮತವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ ಹಿಂದು ನಿಮಗೆಂದ || ೩೩

ಒಂದು ಮತವೆನಗೊಂದು ನುಡಿ ಮನ
ಪೊಂದು ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಸಾಕಿದ
ನೆಂದು ಫಲವೇನಿನ್ನು ಸಂಧಿಯೆ ಪಾಂಡುತನಯರಲಿ |
ಇಂದು ನಿಮಗೀ ಹದನ ನಾನೇ
ತಂದು ಬಳಕೆನ್ನೊಡಲ ಸಲಹುವ
ಚಂದವೊಳ್ಳಿತು ತಪ್ಪನಾಡಿರೆಂದನವನೀತ || ೩೪

ಕಾಯದಲಿ ಕಕ್ಕುಲತೆಯೇಕಿದ
ಱಾಯಸವು ತಾನೇನು ದಿನ ಕ
ಲ್ಪಾಯುಗಳಿಗೊಳಗಾಗಿ ಕಾಲನ ರಾಜಕಾರಿಯವು |

¹ ಮೆಱುವೆನಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಲಾಷೆಯಲಿ (ಜ).

ಹೇಯವೀ ಸಿರಿಯಿದಱಿ ಮೈವತ
 ದಾಯತಿಕೆ ನಮಗಿಲ್ಲ ಪಾಂಡವ
 ರಾಯಮಸ್ತಕತೂಲನೆಂಬೀ ಬಿರುದ ಬಿಡೆನೆಂದ ||

೩೫

ಎಲವೊ ಭೀಷ್ಮರ ಮಾತುಗಳ ನೀ
 ನೊಲವರೆಯು ಸಂಧಾನದಲಿ ನೀ
 ನಿಲುವರೆಯು ದೇಹಾಭಿಲಾಷೆಗೆ ಬಲವರೆಯು ಮನವ |
 ಒಲದ ಭೀಮನೆ ನಿನ್ನ ಸಂಧಿಯ
 ಕಳಚಿ ನಿನ್ನೊಡಹುಟ್ಟಿದೀತನ
 ತಿಳಿರಕುತವನು ¹ಸುಖವನಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವನಲ್ಲೆಂದ¹ ||

೩೬

ಹಾ ನುಡಿಯದಿರು ನಿಲು ಪಿತಾಮಹ
 ನೇನ ಬೆನಸಿದುದಕೆ ಹಸಾದವು
 ನೀನು ನಡೆ ಪಾಳಯಕೆ ²ಬಿಡುಗುಣಿತನವ ಮಾಣಿಯಲ |
 ಮೌನಮುದ್ರೆಯ ಹಿಡಿಯೆನಲು ಪವ
 ಮಾನನಂದನ ಖಾತಿಯಲಿ ಯಮ
 ಸೂನುವನು ಬಿಡೆ ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದನಲ್ಲೆಂದ ||

೩೭

ಬೀಳುಕೊಡಿರೇ ಸಾಕು ಭೀಮನು
 ಬಾಲಭಾಷಿತನಾದನೀ ಭೂ
 ಪಾಲ ಕೌರವನೆಂಬೆನೇ ಮೊದಲಿಗನು ಮೂರ್ಖರಿಗೆ |
 ಕಾಳೆಗದೊಳೊಡೆಹಾಯ್ದು ಸಾಯಲಿ
 ಬಾಳಲೊಲದಂತಾಗಿ ಹೋಗಲ
 ಹೇಳಿದಿರಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆಂದನಸುರಾರಿ ||

೩೮

ಮುರಹರನ ಮಾತಹುದು ಸಾಕಿ
 ನ್ನರಸ ಧರ್ಮಜ ಹೋಗು ದ್ರುಪದಾ
 ದ್ಯುರಿಗೆ ನೇಮವು ಪಾರ್ಥ ಮರಳೈ ತಂದೆ ಪಾಳಯಕೆ |

¹ ಕುಡಿದಡಲ್ಲದೆ ಬಿಡುವೆಂದ (ಗ.ಚ.ಜ.ಪ). ² ಮಿಡುಗುಣಿ (ಗ.ಜ.ಟ.ತ.), ಮಿಡುಗುಣಿ (ಚ.ಪ).

ಧರೆಯ ಲೋಲುಪ್ತಿಯಲಿ ಸಲೆ ಕಾ
ತರಿಸಿ ¹ತಪ್ಪಿ¹ದವೆಮ್ಮೊಳೆಂಬೀ
ಧರಧುರವ ನೆನೆಯದಿರಿ ವಿಜಯಿಗಳಾಗಿ ನೀವೆಂದ ||

೩೯

ಇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಂಡರಾ ಮಾ
ಧವನ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳನು ಹೃದಯದೊ
ಳವಚಿ ಕಂಗಳು ತುಂಬಿ ದೇವನ ಮೂರ್ತಿಯನು ಹಿಡಿದು |
ಸವೆಯದಮಳಾನಂದ ಬಹಳಾ
ರ್ಣವದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಾಡಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಧವನ ಕಳುಹಿದನಿತ್ತ ಬೀಳೊಟ್ಟನು ಸುಯೋಧನನ ||

೪೦

ಬವರದೊಳಗೊಚ್ಚಪರಿಪಾ
ಕವನು ಬಲ್ಲರಿ ಕೌರವರ ಪಾಂ
ಡವರ ವೃತ್ತಾಂತದ ರಹಸ್ಯದ ನೆಲೆಯನಱಿದಿಡಿರಿ |
ನಿವಗೆ ಬೇಟೊಂದಿಲ್ಲ ನಾವ್ ಹೇ
ಳುವುದು ಕೃಷ್ಣನ ನೇಮವನು ಮಾ
ಡುವುದೆನುತ ದ್ರೋಣಾದಿ ಸುಭಟರ ಕಳುಹಿದನು ಭೀಷ್ಮ ||

೪೧

ಬೀಳುಕೊಂಡರು ರಾಯರಿಬ್ಬರು
ಪಾಳಯಂಗಲಿಗಿತ್ತ ಪಡುವಣ
ಶೈಲ ²ವಿಪುಲ² ಸ್ತಂಭದೀಪಿಕೆಯಂತೆ ರವಿ ಮೆಪೆದ |
ಮೇಲುಮುಸುಕಿನ ಮುಖದ ಚಿತ್ತದ
ಕಾಳಿಕೆಯ ದುಮ್ಮಾನಜಲಧಿಯ
ಕಾಲುವೆಗಳೆನೆ ಕೌರವರು ಹೊಕ್ಕರು ನಿಜಾಲಯವ ||

೪೨

ಇವರು ಭೀಷ್ಮನ ಬೀಳುಕೊಂಡು
ತ್ಸವದ ಹರುಷದಲೊಮ್ಮೆ ಗಂಗಾ
ಭವಗೆ ತಪ್ಪಿದ ದುಗುಡಭಾರದಲೊಮ್ಮೆ ಚಿಂತಿಸುತ |

¹ ಮರಳಿ (ಕ.ಗ).² ವಿವಿನ (ಕ.), ವಿಮಲ (ಟ).

ಕವಲುಮನದಲಿ ಕಂಪಿಸುತ ಶಿಬಿ
 ರವನು ಹೊಕ್ಕರು ನಿಖಿಲ ಸೇನಾ
 ನಿವಹ ಸಹಿತವೆ ವಿರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣದಲಿ ||

೪೩

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ ಮುಗಿದುದು

ಶ್ರೀಮದಚಿಂತ್ಯ ಗದುಗಿನ ವಿರನಾರಾಯಣನ ಚರಣಾರವಿಂದ
 ಮಕರಂದಮಧುಪಾನಪರಿಪುಷ್ಪವಚಷ್ಪಟ್ಟದೀನಿಕಾಯ
 ಶ್ರೀಮತ್ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಯೋಗೀಂದ್ರ ವಿರಚಿತ
 ಮಪ್ಪ ಕರ್ಣಾಟಕಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ
 ಯೋಳ್ ಭೀಷ್ಮ ಪರ್ವಂ
 ನಮಾಪ್ತಂ ಶ್ರೀ

—————

ಪೆರಿ ಶಿಷ್ಟ

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಯಗಳು

¹ ಇಡುವ ಕುಂತದ ಹೊಯ್ಯ ಬೀಸುವ
ಕೆಡೆಯೆಸುವ ಬಿಟ್ಟೇಡಿ ಸುರಗಿಯ
ಖಡುಗ ಗದೆ ಸರಳಾದಿಯಾದಾಯುಧದ ಧಾಳಿಯಲ |
ಅಡಗೆಡೆವ ಮುಂಗೇಡೆವ ಕಡಿಕಡಿ
ದೊಡನೊಡನೆ ಬಹ ಮಡಿವ ಹಯಕರು
ಳಡಗನುಗುಳ್ಳಾಹವ ಭಯಂಕರವಾಯಿತುಭಯಬಲ || ¹

೧

² ಅರಾಣ ಜಲಧಿಯ .... ನೊರೆಯೆನೆ
ಕರುಳು ಕುಪ್ಪರಿನಿದವು ಬುದ್ದು ದ
ತರದ ನೆರೆವಿಗಳತ್ತವನೆ ಮಿದುಳೊಟ್ಟಿರೊದಗಿದವು |
ಧರಧರದಲಡೆಗೆಡದೆ ಬಿರುದರು
ತೆರೆವೊನಲೊಳಾಳುವ ತುರಂಗದ
ವಿರಳ ಜಲಚರ ನಿಕರವೆನಲಾದುದು ಕುತೂಹಲಿಕೆ || ²

೨

³ ನಡೆದುಡೆಡಬಲವಂಕದಲ ಮುಂ
ಕುಡಿಯವರು ಮೂದಲಿಸಿ ಕರೆದರು
ಬಿಡದೆ ಹಳಚಿತು ಕೂಡೆ ಕೈಯೆಡಬಲದ ರಾವುತರು |
ಒಡೆಯನಿಡಿರಿಲ ಕಾದಿ ಸುಭಟರು
ಮಡಿವುತಿರ್ದು ಕೌರವನು ಬಿಲು
ದುಡುಕಿ ಕೈಕೊಂಡನಿಲತನಯನ ರಥಕೆ ಮಾಟಾಂತ || ³

೩

⁴ ಎಲೆಲೆ ನಿಡಿಲಿನ ಸಮರಕಾಂತುಡೊ
ಕೊಲುಮರುತ್ತು ತ ನೃಪನ ರಣವಂ
ದಳಲಗರು ಮುಂಕೊಂಡು ಹಿಂದಿಕ್ಕಿದರು ಭೂಪತಿಯ |
ಕಲವಿವಿಂಶತಿ ಚಿತ್ರನೇನರು
ಬಿಲುದುಡುಕಿ ನಡೆತಂದುದವದಿರ
ಬಲವೈಕೋದರಸಿಂಧಕಂಡರು ಕಾಲನರಮನೆಯ ||

೪

¹ ಇದು: ಗ. ಚ. ಟ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಐನೆಯ ಪದ್ಯವಾದವೇಲೆ ಇದೆ.

² ಈ ಪದ್ಯವು ಗ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ.

³ ಇದು ಗ. ಚ. ಟ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೧ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದವೇಲೆ ಇದೆ.

⁴ ಇವು ಚ. ಟ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೧೪ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದವೇಲೆ ಇವೆ.

ಮೇಲೆ ಕವಿದುದು ಸಕಲರಿಪು ಕಾ
 ಲಾಳು ಖಂಡೆಯದವರು ಹೂಣಿಸಿ
 ಹೋಳುಗಳೆದರು ಭೀಮನೇನನ ಬಳಿಯ ಪಟುಧಟರು |
 ಹೇಳಲೇನದ ಕವಿದವಾತುರ
 ಗಾಳಿ ತೂಳಿದವಾನೆಗಳ ನಮ
 ರಾಳಿ ಜೀಮೂತದಲ ಕಾಣಿಸಲಾಯ್ತು ಶರವರುಷ || ೫

ಅಳವಿ ಮಿಗೆ ಕೌರವ ಚತುರ್ಬಲ
 ದೊಳಗೆ ರಿಂಗಣ ಕುಣಿವ ಖಾತಿಯ
 ನಿಲಿಸಿ ಮಿಗೆ ತಾ ದಂಡಧರನಂತಿರೆ ಗದಾಯುಧವ |
 ತಲೆವರಿಗೆಗೊಂಡುರವಣಿಪ ಪಾಯ್
 ದಳವ ಹೊಯಿದನು ಕುದುರೆಕಾಕುರ
 ತಲೆಯ ಮಿದುಳೊಟ್ಟಿದವು ಕೊಂದನು ಮುಂದೆ ಗಜಬಲವ || ೬

^೫ ಧುರದೊಳಗೆ ನಿಜನೇನೆ ಮಡಿಯಲು
 ಕಿರಳಿದುದು ಕೌರವನ ಸೇನಾ
 ಶರಧಿ ಬಡಬನ ತುಳಿದುದೈ ದೆಸೆದೇನೆಗೆ ತನಿ ಮನಗಿ |
 ಧರಗೆ ಹೊಯಿದರು ರಾವುತರು ಜೋ
 ಧರು ಗಜಂಗಳ ಬಿಸುಟರತರಥ
 ರಿರದೆ ರಥಗಳ ಬಿಡಲು ಮುಖುದುದು ಮುನ್ನ ಕಾಲಾಳು || ೫

^೬ ಓರಥನಾಗಿ ಸಮಾರ ನಂದನ
 ಮರಳಲಾಂತುದು ಸೇನೆ ಖತಿಯಲಿ
 ಸುರನದೀನಂದನನ ಬಗೆ ಕೈಸಾರ್ದುಡಿಡಿರಾಗ |
 ಉರವಣಿಸಿ ಹಳಚಿದನು ಕೊಂದನು
 ತುರಗ ಗಜರಥದಂಗೆ ಕೊಟ್ಟನು
 ಹರಿಪುರದ ತೊಳಲಿಕೆಯ ನಡೆಗೆಡಹಿದನು ಕಾಲಾಳು || ೬

^೭ ಇಂತು ಸಮರಶ್ರಮ ನಿವಾರಣ
 ಕಂತರಂಗವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ದು
 ರಂತಕದಿ ಹಯನಿಕರವನು ಕವಳದಲಿ ಬಾಣದಲಿ |
 ಸಂತವಿಸುತಾಯಿರುಳನಾರಣ
 ಚಿಂತೆಯಲೆ ನೂಕಿದುದುಭಯಬಲ
 ಕಂತುಖಿತನನು ನೆನಪುತಿರ್ದರು ಪಾಂಡುನಂದನರು || ೭

^೫ ಇದು ಚ. ಟ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೫ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇದೆ.

^೬ ಇದು ಚ. ಟ. ಪ್ರತಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೭ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇದೆ.

^೭ ಇದು ಗ. ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ೪೨ನೆಯ ಪದ್ಯವಾದಮೇಲೆ ಇದೆ.

